

மாற்றுவெளி

ஆய்விதழ்

10

தமிழ்ச் சிறுகதைச் சிறப்பிதழ்

அட்டையில்:
எழுத்தாளர் ஹெப்ஸிபா ஜேசுதாசன்
பேராசிரியர் ஜேசுதாசன்

அட்டைப்படம் : ஓவியர் மருது

விலை ரூ. 100

வெளியீடு

பரிசல் புத்தக நிலையம்

ப.எண். 96, ஜெ.பிளாக்

நல்வரவு தெரு, எம்.எம்.டி.ஏ. காலனி

அரும்பாக்கம், சென்னை - 600 106

செல்பேசி : 93828 53646

சென்னை
01 : முதல்தொகுதி
2105 க்கு

பதிப்புரிமை
சார்பில்

முதல் பதிப்பு

சென்னை : ம. பதிப்புரிமை
பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை

முதல் பதிப்பு : 1980
சென்னை : ம. பதிப்புரிமை
பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை

பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை

பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை

பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை

பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை
பதிப்புரிமை : சென்னை

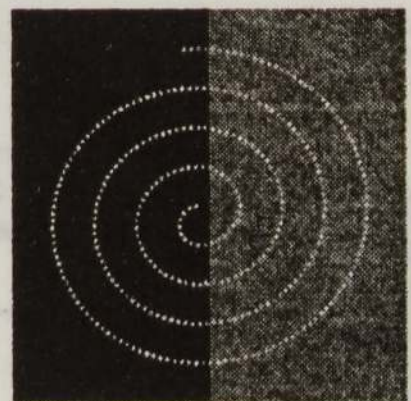
மாற்று வெளி

ஆய்விதழ்

10

தமிழ்ச் சிறுகதைச் சிறப்பிதழ்

1980-2010

மாற்று

பதிப்புரிமை : சென்னை

6808 p Ref

ISSN 0976-1887

மாற்றுவெளி
ஆய்விதழ் : 10
ஜூன் 2012

சிறப்பாசிரியர்
வீ. அரசு

ஆசிரியர் குழு

கா. அய்யப்பன்
கு. அரவிந்தன்
பா. இளமாறன்
இரா. கமலக்கண்ணன்
கு. கலைவாணன்
மு. கஸ்தூரி
மு. காமாட்சி
அ. கார்வண்ணன்
அ. சதீஷ்

கன்னியம் அ. சதீஷ்
தே. சிவகணேஷ்
ஜ. சிவகுமார்
சு. சுஜா
க. செந்தில்ராஜா
மு. தேவராஜ்
மு. நஜ்மா
வெ. பிரகாஷ்
அ. மோகனா
இரா. வெங்கடேசன்

வள அறிஞர் குழு
கண்ணன். எம்., வ. கீதா, அ. மங்கை
செந்தில் பாபு, எஸ். பாலச்சந்திரன்
சித்திரலேகா மௌனகுரு, தெ. மதுகுதனன், ந. மனோகரன்

வெளியீட்டாளர்
சிவ. செந்தில்நாதன்

இதழ் வடிவமைப்பு
சே. குப்புசாமி

தொடர்பு
பரிசல் புத்தக நிலையம், எண் : 96, 1 பிளாக்;
நல்வரவுத் தெரு, எம். எம். டி. ஏ. காலனி, அரும்பாக்கம்,
சென்னை - 600 106. பேச : 93828 53646
மின்னஞ்சல் : maatruveli@gmail.com

தனி இதழ் ரூ. 100
பத்து இதழ்கள் சந்தா ரூ. 1000
மாணவர் சந்தா பத்து இதழ்கள் ரூ. 800

இவ்விதழ் உருவாக்கத்தில் முழுமையாக தமது உழைப்பை
நல்கிய ஆய்வாளர் மு. தேவராஜ் அவர்களுக்கு நன்றி
-ஆர்

வரைவோலை (D.D.) அல்லது பணவிடை (M.O.)
அனுப்புபவர்கள் மாற்றுவெளி என்ற பெயருக்கு அனுப்பவும்

ISSN 0976-1667

தமிழில் அண்மைக் காலத்தில் (1980 - 2010) வெளிவந்த சிறுகதைகளை மதிப்பீடு செய்யும் முயற்சி இவ்விதழில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தொகுதிகளாக வெளிவந்த சிறுகதைகள் மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. தொகுக்கப் படாத சிறுகதைகள், பலரின் சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுதிகள் ஆகியவை கணக்கில் கொள்ளப்படவில்லை. தமிழ் நாட்டவர்களின் கதைத் தொகுதிகளை மட்டும் மதிப்பீடு செய்ய தெரிவு செய்து கொண்டோம். பிறவற்றைக் கணக்கில் கொள்ளவில்லை. அவற்றைத் தனியாக மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும்.

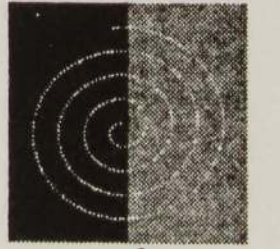
தமிழில் சிறுகதை உருவான பின்புலம், பெண்படைப்பாளர்களின் கதைகள், இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள், தலித்திய எழுத்தாளர்களின் கதைகள் என்ற புரிதல்நோக்கி கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளோம். அண்மைக் காலத்தில் எழுதியுள்ள அனைத்துப் படைப்பாளிகள் குறித்தும் மதிப்பீடு செய்ய இயலவில்லை. இருபத்தைந்து ஆளுமைகள் குறித்து மட்டும் மதிப்பீடு செய்துள்ளோம். இதழின் பக்க அளவே அதற்கு முதன்மையான காரணம். வேறு காரணங்கள் இல்லை. இருப்பினும் வழக்கத்திற்கு மாறாக இந்த இதழின் பக்கங்களைக் கூட்டியுள்ளோம்.

இந்த இதழ், அண்மைக்காலத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் குறித்தப் புரிதலுக்கு உதவும் ஆவணமாக அமையும் என்று கருதுகிறோம்.

(சி-ர்)

தமிழ்ச் சிறுகதைச் சிறப்பிதழ்

1980 - 2010

மாற்று

தமிழ்ச் சிறுகதை: போக்குகள் - ஆளுமைகள் விவரணங்கள் - உரையாடல்

அண்மைக்கால (1980-2010) தமிழ்ச்சிறுகதைகளை மதிப்பீடு செய்வதன் தேவை என்ன? தமிழ்ப் புனைவுலகம் செயல்படும் போக்குகளைத் தமிழியல் வரலாற்றை அறியவிரும்புவோர் கவனத்தில் கொள்வது இயல்பு. புனைவுலகில் செயல்படும் ஆளுமைகளும் தம்மைச் சுற்றி என்ன நிகழ்கிறது? யார்? யார்? எழுதுகிறார்கள், என்ன எழுதுகிறார்கள்? என்ற சிரத்தை கொள்வதும் அவசியம். இத்தேவைகளைக் குறைந்த அளவில்; ஒரு வகைமாதிரியாக வெளிப்படுத்துவதாக இவ்விதழை உருவாக்கியுள்ளோம். 1978ஆம் ஆண்டு முடிய சிட்டி - சிவபாதசுந்தரம் எழுதியுள்ள நூலைத் (1989) தவிர, நெட்டோட்டமாக அமையும் நூல் எதுவும் இல்லை.

தனிப்பட்ட சிலரின் அபிப்பிராயங்களாக அமைந்த பதிவுகளை வரலாறாகக் கொள்ள முடியாது. தனிப்பட்ட ஆளுமைகள் குறித்தப் பதிவுகள் வெளிவந்துள்ளன. பகுதி பகுதியாகப் பேசப்பட்ட நூல்களும் உண்டு. இவ்விதழ் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் வெளிப்பட்ட போக்குகள் மற்றும் செயல்பட்ட ஆளுமைகள் குறித்த முழுமையான புரிதலை நோக்கி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. எங்களுடைய தேடுதலில் கிடைத்த விவரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்விதழ் வகைமாதிரியாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது நூறு விழுக்காடு துல்லியமானது அன்று. இருப்பினும் ஒட்டுமொத்தப் புரிதலுக்கு இவ்விதழ் உதவும்.

தமிழ்ச் சிறுகதைகளை அதன் உருவாக்கப் பின்புல நோக்கில் மூன்று கட்டங்களாகப் பாகுபடுத்திக் கொள்ள இயலும். (விரிவுக்குப் பார்க்க: இவ்விதழில் உள்ள முதல் கட்டுரை) 1930-2010 என்ற கால இடைவெளி மூன்று

கட்டங்களாக அமைகிறது. முதல் கட்டத்தில் சுமார் இருபது ஆளுமைகளை இனம் காணமுடிகிறது. இரண்டாம் கட்டத்தில் சுமார் முப்பது ஆளுமைகள். மூன்றாம் கட்டத்தில் சுமார் தொண்ணூறு ஆளுமைகள். ஏறக்குறைய தமிழ்ச் சிறுகதை உருவாக்கத்தில் 140 ஆளுமைகளை எண்பது ஆண்டுகளில் (1930 -2010) இனம் காணமுடிகிறது. அண்மைக் காலத்தில் (1980 -2010) 250 சிறுகதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. ஏறக்குறைய சுமார் 3000 சிறுகதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்த எண்ணிக்கை எங்களது தேர்வு அடிப்படையில் அமைந்தது. அச்சில் வந்துள்ள அனைத்தையும் கணக்கில் கொள்ளவில்லை. சிறுகதைத் தொகுதிகள் குறித்த விவரணங்களைத் தேடியபொழுது கிடைத்த அநுபவத்தையும் பதிவு செய்வது அவசியமாகிறது.

சென்னைக் கன்னிமரா பொதுநூலகப் பட்டியலை மதிப்பீடு செய்யும்போது அப்பட்டியல், கதை என்று பொதுப்பெயரில் பதிவாகியுள்ளது. மேலே குறித்துள்ள 140 பேரில் சுமார் இருபது படைப்பாளிகளின் தொகுதிகள் மட்டுமே அப்பட்டியலில் இடம்பெற்றுள்ளன. பிற தொகுதிகள் அனைத்தும் பொதுச்சந்தைக்கு நூற்சரக்குகளை உற்பத்தி செய்யும் பிரபலமான வணிக வெளியீட்டகம் மூலம் வெளி வந்தவை. வெகுசன அச்சுச் சந்தைக்கு, குறிப்பாக நூலகச் சந்தை நோக்கி உருவாக்கப்பட்ட சிறுகதைகள் எனும் பெயரில் அமையும் சரக்குகளே அவை. அவை, வெறுமனே வாசித்து விட்டு, தூக்கி எடைக்குப் போடும் தன்மை கொண்டவை. ஆக்கங்களாக அமைந்து, காலகாலத்திற்கும் பாதுகாக்க வேண்டிய நூல்களாக இல்லை. (இப்படிப் பாதுகாக்கும் தேவை உண்டா? என்ற இன்னொரு கேள்வி குறித்த விவாதம் இங்கு நமது நோக்கம் இல்லை. அதை வேறு சந்தர்ப்பத்தில் நிகழ்த்த வேண்டும்.)

90 ஆளுமைகள் குறித்த விரிவான சிறுகதைத் தொகுதிகள் குறித்தப் பதிவு, புதுவை பிரெஞ்சு இந்திய நிறுவனத்தின் நூற்பட்டியலிலிருந்துதான் உருவாக்க முடிந்தது. கன்னிமரா நூலகம் அதற்கு உதவவில்லை. நண்பர் கண்ணன் அவர்களின் உதவியால் அந்நூலகத்தின் நூலகர் நண்பர் ஆர்.நரேந்திரன் அனுப்பிய பட்டியலிலிருந்துதான் 90 ஆளுமைகளையும் 250 தொகுதிகள் குறித்த விவரணங்களையும் தெரிவு செய்ய முடிந்தது. நூலகச் சேகரிப்பு முறைமைகளுக்கும் விவரணங்கள் அறிதலுக்கும் உள்ள உறவை இதன்மூலம் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

அரசாங்கம் நடத்தும் நிறுவனங்கள், அண்மைக்காலங்களில் எவ்வகையில் சீரழிந்துள்ளன? என்பதற்கு இந்நிகழ்வு பாடமாக அமைகிறது. தமிழ்ச் சிறுகதைப் போக்குகளைக் கன்னிமரா நூலகத் தரவுகளைக் கொண்டு கண்டறிய முடியாது. வாசிப்புப் பழக்கம் மற்றும் நூலகச் சந்தை சார்ந்து உருவாகும் நூற்சரக்குகளே பொதிகளாக அரசாங்க நூலகங்களில் கிடத்தப்பட்டுள்ளன. மாறாக, பிரெஞ்சு நூலகத்தில் தேடிப் பொறுக்கி சேகரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். இதற்காக நண்பர் கண்ணனுக்கு நன்றி சொல்லவேண்டும். சென்னைப் பல்கலைக்கழக மெரினா நூலகத்தில், தொண்ணூறுகளில் அவ்வித செயல்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்தும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது; ஆனால் அந்நூல்கள் எல்லாம் இரண்டாயிரத்தின் தொடக்கத்தில் காணாமல் போயின; இப்போது மீண்டும் அந்நூலகத்தில் சேகரிக்கும் பணி கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் நடைமுறையில் உள்ளது.

தொண்ணூறு ஆளுமைகளில் மூன்றில் ஒருபங்கு ஆளுமைகளை மட்டும் மாதிரியாகக் கொண்டு மதிப்பீடு செய்துள்ளோம். குறிப்பிட்ட ஆளுமையின் அறிமுகம் சார்ந்த விவரணங்கள் முதன்மைப்பட்ட கட்டுரைகள் பெரிதும் இடம்பெற்றுள்ளன. விரிவான விமரிசனம் சார்ந்த பதிவுகள் குறைவே. அவ்விதம் செய்வதற்கு எங்களுக்கு விருப்பம் இருந்தாலும் நடைமுறையில் அதற்கான கால அவகாசம், எழுதுவோர் ஒத்துழைப்பு ஆகியவை எளிதில் சாத்தியமில்லை. தொடர்ந்து இவ்வகைச் செயல்களில் ஈடுபடுவோரால் மட்டுமே அதனைச் செய்யமுடியும். அப்படியானால், ஏன் இவ்வகைச் செயலில் ஈடுபடுகிறீர்கள்? என்ற கேட்கலாம்; ஒன்றுமில்லாச் சூழலில் இலுப்பைப் பூ சர்க்கரையாக - வகைமாதிரிகளாக இப்பணிகள் அமையும் என்ற நம்பிக்கையில் செயல்பட்டுள்ளோம்.

கூட்டு உழைப்பில் உருவானது இச்சிறப்பிதழ், பல தரப்பட்ட புரிதல் உடையவர்களின் பதிவுகள் இவை. இப்பதிவுகள் வருங்கால ஆவணங்களாக அமையும் என்று நம்புகிறோம். தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றை எழுதுவோருக்கு ஏதோவொரு வகையில் இவ்விதழ் கையேடாக அமைய வாய்ப்புண்டு. இவ்விதழ் உருவாக்கத்தில் பங்குகொண்ட அனைவருக்கும் நன்றி.

(சி-ர்)

தமிழில் சிறுகதை உருவாக்கத்தின் போக்குகள் - பரிமாணங்கள்...

■ வீ. அரசு

தமிழ்ப்புனைகதை உருவாக்க மரபு குறித்த விரிவான விவரணங்களுடன் கூடிய பதிவு தமிழில் முழுமையாகச் செய்யவில்லை. இம்மரபு குறித்த விவரணத்தேடல் என்பது மிகுதியான உழைப்பை வேண்டி நிற்பது. தனிமனிதர்கள் செய்ய இயலாத பணி. குறிப்பிட்ட திட்ட அடிப்படையில் இணைந்து செயல்படும் குழுவின் மூலமே சாத்தியப்படும் பணிகளில் இதுவும் ஒன்று. தமிழ்ச்சூழலில் தனிப்பட்ட மனிதர்களே தங்களது புரிதல் சார்ந்து ஆங்காங்கே பதிவு செய்கிறார்கள். இதனால் தமிழ்ப் புனைகதை மரபு சார்ந்த வரலாற்றை முழுமையாக அறியும் வாய்ப்பு இல்லை. புனைகதை மரபில் புதினம் பற்றிய குறிப்புகளைத் திரட்டுவது சாத்தியம். அவை முழுநூல் வடிவில் கிடைப்பதால், தகவல்களை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு உண்டு; சிறுகதைகளைப் பற்றிய விவரணங்களை அறிவது எளிதான பணியன்று; மேலும் எண்ணிக்கை அளவில் மிக அதிகமாக இருப்பதால், திரட்டுதல், வாசித்தல், மதிப்பிடல் என்பது மிகவிரிவான வேலையாக அமைகிறது. அண்மைக்காலங்களில் தனிப்பட்ட மனிதர்களின் சிறுகதைகள் முழுத்தொகுதிகளாக அச்சிடப்படுகின்றன. இதன்மூலம், அத்துறை தொடர்பாக வருங்காலத்தில் விரிவாகப் பதிவு செய்ய வாய்ப்புண்டு.

இவ்வகையான முழுத்தொகுப்பு இல்லாத சூழலில், பெ.கோ.சுந்தரராஜன் (சிட்டி) சோ.சிவபாதசுந்தரம் ஆகியோர் இணைந்து எழுதிய 'தமிழில்சிறுகதை: வரலாறும் வளர்ச்சியும்' என்னும் நூல், பத்திரிகைகளைச் சார்ந்தே எழுதப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். வெகுசன வாசிப்பு சார்ந்து, இதழியல் தேவைக்கென எழுதப்பட்ட 'இதழியல் புனைவுகள்' குறித்தும் மேற்குறித்த நூல் விரிவாகப் பதிவு செய்திருக்கிறது. குறிப்பிட்ட ஆக்கம் குறித்த மதிப்பீடு என்பது இதழ்களில் இடம்பெறுதல் என்ற அடிப்படையில் தான் அந்நூல் பதிவுகள் உள்ளன. அச்சுப்பண்பாடு சார்ந்து வாசிப்புப் பழக்கத்திற்கென உருவாக்கப்பட்டவைகளை, ஆக்கங்கள்

என்று கருதும் போக்கு அந்நூலில் மிகுதியாக இடம்பெற்றிருப்பதைக் காண்கிறோம். புதுமைப்பித்தனின் தழுவல் கதைகள் குறித்த அக்கறை அந்நூலில் மிகுந்த சிரத்தையுடன் விவாதிக்கப்பட்டிருப்பதை மேற்குறித்தக் கண்ணோட்டத்தில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். புதுமைப்பித்தனின் இதழியல் செயல்பாடு வேறு; அவரது ஆக்கங்கள் வேறு. இரண்டையும் வேறுபடுத்தும் புரிதல் இந்நூலில் இடம்பெறவில்லை. இருந்தாலும் தமிழ்ச்சிறுகதை தொடர்பான விரிவான பதிவுக்கு அந்நூலைவிட்டால், வேறுநூல் தமிழில் இல்லை. விரிவாகப் பதிவுசெய்யும் தேவை நம்முன் உள்ளது.

தமிழ்ப்புனைகதை உருவாக்கம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலங்களில் தொடங்கியது. காப்பிய மரபு சார்ந்த சிந்தனை மரபில் புதினங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அவை ஓரளவிற்கு அந்த காலச்சூழலோடு, தமிழின் புதினங்களாக உருப்பெற்றன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழில் புதினம் உருவாகிவிட்டது. ஆனால் சிறுகதை என்னும் வடிவம், அடிப்படையில், இதழியல் தேவையால் உருப்பெற்றது என்று கூறமுடியும். ஐரோப்பியச் சூழலில் அப்படித்தான் அது உருவானது. இதழியல் என்பது, பக்க அளவு, வாசிப்பு மரபு ஆகிய கட்டுப்பாடுகளை உள்வாங்கும் தன்மையுடையது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், தமிழில் தமிழ் இதழியல் கால்கொள்ளத் தொடங்கியது. முழுவளர்ச்சி பெறும் வாய்ப்பு இல்லை. சமயப் பரப்பல் சார்ந்த செயல்பாடுகளே அன்றைய இதழியலின் முதன்மையான தேவையாக இருந்தது. வாசிப்புப் பழக்கம் நோக்கிய உருவாக்கமாக இதழியல் அமையும் வாய்ப்பு அன்றில்லை. எழுத்துப் பயிற்சி மிகமிகக் குறைவாக இருந்த காலமும் அது. எழுத்துப் பயிற்சி இல்லாமல் வாசிப்பு மரபு எவ்வாறு உருப்பெறும்? ஆனால், சமயப் பரப்புதலுக்கு உதவும் வகையில் குட்டிக் கதைகளை அச்சிடும் மரபு உருவானது. கிறித்துவ சமய இதழ்களில் இப்பண்பு வெளிப்பட்டது. கால வளர்ச்சியில், ஐரோப்பிய மற்றும் கீழைத்தேய கதைகள் மொழியாக்கம் செய்யப் பட்டோ, தழுவலாகவோ வெளிவரும் வாய்ப்புகள் உருவாயின. ஈசாப்பின் நீதிக்கதைகள் (1853), முப்பத்திரண்டு புதுமை கதைகள் (1869), தமிழறியும் பெருமாள் கதை (1869), ச.ம.நடேச சாஸ்திரி தொகுத்த திராவிட பூர்வக் கதைகள் (1886) போன்ற தொகுப்புகளைக் கூற முடியும் (விரிவுக்குப் பார்க்க: சிட்டி - சிவபாத சுந்தரம் நூல்) இவற்றை வெறும் கதை மரபுகளாகக் கருதலாம். இவை சிறுகதைகள் அன்று. இவ்வடிவத்திலிருந்து தான் சிறுகதை உருவானது என்று கருதும் மரபும் சரியெனக் கூறமுடியாது. நவீனச் சிந்தனை மரபும் இதழியல் கட்டமைத்த வடிவமும் சிறுகதை எனும் மரபு உருவாகக் காரணமாக அமையும். வெறும் கதை சொல்லல், நகைச்சுவைக் கதை

ஐரோப்பியச் சூழலில் அப்படித்தான் அது உருவானது. இதழியல் என்பது, பக்க அளவு, வாசிப்பு மரபு ஆகிய கட்டுப்பாடுகளை உள்வாங்கும் தன்மையுடையது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், தமிழில் தமிழ் இதழியல் கால்கொள்ளத் தொடங்கியது. முழுவளர்ச்சி பெறும் வாய்ப்பு இல்லை. சமயப் பரப்பல் சார்ந்த செயல்பாடுகளே அன்றைய இதழியலின் முதன்மையான தேவையாக இருந்தது. வாசிப்புப் பழக்கம் நோக்கிய உருவாக்கமாக இதழியல் அமையும் வாய்ப்பு அன்றில்லை

சொல்லல், சோதனைக்கதை சொல்லல் ஆகியவை சிறுகதை மரபுக்கு மூலமாக அமைய முடியாது.

சிறுகதை உருவாக்க வரலாறு குறித்து எழுதுவோர், கதை சொல்லல், சிறிய கதைசொல்லல் ஆகிய வடிவத்திலிருந்து சிறுகதை வடிவத்தைப் புரிந்துகொள்ள முயலுகிறார்கள். இதனால்தான் 'சங்க காலத்துச் சிறுகதைகள்' (மு.அருணாசலம்) எனும் நூற்பெயரும் உருவாகிவிட்டது. இம்மரபை முற்றிலும் மறுபரிசீலனை செய்யும் தேவை இருப்பதாகக் கருதுகிறேன். தமிழ்ச்சூழலில் சிறுகதை வடிவத்தைக் கண்டெடுத்தவரும் அதனை இதழியல் மரபு சார்ந்து நிலைபேறு கொள்ளச் செய்தவரும் புதுமைப்பித்தன் தான். அதற்கு முன் தமிழில் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகளாகக் கூறப்படுபவை அனைத்தும் சமயமரபு சார்ந்த - நாட்டார் மரபு சார்ந்த போதனைக் கூறுகளைக் கொண்ட கதைத்தன்மைகளை உள்வாங்கியவை. நவீன மரபை அவை உள்வாங்கவில்லை. நவீன சிந்தனை மரபிற்குள் இருந்து இவ்வடிவத்தை அவர்கள் புரிந்து கொண்டதாகக் கூறமுடியாது. பாரதியும் வ.வே.சு.அய்யரும் அ.மாதவையாவும் எழுதிய கதைகளை மேற்குறித்தப் பின்புலத்தில் புரிந்து கொள்வது நல்லது. நவீனச் சிந்தனை மரபுக்கும் நவீன வடிவ உருவாக்க மரபிற்கும் தொடர்புண்டு. புதுக்கவிதை உருவாக்க மரபை இத்துடன் இணைத்துப் பார்க்கலாம். புதுமைப்பித்தன் காலத்தில்தான் தமிழில் சிறுகதை உருவாக முடியும். புதுமைப்பித்தன் உருவாக்கினார். தொடக்கமே மிக வீரியமிக்கதாக அமைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். புதுமைப்பித்தன் 'மணிக்கொடி'யில் எழுதிய கதைகளின் வளர்ச்சிப் பரிமாணத்தையும் உணரமுடியும். பி.எஸ்.இராமையா நடத்திய 'சிறுகதை மணிக்கொடி'யில் தான் அவரது உச்ச வளர்ச்சிப் பரிமாணத்தை முழுமையாக அறியலாம். 'துன்பக் கேணி' கதையை வாசிப்பவர்கள் இதனை உணரமுடியும். இந்தப் பின்புலத்தில், தமிழ்ச் சிறுகதை உருவாக்க மரபுகளை, ஆளுமைகளை முதன்மைப்படுத்தி பின்வருமாறு அடையாளப்படுத்தலாம்.

- புதுமைப்பித்தன் ஆளுமை மரபு
- ஜி.நாகராஜன் ஆளுமை மரபு
- பூமணி உள்ளிட்ட பலர் ஆளுமை மரபு
- கோணங்கி சார்ந்த ஆளுமை மரபு

இந்த வகையான புரிதல் என்பது, தமிழ்ச் சிறுகதை உருவாக்க மரபில் புதிய தடம் நோக்கிப் பயணப்பட்டவர்கள் என்று கருதலாம். வடிவச் சோதனையாளர்களாகச் செயல்பட்டவர்களை முதன்மைப்படுத்திப் பார்க்கும் மரபு தமிழில் உண்டு. மெளனி, லா.ச.ரா., நகுலன், பிரமிள் ஆகியோர் இப்பின்புலத்தில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவர்களே. வடிவத்திற்குள் செயல்படும் கருத்துநிலை சார்ந்தே, ஆளுமைகளைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நவீனச் சிந்தனை
மரபுக்கும் நவீன வடிவ
உருவாக்க மரபிற்கும்
தொடர்புண்டு.
புதுக்கவிதை உருவாக்க
மரபை இத்துடன்
இணைத்துப்
பார்க்கலாம்.
புதுமைப்பித்தன்.
காலத்தில்தான் தமிழில்
சிறுகதை உருவாக
முடியும். புதுமைப்பித்தன்
உருவாக்கினார்.
தொடக்கமே மிக
வீரியமிக்கதாக
அமைதிருப்பதைக்
காண்கிறோம்.
புதுமைப்பித்தன்
'மணிக்கொடி'யில்
எழுதிய கதைகளின்
வளர்ச்சிப் பரிமாணத்
தையும் உணரமுடியும்.
'சிறுகதை
மணிக்கொடி'யில் தான்
அவரது உச்ச வளர்ச்சிப்
பரிமாணத்தை
முழுமையாக
உணரமுடியும்

மாற்றுவெளி

புதுமைப்பித்தன் மற்றும் ஜி.நாகராஜன் ஆளுமைகள் செயல்பட்ட காலங்களில் தமிழ்ச்சிறுகதை மரபின் பதிவு செய்ய வேண்டிய ஆளுமைகளாகப் பின்கண்டவர் களைப் பட்டியல் இடலாம்.

புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ராஜகோபாலன், கு.அழகிரிசாமி, கி.ராஜநாராயணன், சுந்தரராமசாமி, ஜெயகாந்தன், விந்தன், ரகுநாதன், வல்லிக்கண்ணன், சண்முகசுந்தரம் என்றொரு பிரிவை இனம்காண முடியும். ந.பிச்சமூர்த்தி, மௌனி, லா.ச.ரா., க.நா.சு., சி.சு.செல்லப்பா, சிதம்பரசுப்பிரமணியன், ரஸிகன், தி.ஜானகிராமன், கா.சி.வேங்கடரமணி, , கரிச்சான்குஞ்சு என்ற பிரிவைப் புரிந்து கொள்ளலாம். இவர்கள் 1930 தொடக்கம் 1965 வரை எழுத்துலகில் செயல்பட்டவர்கள்.

இந்த மரபின் தொடர்ச்சியாகவே ஜி.நாகராசன், அம்பை, நீல.பத்மனாபன், பூமணி, கிருஷ்ணன் நம்பி, வண்ணநிலவன், பா.செயப்பிரகாசம், வண்ணதாசன், பிரபஞ்சன், சி.ஆர். இரவீந்திரன், வீர.வேலுசாமி, என்.ஆர். தாசன், ஜெயந்தன், பிரபஞ்சன், மேலாண்மை பொன்னுசாமி, கந்தர்வன் என்றொரு பிரிவைக் காணலாம். பிரமிள், நகுலன், ந.முத்துசாமி, சார்வாகன், அசோகமித்திரன், மா.அரங்கநாதன், இராசேந்திரசோழன் (அஸ்வகோஷ்), சா.கந்தசாமி, ஆ.மாதவன், ஆதவன், சூடாமணி, நாஞ்சில் நாடன் என்றும் பட்டியல் இட வேண்டும்.

மேற்குறித்த 1965 - 1980 இடைப்பட்ட ஆளுமைகளிலிருந்து முற்றிலும் பல்வேறு வகையில் செயல்படும் ஆளுமைகள் 1980களில் தொடங்கி இன்றும் செயல்படுகின்றனர். இவ்வகைப் போக்கின் வேகம் தொண்ணூறுகளில் வீரியம் கொண்டது. அது பெண்ணிய எழுத்து, ஒடுக்கப்பட்ட தலித் எழுத்து, சிறுபான்மை மக்களான இஸ்லாமிய எழுத்து, இப்பண்புகளை முதன்மைப்படுத்தி பல்வேறு பரிமாணங்களை உள்ளடக்கிய, குறிப்பாக வடிவம் சார்ந்த பிரக்ஞையோடு உருவான எழுத்துகள் எனக் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளை மதிப்பிட முடிகிறது. இதில் சுமார் 90 ஆளுமைகளின் பட்டியல் கிடைக்கிறது. புதுமைப்பித்தன் காலத்தில் சுமார் இருபது ஆளுமைகள் என்றால், அதன் அடுத்த கட்டத்தில் சுமார் 30 ஆளுமைகளை பட்டியல் இடலாம். இவ்வெண்ணிக்கை மூன்று மடங்காகியிருப்பதைக் காண்கிறோம். (இந்த ஆளுமைகளின் அகரவரிசைப் பட்டியல் இவ்விதழின் இறுதியில் ஆவணம் ஒன்றில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.) இந்தக் கட்டம் தொடர்பான பதிவுகளை இச்சிறப்பிதழில் பதிவு செய்துள்ளோம்.

தமிழ்ச்சிறுகதை உருவாக்க மரபின் மூன்று கட்டங்களாக 1930 - 1965, 1966 - 1980, 1981 - 2010 ஆகிய காலப்பிரிவைக் கூறலாம். இதழியல் வளர்ச்சி, இயக்கம் சார் கருத்துரிமைகள், வாசிப்போர் பெருக்கம், புனைகதை மரபு நமது அன்றாட செயல்பாட்டின் பிரிக்க

1965 - 1980

இடைப்பட்ட

ஆளுமைகளிலிருந்து

முற்றிலும் பல்வேறு

வகையில் செயல்படும்

ஆளுமைகள்

1980களில் தொடங்கி

இன்றும் செயல்படுகிறது.

இவ்வகைப் போக்கின்

வேகம்

தொண்ணூறுகளில்

வீரியம் கொண்டது. அது

பெண்ணிய எழுத்து.

ஒடுக்கப்பட்ட தலித்

எழுத்து, சிறுபான்மை

மக்களான இஸ்லாமிய

எழுத்து, இப்பண்புகளை

முதன்மைப்படுத்தி

பல்வேறு பரிமாணங்

களை உள்ளடக்கிய,

குறிப்பாக வடிவம் சார்ந்த

பிரக்ஞையோடு

உருவான எழுத்துகள்

எனக் கடந்த முப்பது

ஆண்டுகளை மதிப்பிட

முடிகிறது

இயலாத ஒன்றாக உருப்பெற்றுள்ள சூழல் எனப் பல்வேறு புரிதல்களை உள்வாங்கியே மேற்குறித்த பாகுபாட்டை வசதி கருதி செய்துள்ளோம்.

ஒரு வகையில் க.நா.ச.வின் பட்டியல் மரபின் இன்றையப் புரிதல் சார்ந்த பட்டியல் மரபாக இதனைக் கொள்ளலாம். க.நா.ச.வைப் பட்டியல்காரர் என்று சொன்னாலும் அவர் தான் நமது புனைகதை மரபைக் கவனத்தில் கொண்டு மதிப்பீடு செய்வதில் கவனம் செலுத்தியவராக இருந்தார். அவ்வகைச் செயல்பாடும் நமக்குத் தேவைப்படுகிறது. க.நா.ச. நூற்றாண்டில் அவரது அந்தப் பணியை நினைவு கூறும் தேவையுண்டு.

இவ்வகையில் தமிழில் சிறுகதை உருவான இறுதிக் காலகட்டம் குறித்த உரையாடலாக அமைந்துள்ள இவ்விதழ் முற்காலங்களின் தொடர்ச்சியே. அதனைப் புரிந்து கொள்ளும் போக்கில் மேற்குறித்தச் செய்திகளின் பதிவைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுகிறேன்.

தமிழ்ச்சிறுகதை மரபின் மூன்று கட்டங்கள் என்ற மேற்கண்ட குறிப்பைப் புரிந்துகொள்ளக் கீழ்க்காணும் பல்வேறு பரிமாணங்களைக் கவனத்தில் கொள்வது அவசியம்.

- ஐரோப்பியப் புத்தொளி மரபை உள்வாங்கி, நமது மரபுக்கான புதிய வடிவத்தைக் கண்டறிந்த சூழல் உருப்பெற்றது. ஐரோப்பிய மரபுகள் என்பது அறிதலாக அமைந்தது. அதுவே நமது மரபாக வடிவம் பெறவில்லை. இதற்கு முந்தைய காலச் சூழலில் ஐரோப்பிய மரபை அப்படியே உள்வாங்கும் செயல்பாடுகள் நடைமுறையில் இருந்தன; அல்லது நமது வைதீக மரபின் புராணியம் சார்ந்த கதைசொல்லல் மரபு வெளிப்பட்டது. இம்மரபுகளைப் புறந்தள்ளி நமக்கான மரபைப் புதுமைப்பித்தன் கண்டெடுத்தார். தமிழ்ச்சிறுகதைப் புனைவின் தொடக்கம் நிலைபேறு கொண்டது.
- மேற்குறித்த மரபை வளர்த்தெடுக்கும் வகையில் சங்கிலித் தொடர் மரபில் இதழியலும் உருவானது. ஒரே முதலாளி பல இதழ்களை நடத்தினார். 'செய்தி' என்பதைப் பெறுவதற்கான அறிவியல் கருவிகளும் புழக்கத்திற்கு வந்தன. ஆங்கில மொழிசார்ந்த வாசிப்போடு, வட்டார மொழிசார்ந்த வாசிப்பை முன்னெடுக்கும் சூழல் உருவானது.
- எழுத்துப் பயிற்சி மிக விரிவாக வளர்ச்சி பெற்றது. வாசிப்போர் எனும் பிரிவு உருவாகியது. புத்தகம் சேர்க்கும் மரபும் நூலக உருவாக்கமும் நடைமுறைக்கு வந்தன.
- பல்வேறு சமூக இயக்கங்கள் உருவாயின. கருத்துநிலைகள் சார்ந்த உரையாடல்கள் உருவாயின. இடதுசாரி இயக்கம், தேசிய இயக்கம், திராவிட இயக்கம் எனும் செயல்பாடுகள் பொதுவெளியில் வாசிப்பு மரபின் வீரியத்தை வளர்த்தெடுத்தன.

ஒரு வகையில்
க.நா.ச.வின் பட்டியல்
மரபின் இன்றையப்
புரிதல் சார்ந்த பட்டியல்
மரபாக இதனைக்
கொள்ளலாம்.
க.நா.ச.வைப்
பட்டியல்காரர் என்று
சொன்னாலும் அவர்தான்
நமது புனைகதை
மரபைக் கவனத்தில்
கொண்டு மதிப்பீடு
செய்வதில் கவனம்
செலுத்தியவராக
இருந்தார். அவ்வகைச்
செயல்பாடும் நமக்குத்
தேவைப்படுகிறது.
க.நா.ச. நூற்றாண்டில்
அவரது அந்தப் பணியை
நினைவு கூறும்
தேவையுண்டு

- குறிப்பிட்ட கருத்துநிலை சார்ந்த ஆக்கங்கள் உருவாயின. இடதுசாரி சார்பு எழுத்தாளர், காந்திய எழுத்தாளர், வெகுசன வாசிப்பு சார்ந்த எழுத்துக்காரர் என்ற புரிதல்கள் உருவாயின.
- இரண்டாம் உலகப்போர் சூழல், தமிழில் பதிப்பகங்கள் உருவாக வழிகண்டன. பதிப்பகங்கள் இதழ்களையும் நடத்தின. எழுத்து என்னும் ஆளுமை புரிந்து கொள்ளப்பட்டது.
- மேற்குறித்தத் தன்மைகள் தமிழ்ப்புனைவின் வளத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் மூலமாக அமைந்தன. புதுமைப்பித்தன் தொடங்கி அழகிரிசாமி வழியாக கி.ராஜநாராயணன், ஜெயகாந்தன் எனும் தொடர்ச்சி உருவானது. ந.பிச்சமூர்த்தி தொடங்கி க.நா.சு., லா.ச.ரா, தி. ஜானகிராமன் என்ற மரபும் வலுப்பட்டது.

1930 - 1965 என்ற காலகட்டத்தின் போக்குகளாக மேற்கண்டவர்களை இனம் காணமுடிகிறது. இதற்கு முந்தைய காலச் சூழலில் இவ்வகையான போக்குகளைக் காண முடியாது.

1965-1980 என்ற காலகட்டத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்களைப் பின்வரும் வகையில் தொகுத்துக் கொள்ள முடியும்.

- அரசியல் கருத்துநிலைகள் சார்ந்த இளைஞர்கள் தமிழகக் கிராமப்புறங்களில் உருவானார்கள். எழுத்துப் பயிற்சி என்பது மிகப்பரவலானது. எண்ணிக்கையும் இரண்டு மடங்காகியது. கிராமங்களில் வாசிப்புப் பழக்கம் பரவலானது.
- முதல் கட்டத்தில் ஆங்கில மொழிவழிப் பயிற்சி பெற்றவர்களே ஆக்கங்களைச் செய்தனர். இந்தக் காலச்சூழலில் ஆங்கில மொழியறியாத படைப்பாளிகள் உருவாயினர். புதுமைப்பித்தன் மரபைச் சார்ந்து வந்த படைப்பாளிகளில் ஆங்கில வாசிப்பு மரபு மிக்கவர்களே அதிகம். இக்காலச் சூழலில், ஆங்கில வாசிப்பு மரபு உடையவர்கள் மிகக் குறைவு. இதனால், தமிழ்மண்ணின் வீரியம் ஆக்கங்களாக வடிவம் பெற முடிந்தது.
- அமெரிக்க எழுத்து மரபு, சோவியத் மற்றும் சீன எழுத்து மரபு என்பது 1940கள் தொடங்கித் தமிழில் செயல்பட்டது. 1950களில் அத்தன்மைகளின் செல்வாக்கு மிகுதி. ஆனால், இத்தன்மையின்றி, இடதுசாரி கருத்துநிலை; அதன் எதிர்க் கருத்துநிலை எனும் படைப்பாளிகள் இக்காலத்தில் தமிழ்ப்புனைவுலகில் உருவாயினர்.
- தாமரை இதழ்வழி (குறிப்பாகத் தி.க.சி.) இக்காலச் சூழலில் சிறுகதைப் படைப்பாளிகள் பலர் உருவாக வழி ஏற்பட்டது. இடதுசாரி கருத்துநிலை என்பது தமிழ் ஆக்கங்களில் இயல்பாகச் செயல்படும் சூழல் உருவானது. தமிழ்க்கிராமங்கள்,

முதல் கட்டத்தில் ஆங்கில மொழிவழிப் பயிற்சி பெற்றவர்களே ஆக்கங்களைச் செய்தனர். இந்தக் காலச்சூழலில் ஆங்கில மொழியறியாத படைப்பாளிகள் உருவாயினர். புதுமைப்பித்தன் மரபைச் சார்ந்து வந்த படைப்பாளிகளில் ஆங்கில வாசிப்பு மரபு மிக்கவர்களே அதிகம். இக்காலச் சூழலில், ஆங்கில வாசிப்பு மரபு உடையவர்கள் மிகக் குறைவு. இதனால், தமிழ்மண்ணின் வீரியம் ஆக்கங்களாக வடிவம் பெற முடிந்தது

புதிய கண்ணோட்டத்தில் புனைவுகளில் இடம்பெறத் தொடங்கின. (தமிழ்ச்சினிமாவிலும் இத்தன்மை இக்காலத்தில் உருவானது.)

- தமிழில் சிறுபத்திரிகை மரபு என்பது வலுவாக உருவானது. 1959இல் 'எழுத்து' முதல் அதன் வீரியம் பல்பரிமாணங்களில் செயல்பட்டது. தமிழ்ப்புனைவு சார்ந்த விரிவான உரையாடலுக்குச் சிறுபத்திரிகைகள் களம் அமைத்தன. (விரிவுக்குப் பார்க்க: வீ.அரசு, தமிழ்ச்சிறுபத்திரிகை அரசியல் : 2003) தமிழ்ச்சிறுகதைகள் புதிய பரிமாணத்தில் உருப்பெற இக்காலச் சூழலின் சிறுபத்திரிகைகள் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. இம்மரபு 1990கள் வரை தொடர்ந்தது. 1995 களுக்குப் பின் அது வேறு திசைக்குச்சென்றது.
- நக்சல்பாரி இயக்கம், அவசர நிலைச்சட்டம் ஆகிய பிற நிகழ்வுகள் படைப்பாளிகளிடத்தில் உருவாக்கிய தாக்கங்கள், புனைவிலும் வெளிப்பட்டதைக் காண்கிறோம்.

தமிழ்ச்சிறுகதை மரபின் அண்மைக்கால கட்டம் (1980-2010) பல்வேறு புதிய பரிமாணங்களை உள்வாங்கியதாகக் கருதலாம். அத்தன்மைகளைப் பின்வரும் வகையில் புரிந்து கொள்ளலாம்.

- 1980களில் உலக அளவில் ஏற்பட்ட அரசியல் நிகழ்வுகள் படைப்பாளிகளிடத்தில் பெரும் தாக்கத்தை உருவாக்கியது. குறிப்பாகச் சோவியத் தகர்வு புதிய கருத்துநிலைத் தேடலுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.
- தேசிய இனச்சிக்கல் குறித்தப் புதிய உரையாடல்கள் உருவாயின. இடதுசாரிகள் பெரியாரின் கருத்துநிலைகளைப் புதிய கண்ணோட்டத்தில் அணுகத் தொடங்கினர்.
- பெண்ணியம், தலித்தியம், சிறுபான்மை இயக்கம், பின்நவீனத்துவம் ஆகிய பல்வேறு அணுகுமுறைகள் உருவாயின. இப்பின்புலத்தில் இவ்விதழில் கட்டுரைகளை உருவாக்கியுள்ளோம். இத்தன்மைகள் புதிய படைப்பு முறைகளை முன்மொழிந்தன. தமிழ்ச்சிறுகதை அத்தன்மைகளுக்கு முகம் கொடுத்தது.
- பெண்ணிய எழுத்து என்பது வலுவான பிரிவாக வடிவம் பெற்றது. எண்ணிக்கையில் கூடுதலான பெண் சிறுகதைப் படைப்பாளிகளும் உருவாயினர்.
- வடிவச் சோதனைகள், பெரிதும் நடைமுறைக்கு வந்தன. இவை தமிழில் புதியவகைச் சிறுகதைகள் உருவாக வழிகண்டன. சிறுகதையின் மொழி மாறியது. புதிய மொழிகள் உருவாயின.

தமிழில் சிறுபத்திரிகை மரபு என்பது வலுவாக உருவானது. 1959இல் 'எழுத்து' முதல் அதன் வீரியம் பல்பரிமாணங்களில் செயல்பட்டது. தமிழ்ப்புனைவு சார்ந்த விரிவான உரையாடலுக்கு சிறுபத்திரிகைகள் களம் அமைத்தன. தமிழ்ச்சிறுகதைகள் புதிய பரிமாணத்தில் உருப்பெற இக்காலச் சூழலின் சிறுபத்திரிகைகள் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. இம்மரபு 1990கள் வரை தொடர்ந்தது. 1995களுக்குப் பின் அது வேறு திசைக்குச்சென்றது.

பெண் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள்

■ பெ. நிர்மலா

ஆண்களை மையமிட்ட இலக்கியப் பரப்பில் ஆண் அடக்குபவனாகவும் பாடுபொருளாகவும் இருந்திருக்கிறான். பெண் அவனது விழைவிற்கும் புனைவிற்கும் ஏற்றவாறு உருவாக்கப்பட்டாள். பெண்ணின் உணர்வுகள் உள்ளவாறு காட்டப்படாமல் ஆணாதிக்கத்தின் குரூரங்களுக்கு ஏற்ப வெளிப்படுத்தப்பட்டன. பெண்ணும் 'மனித இனம்தான்' என்ற உணர்வு கைவரப்பெறாமலே படைப்புகள் பெருகின. தன்னை அடையாளப்படுத்தும் கருவியான மொழி பெண்ணிடமிருந்து வலுக்கட்டாயமாகப் பறிக்கப்பட்டிருந்தது. அவளது வெளிப்பாட்டுச் சாளரங்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்தன. இப்படிப்பட்ட சூழலிலும் பெண் எழுத்தாளர்கள் தோன்றினர். ஆனால், தாம் எழுத அனுமதிக்கப்பட்டதே பெருஞ்சுதந்திரம் என்ற நிலையில் அவர்களில் பலர் எழுதினர். ஆண்களின் மூளைக்கேற்ப வடிவமைக்கப்பட்ட அவர்களது மூளைகள், மரத்த மூளைகளாய் இருந்து ஆணாதிக்கப் போக்கிற்கு ஏற்ப செயல்பட்டு ஆக்கங்களை வெளிப்படுத்தின.

அடுத்த நிலையில், பெண்ணின் சுயம், வலி உணரப்பட்டு ஆக்கங்கள் வெளியாயின. அதிலும் பெண் இருக்கும் நிலையினை வெளிப்படுத்தி, வாசகர்களுக்கு உணர்த்த முயலும் நோக்கோடு சில தோன்றின. வெளிப்படுத்துவதோடு நில்லாமல் பெண்களை விழுங்கும் குழிகள் எவை? எவ்வழியில் பள்ளங்கள் காத்துக் கிடக்கின்றன என்று எச்சரிப்பது; ஆழ்ந்த குறுகிய பள்ளங்களுள் தள்ளப்பட்ட பெண்களின் திணறலை, சிதைவுகளை வெளிப்படுத்துவது; பெண்ணின் மீட்சிப் போராட்டங்கள்; சுயம் அழிப்புச் செயல்களுக்கெதிரான எதிர்வினைகளைக் காட்டுவது என்ற நிலையில் சில படைப்புகள் அமைந்தன. பெண்ணின் ஒவ்வொரு அசைவும் ஆணதிகார மையத்தால் வரையறைக்குட்படுத்தப்பட்டு கட்டுக்குள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கட்டுக்குள் சிக்கிக்கொண்டும் வெளியேறியும் சில பெண்கள், தங்கள் அனுபவப் பிரதிகளை,

கட்டுரையாளர் எத்திராஜ்
மகளிர் கல்லூரி தமிழ்த்
துறையில் உதவிப்
பேராசிரியராகப்
பணியாற்றுகிறார்.
பெண்ணிய நோக்கில்
தொன்மங்களை
ஆய்வுசெய்து கீரு
நூல்களை
வெளியிட்டுள்ளார்

விருப்பு வெறுப்புகளைச் சுதந்திரமாக வெளிப்படுத்தி ஆசுவாசம் அடைந்திருப்பதும் வெளிப்படை.

1980 முதல் 2010 வரையிலான முப்பதாண்டு காலச் சிறுகதை வரலாற்றில், குறிப்பாகப் பெண்களுடைய சிறுகதைகள் இக் கட்டுரைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. பல சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. எனினும் உதாரணங்களாக, பாமா, உமாமகேசுவரி, தமயந்தி, தமிழ்ச்செல்வி ஆகியோரின் சிறுகதைகள் மட்டும் கட்டுரைப் பொருளில் பங்கு வகிக்கின்றன.

இந்தப் பெண் படைப்பாளிகளின் எழுத்துகள் புனைவுகளில் இருந்து விடுபட்டவை. மக்களின் வாழ்வியல் யதார்த்தங்களை, கருத்தியலை மூலமாகக் கொண்டு அமைந்தவை. யதார்த்தமான இப்படைப்புகளின் வழி, பெண் கருவாகத் தோன்றி வளர்ந்து, பிறந்து தனது உருவத்தையும் சுயத்தையும் இழந்து காடு செல் வதுவரையிலான சிக்கல்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. இக்காலங்களில் அவள் சந்திக்கக்கூடிய ஆதிக்கங்களையும் வன்முறைகளையும் காட்டுகின்றன. பெண்ணின் சுயத்தை அக்கறையோடும் நியாயத்தோடும் முன்னெடுத்துச் செல்கின்றன. ஆணாதிக்கத்திற்கெதிரான கலகக் குரலையும் தன் இருத்தலுக்கான போராட்ட முயற்சிகளையும் இவ்வெழுத்துகளில் அழுத்தமான, ஆழமான நிலைகளில் காணமுடிகின்றது.

பெண், குழந்தையாகப் பிறக்கும்பொழுதே எத்தகையதொரு சூழலைச் சந்திக்கிறாள் என்பதைக் 'கதறல்' என்ற சிறுகதையில் பாமா சித்திரித்து சமூகத்தைச் சாடுகிறார். மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் செல்ல, கடுமையான பிரசவ வலியோடு ஒரு பெண் பேருந்தில் ஏற்றப்படுகிறாள். பேருந்து மருத்துவமனைக்கருகில் செல்லும் பொழுது பேருந்திலேயே பிரசவிக்கிறாள். இதனால் சில சிக்கல்கள் நேர்கின்றன. இதைக்கண்ட சக பயணி மல்லிகாவும் மருத்துவமனை நர்சும் டாக்சி வைத்து முன்கூட்டியே அழைத்து வந்திருக்கலாமே என அப்பெண்ணின் குடும்பத்தினரைப் பார்த்துக் கேட்கும்பொழுது, 'இந்தப் பொட்டக் கழுதையைப் பெறுறதுக்கா டாக்சி வச்சு வரச்சொல்றா, நல்ல காலம். பஸ்சலயே வந்தாச்சு' எனப் பெண்ணின் மாமியார் நினைத்துக் கொள்கிறாள். 'அட நீ வேற சும்மா கெட. வகுத்தெருச்சலக் கெளப்பாதெ. அப்டியாச்சும் ஒரு காளங்கன்னப் பெத்துருந்தான்னா டாக்சி வைக்கலாம். எல்லாம் வைக்கலாம். இந்தப் பொட்டக் கழுதையைப் பெறுறதுக்கு இதுபோதும். இந்தச் சனியன வீட்ல பெத்துருந்தான்னா இப்ப இந்த நர்சு, ஆயா, தோட்டி, கீட்டினு துட்டச் செலவழிக்க வேண்டாம்' என்று கூறுவதும் வெகு துல்லியமாகப் பெண்ணின் வாழ்வியல் நிலையைக் காட்டக்கூடியது.

பொட்டக் கழுத, சனியன் - காளங்கன்னு(காளைக் கன்று) என்ற சொற்களும் பெண் குழந்தை என்பதினால் இது போதும் என்ற சலிப்பும் ஆண் குழந்தை என்றால் டாக்சி வைக்கலாம் ; எல்லாம் வைக்கலாம் என்ற பெருமிதமும் அனைத்தையும் உணர்த்தப் போதுமானவையாக உள்ளன. பொதி சுமக்கும் கழுதையாகவே பெண் கருதப்படுகிறாள். ஆண் குழந்தை பிறக்கும்பொழுது சிறப்பு ஏற்பாடுகளும் சலுகைகளும் மகிழ்ச்சிக்கான வரவேற்பாயும் பெண் பிறப்பு துன்பத்திற்கான குறியீடாகவும் மறுப்பிற்கான சலிப்பாகவும் வெறுப்பாகவும் வெளிப்படுகின்றன. இவ்வளவு போராட்டங்களையும் மீறி அக்குழந்தை உயிரோடிருக்குமா என்ற நிலை. 'தலப்புள்ளன்னு சொன்னாகள்ள அப்ப தப்பிச்சுரும்' என்பதன் மூலம் ஏதோ ஒரு நிர்பந்தத்தில்தான் பெண் குழந்தை உயிரோடு வளரவே அனுமதிக்கப்படுகிறது. பெண் நாட்டின் கண் என்று எழுதியிருந்த பலகையைக் கண்ட மல்லிகாவிற் கு ஏளனச் சிரிப்பெழுகிறது. நாட்டின் கண்ணப்படுங்கிப் படுங்கி நாயிக்குப்போட்டுட்டா நாடே குருடாத்தான் போகும். குருடாகவே போகட்டும் என்று அவள் கூறுவதன் மூலம் பிறந்த பெண் குழந்தைகள் வீசப்பட்டு நாய்களால் கௌவிச் செல்லும் பாதகம் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அறிவுக் கண்ணற்று செயல்படும் சமூகத்தின் கண்மூடித்தனம் துணிச்சலோடு இங்கு சாடப்படுகிறது.

பெண் குழந்தை
என்பதினால் இது
போதும் என்ற சலிப்பும்
ஆண் குழந்தை
என்றால் டாக்சி
வைக்கலாம் ; எல்லாம்
வைக்கலாம் என்ற
பெருமிதமும்
அனைத்தையும்
உணர்த்த
போதுமானவையாக
உள்ளன. பொதி
சுமக்கும் கழுதையாகவே
பெண் கருதப்படுகிறாள்.
ஆண் குழந்தை
பிறக்கும்பொழுது சிறப்பு
ஏற்பாடுகளும்
சலுகைகளும்
மகிழ்ச்சிக்கான
வரவேற்பாயும் பெண்
பிறப்பு துன்பத்திற்கான
குறியீடாகவும்
மறுப்பிற்கான
சலிப்பாகவும்
வெறுப்பாகவும்
வெளிப்படுகின்றன

குடும்ப வன்முறை, சமூக வன்முறை என இருநிலையிலும் பெண் தாக்கப்படுகிறாள். பாமாவின் 'பொன்னுத்தாயி' என்ற கதையில், ஆணாதிக்கத்தால், கணவன் என்ற அதிகாரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பொன்னுத்தாயி எல்லா மரபார்ந்த, சமூகம் சார்ந்த மூடத்தனத்தைக் கடந்து யதார்த்தமான நிலையில் வாழமுற்படுபவளாக வெளிப்படுகிறாள். குடித்துவிட்டு, அடித்துக் கொடுமை செய்யும் கணவனை விட்டுப்பிரிகிறாள். குழந்தைகளையும் அவனிடம் விட்டுவிடுகிறாள். சுயதொழில் செய்து வாழ முற்படுகிறாள். இதற்காகத் தான் வாழும் சமூகத்தால்(ஆண்கள்+பெண்கள்) ஏளனப்பேச்சிற்கு உள்ளாகிறாள். 'கல்லயும் புல்லயும் கெட்டிகிட்டு இம்புட்டு நாளா நாம்பட்டது போதும்' என்று பொன்னுத்தாயி கூறுவது, கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன் என்று போதிக்கப்படும் ஆண்சார்ந்த அறிவுரையைத் தகர்க்கச் செய்வதாக உள்ளது. பண்பாடு சார்ந்து கழுத்தில் சுமையாகக் கிடக்கும் அந்தத் தாலியினால் வெறொரு பயனுமில்லை என்பதை உணர்ந்தவளாய் அதை அறுக்கிறாள். தாலியை விற்று, முதலீடாக்கி சிறு கடையை உருவாக்குகிறாள். கல்வி பெறாதவளாகப் பொன்னுத்தாயி இருப்பினும் யதார்த்தத்தை, சுயத்தை உணர்ந்தவளாக ஆதிக்கத்தை மீறுவதாக அவளது செயல்பாடுகள் உள்ளன.

கணவனுக்கு அடங்கி ஒடுங்கியிருப்பது பெண்மையின் இலக்கணம் என்பது போலவே ஆணுக்கும் இலக்கணம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'ஒரு பொம்பளைய அடக்கமாட்டாதவனல்லாம் என்னய்யா ஆம்பள ; இவனுக்கு மீச ஒரு கேடு' என்ற சொற்கள் சமூகத்தின் ஆண்மை பற்றிய எதிர்பார்ப்பை முன்வைக்கின்றது. 'இவெ ஒரு ஆம்பளையா? சரியான பொட்டப் பெய. போலிகடேசன் வரைக்கும் போயி புருசன அடி வாங்க வச்சவள இன்னும் உசுரோட உட்டுட்டுப் பாத்துக்கிட்டு இருக்கானே. வெறும்பெய. நானா இருந்தா அங்ன டேசன்ல வச்சே அவா சங்க நெருச்சுக் கொன்றுப்பேன்' என்று மூக்காண்டியைப் பிற ஆண்கள் ஏசுவதன்மூலம், பெண் உயிர் வாழ்வதே ஆண் போடும் பிச்சையினால்தான் என்று கருதும் நிலை வெளிப்படுகிறது. கணவன், மனைவியை அடிக்கும் பொழுது யாராவது தட்டிக்கேட்டால் இது குடும்பப் பிரச்சினை என்று கூறி விரட்டும் சமூகம், மனைவி புகாரின் பேரில் கணவன் அடிவாங்கியதை மட்டும் சமூகப் பிரச்சினையாகவே பார்க்கிறது. 'பெண் எழுச்சி' என்பதை ஆணாதிக்க சமூகம் ஜீரணிக்கமுடியாமல், ஒருதலைப்பட்டசமாக நின்று கொதிப்பதை வெளிக்கொணர்கிறது.

பொன்னுத்தாயி ஆணாதிக்கத்திற்கெதிரான கலகக்குரலை வெளிப்படுத்துகிறாள். பிள்ளைக என்ன எனக்கு மட்டுமா பிள்ளைக? அவெ அக்கருமத்தத் தணிக்கத்தான வருசயாப் பிள்ளைகளைப் பெறவச்சான் வளத்துப் பாக்கட்டும் என தனக்குத்தானே பேசுவதும், பிள்ளைகளைத் தன்னிடம் ஒப்படைக்க நினைத்த கணவனிடம், பிள்ளைகளை ஏன் தன்னிடம் விடவேண்டும் என்று கேட்டும், பெத்தவாதான் பிள்ளைகளை வளர்க்கணும்னு சட்டமா என்ன? எனக் கேள்வி கேட்டு உறுதியாக மறுக்கிறாள். 'இவள்ளாம் ஒரு பொம்பள தானா? கொஞ்சம்கூட பிள்ளப் பாசமே இல்லியே, ஆம்பள கெணக்காவுல மதம் புடுச்சுப்போயி அலைறா. எந்தக் காலத்துல புருசங்கிட்ட பிள்ளைகல உட்டுட்டு பொட்டச் சிறுக்கி இப்பிடி அலையக் கண்டோம்' என்று பலரும் பொன்னுத்தாயின் செயல் பாட்டை எதிர்த்து ஏசுகிறார்கள். இதை பொருட்படுத்தாத பொன்னுத்தாயி தன்வலியை உணர்ந்து சுயமாக முடிவெடுக்கிறாள். மரபார்ந்த கட்டிலிருந்து விடுபட்டு இயல்பான சிந்தனையை முன்னெடுக்கிறாள். 'தாய்மை', 'புனிதம்' 'பதிபக்தி' என்ற ஆணாதிக்கச் சிலந்தி வலைப் பின்னல்களைத் துடைத்தெறிகிறாள்.

ஆணதிகார உலகில் பெண்களின் உடல் உல்லாசப் பொருளாகக் கொள்ளப்பட்டு அவர்களது உழைப்புப் பின்தள்ளப்பட்டது. பலம் - பலவீனம் என்ற முரண்பாட்டில் உண்மை உணர மறுக்கப்பட்டது. ஆணுக்கு இணையான பெண், இணையாகவோ ஒருபடி மேல்நின்று உழைத்தாலோ அதன் மதிப்பு குறைத்தே மதிப்பிடப்படுகிறது. இந்த

ஆணதிகார உலகில்
பெண்களின் உடல்
உல்லாசப் பொருளாகக்
கொள்ளப்பட்டு
அவர்களது உழைப்பு
பின்தள்ளப்பட்டது. பலம் -
பலவீனம் என்ற
முரண்பாட்டில் உண்மை
உணர மறுக்கப்பட்டது.
ஆணுக்கு இணையான
பெண், இணையாகவோ
ஒருபடி மேல்நின்று
உழைத்தாலோ அதன்
மதிப்பு குறைத்தே
மதிப்பிடப்படுகிறது.

முரணைக் 'காடு கரைகளள் ஆம்பளக்குச் சமமா வேல செஞ்சுட்டு கூலி மட்டும் அவனைவிட கொறவா வாங்குறியே'..அதுமாதிரி 'பஸ்கலயும் ஆம்பளக்கு மூனு ரூவா டிக்கெட்டுன்னா பொம்பளைக்கு ரெண்டுரூவா போடச் சொல்லுரதுதான' என்று அதென்ன ஞாயம்? என்ற கதை கேட்கிறது. இதில் நியாயத்தைக் கேட்க பெண் முன்வரும்பொழுது, அவளின் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையை எடுத்துக்காட்டி உனக்கெல்லாம் பேச இதில் உரிமையிலை நீயே ஒரு அடிமை என்று அவளின் குரல்வளை நெறிக்கப்படுவதையும் உணரமுடிகின்றது.

உடலாகவே பெண் பார்க்கப்படுகிறாள். அதை மீறி அவளுக்கு எந்தவிதமான சிறப்பும் இல்லை. அந்த உடல்கூட ஆணின் கட்டுக்குள் சிக்கியது என்ற நிலைப்பாடு உள்ளது. அவளின் உடல்மீது அதிகாரம் செலுத்துபவனாக ஆண் இருக்கிறான். 'இல்லாமல்லி' சிறுமியாக இருக்கும்பொழுது பன்றியால் கடிக்கப்பட்டு ஒரு மார்பகத்தினை இழக்கிறாள். அழகுடையவளாய் இருப்பினும் இக்காரணத்தினால் அவளைத் திருமணம் செய்துகொள்ள யாரும் முன்வரவில்லை. ஆணோடு சேர்ந்து இல்லறம் நடத்தும் தகுதியை இழந்தவளாகப் பார்க்கப்படுகிறாள். புல்லறுக்கச் சென்ற இடத்தில் காட்டுக்கார நாய்க்கர் அவளிடம் ஏளனமாக, 'இருக்கறே ஒன்னே நல்லாத்தா இருக்கு' என்று கூறி பாலியல் வன்முறைக்குட்படுத்த முயல்கிறான். அப்பொழுது தன்னிடமிருந்த அரிவாளால் அவனது கையை வெட்ட முற்படுகிறாள். அரிவாள் அவனது கண்ணில் பட்டு ஒரு கண்பார்வை போய்விடுகிறது. இவ்வாறு தன்முயற்சியால் அவனிடமிருந்து தப்பிக்கிறாள். பெண் யாரையும் சார்ந்து வாழ வேண்டியவள் அல்ல என்பதை இந்த 'ஒத்த' என்ற சிறுகதை வலியுறுத்துகிறது.

இக்கதை ஆணின் இச்சையைத் தீர்க்கும் உறுப்புக்களாக மட்டுமே பெண் அடையாளப்படுத்தப்படுவதை உணர்த்துகின்றது. அதை மீறிய அடையாளம் அவர்களுக்கிருப்பதாகச் சமூகம் சிந்திப்பதில்லை. அந்த அடையாளத்தை இழக்கும்பொழுது 'அடிமைகளாகப்பட்ட பெண் இனம்' என்ற அந்தப் படிநிலைக்கும் கீழாகத் தள்ளப்படுகிறாள். இல்லாமல்லி திருமணத்திற்கு முன்னரே மார்பகத்தினை இழந்ததினால் அவளுக்குத் திருமணம் என்பது மறுக்கப்பட்டது. தன்னை வன்முறைக்குட்படுத்த முயன்ற காட்டுக்காரனை இல்லாமல்லி வெட்டுகிறாள். அவனது கண் பறிபோனது. தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்கிறாள். பெண் உடல் உறுப்புகள்கூட ஆணுக்கானவையாகவே பார்க்கப்படுகின்றன. 'என்ன செய்தாலும் பொறுமையைக் கையாளுதல்' என்ற அடக்குமுறையிலிருந்து மீறி சுயத்தைத் தேடுபவர்களாகப் பெண்கள் உள்ளனர். பாலியலுக்கு உகந்தவள் அல்ல(மார்பகத்தை இழந்ததினால்)என்ற திருமண

நிலையிலிருந்து பின்தள்ளப்பட்ட இல்லாமல்லி, அங்கீகரிக்கப் படாத களவு வாழ்க்கைக்கு மட்டும் அழைக்கப்படுகிறாள். இது லிருந்து ஆணாதிக்க உலகின் தீர்க்கமான தந்திரச் செயல்பாடுகளை அறியலாம்.

பெண்ணின் உடற்கூறு, மனக்கூறு எப்படிச் செயற்பட்டாலும் அதைக் கட்டுப்படுத்துவதொன்றே ஆணாதிக்கத்தின் தன்மையாக உள்ளது. சிறுமி, பருவம் அடைந்தாலே அவள் தவறு செய்வதற்கு, தவறு செய்ய தூண்டுவதற்கு ஏதுவானவள் எனக்கருதி காவலுக்குட் படுகிறாள். பருவம் அடையவில்லையென்றால் அதுவும் பெரும் பிரச்சினையாக உருவெடுக்கிறது. இதை உமா மகேசுவரியின் வடு சித்திரிக்கிறது. பூங்கொடி வயதுக்கு வரவில்லையென்று பரிகாரம் செய்வதற்காகப் பூசாரியுடன் ஓர்இரவு தனியாக விடப்படுகிறாள். அவன் அவளைச் சாட்டையால் அடித்துத் துன்புறுத்திப் பாலியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்துகிறான். சிறுமி என்றும் பாராமல், மறுநாள் அவளை அழைத்துச் செல்ல வந்த தாயிடம், அவன் இன்னும் நான்கு இரவுகள் இதுபோல் அழைத்துவந்து விடவேண்டுமென்கிறான். அவன் முகத்தில் தட்டால் தாக்கிவிட்டு அவ்விடத்திலிருந்து ஓடுகிறாள் பூங்கொடி. இவ்வாறு சிறு பருவத்திலிருந்தே பெண்ணின் உடல் ஆணுக்கானதாயும் ஆணுக்கு ஏற்றதாயும் மாற்றப்படுகிறது.

கற்பு, கற்புநிலை எனக் கொடி தூக்கிப் பிடித்துக்கொண்டும் இயல்பாக உள்ள பெண்களைச் சந்தேகித்தும் வாழ்வது ஆண்களின் குணம்சத்தில் ஒன்றாக மாறிப்போனது. ஆனால் ஆண்கள் பல பெண்களோடு வாழ்வது என்பது ஆண்மையின் அடையாளமாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வாறாக, மனைவியை விடுத்துப் பிற பெண்க ளோடு தொடர்பு வைத்திருக்கும் ஆண்கள், உமாவின் மூடாத சன்னல், கற்கிளிகள் வழி காட்டப்பெறுகின்றனர். தன் தங்கையோடு உறவு வைத்திருக்கும் கணவனது நிலையறிந்து மனைவி தீயிலே இறக்கிறாள். இப்படி வாழும், வாழப்பழக்கப்பட்ட ஆண்கள்தான், கற்புநிலை பற்றிப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் தேவைப்படும்பொழுது, தனது வசதிக்காக, சுயமேம்பாட்டிற்காக மனைவியை அவளுடைய விருப்பமின்றியே பிற ஆடவரிடம் உறவு வைத்துக்கொள்ள நிர்பந் திக்கிறார்கள். சீதாவைப் பலவந்தப்படுத்தித் தன் பதவி உயர்வுக்காகத் தன் மேலதிகாரியோடு இருக்கச் செய்யும் கணவன் பற்றிப் 'பொருள் வயின் உறவு' ஏளனம் செய்கிறது.

குடும்பத்தில் சமையலறை எனும் சிறையில் சிக்கிக்கொண்டு ஒரு பிணைக்கைதியாக, புகுந்தகம் எனும் கொள்ளையரிடம் மாட்டி கடைசிவரை பிணைக்கைதியாகவே பெண்கள் போராடும் நிலை உண்டு. திருமணம் என்ற நிர்பந்தத்தில் பிணைக் கைதியாகும் பெண்ணின் நிலை என்ன? மீளமுடியுமா? வாழ்வா சாவா? என்ற

குடும்பத்தில்
சமையலறை எனும்
சிறையில்
சிக்கிக்கொண்டு ஒரு
பிணைக்கைதியாக,
புகுந்தகம் எனும்
கொள்ளையரிடம் மாட்டி
கடைசிவரை
பிணைக்கைதியாகவே
பெண்கள் போராடும்
நிலை உண்டு.
திருமணம் என்ற
நிர்பந்தத்தில் பிணைக்
கைதியாகும் பெண்ணின்
நிலை என்ன?
மீளமுடியுமா? வாழ்வா
சாவா? என்ற
போராட்டத்திலேயே
அவள் காலம் கழிகிறது.
இந்தநிலையை தமயந்தி
துளசி என்ற
கதாபாத்திரத்தின் மூலம்
பிணைக்கைதி என்ற
கதையில்
காட்சிப்படுத்துகிறார்

போராட்டத்திலேயே அவள் காலம் கழிகிறது. இந்த நிலையைத் தமயந்தி துளசி என்ற கதாபாத்திரத்தின் மூலம் பிணைக்கைதி என்ற கதையில் காட்சிப்படுத்துகிறார். துளசியின் கணவன் பசவப்பா கொள்ளையர்களால் கடத்தப்படுகிறான். செய்தியைத் தொலைக் காட்சியில் பார்த்தோம் என்று கூறிக்கொண்டு துக்கம் விசாரிக்க வென்று மூத்த மாமியாரும் அவரது மருமகள்களும் குழந்தைகளும் படையெடுக்கின்றனர். மலைபோன்ற மாவைப் பிசைந்து உணவாக்கி அவர்களுக்குப் படைக்கிறாள். துக்கம் விசாரிக்கவென்று வந்தவர்கள் உல்லாசத்திற்காக 'முத்தியாலமடு' சென்று பார்த்து விட்டு வரவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். அங்கு அவர்கள் உண்பதற்காகத் துளசியால் உணவு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. வேளா வேளைக்கு உணவுப் பண்டங்களும் காபியும் அவர்களுக்குத் தயாரிக்கும் பொறுப்பு. குழந்தைக்குப் பாலூட்டவோ, கணவனைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்கவோ நேரமின்றி சமையல் வேலை. அனைத்து வேலையும் பார்த்துவிட்டு வருபவளுக்கு மிஞ்சுவதோ ஒரு வாய் சோறும் கழுவ வேண்டிய மலைபோல குவிந்த பாத்திரங்களுமே. வந்தவர்கள் உண்டு உண்டு தொலைக்காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டு ஏதேதோ பேசிக்கொண்டிருப்பதுதான் வேலை. கணவன் பற்றிய தகவலை அவளிடம் கூறுவோர் யாருமில்லை. மாமியார் அவளது மனவலியை, உடல்வலியை நினைத்துப் பாராமல் ஏசிக் கொண்டும் ஏவிக் கொண்டுமிருந்தாள். டிபன்கடை, காபிக்கடை என மாறிமாறி கடை போட்ட துளசி, வேலைகளை முடித்து, இரவு பத்து மணிக்கு மேற்பட்டு படுக்க வருகிறாள். கணவனை நினைத்து அழ முற்படும் அந்த நேரத்தில், தனது பெரியம்மா மகன் வந்திருப்பதாகவும் அவனுக்கு உணவு ஏற்பாடு செய்யும்படியும் மாமியாரின் கட்டளை. தனது துன்பத்தைக்கூட வெளிப்படுத்தி ஆசுவாசப்பட முடியாத பிணைக்கைதியாய் அங்கிருப்பது துளசியே. இப்படி ஆணாதிக்க நோக்கில் உருவமைக்கப்பட்ட சமையலறை முதலையாய்ப் பெண்களை விழுங்கிவிடுகிறது. மாயாஜால உலக வித்தைபோல, பெண்ணும் முதலையின் வயிற்றிலே வாழ கற்றுக்கொண்டிருக்கிறாள். சமையலறையே பெண்ணுக்கான, குடும்பத்தலைவிக்கான அங்கீகாரத்தையும் அதிகாரத்தையும் உருவாக்கித் தருவதாக நம்பி பெண்களும் அந்தப் பின்கட்டிலேயே தங்களை ஒடுக்கிக்கொள்கிறார்கள்.

பெண் எழுத வெளி என்பது தேவை. அவளுடைய வெளிமுழு வதும் குடும்பச்சிக்கல்களாலும் பராமரிப்புப் பணியினாலும் அடைக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு அடைக்கப்பட்ட வெளியிலிருந்து விடுபடும்பொழுது தன்திறமையை வெளிப்படுத்த முனைகிறாள். தமயந்தியின் துரு, போராடும் பெண்ணைக் காட்டுகின்றது. அலுவலகப்பணி, குடும்பப்பணி என்ற இரட்டைச் சமையோடு,

நடுநிசி ஒன்றரை மணிக்கு எழுந்து பிறரது உறக்கம் கலையக்கூடாது என்பதற்காகச் சப்தமில்லாமல் சமைத்து, மாமியார், கணவன், குழந்தை என ஒவ்வொருவருக்கும் பிரத்யேகமான உணவினைத் தயாரித்து, முன் இரவிலே குழந்தைக்குத் தலைவாரி சடை பின்னி இவ்வளவு வேலைகளையும் முடித்துவிட்டு, காபி கூட குடிக்க நேரமின்றி, தான் கிளம்பி வீட்டைப் பூட்டிக்கொண்டு விடிகாலை மூன்று மணிக்கு அலுவலகப் பேருந்தைப் பிடிக்கிறாள் சரஸ்வதி. ஐந்து நிமிடம் தாமதமானதால் ஓட்டுநரிடம் ஏச்சு. இது பெண்ணின் நிலை. ஆனால் அதே பேருந்தில் சக ஆண் அதிகாரியின் நிலை வேறு. என் மனைவி எழுப்பி விடாததால் தாமதமாகிவிட்டது. நல்லா டோஸ் விட்டேன். இனி ஜென்மத்துக்கும் லேட்டா எழுப்பி விட மாட்டா. அலறியடிச்சு எழுந்து சட்டைய மாட்டிகிட்டு வர்றதுக்குள்ளே தாவு தீர்ந்துடுச்சு என வியர்வை நாற்றத்தோடு பேசுகிறார். நல்லா சூடா டீ கொடுத்தா எம்பொண்டாட்டி. கொஞ்சம் தூக்கம் கலைஞ்சிருக்கு என்கிறார். இங்கு ஆண் பெண் இருவருமே அலுவலகத்தில் பணி புரிந்தாலும் பெண்ணின் நிலை வேறானதாக உள்ளது. அலுவலகத்தில் பெண்கள் சந்திக்கும் ஆண்களின் பாதகத் தினைத் தமயந்தியின் மாமிசம், திசை போன்ற கதைகள் முன்வைக்கின்றன.

பாலியல் வன்கொடுமை, குடும்ப வன்முறை என்பனவற்றோடு ஆடை, அணி, வாகனம், நடை, பேச்சு, உணவு, உறக்கம், உடல், உயிர் என அனைத்துச் சுதந்திரங்களும் பறித்தெடுக்கப்பட்டு, படும் அவத்தைகளை இவை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பெண், குழந்தை பெறவில்லையென்றால் அவளைப் படுத்தும்பாட்டினை, கேள்விக் கணைகளை உமாவின் கரு எடுத்துக்காட்டுகிறது. சுயம் இழந்த நிலையில் உயிர்வாழப் பிடிக்காமல் தற்கொலையாவது செய்து கொள்ளலாம் என நினைத்து, வாழவும் முடியாமல் சாகவும் முடியாமல் தனது உணர்வுகளைத் தற்கொலை செய்துவிட்டு வாழும் பெண்ணைத் 'தற்கொலை' சித்திரிக்கிறது.

கை விளங்காமல், வாய் பேசாதிருந்த தாயற்ற மல்லிகா என்ற பெண்ணை இளைஞர்கள் வன்முறைக்குட்படுத்தியதைத் தமிழ்ச் செல்வியின் வதம் எடுத்துக்காட்டுகிறது. இதில் எந்த உணர்வுமற்று நடந்துகொள்ளும் மல்லிகா இளைஞர்களின் கொடுஞ்செயலுக்குப் பிறகு ரௌத்ரமாகிறாள். தன்னை வன்முறைக்குட்படுத்திய இருவரையும் சூலம் கொண்டு துரத்திக்கொண்டு செயற்படுகிறாள். காவல் என்ற கதையில் இளநீர் வெட்டி விற்கும் பெண் பொன்னி யிடம் எதிர்கடைக்காரன் சேட்டைகள் செய்கிறான். அவனைச் சரி கட்ட உதவி ஆய்வாளர் வனிதாவின் துணையை நாடுகிறாள் பொன்னி. பொழுது விடிவதற்காகக் காத்திருந்தபொழுது வந்து சேர்ந்தது வனிதாவின் சாவுச்செய்திதான். ஆய்வாளர் பாபுவின்

பாலியல் வன்கொடுமை,
குடும்ப வன்முறை
என்பனவற்றோடு ஆடை,
அணி, வாகனம், நடை,
பேச்சு, உணவு,
உறக்கம், உடல், உயிர்
என அனைத்துச்
சுதந்திரங்களும்
பறித்தெடுக்கப்பட்டு,
படும் அவத்தைகளை
இவை
எடுத்துக்காட்டுகின்றன.
பெண், குழந்தை
பெறவில்லையென்றால்
அவளைப்
படுத்தும்பாட்டினை,
கேள்விக் கணைகளை
உமாவின் கரு
எடுத்துக்காட்டுகிறது

இச்சைக்கு உடன்படாததன் பொருட்டு வனிதா கொல்லப்படுகிறார். இந்த நிலையில் பொன்னி கல்லில் வைத்து தன் கத்தியைத் தீட்டிக் கொண்டிருந்ததாகக் கதை முடிகிறது. படித்த, படிக்காத எல்லா நிலையிலுள்ள பெண்களும், சிறுமியரும் தன்னைச் சுற்றியுள்ள ஆண்களால் பலவந்தப் படுத்தப்படுவதை ஒட்டுமொத்தக் கதைகள் காட்டுகின்றன.

இவ்வாறாக, பெண்கள் சமூகத்தாலும் குடும்பத்தாலும் பல நிலைகளில் அடக்கப்படுவதையும் அழிக்கப்படுவதையும் இவ்வகை எழுத்தாளர்களின் கதைகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. வெளிப்படுத்துவதோடு நில்லாமல் அவற்றிற்கான தீர்வுகளையும் கலகக்குரலையும் எதிர்வினைகளையும் யதார்த்தமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. கண்கள் இரண்டிருந்தும் காணும் திறமையற்ற பெண்கள் கூட்டமடி என்று பாரதி ஏசிய பெண்போலன்றி அறிவுக்கண் கொண்டு சிந்தித்துச் செயல்பட்டு அடக்குமுறையை எதிர்க்கும், மறுக்கும் திறமுடையவர்களாகப் பெண்களைக் காட்டுகின்றன. இந்த எதிர்ப்புகளும் மறுப்புகளும் எல்லா காலங்களிலும் யதார்த்த நிலையில் பெண்களிடம் இருந்திருக்கும். ஆனால் அதை வெளிப்படுத்திக் கொள்வது ஆணாதிக்க உலகிற்கு கௌரவக் குறைச்சல் என்பதால் இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் மேற்கண்ட எழுத்தாளர்களின் எழுத்துகள் மறைக்காமல், புனையாமல், செதுக்காமல் பெண்நிலை சார்ந்து எழுதப்பட்டவை. மனுஷியாகப் பெண் பார்க்கப்படவில்லை என்ற எதார்த்தத்தில் கதைகள் இயங்குகின்றன. எனினும் மனுஷியாகப் பெண் பார்க்கப்படவேண்டும் என்ற சமூக நீதி தேடும் எதிர்கால எதார்த்தக் குரல்களாகக் கதைகள் பளிச்சிடுகின்றன.

சிறுகதைத் தொகுதிகள்

உமா மகேஸ்வரி, மரப்பாச்சி, சென்னை: தமிழினி, 2002

....., தொலைகடல், சென்னை: தமிழினி, 2004

..... அரளிவனம், சென்னை: எனிஇந்தியன் பதிப்பகம், 2008

தமயந்தி, சாம்பல் கிண்ணம், சென்னை: போதி, 2001

..... அக்கக்கா குருவிகள், சென்னை: போதி, (இ.ப.) 2003

..... வாக்குமூலம், சென்னை: போதி, 2010

தமிழ்ச்செல்வி., சு. சு.தமிழ்ச்செல்வியின் சிறுகதைகள், திருச்சி: உயிர் எழுத்து பதிப்பகம், 2010

தேன்மொழி, நெற்குஞ்சம், புதுச்சேரி: மணற்கேணி பதிப்பகம், (இ.ப.) 2010

பாமா, ஒரு தாத்தாவும் ஒருமையும், கோயம்புத்தூர்: விடியல் பதிப்பகம், 2003

கட்டுரை

3

இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள்

■ மு.நஜ்மா

தமிழ் இலக்கிய வகைமையில் இஸ்லாம் மற்றும் கிறித்தவம் சார்ந்த படைப்புகள் சமய இலக்கியங்களாகவே அடையாளப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட 'தமிழ் முஸ்லிம்' என்று சுட்டப்பெறும் தமிழர்களைப் பற்றிய படைப்புகளை இஸ்லாமிய ஆக்கங்கள் என்று கூறுவதில் எந்தவித நியாயமும் இல்லை என்றாலும் இந்தச் சொல்லாடல் காலங்காலமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இச்சொல் அம்மக்களைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கு வெளியில் நின்று அடையாளப்படுத்துவதாக உள்ளது. சொந்த மண்ணில் அந்நிய இனமாகக் கருதப்பட்டு/ அடையாளப்படுத்தப்பட்டு வரும் தமிழக இஸ்லாமியர்கள் பற்றிய கதைகளை இந்த அடிப்படையில் மீள்வாசிப்பு செய்யவேண்டியது அவசியமாக உள்ளது.

சமயம் சார்ந்த அல்லது சமய அடையாளத்தோடு இனம்காணப்படும் இலக்கியங்கள் பொதுவாக அறிவுரைப் பிரம்புகளோடுதான் உருவாக்கப்படுகின்றன. இஸ்லாமியர்களின் படைப்புகளும் இத்தகைய தன்மைகளோடுதான் உருப்பெற்றன. தமிழக இஸ்லாமியர்களின் சிறுகதை வரலாறு பாரதியின் இரயில்வே ஸ்தானத்திலிருந்தே (1920) தொடங்குகின்றது. இது குறித்து பல கருத்து முரண்பாடுகளும் உள்ளன. 1948இல் திருச்சி ரகுலின் இரு எலும்புக்கூடுகள் என்னும் கதைத் தொகுதி முதலில் வெளியானது. இதைத் தொடர்ந்து பல கதைத் தொகுப்புகள் வெளியாயின. 1950-60களில் வி.நூர்முகம்மது, ஜேயெம், ஷேக்கோ, ஜெமீலா, மஹதி, மகுதாம் முதலிய பல சிறுகதையாளர்கள் உருவாகினர். 1970களில் இஸ்லாமியர்களைப் பற்றிய சிறுகதைகள் பரவலாக எழுதப்பட்டன. எண்பதுகளிலிருந்து இஸ்லாமியர்களின் படைப்பாக்கம் பல்வேறு பரிமாணங்களில் உருப்பெற்றது. நவீனத்தன்மையோடும் விமர்சனப் பார்வையோடும் படைப்புகள் எழுந்தன. இன்குலாப், தோப்பில் முகம்மது மீரான், களந்தை பீர்முகம்மது, முஜீப் ரஹ்மான், ஃபிர்தவ்ஸ்

கட்டுரையாளர்
சென்னைப்
பல்கலைக்கழகத் தமிழ்
இலக்கியத்துறையின்
முனைவர் பட்ட
ஆய்வாளர்.
"சங்க இலக்கியப்
பிரதீகள்வழி
அறியலாகும் பண்டைத்
தமிழ்ச் சமூக அமைப்பு"
குறித்து ஆய்வு செய்து
வருகிறார்.

மாற்றுவெளி

ராஜகுமாரன், மீரான் மைதீன், ஜாகிர் ராஜா முதலியோர் படைப்புகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

தமிழகத்தில் வாழும் இஸ்லாமியர்களின் பண்பாட்டு வெளிப்பாடாகவே இப்புனைகதைகள் உள்ளன. இவர்கள் எதிர்கொள்ளும் வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை மேம்போக்காகப் பதிவு செய்வதும் அதற்கான காரணங்களை விவாதிப்பதும் எல்லாம் இறைவன் செயல் என்று மதத்தின் மீது பழிபோடுவதுமான பல்வேறு தன்மைகளை இக்கதைகளின் வழியே காணமுடிகின்றது. தமிழக இஸ்லாமியர்களின் வாழ்க்கை தமிழக எல்லைக்குள்ளாக நடத்தப்பட்டு வந்தாலும் அவர்கள் என்னவோ அரபுநாட்டிலிருந்து கப்பல்களில் வந்து இறங்கியவர்களாக மற்ற சமூகங்களால் கருதப்பட்டுவரும் சூழலில் அவர்களை அந்நியர்களாக எண்ணும் போக்கையும் அதனால் கலவரங்கள் ஏற்படுவதையும் மதம் என்னும் கதையில் விரிவாகப் பேசுகின்றார் இன்குலாப். பெரும்பான்மை இந்துக்கள் வாழும் பகுதியில் இஸ்லாமியர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள், பெரும்பான்மை இஸ்லாமியர்கள் வாழும் பகுதியில் இந்துக்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் என்று இரு சூழல்களும் கதைகளாக்கப்பட்டுள்ளன.

1947ஆம் ஆண்டுக்காலப்பகுதியில் இந்தியா, பாகிஸ்தான் பிரிவினை, அதை ஒட்டி எழுந்த மதக்கலவரங்கள், அரசியல் சட்டங்களில் இரண்டாம்தரக் குடிமக்களாக ஆக்கப்படுதல், 1960களில் மீண்டும் எழுந்த வகுப்புக்கலவரங்கள், 1992இல் பாபர் மசூதி இடிப்பு இவ்வாறு எழுந்த பல்வேறு சூழல்கள் இஸ்லாமியர்களைப் பயங்கரவாதிகளாகப் பிரகடனப்படுத்தியது. இத்தகைய பின்புலத்தில் எழுதப்பட்ட கதைகள் சமய நல்லிணக்க அடிப்படையில் அமைந்தவை. உயிர்க்கூட்டமெல்லாம் ஒன்றே (2007) என்னும் சிறுகதையில் இஸ்லாமியன் ஒருவன் இந்துக்களைப் பழிவாங்க நினைத்தபோது முஸ்லிம் ஜமாத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்துக்களைப் பாதுகாக்க முயற்சி செய்கின்றனர். தங்கள் மதத்தைச் சேர்ந்தவன் தவறு செய்தாலும் நியாயத்தின்பால் நின்று செயல்படுபவர்களாக இஸ்லாமியர்கள் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இஸ்லாமிய அடையாளத்தை விட இந்தியர்கள் என்னும் தேசிய அடையாளத்தை முன்னிறுத்தி எழுத வேண்டிய கடப்பாடுடையவர்களாக இஸ்லாமியர்கள் இருந்தனர்.

இந்து X முஸ்லிம் என்னும் எதிர்மை ஒருபுறமிருக்க இஸ்லாமியர்களுக்குள்ளாகவே பல்வேறு எதிர்மைகள் நிலவிவருகின்றன. தொழுகை, நோன்பு முதலிய அடிப்படைக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதனாலேயே ஒருவன் இஸ்லாமியனாக மதிக்கப்படுவதில்லை. பூர்வீக இஸ்லாமியன், மதமாறிய இஸ்லாமியன் என்னும் சிந்தனை அந்தச் சமூகங்களுக்கிடையே பல்வேறு ஏற்றத் தாழ்வுகளை உருவாக்கின. மதம் மாறிய இஸ்லாமியர்களிடத்திலும் இங்குள்ள சாதிப்புத்தியின் நீட்சி காணப்படுவதை இன்குலாபின் உம்மாவோட முகம் என்னும் கதை குறிப்பிடுகின்றது. தாழ்த்தப்பட்ட சாதியிலிருந்து மதம் மாறிய இஸ்லாமியர்களின் வளர்ச்சிக்கு மேல்தட்டு வர்க்கத்தினர் முட்டுக்கட்டைகளாக இருந்தனர். ஜாகிர்

1947ஆம் ஆண்டுக்காலப்பகுதியில் இந்தியா, பாகிஸ்தான் பிரிவினை, அதை ஒட்டி எழுந்த மதக்கலவரங்கள், அரசியல் சட்டங்களில் இரண்டாம்தரக்குடிமக்களாக ஆக்கப்படுதல், 1960களில் மீண்டும் எழுந்த வகுப்புக்கலவரங்கள், 1992இல் பாபர் மசூதி இடிப்பு இவ்வாறு எழுந்த பல்வேறு சூழல்கள் இஸ்லாமியர்களைப் பயங்கரவாதிகளாகப் பிரகடனப்படுத்தியது. இத்தகைய பின்புலத்தில் எழுதப்பட்ட கதைகள் சமய நல்லிணக்க அடிப்படையில் அமைந்தவை

ராஜாவின் கட்டாந்தரை என்னும் கதையில் மீன்காரனாக வரும் நத்தர்ஷா சொந்த உழைப்பில் கட்டிய வீட்டை இடித்துவிடுகின்றனர். இதனால் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவனாக அவன் மாற்றப்படுகிறான். ஹசன் முகைதீனின் நெசவுக்காரத் தெருவில் நாவிதர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த மன்சூர் “பக்கத்திலே நின்று தொழுதா சமத்துவம் வந்துடுமா? தொழும்போது அருகருகே நின்று இறைவனை வணங்குவதில் இழப்பில்லாத சமத்துவத்தை தர தயாராக இருக்கும் சமூகம், தொழுகை முடிந்த பின் சமூகத்தளத்தில் எங்களை அடிமைப்படுத்துகிறதே, அது ஏன்?” (2009: 67) என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் அங்கு நிலவும் அசமத்துவம் விளங்குகின்றது. இதற்கான தீர்வாக அவர் கல்வியை முன்வைக்கின்றார்.

இஸ்லாமியர்களின் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் கண்காணிக் கும் கட்டுப்படுத்தும் அமைப்பாக ஜமாத் உள்ளது. இதன் அங்கத் தினர்களாக உள்ளவர்கள் பொருளாதாரத்திலும் சாதியிலும் மேல் நிலையில் இருப்பவர்கள். ஊருக்குள் அல்லது குடும்பங்களுக் கிடையில் எந்த ஒரு பிரச்சினை வந்தாலும் அதற்குத் தீர்ப்பு வழங்கக் கூடியவர்களாக உள்ளனர். பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்ப்பு வழங்கக்கூடிய நீதிபதிகளாக விளங்கும் இவர்கள் மார்க்கச் சட்டப்படி தீர்ப்பு வழங்குபவர்களாக இல்லை. வசதி படைத்தவர்களுக்கு ஒருவாறும் ஏழை மக்களுக்கு ஒருவாறும் தீர்ப்பு வழங்குகின்றனர். ஃபிர்தவ்ஸ் ராஜகுமாரன் தீர்ப்பு, பல்லாங்குழி விளையாட்டு ஆகிய கதைகளில் இதைக்குறிப்பிடுகின்றார். ஜமாத்தார்களின்கீழ் ஆலிம்கள் (சமயக் கல்வியாளர்கள்) கைப்பாவையாக உள்ளதைத் தோப்பிலின் ‘வானவர்கள் செல்லுமிடங்கள்’ என்னும் கதை விளக்குகின்றது. பள்ளி வாசலில், தொழுகை நடத்துபவர்கள், பள்ளியில் மற்ற வேலைகளைச் செய்யும் மோதின்கள் உள்ளனர். இவர்களின் வறுமை பல கதைகளில் சித்திரிக்கப்படுகின்றது. சமயக் கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக இருப்பினும் இவர்கள் ஊர்த்தலைவர்/ ஜமாத்தலைவரின் கூலிகளாகவே உள்ளனர். ஃபிர்தவ்ஸ் ராஜகுமாரன் இவர்களை எதிர்மனநிலையில் பதிவு செய்வதற்கு உரிய காரணங் களைக் கவனிப்பது அவசியம்.

இஸ்லாம் சமூகத்தில் மூடநம்பிக்கைகள் பெருகி வருவதாகவும் இதனால் சமய அடிப்படைகள் சீர்குலைந்து போவதாகவும் குற்றஞ் சாட்டி அவற்றைச் சீர் செய்வதற்காகத் தோன்றிய இயக்கமாக வகாபியம் உள்ளது. முகம்மது இப்னு அப்துல் வகாப் சவூதி அரேபியாவில் நஜ்து என்ற பகுதியில் கல்வி, வணக்கம் ஆகிய வற்றில் சிறந்த குடும்பம் ஒன்றில் கி.பி.1699இல் பிறந்தவர். இவ்வியக்கம் தோன்ற மூலகாரணமாக இருந்தவர் இவர். இக் கொள்கையாளர்கள் குர்ஆன் மற்றும் ஹதீதுகளில் உள்ளவற்றைத் தவிர்த்த எதையும் எதிர்ப்பவர்கள். தூய்மைவாதம் பேசுபவர்கள். தர்கா பண்பாட்டிற்கு எதிரானவர்கள். இஸ்லாம் சமயத்தைப் பரப்பிய சமய நெறியாளர்களின் அடக்கத்தலங்களை வழிபாட்டுத்தலமாக மாற்றி அவர்களைக் கடவுளர்களாக மாற்றுகின்றனர் என்னும்

இஸ்லாம் சமூகத்தில்
மூடநம்பிக்கைகள்
பெருகி வருவதாகவும்
இதனால் சமய
அடிப்படைகள்
சீர்குலைந்து
போவதாகவும்
குற்றஞ்சாட்டி அவற்றைச்
சீர் செய்வதற்காகத்
தோன்றிய இயக்கமாக
வகாபியம் உள்ளது.
முகம்மது இப்னு அப்துல்
வகாப் இவ்வியக்கம்
தோன்ற மூல
காரணமாக இருந்தவர்.
இவர் சவூதி
அரேபியாவில் நஜ்து
என்ற பகுதியில் கல்வி,
வணக்கம் ஆகியவற்றில்
சிறந்த குடும்பம் ஒன்றில்
கி.பி.1699இல் பிறந்தவர்.
இவ்வியக்கம் தோன்ற
மூலகாரணமாக
இருந்தவர் இவர்.
இக்கொள்கையாளர்கள்
குர்ஆன் மற்றும்
ஹதீதுகளில்
உள்ளவற்றைத் தவிர்த்த
எதையும் எதிர்ப்பவர்கள்.
தூய்மைவாதம்
பேசுபவர்கள். தர்கா
பண்பாட்டிற்கு
எதிரானவர்கள்

குற்றச்சாட்டை வைக்கின்றனர். இதனை ராஜகுமாரனின் நேர்ச்சை என்னும் கதை விளக்கமாகப் பேசுகின்றது. இந்த அடக்கத் தலங்கள் தர்காவாக மாற்றப்பட்டு அதற்கான நிர்வாகத்தினர் ஏழை மக்களை ஏமாற்றிப் பணம் சம்பாதிப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். குர்ஆன் கூறும் சட்டங்களை இவர்கள் கடைபிடிப்பதில்லை என்றும் இதற்கு சமயத் தலைவர்களே துணைநிற்கின்றனர் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். பயம் என்னும் கதையில் பேய்பிடித்தல், அதனை ஓட்டுதல் என்பது உளவியல் சார்ந்த நோய்தான் என்றும் சமயகுருமார்கள் இதனைப் பயன்படுத்திப் பணம் செய்கின்றனர் என்றும் கூறுகின்றார். தங்கள் புரோகிதத் தொழில் நன்றாக நடக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தவறான நம்பிக்கைகளையும் சடங்குகளையும் இவர்கள் பரப்பி வருவதாகக் கூறி இது இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகளைத் தகர்க்க வல்லது என்று தூய்மைவாதத்தை வலியுறுத்துகின்றனர்.

இஸ்லாமியத்தில் சமயத் தூய்மைவாதம் எதனை நோக்கமாகக் கொண்டது? என்று காணும்போது சில உள்ளார்ந்த நோக்கங்கள் தெரிய வருகின்றது. அரபுச் சூழலில் சமயம் என்பது மிக வலுவான அரசியற் காரணியாக விளங்கியது. யார் அரச அதிகாரத்திற்குரியவர்கள் என்ற நிலைப்பாட்டில் சமயம் சார்ந்தவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றனர். நபி முகம்மது வாய்மொழி வரலாறுகளின் வழி குரைஷி குலமே மிக முக்கியமாக, அரபுச் சமூகத்தின் பின்பற்றத்தக்க குலமாகவும் ஆளும் தகுதி படைத்த உயர்குலமாகவும் கருதப்பட்டுள்ளது (2010 : 28). நபி முகம்மதுவின் வழித்தோன்றல்கள், அஷ்ரபுகள் அல்லாத பிற இனத்தவர்கள் அரசு உரிமைக்கு உரியவர்கள் அல்ல. உள்ளூர்க் கலாச்சார உள்வாங்கல்களுடன் வாழும் மக்கள் அரபுச் சமூகத்தில் அஷ்ரபு அல்லாதவர்களாகவும் இந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். எனவே இஸ்லாமியத் தூய்மைவாதம் பேசுவதன் மூலம் இம்மக்களை இஸ்லாமிய மைய நீரோட்டத்தினின்று விலக்கமுடியும். அது அதிகாரம் சார்ந்த விலக்குகளுக்கும் அடிப்படையான காரணியாக அமைந்துவிடுகின்றது.

ஹமீது அல்கர் எழுதிய "Wahhabism: A Critical Essay" என்னும் நூலுக்கான விமர்சனத்தில் "வஹாபிசத்தின் உச்சகட்ட சாதனை சலூதி அரேபியாவில் ராஜ்ஜியத்தை நிறுவியதே என்பதாகக் கீழைத்தேய வாதிடும் மற்றும் - வஹாபி மற்றும் வஹாபியரல்லாத - அரபு முஸ்லிம்களின் ஆக்கங்களைப் பயன்படுத்தி அல்கர் வாதிடுகிறார்" என்று அப்தர் ரஹ்மான் கோயா குறிப்பிடுகின்றார். மேலும், சலூதிகள் எஞ்சிய முஸ்லிம் உலகில் மேற்கூறிய அமைப்புகள் ஊடாக வஹாபி கொள்கைகளைப் பிரச்சாரம் செய்யும் பொருட்டுத் தங்களின் எண்ணை வளத்தைப் பயன்படுத்திச் செய்துவரும் நடவடிக்கைகளையும் நூலாசிரியர் விளக்குகிறார். இக்கருத்துக்களைக் காணும்போது அரபுச் சூழலில் அதிகாரத்தையும் மற்ற இஸ்லாமிய நாடுகளில் வணிகத்தையும் நோக்கமாகக் கொண்டு இவை செயல்படுகின்றன என்பதை விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. இந்தியச் சூழலில் இந்தத் தூய்மை

பயம் என்னும் கதையில்
பேய்பிடித்தல், அதனை
ஓட்டுதல் என்பது
உளவியல் சார்ந்த
நோய்தான் என்றும்
சமயகுருமார்கள்
இதனைப் பயன்படுத்திப்
பணம் செய்கின்றனர்
என்றும் கூறுகின்றார்.
தங்கள் புரோகிதத்
தொழில் நன்றாக
நடக்கவேண்டும்
என்பதற்காகத் தவறான
நம்பிக்கைகளையும்
சடங்குகளையும்
இவர்கள் பரப்பி
வருவதாகக் கூறி இது
இஸ்லாத்தின்
அடிப்படைகளைத்
தகர்க்க வல்லது என்று
தூய்மைவாதத்தை
வலியுறுத்துகின்றனர்

வாதம் சாதி சார்ந்த நடைமுறைகளோடு ஒத்துப்போவதைக் கொள்ள முடியும். இதனை “தர்கா கலாச்சாரத்தைப் பின்பற்றும் அடித்தட்டு முஸ்லிம்களை இழிந்தவர்களாக, காபிர்களாக, பித்அத்துகளை மேற்கொள்பவர்களாகக் கருதுவது தெள்கீது பிராமணியத்தைக் கட்டமைக்கும் வகாபிகளின் நவீன தீண்டாமைப் பார்வையாகவும் மாறியுள்ளது” (2010 : 10) என்று கூறும் ரசூலின் கூற்று மெய்ப்பிக்கின்றது.

தமிழக இஸ்லாமியர்களின் பண்பாடு என்று அடையாளப் படுத்தப்படுவதில் ஒன்று தர்கா பண்பாடு. சமயப் பரப்பாளர்களின் அடக்கத்தலங்களைக் களமாகக் கொண்டு பல கதைகள் உள்ளன. தர்கா என்பது வழிபாட்டிற்குரிய இடமாக மாறிவிடுகிறது, இதனால் மக்கள் இறைவனை நினைக்காமல் இறையடியவர்களை நினைத்தும் வழிபட்டும் வருகின்றனர். இது இறைவனுக்கு நிகர் வைக்கும் அடிப்படைத் தத்துவத்திற்கு எதிரான பண்பு என்று பல குற்றச்சாட்டுகள் வைக்கப்படுகின்றன. இது போன்ற விவாதங்கள் ஒருபுறமிருக்க இந்த இடம்(தர்கா) யாரால் நிரப்பப்பட்டுள்ளது என்று கவனிப்பது அவசியம். இங்கு பெண்களே அதிகம் வருகின்றனர். தர்காவின் வளாகத்தில் நிர்கதியாக்கப்பட்ட மனிதர்கள் பலர் காணப்படுவர். இவர்களில் பலர் சொந்த பிள்ளைகளால் கைவிடப்பட்டவர்களாகவும் தமக்கென ஒரு புகலிடம் இல்லாத நாடோடிகளாகவும் அன்றாட உணவின்றித் துன்புறுபவர்களாகவும் உள்ளனர். இங்கு வரும் பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் நேரும் துன்பங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கான இடமாக இதைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இங்கு நேர்ச்சையாக வழங்கப்படும் உணவு எல்லோருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றது. எனவே வாழ்க்கையைத் தவற விட்டவர்களுக்கும் சமூகத்தால் கைவிடப்பட்டவர்களுக்கும் இந்த இடம் அடைக்கலமாகவும் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துன்பங்களை எதிர்கொள்ளத் திராணியற்றவர்களுக்கு வடிகாலாகவும் உள்ளது.

இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமைகளாகத் தொழுகை, நோன்பு, ஜக்காத் என்னும் கொடை, ஹஜ் பயணம் முதலியவற்றைக் கூறுவர். இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு கதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. கடமையைச் செய் பலனை எதிர் பார்க்காதே அதற்கான பலனை மறுமை உலகில் பெறுவாய் என்று தற்காலிக சமாதானத்தைச் சொல்லும் கதைகள் தொடக்க காலத்தவை. நோன்புக் காலத்து வழங்கப்படும் ஜக்காத் என்னும் கொடை ஏழை மக்களுக்கு வழங்கப்படுவது. இதை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட இயல்பு என்னும் கதையில் “நோன்புன்னா மட்டும் எங்க மேல அன்பு காட்டறது, அது முடிஞ்சதும் எங்களை விரட்டுறதுன்னு நீங்க எல்லாம் வேஷம் போடறீங்க” (2002: 121) என்று கூறுவதன் மூலம் நோன்பு காலத்து இஸ்லாத்தை அனுசரித்த ஒரு வாழ்க்கை அதன்பின்பு இயல்பான சுயநலவாழ்க்கை என்று இரட்டை வாழ்க்கை வாழ்வதாக பர்வீன் பானு குறிப்பிடுகின்றார். ஹஜ் பயணம் என்பது இறைவனுக்காக மேற்கொள்ளப்படும் பயணமாகக் கூறப்படுகின்றது. காலப்

தமிழக
இஸ்லாமியர்களின்
பண்பாடு என்று
அடையாளப்
படுத்தப்படுவதில் ஒன்று
தர்கா பண்பாடு. சமயப்
பரப்பாளர்களின்
அடக்கத்தலங்களைக்
களமாகக் கொண்டு பல
கதைகள் உள்ளன.
தர்கா என்பது
வழிபாட்டிற்குரிய இடமாக
மாறிவிடுகிறது. இதனால்
மக்கள் இறைவனை
நினைக்காமல்
இறையடியவர்களை
நினைத்தும் வழிபட்டும்
வருகின்றனர். இது
இறைவனுக்கு நிகர்
வைக்கும் அடிப்படைத்
தத்துவத்திற்கு எதிரான
பண்பு என்று பல
குற்றச்சாட்டுகள்
வைக்கப்படுகின்றன. இது
போன்ற விவாதங்கள்
ஒருபுறமிருக்க இந்த
இடம்(தர்கா) யாரால்
நிரப்பப்பட்டுள்ளது என்று
கவனிப்பது அவசியம்

போக்கில் சமுதாய மதிப்புக்காக மட்டும் ஹஜ் பயணம் செய்ய எத்தனிக்கும் மனிதர்களாக இவர்கள் மாறிவருவதை களந்தை பீர் முகம்மதுவின் யாசகம் என்னும் கதை விளக்குகின்றது. ஹஜ் பயணம் செய்து திரும்புவர்கள் ஹாஜியார் என அழைக்கப்படுகின்றனர். இந்தப் பட்டத்தின் மீதான ஆசையே இதற்கு காரணம் எனப்படுகின்றது. ஹஜ் பயணம் வசதி படைத்தவர்களுக்காகச் சொல்லப் பட்டது. ஆனால் வசதியற்ற சிலர் கடன் வாங்கியும் சொத்துக்களை அடமானம் வைத்தும் செல்கின்றனர். 'அத்தாவின் வாக்குறுதிகள் உயிரோடிருக்கின்றன' (2007) என்னும் கதையில் இரண்டு பெண்களைத் தன் செலவில் மணமுடித்துக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி ஹஜ் பயணம் செய்த தந்தை பயணத்தில் இறந்துவிடுகிறார். இதனைக் கேள்வியுற்ற மகள், பக்தியின் பெயரால் நடத்தப்படும் கொலையாகவே இதைக் கூறுகிறாள். அடிப்படைக் கடமைகளைப் பேணுவதில் இஸ்லாமியர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள், சரியான புரிதலின்றி சமூக மதிப்பைப் பெறுவதற்காகச் செய்யும் செயல்கள் யாவும் இக்கதைகளில் சித்திரிக்கப்படுகின்றன.

இஸ்லாமியர்களின் வாழ்க்கை முறையைத் தீர்மானிப்பதில் அவர்தம் பொருளாதாரச் சூழல் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றது. பெரும்பாலானவர்களின் பொருளாதாரம் வெளிநாட்டு வேலைகள் மூலம் கிடைக்கின்றது. இதை ஒட்டிய பல கதைகள் உள்ளன. வெளிநாட்டில் வேலைக்குச் சென்று இளைஞர்கள் படும் பாட்டினை ஜாகிர் ராஜாவின் வெக்கை என்னும் கதை விளக்குகின்றது. மீரான் மைதீனின் ரோசம்மா பீவி (2002)யும் இதே கருத்திலானது. மஜ்னூன் தன் மனைவி மக்களை விட்டு வெளிநாட்டில் வாழும் வாழ்க்கை எத்தனை கொடுமையானது என்பதை இன்னொரு குழந்தை பெற்றுக்கொள்ளும் திராணியற்று என் ஆண் உறுப்பைக் கொண்டு மூத்திரம் பெய்வது மட்டும் தான் சாத்தியம் என்று கூறும் இயலாமைச் சொற்களிலிருந்து விளங்கிக் கொள்ளமுடிகிறது. வெளிநாட்டு வாழ்க்கை என்றாலே சொகுசான வாழ்க்கை என்று உள்நாட்டார் கருதுவதும் வெளிநாட்டிற்கு வேலைக்குச் செல்பவர்கள் உள்நாட்டைச் சொர்க்கமாகக் கருதுவதுமான இரட்டைத் தன்மை பல கதைகளில் பேசப்படுகின்றன. வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளை என்பது மணவாளனின் மிகப் பெரிய தகுதியாக இன்று வரை கருதப்பட்டு வருகின்றது. வெளிநாட்டு வேலைக்கு வசதி படைத்தவர்கள் மட்டுமே செல்கின்றனர்; இதனால் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வு மற்றவர்களிடையே காழ்ப்புணர்வை ஏற்படுத்தி தவறான வழிகளுக்கு இட்டுச்செல்கிறது என்பதை இன்குலாபின் விபத்து என்னும் கதை விளக்குகின்றது.

பல்வேறு தரப்பிலான இஸ்லாமியர்களின் வாழ்க்கைப் பதிவு கதைகளாக்கப்பட்டுள்ளன. விளிம்பு நிலை மாந்தர்களின் சிக்கல்களைத் தோப்பில், இன்குலாப், களந்தைப் பீர்முகம்மது, ஜாகிர் ராஜா கதைகள் சித்திரிக்கின்றன. நெசவுத்தொழில், பீடி சுற்றுதல், நாவிதத் தொழில், கபறுகுழி வெட்டுதல், மீன்பிடித்தல், நகர்ப்புறச் சேரிகளில் வசித்துக்கொண்டு உயர்சாதிக் குடியிருப்புகளில் வேலை செய்தல், துப்புரவுத் தொழில், நிரந்தரக் குடியிருப்பு இன்றி நாடோடி வாழ்க்கை வாழும் முஸாபர்கள் முதலிய பல்வேறு மக்களைப் பற்றிய கதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

வசித்துக்கொண்டு உயர்சாதிக் குடியிருப்புகளில் வேலை செய்தல், துப்புரவுத் தொழில், நிரந்தரக் குடியிருப்பு இன்றி நாடோடி வாழ்க்கை வாழும் முஸாபர்கள் முதலிய பல்வேறு மக்களைப் பற்றிய கதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. தோப்பில் முகம்மதுவின் சுருட்டுப்பா என்னும் கதை இறந்தவர்களுக்குக் குழிவெட்டும் தொழில் செய்பவரைப் பற்றியது. இத்தொழிலை விடுத்து வேறு தொழிலைச் செய்யச் சொல்லும் மனைவியிடம், “இங்கு கஷ்டப்பட்டால் நாளெ மஹ்ஷரில் சுகிக்கலாம். என் வாப்பாவும் வாப்பாவின் வாப்பாவும் எல்லாரும் கபுறுதான் வெட்டிப் பொளச்சாங்க. நான் ஏழாவது தலைமுறை. தெரியுமா? நமக்கொரு மவன் உண்டுன்னா அவனும் கபுறுதான் வெட்டுவான்.” (2009: 206) என்று கூறுகின்றார். இக் கூற்று தன் தொழில் மீதான பக்தியைக் காட்டுகின்றது. மற்ற சமூகத்தவரால் இழிவாகக் கருதப்படும் தொழில்கள் மீது மத அடிப்படையிலான புனிதத்தன்மை யைக் கட்டி இதைச் செய்பவன் மறுமையில் சிறப்பான வாழ்வைப் பெறுவான் என்று அதே தொழிலில் நீடிக்கச் செய்யும் தந்திரத் தன்மையை இதில் காணமுடிகிறது. சுருட்டுப்பா இறந்துவிடும் சூழலில் அவர் பிணத்திற்கு யார் குழி வெட்டுவது என்னும் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. ஊர்த்தலைவர்கள் நாவிதச் சமூகத்தினரை அழைத்தனர். அவர்கள் மறுத்துவிடுகின்றனர். பின்பு பொருள் வசதியற்ற ஒருவனை அழைக்கின்றனர். அவனும் மறுத்து விட பிணம் ஆற்றில் விடப்படுகிறது. இவ்வகைத் தொழிலைச் செய்ய அடுத்த தலை முறையினர் இல்லாத சூழலில் இவர்கள் யாரை அழைக்கின்றனர் என்பதிலிருந்து சமூகத்துப் படிநிலைகளை விளங்கிக் கொள்ளமுடிகிறது. இதே சிக்கலை நத்தர்ஷாவின் செப்பு தாக்கி (2002) என்னும் சிறுகதையும் பேசுகின்றது.

இஸ்லாமியக் குடியிருப்புகள் பற்றிய சித்திரத்தை இக்கதைகள் வழியாகக் காணமுடிகின்றது. ஊர்ப்புறங்களில் இஸ்லாமியர்களின் குடியிருப்புகள் தொழில் ரீதியாக அமைந்துள்ளது. நெசவுக்காரத் தெரு என்னும் சிறுகதையில் தெருவிற்குள் புதிதாக முளைத்த நான்கு வீடுகளில் எதுவும் தெருவிற்கான அங்கீகாரத்தைப் பெறவில்லை. அவற்றில் ஒன்று வஹ்ஹாபி குடும்பம், இரண்டு இந்துக்குடும்பம், மூன்று நாவிதர் எனப்படும் ஓசாக்குடும்பம், நான்கு ஷியாமுஸ்லிம் குடும்பம். இவர்கள் நால்வரையும் அந்த தெருவின் அங்கத்தினராக அம்மக்கள் கருதவில்லை. நெசவுக்காரத் தெருவின் உறுப்பினர்களாக எத்தனிக்கும் தன்மையை அம்மக்களிடையே காணமுடிகிறது. ஜாகிர் ராஜாவின் கட்டாந்தரை என்னும் கதையில் மீன்காரன் ஒருவன் தன் (மேல்தட்டு வர்க்கத்தினர்) குடியிருப்பிற்குள் வீடு கட்டுவதை அனுமதிக்காத மக்கள், “போச்சு.. போச்சு.. ஊர்மானமே போச்சு.. மானஸ்தனுங்க இருக்கிற தெருக் குள்ள மொதல் மொதலா மீங்காரன் நொழையுறான். இனிமேக் குடியானவன், பறை, பள்ளு, சக்கிலி, ஜாதியெல்லாம் சகட்டுக்கும் வந்துடும்” (2004: 141) என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் அவர்தம் குடியிருப்பு அமைப்புக்களில் பேணப்படும் மேட்டிமைத்தனத்தையும் சாதிய மனோபாவத்தையும்

இஸ்லாமியக் குடியிருப்புகள் பற்றிய சித்திரத்தை இக்கதைகள் வழியாகக் காணமுடிகின்றது. ஊர்ப்புறங்களில் இஸ்லாமியர்களின் குடியிருப்புகள் தொழில் ரீதியாக அமைந்துள்ளது. நெசவுக்காரத் தெரு என்னும் சிறுகதையில் தெருவிற்குள் புதிதாக முளைத்த நான்கு வீடுகளில் எதுவும் தெருவிற்கான அங்கீகாரத்தைப் பெறவில்லை

இஸ்லாமியக் குடியிருப்புகள் பற்றிய சித்திரத்தை இக்கதைகள் வழியாகக் காணமுடிகின்றது. ஊர்ப்புறங்களில் இஸ்லாமியர்களின் குடியிருப்புகள் தொழில் ரீதியாக அமைந்துள்ளது. நெசவுக்காரத் தெரு என்னும் சிறுகதையில் தெருவிற்குள் புதிதாக முளைத்த நான்கு வீடுகளில் எதுவும் தெருவிற்கான அங்கீகாரத்தைப் பெறவில்லை

இஸ்லாமியப் பெண்கள்
பற்றிய பெரும்பாலான
பதிவுகள் திருமண
வாழ்க்கையில் ஏற்படும்
விரிசல்களை ஒட்டியவை.
குழந்தையின்மை,
வரதட்சணை,
உடல்நலக்குறைவு
முதலிய பல
காரணங்களுக்காக
ஆண்கள் மணமுறிவு
செய்வதாகப் பல
கதைகள் உள்ளன.
தோப்பிலின் கதைகளில்
பெற்ற தாய்,
வளர்ப்புத்தாய் என்று
இரண்டு தாய்மார்கள்
பற்றிய செய்திகள்
உள்ளன.
குழந்தையின்மை
காரணமாக
செய்யப்படும் மறுமணம்
மூத்த மனைவியின்
சம்மதத்தோடு
நிகழ்த்தப்பட்டு
கணவனின்
குழந்தையைத் தானே
வளர்ப்புத் தாயாக
இருந்து கடைசிவரைப்
பராமரிப்பவளாகக்
காட்டப்படுகிறாள்

விளங்கிக் கொள்ளமுடியும். ஆனால் இந்த அமைப்பு நகரக்குடியிருப்
புக்களில் இல்லை. எனில் நகரங் களில் எவ்வித பாகுபாடுகளும்
இன்றி வாழ்கின்றனரா என்றால் இல்லை. ஜமாத் அமைப்புக்களில்
இந்த படிநிலைகளைப் பேணுகின்றனர். தோப்பிலின் வானவர்கள்
செல்லுமிடங்கள் என்னும் கதையில் பெருநகர ஜமாத்தினர் வெளியூர்
வாசி ஒருவர் இறந்துவிட்ட சூழலில் அவரை அடக்கம் செய்ய
மறுப்பு தெரிவிக்கின்றனர். மேலும் அடக்கத்தலங்களில் யாரை எங்கு
அடக்கம் செய்யவேண்டும் என்பதையும் ஜமாத்தினரேத் தீர்மானிக்
கின்றனர். உயர்தர மக்களை வடபக்கமும் நடுநிலையானவர்களை
தென்பக்கமும் பெரிய மருத்துவமனையில் இறந்துபடும் அனாதை
கள், யாசகர்களாக வந்து பள்ளிவாசலில் தங்கி இருக்கையில் திடீரென
இறந்துவிடுகின்ற முஸாபிர்கள், ஜமாத்தில் உள்ள அடிமட்ட
ஏழைகள் முதலானோரைக் கீழ்ப்புறமுள்ள அனாதைக் கபர்ஸ்தானத்
திலும் அடக்கம் செய்வதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகைய
பாகுபாடு குறித்து பின்காலனியச் சூழலில் அடித்தள முஸ்லிம்கள்
குறித்த உரையாடல் என்னும் கட்டுரையில் ஹெச்.ஜி.ரகூல் (2010)
விரிவாகப் பேசியுள்ளார். இதில் 'தீண்டத்தகாத சாதியிலிருந்து
இஸ்லாத்திற்கு மாறியவர்களைப் பிற முஸ்லிம்கள் ஒன்றாகக்
கருதுவதில்லை. இவர்கள் பொது மையவாடியை (அடக்கத்தலம்)
பயன்படுத்தத் தடைவிதிக்கப்பட்டவர்கள்' (2010: 24) என்னும்
செய்தியைக் குறிப்பிடுகின்றார். தோளோடு தோள் உரசித் தொழுவது
மேன்மையானது என்று சமத்துவத்தைக் கற்பிக்கும் இஸ்லாத்தில்
இத்தகைய பாகுபாடுகளையும் இதற்கான விதிமுறைகளையும்
இவர்கள் எங்கிருந்து பெறுகின்றனர் என்பது இன்னும் கேள்விக்
குறியாகவே உள்ளது.

இஸ்லாமிய சமூகத்தில் பெண்ணுக்கான இடம் என்ன என்பதைக்
கதைகள் வழியாகத் தேடும் போது இரண்டு வகையான பெண்களை
அடையாளம் காணமுடிகின்றது. ஒன்று சமயத்தை/சமூகத்தை
எவ்வித கேள்விக்கும் உட்படுத்தாமல் தன்னுடைய எல்லா நிலைமை
களுக்கும் இறைவனே காரணம் என்று தனக்குத்தானே சமாதானம்
சொல்லிக்கொள்வது; இரண்டு சமயத்திற்குள்ளாக நின்று தனக்கு
இழைக்கப்படும் அநீதிகளை எதிர்ப்பது. இறக்கை இழந்த பறவைகள்
என்னும் கதையில் சமூகத்திற்காகப் போராடி இறந்த ஒருவனது
மனைவியும் மகளும் நிர்கதியாக்கி விடப்படுகின்றனர். தன்னுடைய
நிலையினை எண்ணி, "இதில் யாரையும் குறை கூற முடியாது.
எல்லாம் விதி என்று கூறி எல்லாத்தவறுக்கும் தவறு இல்லாததற்கும்
பொறுப்பாளியான இறைவனையே குற்றம் சொல்ல வேண்டும்"
(2009: 104) என்று குற்றத்தை இறைவன் மீது சுமத்தி சமூகத்தில்
உலவும் அயோக்கியர்களை அங்கீகரிக்கும் போக்கு இன்றும்
காணப்படுகின்றது.

இஸ்லாமியப் பெண்கள் பற்றிய பெரும்பாலான பதிவுகள்
திருமண வாழ்க்கையில் ஏற்படும் விரிசல்களை ஒட்டியவை.
குழந்தையின்மை, வரதட்சணை, உடல்நலக்குறைவு முதலிய பல

காரணங்களுக்காக ஆண்கள் மணமுறிவு செய்வதாகப் பல கதைகள் உள்ளன. தோப்பிலின் கதைகளில் பெற்ற தாய், வளர்ப்புத்தாய் என்று இரண்டு தாய்மார்கள் பற்றிய செய்திகள் உள்ளன. குழந்தையின்மை காரணமாகச் செய்யப்படும் மறுமணம் மூத்த மனைவியின் சம்மதத்தோடு நிகழ்த்தப்பட்டு கணவனின் குழந்தையைத் தானே வளர்ப்புத் தாயாக இருந்து கடைசிவரைப் பராமரிப்பவளாகக் காட்டப்படுகிறாள். இந்நிலை இன்றும் பல இடங்களில் உள்ளன. ஆண் தனக்கான வாழ்க்கைத் துணையை இரண்டு, மூன்று, நான்காகத் தேர்வு செய்து கொள்ளலாம் என்று அனுமதிக்கும் சட்டம் போர்க்காலச் சூழலில் உருவானது. ஆனால் இன்றும் நடைமுறை வாழ்வில் அரபு நாடுகளில் பின்பற்றப்படுகின்றன. தமிழக இஸ்லாமி யர்களிடத்து இத்தகைய வழக்கம் பரவலாகக் காணப்படவில்லை யெனினும் உடனுக்குடன் தலாக் சொல்லி மணமுறிவு செய்து கொள்கின்றனர். குட்டி ஆடு என்னும் கதையில் மணமுறிவினைப் பயன்படுத்தி ஆண் பல பெண்களைத் திருமணம் செய்வதாகக் காட்டியுள்ளார் தோப்பில் முகம்மது மீரான். பல்லாங்குழி விளையாட்டு என்னும் கதையில் மனைவியின் தங்கையை விரும்பி மணமுடித்துவிட்டு பின்பு அவள் ஊனத்தைக் காரணம் காட்டி மணவிலக்கு செய்கிறான் ஆண். எனவே தலாக் என்னும் மண முறிவைத் தன் சுயநலத்திற்கான கருவியாக ஆண் பயன்படுத்து வதைப் பல கதைகள் சித்திரிக்கின்றன. மணவிலக் கினை ஜமாத்தார்களே முன்னின்று செய்து வைக்கின்றனர். எனவே இத்தகைய ஆண்களுக்கு ஜமாத்தார்கள் உடந்தையாக இருப்பதையும் ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

பெண்கள் ஆண்களை மணமுறிவு செய்வதான கதைகளும் உள்ளன. இதனை குல்உ என்று குறிப்பிடுவர். ஃபிர்தவ்ஸ் ராஜகுமாரனின் தீர்ப்பு என்னும் கதையில் பொறுப்பற்ற குடிகாரக் கணவனை மணவிலக்கு செய்வதாகக் கதை அமைந்துள்ளது. இப்பெண்ணின் செயலை ஆசிரியர் மெச்சினாலும் ஊரார் அவளைக் கேலி செய்வதாகவே காட்டப்படுகின்றது. எந்த இடத்தில் பெண் சுயசிந்தனையோடு செயல்படுகிறாளோ அங்கு அவள் ஒழுங்கீன நடவடிக்கையுடையவளாகச் சுட்டப்படுகின்றாள். கணவன் செய்யும் எல்லா செயல்களையும் பொறுத்துக் கொண்டு வாழ்நாள் முழுவதும் தன் உடலையும் உழைப்பையும் அவனுக்காக அர்ப்பணிப்பவள் மிகச் சிறந்த பெண்ணாகப் பரிமளிக்கிறாள். பெரும்பாலான கதைகள் பெண்ணை எதிர்மனநிலையில் பதிவு செய்கின்றன. கணவனால் விரட்டப்பட்ட பெண்ணை அவள் தாய் ஏற்க விரும்பாமல் கணவன் வீட்டிலேயே வேலைக்காரியாகக் காலங்கழிக்கச் சொல்வதாகவும் கதைகள் உள்ளன. பெண் என்றாலே நகை, சொத்து முதலியவற்றுக்காக அலைகின்ற பிறவியாகப் பல கதைகள் உள்ளன. இவ்வாறு பெண்ணை விமர்சித்தும் எதிர்மன நிலையிலும் படைத்து அவர்களின் துன்ப உலகையும் படம்பிடிப்ப வர்களாக ஆண்களே உள்ளனர். பெண்படைப்பாளர்களின் கதைகள்

மயிலாண்டு
 விளையாட்டில்
 குணம் தூண்டு
 அந்த விதிகளை
 பெரியபய்யாடு
 யுதாரணத்தி
 விழிப்புடன்
 விருந்துடன்
 அமைப்பில்
 நடுவ குகைகளை
 குகைகள் வளை
 கத்தினால் நனை
 குடிகள் மிணமி
 கற்றி காயப்ப
 எந்த இடத்தில் பெண்
 சுயசிந்தனையோடு
 செயல்படுகிறாளோ
 அங்கு அவள் ஒழுங்கீன
 நடவடிக்கையுடையவளாகச்
 சுட்டப்படுகின்றாள்.
 கணவன் செய்யும்
 எல்லா செயல்களையும்
 பொறுத்துக் கொண்டு
 வாழ்நாள் முழுவதும் தன்
 உடலையும்
 உழைப்பையும்
 அவனுக்காக
 அர்ப்பணிப்பவள் மிகச்
 சிறந்த பெண்ணாகப்
 பரிமளிக்கிறாள்

இவற்றிலிருந்து வேறுபட்டு உள்ளதா என்றால் பெரும்பாலான கதைகள் சமய எல்லைக்குள்ளிருந்து மதபோதனைக்கான தொனியோடு உள்ளன. இந்நிலை பெண்படைப்பாளர்களின் பலவீனத்தைச் சுட்டுகின்றது என்பதைவிட பெண் சார்ந்த சிக்கல்களை ஆண்கள் எழுதும்போது உள்ள சுதந்திரம் பெண் படைப்பாளர்களுக்கு இல்லை என்பதையே காட்டுகின்றது. இஸ்லாமிய பெண் படைப்பாளர்களின் சிக்கல்களை அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் கதைக்களன்களைக் கொண்டு தீர்மானிப்பதை விட அவர்களால் கவனப்படுத்த முடியாத கதைக்களன்களைக் கொண்டே தீர்மானிக்க முடியும். பெண்கள் மீது கட்டப்படும் மதச்சட்டங்கள் சமய எல்லைக்குள்ளாக இருக்கின்றதோ இல்லையோ ஆண் அதிகார எல்லைக்குள்ளாக இருக்கின்றது என்பதை ஆண்படைப்பாளர்களின் கதைகள் வழியாகவே உணர முடிகின்றது. எனவே கதையுலகிற்குள்ளாக மட்டுமன்றி கதைக்கு வெளியிலும் பெண் அடக்குமுறைக்குள்ளாக்கப்படுகின்றாள்.

இஸ்லாமிய அடிப்படைகளில் இல்லாத அல்லது இஸ்லாத்தில் தடை செய்யப்பட்ட பல இன்றளவும் நடைமுறையில் உள்ளது. அவற்றில் ஒன்று வரதட்சணை. பெண்களுக்கு மஹர் பணம் கொடுத்து ஆண்கள் மணமுடிக்க வேண்டும் என்பதே சட்டமாக இருக்க இதற்குத் தலைகீழான நடைமுறையே இன்று பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இது இங்குள்ள பிற சமூகங்களில் உள்ள பண்பாட்டுத் தாக்கம் என்று கூறுவதை விட ஏற்கனவே பின்பற்றப்பட்டு வந்த பண்பாட்டு எச்சம் என்றே கூறலாம். சமயச் சட்டங்கள் இது போன்ற இடங்களில் நெகிழ்வுத்தன்மையோடு பின்பற்றப்படுகின்றன. இது போலவே வட்டி வாங்குவதும் கொடுப்பதும் மிகப்பெரிய பாவமாக இஸ்லாம் குறிப்பிடுகின்றது. ஆனால் ஹஜ் முடித்து வந்த ஹாஜிமார்களே வட்டித்தொழில் செய்வதாகப் பல கதைகள் உள்ளன. எனவே மதச்சட்டங்களைத் தங்கள் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றியும் நெகிழ்த்தும் பின்பற்றி வரும் சூழல் மிகுந்து காணப்படுவதைக் கதைகளின் வழி அறியலாம்.

இஸ்லாமியர்களின் புனைகதை உலகில் மிக முக்கிய அம்சமாக அதிசயக் கதையாடல்கள் உள்ளன. சமயப் பரப்பலில் அதிசயக்கதையாடலுக்கு முக்கியப் பங்கு உண்டு. இவை புனிதத்தன்மையைப் பேணுவதற்காகக் கட்டப்படுபவை. இவை வாய்மொழிக் கதையாடல்களாகக் காலந்தோறும் சொல்லப்பட்டு வருபவை. சூழலுக் கேற்ப பல திரிபுகளை உட்கொள்வது இதன் இயல்பு என்றாலும் அவை அந்தந்த காலப் பின்புலத்தை விளக்கவல்லவை. சூரியனைப் பிரசவிக்கும் பாறை என்னும் கதையில் இத்தகைய மீபுனைவுகள் எவ்வாறு கட்டப்படுகின்றன என்பதைத் தோப்பில் அழகாகக் காட்டியுள்ளார். பின்நவீனத்துவப் பாணியில் எழுதும் முஜீப் ரஹ்மானின் தேவதைகளின் சொந்தக் குழந்தை தொகுப்பு பழங்கதை மரபினை மீட்டுருவாக்கம் செய்கின்றது. இக்கதைகள் வழியாகக் கதையாளர்கள் எதைச் சொல்ல முனைகின்றனர் அல்லது எவற்றைச் சொல்ல இந்தக் கதைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்று காண்பது

இஸ்லாமிய அடிப்படைகளில் இல்லாத அல்லது இஸ்லாத்தில் தடை செய்யப்பட்ட பல இன்றளவும் நடைமுறையில் உள்ளது. அவற்றில் ஒன்று வரதட்சணை. பெண்களுக்கு மஹர் பணம் கொடுத்து ஆண்கள் மணமுடிக்க வேண்டும் என்பதே சட்டமாக இருக்க இதற்குத் தலைகீழான நடைமுறையே இன்று பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இது இங்குள்ள பிற சமூகங்களில் உள்ள பண்பாட்டுத் தாக்கம் என்று கூறுவதை விட ஏற்கனவே பின்பற்றப்பட்டு வந்த பண்பாட்டு எச்சம் என்றே கூறலாம். சமயச் சட்டங்கள் இது போன்ற இடங்களில் நெகிழ்வுத்தன்மையோடு பின்பற்றப்படுகின்றன

இக்கதைகளுக்கான அவசியத்தைப் புலப்படுத்தும். இது குறித்து ஹெச்.ஜி.ரூல், “மன்னர்கள் அடிபணிதல், உயிர்ப்பு, நோய் தவிர்ப்பு, அறிவின் ஆற்றலை வெளிப்படுத்துதல், கொடியவர்களுக்கு எதிரான போராட்டம், ஆபத்தில் உள்ளவர்களுக்கு உதவும் பண்பு என்பதான பல கருத்தாடல்களை இந்த கராமத்துகளின் (அதிசயக் கதையாடல்கள்) அடித்தள கட்டமைப்பு மாற்று அறவியல்களாக கொண்டுள்ளன” (2009: 137) என்கின்றார். இஸ்லாமியப் புனைகதையாளர்கள் இவற்றைத் தீமைக்கு எதிரான போராட்டமாகவே காட்டியுள்ளனர். தோப்பில் கதைகளில் இவை மிக விரிவாகப் பதிவாகியுள்ளன.

மரணம் தொடர்பான கதையாடல்கள் மிக சுவாரஸ்யமானவை. இறந்த பின்பு மனிதன் என்னவாகிறான்? என்கிற கேள்வி காலங்காலமாகக் கேட்கப்பட்டும் ஆராயப்பட்டும் வருகின்றது. ஒவ்வொரு சமயமும் அதற்கான விளக்கங்களை அச்சமய அடிப்படையில் கூறுகின்றன. இஸ்லாம் சமயம், ஒருவன் இறந்த பின்பு அவனுடைய பாவங்கள் கணக்கெடுக்கப்பட்டு அதற்கான பிரதிபலனை அவன் அடைவான் என்று கூறுகின்றது. இறந்தவனை அடக்கிய பின்பு அவனிடம் சில கேள்விகள் கேட்கப்படும். அதற்கான பதிலை வெளியில் இருந்து சமயபோதகர் சொல்லிக் கொடுப்பதாக ஒரு சடங்கு செய்யப்படும். இதனை மையமாகக் கொண்டு சூட்சும இடைவெளி என்னும் கதை அமைந்துள்ளது. இதில் “புதைகுழிக் குள்ளே கிடக்கும் சடலத்திற்குப் பதில் சொல்லிக்கொடுக்கும் லெப்பைக்கு உள்ளே கேட்கப்படும் கேள்விகள் எப்படித் தெரியும்? இவர் சொல்லும் பதிலை உள்வாங்குவதற்கான கேள்விப்புலன் அந்த மய்யத்திற்கு(சடலத்திற்கு) உண்டா?” (2009: 371) என்று பல சந்தேகங்களைத் தோப்பில் முன்வைக்கின்றார். இறந்தவரின் நன்மை தீமைகளைக் கணக்கெடுக்க இருவர் வருவர். இறந்தவருக்கும் இந்த இருவருக்கும் இடையிலான உரையாடலை மையமாகக் கொண்டு நாகூர் ரூமியின் விசாரணை என்னும் கதை அமைந்துள்ளது. இதில் நன்மை தீமை என்பது எதனை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதை விவாதித்துள்ளார். தொழுவதும் நோன்பு நோற்பதுமான அடிப்படைக் கடமைகள் மட்டும் நன்மையைத் தந்துவிடுவதில்லை. மனிதநேயம் தான் இவற்றின் அடிப்படை என்பதை விளக்கியுள்ளார்.

தமிழக இஸ்லாமியர்களும் அவர்தம் படைப்புகளும் தமிழ்ப் பண்பாட்டு எல்லைக்குப் புறம்பாகத் தள்ளப்படுவதை விளக்கி கின்றது இந்நீண்ட கால நடப்புகளின் நெட்டோட்டம். இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள் என்று ஒரு வசதிக்குச் சொல்லப்பட்டாலும் உண்மையில் இவை தமிழ்ச் சிறுகதைகளாக தமிழர்களின் வாழ்வைச் சொல்லும் கதைகளாகவே உள்ளன. சமயம் சார்ந்த கூறுகளை மிகைப்படுத்தி அல்லது முன்னிறுத்திக் கூறும் கதைகளைத் தாண்டி மக்களைப்பற்றிய அவர்கள் அன்றாடம் எதிர்கொள்ளும் வாழ்க்கைச் சிக்கல்களைப் பற்றிய கதைகள் ஏராளமாக உள்ளன. இவற்றைச் சமயம் எல்லைக்குள்ளாக நிச்சயம் நிறுத்த முடியாது. வெளியி

மரணம் தொடர்பான கதையாடல்கள் மிக சுவாரஸ்யமானவை. இறந்த பின்பு மனிதன் என்னவாகிறான்? என்கிற கேள்வி காலங்காலமாக கேட்கப்பட்டும் ஆராயப்பட்டும் வருகின்றது. ஒவ்வொரு சமயமும் அதற்கான விளக்கங்களை அச்சமய அடிப்படையில் கூறுகின்றன. இஸ்லாம் சமயம், ஒருவன் இறந்த பின்பு அவனுடைய பாவங்கள் கணக்கெடுக்கப்பட்டு அதற்கான பிரதிபலனை அவன் அடைவான் என்று கூறுகின்றது

லிருந்து வந்த சமயம் என்று இவற்றைப் புறந்தள்ளும்போது அந்த சமயத்திற்குள்ளாக வாழும் இந்த மண்ணிற்குரியவர்களையும் புறந்தள்ள நேரிடுகிறது. இத்தகைய புறந்தள்ளல்களை வாசிப்புத் தீண்டாமை என்று கூறுவதைத் தவிர வேறு எப்படி அடையாளப் படுத்த முடியும்.

பார்வை நூல்கள்

அப்தர் ரஹ்மான் கோயா, வஹாபி சித்தாந்தம் பற்றிய விரிவான, பக்கச்சார்பற்ற ஓர் விமர்சனம், www.islamiyasinthanai.com.2002.

பிறைநதிபுரத்தான், வஹாபி இயக்கமும் வர்னாஷிரம லோகலிஸ்டுகளும், www.thinnai.com.2004

கெண்டை மீன்கஞ்சும் குர்ஆன் தேவதையும், ஹெச்.ஜி.ரசூல், ஆழி பப்ளிஷர்ஸ், 2009

தலித் முஸ்லிம், ஹெச்.ஜி.ரசூல், பாரதி புத்தகாலயம், 2010

சிறுகதைத் தொகுப்புகள்

பாத்திமுத்து சித்தீக், ஒற்றைப் பறவை, பாழு பதிப்பகம், 2001

ஃபிர்தவ்ஸ் ராஜகுமாரன், நகரமே ஓநாய்கள் ஊளையிடும் பாலை வனம் போல, முரண் பதிப்பகம், 2010

ஃபிர்தவ்ஸ் ராஜகுமாரன், போன்சாய் மரங்கள், உயிர் எழுத்து பதிப்பகம், 2011

களந்தை பீர்முகம்மது (தொகுப்.), சலாம் இஸ்லாம் - சமீபத்திய இசுலாமிய சிறுகதைகள், அன்னை ராஜேஸ்வரி பதிப்பகம், 2002

தோப்பில் முஹம்மது மீரான், வேர்களின் பேச்சு, அடையாளம், 2009

ஜாகிர் ராஜா, செம்பருத்தி பூத்த வீடு, அனன்யா வெளியீடு, 2004

ஜாகிர் ராஜா, பெருநகரக் குறிப்புகள், அனன்யா வெளியீடு, 2007

முஜீப் ரஹ்மான், தேவதைகளின் சொந்தக் குழந்தை, புதுப்புனல், 2005

களந்தை பீர்முகம்மது, பிறைக்கூத்து, இருவாட்சி, 2008

ஹசன் முகைதீன், இ.எஸ்.எம்., நெசவுக்காரத் தெரு, புதுப்புனல், 2009

இன்குலாப், பாலையில் ஒரு சுனை, அன்னம் வெளியீடு, 1992

ஹனிபா, எம்.எம்., மொய்யெனப் பெய்யும் மழை, ஆசாத் பதிப்பகம், 2000

ஹசன் முகைதீன், இ.எஸ்.எம்., வனத்தில் ஓடும் ஆற்றின் கரைகளுக்கு முடிவில்லை, புதுப்புனல், 2009

ஹசன் முகைதீன், இ.எஸ்.எம்., உயிர்ச் சந்தையில் ஓவியங்களின் தகவல் பலகை, புதுப்புனல், 2006

மீரான் மைதீன், ரோசம்மா பீவி, திணை வெளியீட்டகம், நாகர்கோவில், 2000

பாத்தி முத்து சித்தீக், மல்லிகை மொட்டுகள், 1996

சாலி, ஜே.எம்., நோன்பு, வாசுகிநூலகம் வெளியீடு, வேடந்தாங்கல், 1990

ஹிமானா சையத், விருந்து, ருசி, 1990

நத்தர்ஷா, பெத்தமனசு, மீரான் மைதீன், கவர்னர் பெத்தா, நாகூர் ரூமி, குட்டியப்பா, ஸ்நேகாபதிப்பகம், சென்னை

தலித் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள்

■ மு.தேவராஜ்

தமிழ்ச் சிறுகதை மரபில் பெண்ணியம், தலித்தியம் சார்படைப்பு கள் 1980க்கு பிறகு மிக வீரியமாகத் தமிழகத்தில் எழுதப்பட்டன. அதனடிப்படையில் தலித்தியம் சார்பான கவிதை, சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல் முதலான வடிவங்களின் மூலம் தன்னுடைய சாதியத்திற்கு எதிரான நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்யும் நோக்கில் தலித் படைப்பாளிகள் படைத்து வந்துள்ளனர். இந்தச் செழுமையான மரபின் ஊடாகச் சிறுகதை மரபுசார் சில தலித் ஆளுமைகள் தமிழ்ப் படைப்பு சூழலில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டனர். குறிப்பாக, 1980-2010 ஆண்டுகளுக்கு உட்பட்ட தலித் சிறுகதைப் படைப்பாளிகளில் குறிப்பிட்டவர்கள் பற்றி மட்டுமே இங்கு விவாதிக்கப்படுகின்றது. அவர்கள், அன்பாதவன், விழி.பா. இதயவேந்தன், உஞ்சைராசன், யாக்கன்... போன்றோர்.

தமிழகத்தில் படைப்புச் சூழலில் சிறுகதை வகைமைகளுள் தலித் சிறுகதை எனும் மரபு உருவாக்கம் பெற்றது. இம்மரபில் தலித் மக்களின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளுக்கும் பண்பாட்டு அடையாளங் களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதப்பட்டுள்ளன. அதனடிப் படையில் தலித் சிறுகதை மரபினை மூன்று நிலைகளில் பகுத்து கொள்ளலாம்.

- சிறுகதை மரபில் தலித் சிறுகதை படைப்பு ஆளுமைகள்
- தலித் படைப்பாளியின் ஆக்கங்கள் குறித்தான விவரணங்கள்
- இன்றையச் சூழலில் தலித் சிறுகதையின் போக்குகள்

I

தமிழகத்தில் தலித், தலித்தியம் தொடர்பான படைப்பு ஆக்கங்கள் உருப்பெற்று வந்த சூழலில் சிறுகதை தொடர்பான ஆக்கங்களும் உருவாக்கம் பெற்றன. அம்மரபில் தலித் மக்களின் அன்றாட வாழ் வியல்சார் பண்பாட்டு அடையாளங்கள் தலித் படைப்பாளர்களால் பதிவு செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன. இப்பதிவு மூலம் எதிர்காலத் தலைமுறைகளுக்குத் தன்னுடைய சமூகம் எத்தகைய கொடுமை களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதனை அறிந்து கொள்ளும் ஆவணமாகச் சிறுகதை மரபைத் தலித் படைப்பாளிகள் கையில் எடுத்துள்ளனர்.

தலித் படைப்பாளர்களால் படைக்கப்படும் புனைவு இலக்கியம் தலித் படைப்பு ஆக்கங்கள் மரபில் எத்தகைய புரிதலை முன்வைக் கிறது என்பது குறித்துப் பேரா. வீ.அரசு குறிப்பிடுகையில்,

நீலக்கய தலை
வடபாராபி கைக்கும
நகலகை நாபர் பாஜு
கீழ்ச்சூழ்வு
வகலாக்கு
நாள் அறப்படு
தலை மகலகை
கப்பிரய தலைநூ
நகலகை நூலிப்ப
நகலாநகலுரை தள்ளு

கட்டுரையாளர்
சென்னைப்
பல்கலைக்கழகத் தமிழ்
இலக்கியத்துறையின்
முனைவர் பட்ட
ஆய்வாளர்.

“தமிழ் அற இலக்கியப்
பதிப்பு வரலாறு” குறித்து
ஆய்வு செய்து வருகிறார்.

மாற்றுவெளி

“புனைவு இலக்கியம்(Fiction) தலித் மரபில், கவிதைகளைப் போலவே புதிய மொழியில் செயல்படுகிறது. இம்மொழி இதுவரை பதிவாகவில்லை. எதார்த்தவியல்(Realism) எனும் தன்மை உண்மையைத் தேடுவதாகும். இருப்பதைச் சொல்லுவதில்லை. தலித் மரபு என்பது உண்மையை நோக்கிய போராட்டமாகவும் அந்த உண்மையைப் புதிய மொழியில் பதிவு செய்வதாகவும் அமைகிறது. தமிழின் வளமான புனைகதை மரபு, தலித் கதை உருவாக்க மரபின் ஊடாக உருப்பெற்றுள்ளது. இதன் தொடர்ச்சி அடுத்த கட்டத்தை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும் “தங்கிவிடும்” ஆபத்தை இம்மரபு முறியடிக்க வேண்டும்.(வெட்சி; 2009: 12)”

மேற்கண்ட கருத்தின் அடிப்படையில் தலித் மக்களின் வாழ்க்கை போராட்டம் தொடர்பான கதைகள் தமிழகத்தில் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. இத்தகைய தலித் சிறுகதை மரபில் பல்வேறு பகுதி சார்ந்த எழுத்தாளர்கள் தன்னுடைய படைப்புகளில் ஒருசில கொள்கை - கோட்பாடுகளை முன்வைக்கின்றனர். ஆனால், பொது வாக அனைத்து எழுத்தாளர்களும் சில கருத்துகளில் ஒன்றுபடு கின்றனர்.

- தலித் மக்களுக்கு ஆதிக்க சாதியினர் - மேல்தட்டு வர்க்கத் தினரால் ஏற்படும் வாழ்க்கைக் கொடுமைகளைப் பதிவு செய்தல்.
- தலித் மக்களின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளும் பண்பாட்டு அடையாளங்களும் கதைகளில் உருவாக்கம் பெறுதல்.
- தலித் எழுத்தாளர்கள், தன்னுடைய கதைகளில் உருவாக்கப் படும் கதாபாத்திரங்கள் மற்ற சாதியினரால் எதிர்கொள்ளும் கொடுமைகள் குறித்த பதிவும் அதற்குத் தீர்வையும் கொடுத்துக் கதைகளை முடித்தல்.

மேற்குறித்த கருத்து நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையில் தமிழகத் தலித் எழுத்தாளர்களில் அபிமானி, அழகிய பெரியவன், அன்பாதவன், ஆதவன் தீட்சண்யா, விழி.பா. இதயவேந்தன், இமையம், உஞ்சைராசன், ஜே.பி. சாணக்யா, ப.சிவகாமி, சோ. தர்மன், பாமா, யாழன் ஆதி, யாக்கன், ஸ்ரீதர கணேசன் போன்றோர் தலித் சிறுகதை எழுத்தாளர்களாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

II

தலித் எழுத்தாளராக அடையாளப்படுத்தப்பட்டவர்களில் அன்பாதவன், விழி.பா. இதயவேந்தன், உஞ்சைராசன், யாக்கன், ஸ்ரீதர கணேசன் முதலானவர்களின் சிறுகதைகளை மட்டுமே வகைமாதிரியாக இக்கட்டுரை விவாதிக்கின்றது.

தலித் எழுத்தாளர்கள் குறித்த படைப்பு ஆக்கங்களில் அன்பாதவனின் சிறுகதைத் தொகுதிகளான தீச்சிற்பம்(2004), மும்பை சிறுகதைகள் எனும் இரண்டு படைப்பு மூலமாகச் சிறுகதை மரபில் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டவர். இரு சிறுகதை ஆக்கங்களின் மூலம் வெளிப்படும் கருத்து நிலைப்பாடு, “அன்பாதவனின் படைப்புகளின் முக்கியத்துவம் மெய்ப்பொருள்

தலித் மக்களின் வாழ்க்கை போராட்டம் தொடர்பான கதைகள் தமிழகத்தில் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. இத்தகைய தலித் சிறுகதை மரபில் பல்வேறு பகுதிகள் சார்ந்த எழுத்தாளர்கள் தன்னுடைய படைப்புகளில் ஒருசில கொள்கை - கோட்பாடுகளை முன்வைக்கின்றன. ஆனால், பொதுவாக அனைத்து எழுத்தாளர்களும் சில கருத்துகளில் ஒன்றுபடுகின்றனர்

வெளிப்பாட்டுத் தன்மையில் சமூகம் சார்ந்த விமர்சனங்கள் அமைந்த படைப்புகளுக்கே அதிக முன்னுரிமை தங்கிருக்கின்றார். எடுத்துக் காட்டாக, தீச்சிற்பம் சிறுகதைத் தொகுப்பின் அநேகக் கதைகளில் அதிகாரிகளின் அதிகாரப்போக்கை (Anti Establishment) சாடியிருக்கிறார் (வெட்சி;2009:50)". இக்கருத்தின் மூலமாகத் தமிழ்ச் சிறுகதை மரபில் தலித் சிறுகதைகளில் அன்பதாவன் கதைகளும் இடம்பெற்றிருப்பது கவனத்திற்குரியது.

தலித் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் அடுத்தது உஞ்சைராசன் ஆவார். இவர் 1975 -80 காலகட்டங்களில் தமிழ்ப் படைப்புகளத்திற்கு அடையாளம் காணப்பட்டவர். இவர் தன்னுடைய பெயருக்கு முன்னால் உஞ்சையர் விடுதி எனும் தன்னுடைய ஊரின் பெயரையும் இணைத்து எழுதியவர். இவருடைய படைப்புகள் தலித் மக்களின் பிரச்சனைகளை முன்வைத்து எழுதப்பட்டுள்ளன. இவருடைய படைப்பு ஆக்கங்களும் செயல்பாடுகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை. அதாவது, கவிதை, சிறுகதை படைப்புகளும் விவாதம், மேடைப் பேச்சு, தலித் பண்பாட்டுப் பேரவை முதலான செயல்பாடுகளும் உஞ்சைராசனின் அடையாளங்களாகும்.

உஞ்சைராசனின் கதைகளான, சாதிகெட்டவன், துணி, அடிமைக்கும் அடிமை, தனிக்கிராமம், ஆத்திரம், பழி, மறுப்பு, நெருப்பு, உறுதி, நாளும், மாநாடு, சொந்தக்கால், கோவம், போதை, எதிர்ப்பு ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை மட்டுமல்லாது "எகிறு(தலித் சிறு கதைகள் - 1996)" தொகுப்பும் அடங்கும். மேற்குறிப்பிட்ட கதைகள் சில இதழ்களில் வெளிவந்தவை. மேலும் ஒருசில கதைகள் "எகிறு(1996)" எனும் தலைப்பில் பின்னர் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

உஞ்சை ராசனின் கதைகள் வெளிப்படுத்தும் கருத்து நிலைப்பாடு மற்ற படைப்பாளிகளிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகின்றது. அவற்றின் தன்மை என்ன? என்பது குறித்துப் பேரா. வீ. அரசு குறிப்பிடுகையில்,

"டேனியல் கதைகளின் வளர்ச்சியைத் தெளிவை உஞ்சை ராசன் கதைகளில் நாம் பார்க்க முடியும். உஞ்சை ராசன் கதைகள் உடலால், உள்ளத்தால், சுற்றுப்புறச்சூழலால் பலவகையிலும் ஒடுக்கப்பட்ட தலித் மக்களின் தன்னுணர்வு சார்ந்தே கோவத்தைக் காட்டுகின்றன. தலித் மக்கள் மீதான ஊகங்கள் எவ்வளவு பொய்யானவை என்பதை இவரது கதைகள் பேசுகின்றன(கவிதாசரண், செப் - அக், 1996: 91)".

மேற்கண்ட கருத்தின் அடிப்படையில் தலித் எழுத்தாளராக அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்பட்ட உஞ்சை ராசன் தலித் மக்களின் வாழ்வியல் சார்ந்த நிகழ்வுகளின் பதிவாகவும் அவற்றிற்கு எதிரான குரலாகவும் தன்னுடைய படைப்புகளில் வெளிப்படுத்துகிறார் என்றே குறிப்பிடலாம்.

தலித் எழுத்தாளர்களாக இனங்காணப்பட்ட விழி.பா. இதய வேந்தன், யாக்கன் இருவரும் சிறுகதை மரபில் தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொண்டுள்ளனர். குறிப்பாக, விழி.பா.இதயவேந்தன் 1991களுக்குப் பிறகு அதிக அளவில் சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். அத்தகைய கதைகள் தொகுக்கப்பட்டு பல்வேறு பதிப்புகளால்

தலித் எழுத்தாளராக
அடையாளம்
கண்டுகொள்ளப்பட்ட
உஞ்சை ராசன் தலித்
மக்களின் வாழ்வியல்
சார்ந்த நிகழ்வுகளின்
பதிவாகவும் அவற்றிற்கு
எதிரான குரலாகவும்
தன்னுடைய
படைப்புகளில்
வெளிப்படுத்துகிறார்
என்றே குறிப்பிடலாம்

மாற்றுவெளி

வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அத்தொகுதிகளின் விவரணங்கள் இணைப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இவருக்கு முற்றி லும் மாறாக, யாக்கன் இதழ்களில் மட்டுமே கதைகளை எழுதி யுள்ளார். அவை அந்தந்தக் காலச்சூழலில் நிகழ்ந்த கொடுமைகளுக்கு எதிரான பதிவாகவும் அவற்றிற்கான தீர்வாகவும் எழுதப்பட்டவையாகும்.

ஸ்ரீதரகணேசன் தலித் சிறுகதை மரபில் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவருடைய கதையின் கரு குறித்துக் குறிப்பிடுகையில்,

“நான் கதைக்காக எங்கும் அலைந்ததேயில்லை. கதை என்னை வந்தடைகிறது” என்று பெருமிதப்படுபவர் கணேசன். இவரது அனைத்துக் கதைகளையும் ஒட்டுமொத்தமாக ஆராயும் போது இரண்டு பிரிவுகளுக்குள் அவை அடங்குகின்றன. ஒன்று ஒரு ஆலைத் தொழிலாளியாய் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் சார் கண்ணோட்டத்துடன் இலக்கியத்தைக் கையில் எடுத்த நிலையில் சில கதைகள் மற்றது தொழிலாளி என்பதைவிட தான் ஒரு தலித் என்ற அடையாளத்தை முனைத்து சாதியரீதியிலான பதிவுகளைக் கொண்டவை சில. அதனதன் தாக்கம் மிகையாக இருந்தனவேயன்றி அனைத்துக் கதைகளிலும் வர்க்கமும் சாதியமும் இணைந்தே இருந்தன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை (வெட்சி, 2009, 254).

ஸ்ரீதரகணேசனின் கதைகளில் வெளிப்படும் கருத்துகளை பின்வருமாறு தொகுத்துக்கொள்ளலாம்.

தலித்துகளின் போராட்டங்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் இட ஒதுக்கீடு, சாதி அடிப்படையில் தனித்தனி தெருக்கள், தலித் பெண்களுக்கு எதிரான கொடுமைகள், சாதிய வர்க்கப் போராட்டம், சாதிய இந்துகள் தலித்துக்கு ஏற்படுத்தும் கொடுமைகள் மட்டுமல்லாது தொழிலாளர் பிரச்சனைகள் குறித்தும் கதைப் பொருண்மைகள் அமைந்துள்ளன.

மேற்குறிப்பிட்ட கருத்தின் அடிப்படையில் ஸ்ரீதரகணேசன் தலித் படைப்பாளிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவர். அதுமட்டுமல்லாது படைப்புகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

□□□

தலித் சிறுகதை உருவாக்க மரபில் 1980 -2010 காலகட்டத்தில் தமிழ்ச் சிறுகதை மரபில் தலித் எழுத்தாளர்களாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டவர்களில் ஒருசில எழுத்தாளர்களை மட்டுமே இக்கட்டுரை விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தியுள்ளது. இவர்களில் தலித் மக்களின் பிரச்சினைகள், சாதிய விடுதலைப் போராட்டங்கள், பண்பாட்டு அடையாளங்கள், பிரச்சினைகளுக்குரிய தீர்வுகள் எனும் கருத்து நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையிலே சிறுகதைகள் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம், கதை - கதாபாத்திரம் - கதையின் கரு - மொழிநடை - அன்றைய நிகழ்வுகள் முதலானவை.

தமிழகத் தலித் சிறுகதை மரபில் எழுத்தாளராக இனங்காணப்பட்டவர்கள் கதை மட்டுமல்லாது கவிதை, நாவல், கட்டுரைகள் (தலித்திய சிந்தனைகளை முன்வைத்து) எழுதி வருகின்றனர். மேற்

தலித்துகளின்
போராட்டங்கள்,
தாழ்த்தப்பட்டவர்களின்
இட ஒதுக்கீடு, சாதி
அடிப்படையில் தனித்தனி
தெருக்கள், தலித்
பெண்களுக்கு எதிரான
கொடுமைகள், சாதிய
வர்க்கப் போராட்டம்,
சாதிய இந்துகள்
தலித்துக்கு ஏற்படுத்தும்
கொடுமைகள்
மட்டுமல்லாது
தொழிலாளர் பிரச்சனைகள்
குறித்தும் கதை
எழுதியிருக்கிறார்

குறிப்பிட்ட படைப்புகளில் சிறுகதை மரபு மிகுந்த கவனத் திற்குரியது. அதாவது, தன்னுடைய கருத்து - கற்பனைக்கு ஏற்பச் சமூகத்திற்கு அறிவிக்கும் சிந்தனையைத் தன்னுடைய எழுத்துகளின் மூலமாக வெளிப்படுத்துதல் என்கிற போக்கே இன்றைய சூழலில் காணப்படுகின்றது.

தமிழ்ச் சிறுகதை மரபில் வட்டாரம், பெண்ணியம் எனும் பொருண்மைசார் கதை மரபில் தலித் மக்களின் பிரச்சினைகளை முன்வைத்து எழுதப்பட்ட கதைகளைத் தலித்தியம் தொடர்பான கதை மரபில் இணைத்தே குறிப்பிடலாம். இம்மரபில் தலித் மக்களின் பிரச்சினைகள் மட்டுமல்லாது வரலாற்றின் ஆவணங்களாகக் கதைகளும் எழுத்தாளர்களும் திகழ்கின்றனர் என்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

□□□

பார்வை நூல்

2009 - வெட்சி - தமிழகத் தலித் ஆக்கங்கள் - பரிசல் வெளியீடு, சென்னை.

தலித் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதை ஆக்கங்கள்

அன்பாதவன்

தீச்சிற்பம்(2004), மும்பை சிறுகதைகள்

விழி.பா. இதயவேந்தன்

நந்தனார் தெரு (1991), வதைபடும் வாழ்வு (1994), தாய்மண்(1996), சிநேகிதன் (1999), உயிரிழை (2000), அம்மாவின் நிழல்(2001), தலித் சிறுகதைகள்(தொகுப்பு நூல் (2002), இருள் தீ(2003), மலரினும் மெல்லிது (2004), அப்பாவின் புகைப்படம் (2006), புதைந்து எழும் கவடுகள்(2007) (வெட்சி; 2009:68)

உஞ்சை ராசன்

சாதிக்கெட்டவன், துணி, அடிமைக்கும் அடிமை, தனிக்கிராமம், ஆத்திரம், பழி, மறுப்பு, நெருப்பு, உறுதி, நாளும், மாநாடு, சொந்தக் கால், கோவம். போதை, எதிர்ப்பு, எகிறு(தலித் சிறுகதைகள், 1996)

யாக்கன்

குருத்துவேலி (தலித் முரசு, பிப்ரவரி 2004), இருளில் முளைத்த மிருகம், முற்றுகை, காலாண்டிதழ்(சூலை - அக்டோபர் 2008), கலகத்தின் சினைகள் (முற்றுகை, காலாண்டிதழ்23, 2009)

குறிப்பு

இக்கட்டுரை விவட்சி - தமிழகத் தலித் ஆக்கங்கள் (2009) தொகுப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது.

சமீப காலங்களில் மிகுந்த வீரியத்துடன் பேசப்படுகின்ற 'தலித்', 'தலித்தியம்' சார்பான இலக்கியங்கள் குறித்த விவாதங்கள் ஆய்வாளர்களிடத்தில் மிகுந்த கவனம்பெற்றுள்ள சூழல் உள்ளது. இவருடைய புனைகதைகள் தாழ்த்தப்பட்டோர், ஒடுக்கப்பட்டோர், மலைவாழ்மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்டோர் முதலான வகுப்பினைச் சேர்ந்த மக்களின் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்யும் நோக்கிலேயே படைக்கப்பட்டவை ஆகும். அபிமானி படைப்பாக கங்களாக சிறுகதைத் தொகுப்புகள் மூன்று வெளிவந்துள்ளன. அவை, நோக்காடு(1993), பனைமுனி(1998), ஊர்ச்சோறு(2003) என்பதாகும். இம்மூன்று தொகுப்புகளில் யதார்த்தமாகப் பதிவுச் செய்யப்பட்டுள்ள கருத்து நிலைப்பாட்டினை முன்வைத்துப் பின்வருமாறு பதிவு செய்யலாம்.

அபிமானியின் மூன்று தொகுப்புகளில் ஒட்டுமொத்தமாக 36 சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கதைகளை வாசிக்கின்ற போது, தமிழகத்தில் தலித்மக்கள் தென்பகுதிகளில் எத்தகைய கொடுமைகளுக்கு ஆளாகின்றனர் என்பதையும் அக் கொடுமைகளுக்கு எதிராக மக்கள் போராடுகிற சூழலையும் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அபிமானி இவற்றை யதார்த்தமான முறையில் தனது புனைகதைகளில் பதிவு செய்துள்ளார்.

இவரைத் தமிழ் தலித் சிறுகதைப் படைப்பாளியாக அடையாளப் படுத்திய தொகுப்பு நோக்காடு(1993). இத்தொகுப்பில் நேர்ச்சை எனும் கதையில் நாட்டார் வழிபாடு குறித்து விவரித்துள்ளார். அடுத்ததாக ஒரு பொங்கலும் சில எச்சில் பருக்கைகளும் எனும் கதையில், "ஒரு சின்னச் சாதிப் பயலுவக் கிட்டத் தோத்திட்டுப் போவதா? எனு விசனம் எடுப்பவர்கள். இவர்களையெல்லாம் ஏன் விளையாட்டில் சேர்த்தார்கள் என்று கோபப்படத் தோன்றியது சுப்பையனுக்கு. தேள் என்று தெரிந்தும் கையை நீட்டி விட்ட சிறுபிள்ளைத்தனமாய் (1993-20)" என வரும் மேற்குறித்த பதிவு ஆதிக்க சாதியினர் விளையாட்டினைப் பொழுதுபோக்காகப் பார்க்காமல் தன்னுடைய சாதிய ஏற்றத்தாழ்வோடு பார்க்கிற மனநிலை கொண்டு இருப்பதை பதிவுச் செய்துள்ளார். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆதிக்க சாதியினரால் எத்தகைய கொடுமைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதைத் தண்டம் எனும் கதையில் செய்யாத குற்றத்திற்காகத் தண்டனை வழங்கப்படும் நிகழ்வு மிகவும் யதார்த்தமாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார். அக்கதையில், "அடியாதிங்க நைய்னா. உங்கப் புள்ளய மாதிரி நாங்க. நீங்களே

கட்டுரையாளர்

சென்னைப்

பல்கலைக்கழகத் தமிழ்

இலக்கியத்துறையின்

முனைவர் பட்ட

ஆய்வாளர்.

"தமிழ் அற இலக்கியப் பதிப்பு வரலாறு" குறித்து ஆய்வு செய்து வருகிறார்.

அடிச்சிக் கொன்னா எங்களுக்கு வேற ஆதரவு யாரு நைய்னா. உங்க கால்ல வுழுந்துக் கும்புடுதேம நைய்னா.(1993-65)“ என வரும் வரிகளின் மூலம் உறவு முறையாகப் பார்க்கப்பட வேண்டிய சக மனிதன் தன்னுடைய சாதி அடையாளத் தால் கொடுமைகளுக்கு ஆட்படுவதையும் அதற்குத் தண்டனை வழங்குவதையும் மிக நுட்பமாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார். நோக்காடு எனும் கதை புனைகதைத் தொகுப்பின் இறுதியில் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. இக்கதையில் ”சேஞ் பொம்பளயப் பாரு... ஒரு சக்கிலிச்சிக்கு நம்ம வீட்டுக் கக்கூசு கேகிதாக்கும்” என வெடுக்க (1993 - 95) எனும் வரிகள் மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சார்ந்த வர்கள், உயர்சாதி மக்களின் கழிப்பிடத்தை பயன்படுத்தக்கூடாதா? இவர்கள் மலத்தைச் சுத்தம் செய்யும் வேலை மட்டும்தான் செய்ய வேண்டுமா? எனும் கேள்விகளை எழுப்புகிறார் அபிமானி.

நோக்காடு(1993) எனும் தொகுப்பில் எட்டு கதைகளிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கையை மையமிட்டே கதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, இக்கதைகளில் கற்பனை கலந்து எழுதாமல் தென் மாவட்டங்களில் உள்ள வழக்காறு மொழிகளின் மூலம் யதார்த்தம் கலந்து பதிவு செய்திருக்கிறார். மேலும், ஒவ்வொரு கதையினை வாசிக்கிறபோது வெறுமனே கதையாக மட்டுமல்லாது கதைக்கு ஒரு நியமான கருத்தினை முன்வைத்து தீர்வினையும் கொடுத்திருப்பது இத்தொகுப்பிலுள்ள சிறுகதைகளின் சிறப்பாகும்.

அபிமானியின் இரண்டாவது படைப்பு பனைமுனி(1998). இத்தொகுப்பில் பன்னிரண்டு கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றின் கதைப் போக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பண்பாட்டு அடையாளங்களை மீட்டெடுக்கிற நோக்கத்தில் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளது. அதாவது, உடைப்பு எனும் கதையில் சாதிய தலைவரின் சிலை உடைப்பு பற்றி இரண்டு சாதி வகுப்பினருக்கு ஏற்பட்ட மோதலை விவரிக்கிறார். “அதாவது, வம்ப மொதல்ல நாங்க இழுக்கல மச்சான். அவனுவதான் இழுத்தது. நம்ம தலைவரு செலையிலுள்ளக் கைய ராவோடு ராவா ஒடச்சிரக்கானுவ.. ரெண்டாம் சினிமாப் பாரத்திட்டு வந்த நம்ப ஆளுங்க சொன்னப்ப தான் எங்களுக்கு விசியம் தெரியும். விட்டு வைப்பமா நதாங்க அவனுவளுக்கு அவ்வளவு திமிரா?(1998:22)”. முப்பது சற்று முறைப்பாகவே பேசியது. “நாங்களும் அந்த சாதிதான்ஞ் எங்க தண்ணீ மட்டும் தனியா இனிக்குதோ? அசிங்கமாயில்லியா இது? சொல்லுதாரு பாரும். (1998 : 29)” எனும் கதையில் ஆதிக்க சாதியினர் குடிநீர் அருந்துவதில்கூட சாதியப் பார்வை கொண்டிருப்பதை மிகவும் நுட்பமாக விவரிக்கிறார். வெப்பம் எனும் கதையில் தன்னுடைய சாதி மக்கள் காலில் செருப்பு அணிவதால் ஏற்படும் விளைவைக் குறித்து விவரித்து எழுதியிருக்கிறார் அபிமானி. ஆட்டம் எனும் கதையில் குறவர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆட்டம் ஆடிக்கொண்டிருந்த நிகழ்வில் நடந்த கலவரத்தையும் சாதிய

நோக்காடு(1993) எனும் தொகுப்பில் எட்டு கதைகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கையை மையமிட்டே கதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கை மையமிட்ட நிகழ்வுகளைப் பதிவுச் செய்திருக்கிறார் அபிமானி. இக்கதைகளில் கற்பனை கலந்து எழுதாமல் தென் மாவட்டங்களில் உள்ள வழக்காறு மொழிகளின் மூலம் யதார்த்தம் கலந்து பதிவுச் செய்திருக்கிறார்

பனைமுனி(1998) எனும் தொகுப்பில் உள்ள கதைகளை வாசிக்கிறபோது தென் மாவட்டப் பகுதிகளில் வாழ்கிற மக்களின் பண்பாடு சார்ந்த அடையாளங்களை நினைவுகொள்ள தோன்றுகிறது. அதாவது, தென் பகுதிகளில் உள்ள வழக்காறு மொழிகள், பழமொழி, விடுகதை, கதாபாத்திரங்களின் பெயர்கள், ஊரின் பெயர்கள் அப்படியே பதிவுச் செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலோடு இரண்டற கலந்த பண்பாடு,கலை, தெய்வ நம்பிக்கை குறித்த கதைகள் மிகுந்த கவனத்திற்குரியது

ஏற்றத்தாழ்வையும் நுட்பமாகப் பதிவுச் செய்திருக்கிறார். கதையும் கற்பனையும் கலந்து எழுதிய வரிகள், " திடீரென கடல் பொங்கியது போல கூட்டத்தில் பரபரப்பும், பதற்றமும் ஏற்பட்டன. பெரும் புயலில் உத்தரவாதமின்றி சரிந்து விழும் மரம் செடிகளைப் போல கதிகலங்கிப் போனார்கள் சனங்கள். என்ன, எதனால் என்று தீர்மானிக்க முடியாத திணறல், ஆட்டத்தைப் பற்றி இப்போது யாருக்கும் அக்கறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பந்தலுக்குள் ஓடியவர்கள் பலவிதமாய் கூச்சிலிட்டார்கள்." அடிலஞ் வெட்டுலஞ் எவ்வளவுத் திமிரிருந்தா உள்ள வந்து எல்லோராவும் ஒட்டிக்கிட்டு இருப்பானுவ" அதைத் தொடர்ந்து" வேண்டாம் தொடர்ந்து போயிருதம் தொடர்" என்று பலிகடாவின் கெஞ்சல்கள். வலியின் ரோதனயுடன் வெளிப்பட்ட கெஞ்சல்கள்ஞ் கேவுதல்கள்.(1998:57)" இவற்றில் சாதியக் கொடுமையை விவரிக்க கற்பனை கலந்து எழுதியிருக்கிறார். மனுஷத்தன்மை ஜிந்தாபாத் எனும் கதையில் மொழி, மனித உணர்வு மதித்தல் போன்ற தன்மைகளைப் பேருந்துப் பயணத்தில் நடந்த கொடுமையை மிக யதார்த்தமான மொழியில் பதிவுச் செய்திருக்கிறார். பனைமுனி கதையில் ஆதிக்க சாதியைச் சார்ந்தவர்கள் தெய்வங்களின் மீது நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மாறாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தெய்வத்தின் மீதான நம்பிக்கையைத் தன்னுடைய நாட்டார் சாமிகளின் மேல் வைத்திருப்பதாகக் கதை அமைந்திருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட தெய்வ நம்பிக்கை மறந்து நாட்டார் தெய்வத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு வழிபடுவதைக் காட்டுவதாகக் கதை முடிகிறது.

பனைமுனி(1998) எனும் தொகுப்பில் உள்ள கதைகளை வாசிக்கிறபோது தென் மாவட்டப் பகுதிகளில் வாழ்கிற மக்களின் பண்பாடு சார்ந்த அடையாளங்களை நினைவுகொள்ளத் தோன்றுகிறது. தென் பகுதிகளில் உள்ள வழக்காறு மொழிகள், பழமொழி, விடுகதை, கதாபாத்திரங்களின் பெயர்கள், ஊரின் பெயர்கள் அப்படியே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலோடு இரண்டற கலந்த பண்பாடு,கலை, தெய்வ நம்பிக்கை குறித்த கதைகள் மிகுந்த கவனத்திற்குரியன.

அபிமானியின் மூன்றாவது சிறுகதை தொகுப்பு ஊர்ச்சோறு (2003). இத்தொகுப்பில் 16 கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. புற்று எனும் கதையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தங்களுடைய காலில் செருப்பு அணிந்துகொள்ள ஏற்பட்ட கொடுமைகளைக் கதையாகப் பதிவுச்செய்துள்ளார். இதற்கு முன்பு வெப்பம்(பனைமுனி) எனும் கதையில் பதிவு செய்திருந்தார். "எச்சரிக்கையாகச் செருப்புக்களைக் கழற்றிக் கைகளில் எடுத்து மறைத்துக் கொண்டதான் பேசினார் கந்தசாமி. கடையைக் கடந்ததும் மீண்டும் தன் பாதங்களில் மாட்டிக்கொண்டு விரைவாக நடந்தார் கந்தசாமி. இன்னும் எத்தனைப்பேர் எதிர்ப்படுவார்களோ, இன்னும் எத்தனைத் தடவை செருப்புக்களைக் கழற்றவேண்டுமோ?(2003:5)" என்னும் கேள்வி

எழுப்புகிறார். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினைச் சேர்ந்தவர்கள் உயர் சாதியினருக்குச் சமமானவர்கள் என்பதனை நிறுவுவதற்கு மட்டம் எனும் கதையை எழுதியிருக்கிறார். இவற்றில் தன்னுடைய கை வைத்தியம் மூலம் உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்கிற பாகுபாடு இன்றி மருத்துவம் செய்து வாழ்ந்தவளாகச் செல்லம் காட்டப்படுகிறாள்.

ஊர்ச்சோறு எனும் கதையில் “என்ன வேல பாக்கித நீ”! முட்டாத்தனமான வேலஞ் ஊர்ச்சோத்தத் திங்கத அளவுக்கு எம்புள்ள ஒண்ணும் விதியத்துப் போயிரல... இந்த மாதிரி இனி என்னிக்கும் பண்ணாத, தெரிஞ்சிதா?(2003:22)” மாசாணம் ஊரில் வேலை பார்த்துவிட்டு வீடுகளில் சோறு எடுத்து சாப்பிடும் குடும்பத்தை சார்ந்தவன். அவன் உயர்சாதி வகுப்பைச் சார்ந்த குழந்தைக்குச் சோறு ஊட்டியது தவறு என மூக்கம்மாள் திட்டுகிறாள்.

வேட்டி எனும் தலைப்பில் உள்ள கதையில் தன்னுடைய பள்ளி பருவத்தில் படிக்க முடியாமல் வேலை செய்து குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பு கொண்ட பாத்திரமாகச் சேகர் படைக்கப்பட்டுள்ளான். இக்கதையில் தன்னுடைய பள்ளி பருவத்தையும் வறுமையும் இரண்டினையும் சேர்த்து விவரிக்கிறார்.

தேர் எனும் கதை திருவிழாக் காலங்களில் ஊருக்குள் தேர் இழுப்பதில் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிக்கும் ஆதிக்க சாதிக்கும் இடையே நடைபெறும் மோதல்களை மையமாகக் கொண்டது. “இல்லிங்க அய்யா..நாங்க மட்டும் தனியா நின்னுத் தேரிழுக்கறது எங்க எண்ணமில்லஞ் எல்லோருடனும் ஒண்ணா மண்ணா நின்னு இழுக்கறதுதான எங்க ஆசஞ் அதானச் சரி. கோயிலுக்குள்ளத் தேரு வந்து நின்னாலும் சரி, நிக்காட்டியும் சரி எங்களுக்கு அதப் பத்திக் கவல இல்லிங்க.(2003:49)” என்று கதையில் காலனி பகுதிக்கும் ஊருக்கும் இடையே நடைபெறும் மோதலை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது.

மீசைக்காரன் கதையில் “எலேஞ் காலம் போற போக்கப் பாருங்கலே. சின்னசாதிப் பய எல்லாம் நம்மளக் கெனக்கா எடுப்ப மீசய முறுக்கிகிட்டு அலயுரத” (2003:153) எனும் வரிகள் தாழ்த்தப் பட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் மீசை வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என நினைக்கும் ஆதிக்க சாதியினரின் மனநிலையைப் பதிவு செய்கின்றது. இதற்குப் பதிலாக, “நீங்களெல்லாம் மீச வச்ச ஆம்பளைங்க தானுங்களே... நீங்கப் பெரிய சூரப் புலிகளாயிருந்தா அந்தப் புள்ளையக் காப்பாத்தியிருக்க வேண்டியதுதானே? எம்புள்ளயச் சாவடிச்சிட்டிங்களே... நீங்க நல்லாயிரப்பீங்களா? எம்பாவம் ஒங்களுக்கு புடிக்காதா?” (2003 :161) என்று மனோகரனின் அம்மாகாரி கேள்வி கேட்கிறாள். பதில் சொல்ல முடியாமல் நிற்கின்றனர்.

ஊர்ச்சோறு(2003) எனும் கதைத் தொகுப்பினை வாசிக்கிறபோது தாழ்த்தப்பட்ட சாதி சேர்ந்தவர்களுக்குச் சமூகத்தில் ஏற்படுகிற

வேட்டி எனும் தலைப்பில் உள்ள கதையில் தன்னுடைய பள்ளி பருவத்தில் படிக்க முடியாமல் வேலை செய்து குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பு கொண்ட பாத்திரமாகச் சேகர் படைக்கப்பட்டுள்ளான். இக்கதையில் தன்னுடைய பள்ளி பருவத்தையும் வறுமையும் இரண்டினையும் சேர்த்து விவரிக்கிறார்

கொடுமைகளின் பதிவாக இருக்கிறது. மேலும் வறுமை, தீண்டாமை, தான் வாழ்கிற மண்சார்ந்த வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் என அனைத்து நிலைகளிலும் பதிவு செய்திருக்கிறார். இதுமட்டுல்லாது தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், ஆதிக்க சாதியினர் சார்ந்த பெயர்களே கதாபாத்திரங்களாக விளங்குகின்றது.

தலித் படைப்பாளியாக அடையாளப்படுத்திக்கொள்ளும் யாரும் தன் படைப்பாக்கங்களில் ஒருசில கருத்துகளைத் தவிர்த்து எழுதுவார்கள். ஆனால் எழுத்தாளர் அபிமானி தன்னுடைய எழுத்துகளில் அத்தகைய சமரசங்களை மேற்கொள்ளாதவர். அவரது எழுத்துகள் தாழ்த்தப்பட்ட தலித் மக்களின் போராட்டங்களுக்கு ஆதரவு குரலாகவும் ஆதிக்க சாதியினருக்கு எதிர்க்குரலாகவும் விளங்குகிறது என்றால் அது மிகையல்ல. அபிமானி தான் கொண்டுள்ள கொள்கை, கோட்பாடு மட்டுமல்லாது களப்பணியிலும் தனித்தன்மைக் கொண்டவர் என்பதற்கு இவருடைய படைப்புகளே சாட்சியாக அமைகிறது.

சிறுகதைத் தொகுதிகள்

நோக்காடு (தமிழ் தலித் சிறுகதைகள்) , தாமரைச்செல்வி பதிப்பகம், சென்னை. டிசம்பர் 1993

பனைமுனி(சிறுகதைகள்) , காலக்குறி பதிப்பகம், சென்னை. டிசம்பர் 1998.

ஊர்ச்சோறு (சிறுகதை தொகுப்பு), காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை. டிசம்பர் 2003.

நூல் அறிமுகம்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத்துறை முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்கள், தலித் எழுத்தாளர்கள் குறித்து உருவாக்கிய நூல் வெட்சி: தமிழகத் தலித் ஆக்கங்கள் (2009) ஆகும்.

அபிமானி, அழகிய பெரியவன், அயோத்திதாச பண்டிதர், அன்பாதவன்.க., ஆதவன் தீட்சண்யா, இதயவேந்தன் விழி.பா., இந்திரன், இமையம், உஞ்சைராசன், குணசேகரன், கே.ஏ., சந்ரு, சாணக்யா, ஜே.பி., சிவகாமி. ப., சுகிர்த ராணி, தர்மன், சோ., தலித் சுப்பையா, பாண்டியக் கண்ணன், பாமா, பூமணி, மதிவண்ணன்.ம., மல்லிகா.அரங்க., முருகபாண்டியன்.அரச., வேதசுவாமிநாதன்.கோ., யாக்கன், யாழன் ஆதி, ரவிக்குமார், ராஜ்குமார்.என்.டி., ராஜ்கௌதமன், ஸ்டாலின் ராஜாங்கம், ஸ்ரீதர கணேசன் ஆகிய ஆளுமைகள் குறித்து இந்நூலில் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

அழகிய பெரியவன்

■ கன்னியம் அ.சதீஷ்

சமகால அரசியல் அறிவோடு விமர்சனத் தளத்திலும் படைப்புத் தளத்திலும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் சமூகப் பிரச்சினைகளையும் பண்பாட்டு அழகியலையும் அடுத்தக்கட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்பவர்களாகச் சிலரையே அடையாளப்படுத்தமுடியும். இப்படியான அடையாளத்தோடு தலித் மக்களின் பிரச்சினைகளை மிக நுட்பமாகத் தன் எழுத்துகளில் பதிவு செய்துவருபவர்களில் ஒருவர்தான் அழகிய பெரியவன்.

சி. அரவிந்தன் என்னும் இயற்பெயரைக் கொண்ட அழகிய பெரியவன் புனைவு, கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம் எனப் பல தளங்களிலும் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டவர். தனது வாழ்வியல் அனுபவங்களைக் கடந்து களத்தில் நின்று எழுதுபவர். ஆதிக்க கருவிகளான மதம், சாதி, ஆணாதிக்கம், பொருளாதாரம் ஆகியவைகளால் வேரறுக்கப்பட்டோரின் வாழ்வியல் அவலங்களை அனைத்துக் கூறுகளுடனும் தனது எழுத்துகளில் பதிவு செய்துவருகிறார்.

அழகிய பெரியவன் 'தீட்டு', 'அழகிய பெரியவன் கதைகள்', 'நெரிக்கட்டு', 'கிளியம்மாவின் இளஞ்சிவப்புக்காலை' ஆகிய நான்கு சிறுகதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார். தீட்டு தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள தீட்டு, குறி என்னும் இரண்டு கதைகளும் கணையாழி நடத்திய குறுநாவல் போட்டிக்காக எழுதப்பட்டவை. ஆதலால் அவை அளவில் சற்றுப் பெரியதாக உள்ளன. அவ்வப்போது இதழ்களில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் பின்பு தொகுப்பு வடிவம் பெற்றன. விளிம்புநிலையின் சோகத்தை அதற்கேயுரிய இயல்பான நடையில் சொல்லக்கூடியவை அழகிய பெரியவனின் கதைகள்.

தலித்துகளின் சமூகப் பிரச்சினை, வலிகள், போராட்டங்கள், உட்சாதி முரண்கள், தலித்பெண்களின் நிலை, மனித மன உணர்வுகள் முதலானவை இவருடைய சிறுகதைக்கான கதைக் களங்கள். இழிவு எனக் காலங்காலமாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட சொற்கள் இயல்பாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் தலித் படைப்பாளி, மொழியில் கலகங்களைத் தோற்றுவிக்கிறான் (அ. சஷன், தலித்தியம் இயக்கமும் இலக்கியமும், 2004:91,92). சேரிமொழியை இயல்பாகப் பயன்

கட்டுரையாளர் ஆசான்
நினைவு கலை மற்றும்
அறிவியல் கல்லூரியில்
உதவிப் பேராசிரியராகப்
பணியாற்றுகிறார். தமிழ்
இலக்கியத் துறையில்
புறநானூற்று யாப்பு
பற்றிய ஆய்வை செய்து
முனைவர் பட்டம்
பெற்றவர்

படுத்தக் கூடிய இப்படியான மொழிநடை இவரது படைப்புகள் நெடுகிலும் பரவியிருக்கின்றது. சான்றுக்குப் “புள்ளத்தெறமைய பேலவுட்டுப் பாத்தா அது கோரப்பில்ல புடிச்சினு முக்கினு இருந்துச்சாம். துன்னுட்டு துன்னுட்டு ஸ்கூலுக்குப் போயிட்டு வந்து படுத்துக்க. எல்லாம் வந்துடும். போடாவுன்ஷாதியிலயெஞ் செருப்பு (தண்ணிக் கட்டு நாள், அழகிய பெரியவன்கதைகள், 2007:26), அடித் தேவுடியாளே. தொழிலுக்கு வந்துட்ட பிறகு புதுசென்னா பழசென்னா...? யேய் இங்க வாமே (தீட்டு, 2000:22) போன்றவற்றைச் சொல்லலாம்.

சமூகத்தின் சாதிய ஒடுக்குமுறையால் காலங்காலமாக வலிகளைச் சுமந்துகொண்டுவரும் விளிம்புநிலை மக்களின் உணர்வுகளையும் வாழ்வியல் அவலங்களையும் வெளிப்படையாக - அசலாக உரத்துச் சொல்லுகின்ற குரலை இவரது அனைத்துச் சிறுகதைத் தொகுப்புகளிலும் காணமுடியும். ‘தீட்டு’, ‘பூவரசம் பீப்பி’, ‘பிச்சை’, ‘மண்மொழி, வீச்சம்’, ‘திசையெட்டும் சுவர்கள் கொண்ட கிராமம்’, ‘இறகு பிய்த்தல்’, ‘தண்ணிக் கட்டு நாள்’, ‘வாதை’ முதலான பல கதைகளைக் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

வலிகள், ஒடுக்குமுறை சார்ந்த வாழ்வனுபவங்கள் ஆகிய வற்றைப் பதிவு செய்தல் என்ற ஒற்றைத் தன்மையிலிருந்து மாறி மேல்சாதிக்கு எதிரான போராட்டக்குரலையும் கதையாடலுக்குட் படுத்துகிறார். மேல்குடியினருக்கு எதிராகத் தலித் இளைஞர்கள் போராடக்கூடிய கதையாகத் ‘திசையெட்டும் சுவர்கள் கொண்ட கிராமம்’ உள்ளது.

தலித்துகளின் வாழ்வியல் அவலங்களினூடே உட்சாதி முரண்களையும் தனது கதைகளில் பதிவு செய்துள்ளார். ‘கண்கொத்தி இரவு’ இதற்குச் சான்றாக அமைகிறது. மருதா பெற்றோரை எதிர்த்து வீட்டைவிட்டு ஓடிப்போய் துஷ்யந்திரனைத் திருமணம் செய்து கொண்டு திரும்பிய நிலையில் கூட அவளது பெற்றோர்கள் அவளை ஏற்க மறுத்துவிடுகின்றனர். அதற்குக் காரணமாக அவனது சாதி அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. மருதாவின் தாய் “உந்துணிங்க. எடுத்துனு கெளம்பு. இனிமே இந்த வாசப்படியெ உங்காலு மெதிக்கக் கூடாது. நீ இதத் தாண்டின அன்னிக்கே தல முளுகிட்டோம். எப்ப ஒரு மாலோடோட ஓடிப் போனியோ அப்பவே நீயும் எங்களுக்கு மாலோடுதான். நாங்க ஒரு பறச்சியெப் பெக்கல” (அழகியபெரியவன்கதைகள், 2007: 14) என்று கூறுவதோடு கதை முடிகிறது.

இவரது கதைகள் ஆதிக்கச் சாதியினரின் ஒடுக்குமுறைகளால் பாதிக்கப்பட்ட தலித்துகளிடையே பொருளாதார அடிப்படையிலான

இவரது கதைகள் ஆதிக்கச் சாதியினரின் ஒடுக்குமுறைகளால் பாதிக்கப்பட்ட தலித்துகளிடையே பொருளாதார அடிப்படையிலான உள்ஒடுக்குமுறைகள் இருப்பதையும், பாலினம் சார்ந்து பெண்ணிய ஒடுக்குமுறைகள் இருப்பதையும், தலித்பெண்களின் பாலியல் கொடுமைகளையும் கதைக்களனாகக் கொண்டிருப்பது தலித்தியத்தை அடுத்தக்கட்டத்திற்குக் கொண்டுவரவதாக உள்ளது

உள்ஒடுக்குமுறைகள் இருப்பதையும், பாலினம் சார்ந்து பெண்ணிய ஒடுக்குமுறைகள் இருப்பதையும், தலித்பெண்களின் பாலியல் கொடுமைகளையும் கதைக்களனாகக் கொண்டிருப்பது தலித் தியத்தை அடுத்தக்கட்டத்திற்குக் கொண்டுவதற்காக உள்ளது. வெளிவந்தபோது வாசகர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்த தீட்டு இவை அனைத்தையும் பதிவுசெய்துள்ளது. சூரியகுளம் சேரிப்பகுதியில் வாழும் காமாட்சி ஆணியச் சமூகத்தால் எவ்வாறு ஒடுக்கப்பட்டுப் பாலியல் வன்கொடுமைக்கு ஆளாகிறாள் என்பதையும், பொருளா தாரத்தில் உயர்ந்த தாமுவின் ஆதிக்க மனோபாவத்தையும் துல்லியமாகப் பதிவுசெய்கிறார். களத்திற்குச் சென்று ஆய்வு செய்து அவ்வனுபவங்களை எழுத்துகளாக மாற்றும் அழகிய பெரியவன் தீட்டுக் கதையையும் அப்படியே எழுதியுள்ளார் (அண்மையில் தனியார் தொலைக்காட்சி ஒன்றில் அழகிய பெரியவன் இது குறித்து மிக விரிவாக உரையாடினார்) என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிக்கலான போராட்டத்தை எதிர்கொள்ளும் மனித மன உணர்களையும் (நீர்ப்பரப்பு, கண்காணிக்கும் மரணம்) வன்முறை மனிதத்துள் ஏற்படுத்தும் அதிர்வுகளையும் (மரணத்துள் வாழ்வோம்) நேர்த்தியாகப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

தலித் மக்களின் விடுதலை சார்ந்த போராட்டக் குரலும் அதிகார மையத்தைத் தகர்த்தெரியக்கூடிய தலகக்குரலும் அழகிய பெரியவன் என்கிற கதைச்சொல்லியிடம் உரத்து ஒலிக்கின்றன.

மேல்சாதியினரால் ஒடுக்கப்பட்டதின் வலி, இழிவு ஆகிய வற்றைப் பதிவு செய்தல் என்ற ஒற்றைத் தன்மையை விடுத்து அவர்களின் மறுபக்கமான மகிழ்ச்சி, கொண்டாட்டம், வெற்றி முதலிய தலித் அழகியலையும் பதிவு செய்யும் களமாகவும் சிறுகதைகளை அமைத்துக்கொண்டார்

அழகிய பெரியவன் சிறுகதைத் தொகுப்புகள்

1. தீட்டு
2. நெரிக்கட்டு
3. கிளியம்மாவின் இளஞ்சிவப்புக்காலை
4. அழகிய பெரியவன் கதைகள்

(தீட்டுத் தொகுப்பினுள் இடம்பெற்றுள்ள 'தீட்டு', 'குறி' ஆகிய இரண்டு கதைகளும் கணையாழி நடத்திய குறுநாவல் போட்டியில் பரிசு பெற்றவை.)

மேல்சாதியினரால் ஒடுக்கப்பட்டதின் வலி, இழிவு ஆகியவற்றைப் பதிவு செய்தல் என்ற ஒற்றைத் தன்மையை விடுத்து அவர்களின் மறுபக்கமான மகிழ்ச்சி, கொண்டாட்டம், வெற்றி முதலிய தலித் அழகியலையும் பதிவு செய்யும் களமாகவும் சிறுகதைகளை அமைத்துக்கொண்டார்

‘எழுதவேண்டிய நாட்குறிப்பின் கடைசி பக்கங்கள்’, ‘இரவாகி விடுவதாலேயே சூரியன் இல்லாமல் போய்விடுவதில்லை’, ‘ஆதவன் தீட்சண்யா சிறுகதைகள்’, ‘லிபரல் பாளையத்துக்கதைகள்’ ஆகிய தொகுப்புகள் இதுவரை வெளிவந்துள்ளன.

ரோடும் ரோடு சார்ந்தும் ஆகிப்போன தன் முன்னோர்களின் வாழ்க்கை குறித்த துயர்மிகுந்த நினைவுகளைக் கொண்டது ‘பொங்காரம்’ கதை. ஓசூர் தொடங்கி திருவண்ணாமலை, வந்தவாசி வரை நீளும் சாலைகளை அமைத்தவர்கள் இந்தக் கதையின் மாந்தர்கள். கங்காணியால் ஆந்திரத்தின் பெஜவாடாவிற்கு சிறு முன்பணத்தின் நிமித்தம் அழைத்துச் செல்லப்படும் இவர்களின் அடிமை வாழ்வைச் சொல்லும் கதையாக விரிகிறது.

சொர்ணகுப்பத்தின் நீர்த்தேவையின் பொருட்டு வெட்டப்படும் குளத்தில் பீறிட்டெழும் நீர் ஆறாக ஓடுகிறது. இதிலிருந்து ஊரைக் காக்க உயிர்ப்பலி தீர்வாக முன்மொழியப்படுகிறது. நிறைமாத கர்ப்பிணியான ஒண்ணம்மாள், ஊரில் உள்ள இந்த குளத்தில் புழங்கும் உரிமையைத் தன் மக்களுக்குப் பெற்றுத்தரும் ஒரு ஒப்பந்தத்துடன் தன்னை பலி கொடுக்கிறாள். தலித்துகளுக்கான குளத்தில் புழங்கும் உரிமை மறுக்கப்படுகிறது. சொர்ணகுப்பத்தில் எச்சில் துப்பி ஈரமென்று காட்டக்கூட முடியாதபடி வறட்சி நிலவுகிறது. இது ‘சொர்ணகுப்பத்தின் துர்க்கனவு’ எனும் கதை.

கட்டுரையாளர்
சென்னைப்
பல்கலைக்கழகத் தமிழ்
இலக்கியத்துறையின்
முனைவர் பட்ட
ஆய்வாளர்.

“பண்டைத் தமிழ்
மருத்துவ மரபு -
தொண்டைமண்டல
நாவிதர் சமூகத்தை
முன்வைத்து” எனும்
தலைப்பில் ஆய்வு
செய்து வருகிறார்.

தலித்துகளின் உழைப்புச் சுரண்டலை மையப்படுத்திய கதையாக ‘ரகசியத்தில் பாயும் நதி’ அமைகிறது. பெரும் மழையின் நிமித்தம் கரைபுரண்டோடும் ஆற்றின் போக்கில் அடித்துச் செல்லப்படும் ஆடு, மாடு, மான் ஆகியவற்றைத் தன் சகாக்களோடு சேர்ந்து கரையில் இழுத்துப் போடுகிறான் காளியப்பன். எதேச்சதிகாரமாகப் பண்ணாடிகள் ஆடும் மானும் எங்கள் பங்கு, உங்கள் பங்கிற்கு மாட்டை கொண்டு போய் அறுத்துத் திண்ணுங்கள் என்று பங்கு பிரிக்கின்றனர். பொன்னுருகி எனும் தோட்டி தன் சிற்றப்பன் குறித்த இந்நிகழ்வுகளை நினைவுகூறும்படியான கதையிது.

மலம் அள்ளுதல், பிணவடக்கம், துணி வெளுப்பு, சிரைத்தல் போன்ற கடைநிலைத் தொழில்கள் அனைத்தும் ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளுக்கானதாய் இருக்கும்படி நமது சனாதன சாதியுக்கு முறை அமைப்பாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மக்களின் வரிப்பணத்தில் டாக்டர் படிப்பு படித்தவர்கள் செய்ய வேண்டிய ‘போஸ்ட்

மார்ட்டத்தை' செய்வது அன்னையா போன்ற அடித்தட்டு மக்கள் திரளில் ஒருவரே என்பதை 'அன்னையா' சிறுகதை எடுத்துரைக்கின்றது. குறிப்புகளை வழங்கி மூக்கைப் பொத்திக் கொண்டு நிற்பதற்கு இவர்கள் ஏன் டாக்டர்களாக வேண்டும் எனும் கேள்வியை எழுப்பும் கதை. பிரசவத்தின்போது பிறப்புறுப்புக்களைச் சுத்தம் செய்வது, குழந்தையைத் துடைத்துக் கொடுப்பது உள்ளிட்ட வேலைகளை நாவிதர் சாதியின் பெண்களைச் செய்யச் சொல்லிவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கும் செவிலியர், மகப்பேறு மருத்துவர்களின் செய்கையை இங்குப் பொருத்திப் பார்க்கலாம்.

தலித் பெண்களின் உழைப்புச் சுரண்டல், பண்ணாடி, கணவன், தம்பி ஆகியோரின் கண்காணிப்பும் ஒடுக்குமுறையும் குறித்த பதிவுகளைச் சொல்வது 'சொல்லவே முடியாத கதைகளின் கதை' எனும் கதை.

“கன கம்பீரமான ஆம்பிளையாள்கூட கழுவத் தெரியாத கவண்டப் பிள்ளைங்ககிட்டயும் கணக்கய்ய ரூட்டு பொம்பளைங்க கிட்டயும் கைகட்டி நிக்க வேண்டியிருக்கு. ஊரெல்லாம் ஒடுங்கி நடுங்கி வர்ற அப்பேர்ப்பட்ட ஆம்பளைக்கிட்ட ஒரு வார்த்தை தெகிரியமா பேச முடிந்தில்ல பொம்பளைக்கி”. சாதி பாலின ஒடுக்குமுறைகள் என ஆகக்கீழாக ஒடுக்கப்படுவது தலித் பெண்களாக இருப்பதைக் கதை அழுத்தமாகச் சொல்கிறது. இக்கதையின் முக்கியப் பாத்திரமான பள்ளிகொடத்தாளின் கதையைக் கேட்க அவளைப் பின்தொடர்கிறான் ஒருவன். ஆர அமர அவனிடம் தன் கதைகளைப் பகிர்ந்துகொள்ள முடியாமலே போகிறது அவளுக்கு. கூலியுயர்வு கேட்டதின் பொருட்டு கொல்லப்பட்ட அவளின் சொந்தங்கள் குறித்தும், பண்ணாடிகளின் உழைப்புச் சுரண்டலையும் கணவன் இழந்தபின் தன் தம்பி ஆதரவில் வாழ்வதையும் இரண்டாந்தாரமாக இவளின் மூத்தமகளை அவன் மணந்தபிறகு இளைய மகள் மீதும் விருப்பு கொள்வதையும் இடையிடையே சொல்லிச் செல்கிறான். நிலவும் சூழலை எந்தப் பேச்சும் எழுத்தும் மாற்றிவிடப் போவதில்லையென்றானபிறகு எங்களைப் பற்றி எழுதி என்ன ஆகப்போகிறது என்ற கேள்வியை எதிர்கொண்டு திரும்புகிறான் பள்ளிகொடத்தாளின் கதையைக் கேட்கப் போனவன்.

“எழுதவேண்டிய நாட்குறிப்பின் கடைசி பக்கங்கள்” என்ற கதையை நான் இவ்வாறு புரிந்துகொள்கிறேன். தலித்துகளின் துயர் சூழ்ந்த போராட்ட வாழ்வின் தொடக்க புள்ளிகளாக எழுதப்பட்ட சில பிரதிகளைக் கண்டே பதற்றமுறும் பொதுச் சமூகத்தின் படைப் பாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், கல்வியாளர்கள் குறித்த சித்திரிப்பு இக்கதை. தலித் இலக்கியத்தின் இலக்கியத்தரம், செல்நெறி, செல்ல வேண்டிய நெறி, தேக்கம், நீர்த்தல் எனும் தன்மையிலான சொல்லாடல்களைக் கவனமாக எதிர்கொண்டு அவற்றிலுள்ள தந்திரங்களை அம்பலப்படுத்தும் கதை.

“எழுதவேண்டிய நாட்குறிப்பின் கடைசி பக்கங்கள்” என்ற கதையை நான் இவ்வாறு புரிந்துகொள்கிறேன். தலித்துகளின் துயர் சூழ்ந்த போராட்ட வாழ்வின் தொடக்க புள்ளிகளாக எழுதப்பட்ட சில பிரதிகளை கண்டே பதற்றமுறும் பொதுச் சமூகத்தின் படைப் பாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், கல்வியாளர்கள் குறித்த சித்திரிப்பு இக்கதை. தலித் இலக்கியத்தின் இலக்கியத்தரம், செல்நெறி, செல்ல வேண்டிய நெறி, தேக்கம், நீர்த்தல் எனும் தன்மையிலான சொல்லாடல்களை கவனமாக எதிர்கொண்டு அவற்றிலுள்ள தந்திரங்களை அம்பலப்படுத்தும் கதை

குடியரசுத் தலைவரின் ஊதியத்தைவிட ஒரு ரூபாய் கூடுதலாகவும் அப்பதவிக்குரிய மரியாதைகள் அனைத்தும் மலம் அள்ளும் தொழில் செய்வோருக்கு வழங்கப்படும் என்ற அவசரச் சட்டம் கக்கா நாட்டில் நிறைவேற்றப்படுகின்றது. அதுவரை நாட்டில் உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் பயிலும் வாய்ப்பும் உயர் பதவிகளைப் பெறும் வாய்ப்பும் தங்களின் பிறப்புரிமையாகக் கொண்ட ஆதிக்க சாதியினர் இந்தக் கணத்திலிருந்து மலம் அள்ளும் தொழிலாளராகிவிடத் துடிக்கின்றனர். மலம் அள்ளுபவர்களும் செருப்பு தைப்பவர்களும் உயர் கல்வி கற்க முனைந்தால் நாங்கள் மலம் அள்ளவும், செருப்பு தைக்கவும் போக வேண்டுமா என்றளவில் இட ஒதுக்கீட்டுக் கெதிராகப் போர்க்கொடி உயர்த்திய ஆதிக்க சாதியினர் இப்போது நிஜமாகவே மலம் அள்ளத் துடிக்கின்றனர். “கதையின் தலைப்பு கடைசியில் இருக்கக் கூடும்” கதையில். அருந்ததியர் மற்றும் ஆதிக்க சாதியினர் வாதங்களை மாற்றிப் போடுவதன் மூலம் அருந்ததியர் களின் நியாயங்களைச் சிறப்பாக உணர்த்தும் கதையிது எனக் கூறும் பிரபஞ்சன் ஒரு நூற்றாண்டின் ஆகச்சிறந்த கதையாகவும் இதை முன்மொழிகிறார்.

லிபரலப்பன், டாலராண்டி,
கன்ஸ்யூ மரேஸ்வரி,
பரிதாபசுந்தரி,
காசுநாதன், வட்டியப்பன்
போன்ற கதை
மாந்தர்கள் உலகமயம்
உருவாக்கிய
சுரண்டல்களின்
சாட்சியங்களாக
அமைந்து விடுகின்
றனர். இந்தியாவின்
பொருளாதாரக்
கொள்கைகளை
அமெரிக்க
தீர்மானிப்பதில் எவ்வித
எதிர்ப்புமற்றவர்களாகவும்
அதேவேளையில்
எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்து
பவர்களாகவும் இவர்கள்
இருக்கின் றார்கள்.
அமெரிக்காவின் 42வது
மாகாணமாக இந்தியா
இணைக்கப்
பட்டுவிட்டதோ என
எண்ணும்படியான
மயக்கம் மங்கலாக
வேணும் இவர்களால்
அறியமுடிகின்றது

இழிதொழில்களைச் செய்யப் பணித்தவர்களே லாபம் கருதி அத்தொழில்களைச் செய்யப் போட்டி போடுவதைப் பகடி செய்வதின்மூலம் ஆதிக்க சாதியினரின் கயமை விவாதப் பொருளாகின்றது. சிரைத்தல் எனும் தொழிலைச் செய்யப் பணிக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்து அத்தொழிலின் சமகால சந்தை லாபங்களைக் குறித்து ஆதிக்க சாதியினர் நவீன பார்ப்பனர்களாக உருவாகி வருவதை இக்கதையுடன் பொருத்திப் பார்க்கலாம் (பார்க்க: அழகின் அரசியல் - அம்பட்டனும் பியூட்டிஷியனும், புறநடை இதழ், ஜனவரி 2012).

லிபரல் பாளையத்துக் கதைகள் எனும் சமீபத்திய தொகுப்பில் 9 கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்தியா எனும் பெருநிலப்பரப்பை லிபரல்பாளையம், கக்கா நாடு, டப்புஸ்தான், துட்டுஸ்தான் என பல்வேறு உருவகங்களின் மூலம் விளிக்கின்றார் ஆதவன். நாளும் இங்கு நடந்தேறும் அரசியல் சீரழிவுகளைக் கதைகளாக்குகிறார். லிபரலப்பன், டாலராண்டி, கன்ஸ்யூ மரேஸ்வரி, பரிதாபசுந்தரி, காசுநாதன், வட்டியப்பன் போன்ற கதை மாந்தர்கள் உலகமயம் உருவாக்கிய சுரண்டல்களின் சாட்சியங்களாக அமைந்து விடுகின்றனர். இந்தியாவின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை அமெரிக்கா தீர்மானிப்பதில் எவ்வித எதிர்ப்புமற்றவர்களாகவும் அதேவேளையில் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்துபவர்களாகவும் இவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அமெரிக்காவின் 42வது மாகாணமாக இந்தியா இணைக்கப் பட்டுவிட்டதோ என எண்ணும்படியான மயக்கம் மங்கலாக வேணும் இவர்களால் அறியமுடிகின்றது.

‘உலகமே உறங்கும் நடுநிசி வேளையில்’ எனும் கதை இந்தியாவின் நாணயம் ரூபாயிலிருந்து திடீரென டாலருக்கு மாறிவிட்டதை

அறியும் லிபரலப்பன் பதறி விடுகிறார். உலகமயம் கொடுத்த 'வளர்ச்சி'யைக் கொண்டாடுபவர் அவர் மட்டுமின்றி புழக்கத்தி லிருக்கும் ஆணுறைகள் அனைத்திலும் புஷ் படம் பதிக்கப்பட்டிருக் கின்றது. இன்றோ நாளையோ நடக்கவிருக்கும் இந்நிகழ்வுகளை இக்கதை சற்று முன்கூட்டியே நமக்குச் சொல்கின்றனவே அன்றி மிகையானவை அல்ல.

தமிழ்த் தேசியம், இந்தியத் தேசியம் எனும் கருத்தாக்கங்களின் பின்னுள்ள அரசியலையும் ஆதவன் கதைகள் அம்பலப்படுத்தி விடுகின்றன. இந்தியா, பாகிஸ்தானை ஜெயிப்பதற்கென்றே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட விளையாட்டு எனும் நம்பிக்கை நிலவும் சூழலைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கதை 'ஒரு பில்லியன் பிராத்தனைகளும் ஒற்றைச் சூடக்கட்டியும்'. இந்திய/ தமிழ்த் தேசியத் தன்னிலைகளாகத் தங்களை மக்கள் உணரும்படி செய்துள்ள ஒரு ஏற்பாடுதான் கிரிக்கெட் எனும் சூதாட்டம் வெற்றி கரமாக நிகழ்த்தப் பெறுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது என்பதை இக்கதை உணர்த்துகின்றது.

சாதி, மதம், தேசியம், பாலினம் சார்ந்த ஒடுக்குமுறைகள் சுரண்டல்கள் தொடர்ந்து அரங்கேற்றப்படும் சமூகச் சூழலில் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட நாம் இவற்றை மவுனமாகக் கடக்கவே முடியாது. நாம் சுரண்டவும் ஒடுக்கவும்படுகிறோம் என்ற ஓர்மையைக் கிளர்ந்தெழ வைப்பவை ஆதவனின் சிறுகதைகள். அநீதியான இந்த சமூக அவலங்களின் மீதான ஆதவனின் பெருங்கோபம் அதிகாரங் களுக்கெதிரான கண்டனங்களாகவும் பகடியாகவும் கேலியாகவும் தன்னை உருக்காட்டிக் கொள்கின்றது.

ஆதவன் முன்னுரையில் எழுதிய ஒரு பத்தியை இங்கு மேற் கோளாகக் காட்டி முடிக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது. "சிலர் எழுதிய தாள்கள் மலம் துடைக்கவும் தகுதியற்றதாக அருவருப்பூட்டும். ஆனால் சிறையிலடைக்கப்பட்ட கூகிவா தியாங்கோ அங்கு மலம் துடைக்கும் தாளில் ஒரு நாவலை எழுதி முடித்தார். அது நாட்டின் வயல்வெளிகளிலும் அடிப்படிகளிலும் தெருமுனைகளிலும் மதுபான விடுதிகளிலும் வரிக்குவரி வாசிக்கப்படுகிறது. மதுபான விடுதியில் வாசித்துக் காட்டுகிறவனின் கோப்பை காலியாகிற போதெல்லாம் என் கணக்கில் அவனது கோப்பையை நிரப்பு என்று கூட்டத்திலிருந்து யாரோ ஒருவன் செலவழிக்கிறான் கூகியின் எழுத்தைக் கேட்பதற்காக. தமிழில் அப்படி வாசிக்கப்படும் உக்கிரமான முதல் படைப்பாக என்னுடைய எழுத்துகள் இருக்க வேண்டும் என்ற எளிய ஆசையை அகங்காரம் துளியுமின்றி இவ்விடத்தில் வெளிப்படுத்துகிறேன். எனக்கும் முன்பாகவே யாருடைய எழுத்தேனும் வாசிக்கப்படுமேயானால், வாசித்துக் காட்டுகிறவரின் கோப்பை என் செலவில் தரும்பி வழியும் - என் மகிழ்வைப் போல".

சாதி, மதம், தேசியம்,
பாலினம் சார்ந்த
ஒடுக்குமுறைகள்
சுரண்டல்கள் தொடர்ந்து
அரங்கேற்றப்படும்
சமூகச் சூழலில் வாழ
நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட நாம்
இவற்றை மவுனமாக
கடக்கவே முடியாது. நாம்
சுரண்டவும்
ஒடுக்கவும்படுகிறோம்
என்ற ஓர்மையை
கிளர்ந்தெழ வைப்பவை
ஆதவனின்
சிறுகதைகள். அநீதியான
இந்த சமூக
அவலங்களின் மீதான
ஆதவனின்
பெருங்கோபம் அதிகாரங்
களுக்கெதிரான
கண்டனங்களாகவும்
பகடியாகவும்
கேலியாகவும் தன்னை
உருக்காட்டிக்
கொள்கின்றது

தலித் இலக்கிய எழுச்சியினோடுதான் இதுவரை முக்கியத்துவம் தரப்படாத மனிதர்களும் நிகழ்வுகளும் மொழியும் பண்பாடும் பதிவு செய்யப்பட்டன. தலித் இலக்கிய ஆளுமைகளும் பதிவு செய்ய மறந்த மனிதர்களையும் பண்பாட்டையும் பதிவு செய்தவர் இமையம். பல்வேறு பத்திரிகைகளில் பிரசுரமான இவரது சிறுகதைகளையும் பிரசுரமாகாத சிறுகதைகளையும் சேர்த்து மண்பாரம் (2004), வீடியோ மாரியம்மன் (2008) என்ற இரு சிறுகதைத் தொகுப்புகளை க்ரியா வெளியிட்டுள்ளது. அத்தொகுப்புகளின் அடிப்படையிலேயே இமையம் குறித்த பின்வரும் உரையாடல் அமைகிறது. இவர் ஒரு தலித் ஆணாக இருந்தாலும் தனது புனைவுகளில் தலித்பெண்கள், சிறார்கள், புதிரை வண்ணார்கள், கூத்தாடிகள் உள்ளிட்டோரை அவர்களது கலை மற்றும் வாழ்வியல் சூழலோடு பதிவு செய்துள்ளார்.

தலித் பெண்கள் தன் சமூகம் சார்ந்த ஆண்கள், ஆதிக்கசாதி ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள், அதிகார நிறுவனங்கள் எனப் பல்வேறு ஒடுக்குமுறைகளுக்கு ஆளாகின்றனர். அதிகார நிறுவனங்கள், உயர்சாதி ஆண்கள் மற்றும் பெண்களால் தலித் பெண்கள் ஒடுக்கப் படுவது குறித்துப் பரவலான பதிவுகள் உள்ளன, ஆனால் குடும்ப வெளிக்குள், தான் சார்ந்த சாதிவெளிக்குள் இவர்கள் ஒடுக்கப்படுவது குறித்து சிவகாமி, பாபிலோ அறிவுக்குயில் என மிகச் சிலரே பதிவு செய்துள்ளனர். ஒடுக்குமுறை தரும் வலிகளையும் அதற்கெதிராகக் கிளர்ந்தெழ வேண்டியதன் அவசியத்தையும் உணர்த்துவது மட்டுமே புனைவுலகில் தலித்பெண்ணின் வாழ்வாக இருக்க முடியாது. அவர்களின் நாட்டார் வழக்காற்றுக் கூறுகள், நம்பிக்கைகள், குடும்பவெளி, மற்றும் சமூக உறவுகள் முதலானவற்றை விடுதலைக் கருத்தாக்கக் கூறுகளோடு தருவதுதான் அவர்களை முழுமையுடன் பதிவு செய்ததாக இருக்க முடியும். இத்தகைய கூறுகளோடு இமையம் தனது புனைவுகளில் ஏராளமான பெண் பாத்திரங்களை அழுத்தத்துடன் பதிவு செய்துள்ளார். 'தேர்வு, திட்டமிடுதல் ஒரு படைப்பின் அடிப்படைதான் என்றாலும் பெண் பாத்திரங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்பது என் நோக்க மில்லை. அவை அப்படி இயல்பாக அமைந்துவிட்டன. அது தன்னியல்பாக நடந்த ஒன்று' (சூரிய சந்திரன்; 2008; 222) என இமையம் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் இவரது புனைவுகளில் தலித் பெண்கள், சிறார்கள், முதியோர்கள் மற்றும் தலித்துகளுக்குள்ளும் ஒடுக்கப்படுபவர்களே பெரும்பாலும் இடம்பெறுகின்றனர். தலித்

கட்டுரையாளர்
சென்னைப்
பல்கலைக்கழகத் தமிழ்
இலக்கியத்துறையின்
முனைவர் பட்ட
ஆய்வாளர்.
"செவ்வியல் பிரதிகளை
சமயவாதிகள்
எதிர்கொண்ட முறைமை"
குறித்து ஆய்வு செய்து
வருகிறார்.

ஆண்களுக்கான வெளி மிகக் குறைவே. இதைத் தன்னிலை மறுத்தலாக, ஒரு அறிவுஜீவியின் சமூக அறம் சார்ந்த செயல்பாடாக, தலித் எழுச்சியை மட்டுப்படுத்த நினைக்கும் 'தலித் விரோதியின்' திட்டமிட்ட செயல்பாடாக எனப் பலவகைகளில் வாசகர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியும். அந்தப் புரிதல் யார் எந்த அடையாளத்துடன் வாசிக்கின்றனர் என்பதைச் சார்ந்தது.

இமயத்தின் புனைவுகளில் ஆண்களே இல்லாமல் கதைகள் இருக்கும். ஆனால் பெண்கள் அல்லது சிறார்கள் அல்லது முதியோர்கள் இல்லாமல் எந்தக் கதையும் இல்லை. சான்றாக, 'தொடரும்' சிறுகதையில் திருமணமாகி அம்மா வீட்டிற்கு வந்திருக்கும் ஒரு பெண், அவளது குழந்தை மற்றும் அம்மா என மூன்று பாத்திரங்களை மையமிட்டே கதை நகர்கிறது. 'உறவு' என்னும் கதையில் தங்களுக்கிடையே சண்டை போட்டுக் கொண்டிருந்த பெண்கள் ஆணின் தலையீட்டை அனுமதிக்காமல் சமாதானமாகின்றனர். இவ்வாறு ஆண்களின் குறுக்கீடு இல்லாத பெண்கள் இவரது 'பயணம்', 'விடியாத இரவு' முதலான பல கதைகளில் பதிவாகியிருக்கின்றனர்.

தலித் புனைவுகளுள் சிறார் மற்றும் முதியோர் குறித்த பதிவுகள் மிகமிகக் குறைவாகவே உள்ளன. சிலுவைராஜ் சரித்திரத்தில் வரும் சிலுவையின் சுட்டித்தனங்கள், அவனது பள்ளி வாழ்க்கை, பாமாவின் சிறுகதைகளில் தலித் சிறார்கள் அனுபவிக்கும் சாதிக் கொடுமைகள், தகப்பன் கொடியில் வரும் அம்மாசிக் கிழவனின் முதுமை என ஒரு சில இடங்களிலேயே சிறார் மற்றும் முதியோர் குறித்த பதிவுகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் இமையத்தின் பல கதைகளில் சிறார்களே பதிவாகியிருக்கின்றனர். இந்தச் சிறார்களின் ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் பெரியவர்கள் குறுக்கீடுகின்றனர்; அவர்களின் ஆசைகளையும் கேள்விகளையும் அதுசார்ந்த தேடலையும் முடக்கி விடுகின்றனர். தாங்கள் சரி என்று கருதும் வாழ்வியல் நியதியின் படியே சிறார்களையும் வாழ வற்புறுத்துகின்றனர். அதனைச் சிறார்கள் எரிச்சலோடு எதிர்கொள்வதையும் இவர் பதிவு செய்துள்ளார். 'நெல்சோறு' கதையில் கல்யாணப் பந்தியில் உட்கார்ந்து நெல்சோறு சாப்பிடவேண்டுமென பையன்கள் ஆசைப்படுகின்றனர். ஒவ்வொருமுறை பந்திக்குச் செல்லும்போதும் பெரியவர்களால் துரத்தி அனுப்பப்படுகின்றனர். இதனை, 'பெரியவர்கள் ஏன் எதற்கெடுத்தாலும் முன்னே முன்னே என்று வந்துவிடுகிறார்கள்? ஊரில் யார் குசு விட்டாலும் பஞ்சாயத்தார்களும் கொத்துக்காரர்களும் கூடிவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கையாளாகத் தலையாரியும் ஊர் மணியக்காரனும் வந்துவிடுவார்கள். பிறகு அவர்கள் ராச்சியம்தான். தலையாரிக்கும் மணியக்காரனுக்கும் பையன்களை எங்கே கண்டாலும் அடிப்பதுதான் வேலை. அவர்கள் இருவரும் சாகவேண்டும் எனப் பையன்கள் எண்ணுவதாக இமையம் சித்திரித்துள்ளார். இக்கதையின் இறுதியில் பந்தலுக்கு வெளியில் உட்கார்ந்தவாறே இரண்டு படல்களை இணைக்கும் கட்டைப் பிரித்து விரல்களால்

இமையத்தின் பல கதைகளில் சிறார்களே பதிவாகியிருக்கின்றனர். இந்தச் சிறார்களின் ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் பெரியவர்கள் குறுக்கீடுகின்றனர்; அவர்களின் ஆசைகளையும் கேள்விகளையும் அதுசார்ந்த தேடலையும் முடக்கிவிடுகின்றனர். தாங்கள் சரி என்று கருதும் வாழ்வியல் நியதியின்படியே சிறார்களையும் வாழ வற்புறுத்துகின்றனர். அதனைச் சிறார்கள் எரிச்சலோடு எதிர்கொள்வதையும் இவர் பதிவு செய்துள்ளார்

மாற்றுவெளி

நெம்பி, பின் கையைக் கொடுத்து குமார் விலக்குகிறான். தலையை ஒருக்களித்து உடலையும் நுழைத்துவிட்டான்; கால்கள் மட்டும் தான் பந்தலுக்கு வெளியே இருக்கிறது. குமாரைத் தேடி வரும் கம்சலா அவனது கால்களைப் பிடித்து தரதரவென பந்தலுக்கு வெளியே இழுத்து அவனை அடிக்கிறாள். இவ்வாறு 'பெரியவர்களின்' மனநிலைகளுக்கேற்ப சிறார்கள் அலைக்கழிக்கப்படுவது குறித்த பதிவுகள் இவரது கதைகளில் அதிகம். சிறார்களிலும் பையன்களின் உலகமே பெரும்பாலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இமையம் தமது புனைவுகளில் முதியோரை, குறிப்பாகத் தாய் பாத்திரங்களை யதார்த்தமாகவும் அழுத்தமாகவும் பதிவு செய்கின்றார். படித்து நல்லவேலைக்குச் சென்று, பெரிய இடத்துப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்துகொண்டு தனியாகத் தங்கிவிட்ட மகன், தன்மீதும் தனது உறவினர்கள் மீதும் அக்கறை கொள்வதில்லை எனும் தாயின் குற்றச்சாட்டுகளை 'அம்மா' கதையில் பதிவு செய்துள்ளார். தன் மகனிடம் அவனைப் பற்றி எவ்வளவு புலம்பினாலும் அவன் ஊருக்குச் செல்லும்போது புளி முதல் மாங்காய் வரை தந்து அவனை வழியனுப்பி வைக்கும் உணர்வைச் சித்திரிக்கிறார். கிராமத்தில் இருந்து கஷ்டப்படுவதற்குப் பதில் தன்னோடு வீட்டிற்கு வந்துவிடும்படி மகன் அழைக்கிறான்; அதனைத் தாய் மறுக்கிறார். தன்னைப் பெற்றவர்களுக்கு மூன்றுவேளை சோறும் தங்குவதற்கு வசதியான இடமும் தந்தால் போதும் என எண்ணும் பிள்ளைகள் மனத்தையும் சோற்றையும் வசதியையும் விட மனம் விட்டுப் பேச / உறவாட துணையொன்று தேவையென்று எண்ணும் முதியோரின் மனத்தையும் பல கதைகளில் இவர் துல்லியமாகச் சித்திரித்துள்ளார்.

தலித்தியம் எனும் கோட்பாட்டுக்குள், இலக்கிய வகைமைக்குள் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளாத இமையம் சாதிய எல்லை களை மீறிய மனித உறவுகளைத் தமது புனைவுகளில் சித்திரித்துள்ளார். தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஒருபுறம் சாதியம் சார்ந்தே மனித உறவுகள் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தாலும் மறுபுறம் சாதியம் தாண்டிய மனித உறவுகளும் உள்ளன என்பதையும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். இந்த இருவேறு நிலைகளையும் தனது வனாந்திரம், ஊர்க்காலி மாடுகள் முதலான கதைகளில் சித்திரித்துள்ளார்.

விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவராகத் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளும் இமையம் விவசாயத்தோடும் வறுமையோடும் போராடுவோரின் வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்துள்ளார். விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினையை மட்டுமல்லாமல் குறுநில விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளையும் தமது புனைவுகளில் பதிவு செய்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. உழுவதற்கான மண்ணைப் பதம் பார்ப்பது, மாடுகள் மற்றும் ஏர்களை இரவல் வாங்குவது, கூலிக்காரர்கள் ஏமாற்றாதபடி கண்கொத்திப் பாம்பாக நின்று வேலை வாங்குவது, இயற்கை அழிவுகளைத் தாண்டி விவசாயம் பார்ப்பது என விவசாய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கூறுகளையும் கதையின் போக்கு சிதையாமல் நுட்பமாக விவரிக்கிறார். 'மண்பாரம்' கதையில்

தலித்தியம் எனும்
கோட்பாட்டுக்குள்,
இலக்கிய வகைமைக்குள்
தன்னை
அடையாளப்படுத்திக்
கொள்ளாத இமையம்
சாதிய எல்லைகளை
மீறிய மனித
உறவுகளைத் தமது
புனைவுகளில்
சித்திரித்துள்ளார். தமிழ்ச்
சமூகத்தில் ஒருபுறம்
சாதியம் சார்ந்தே மனித
உறவுகள்
கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தாலும்
மறுபுறம் சாதியம்
தாண்டிய மனித
உறவுகளும் உள்ளன
என்பதையும் ஒப்புக்
கொள்ள வேண்டும்.
இந்த இருவேறு
நிலைகளையும் தனது
வனாந்திரம், ஊர்க்காலி
மாடுகள் முதலான
கதைகளில்
சித்திரித்துள்ளார்

தன் தாலியை அடகுவைத்து அஞ்சலை கடலைப்பயிர் விதைக் கிறாள். ஏர் உழுவதையும் பயிர் போடுவதையும் அஞ்சலையும் கிருஷ்ணனும் உன்னிப்பாகக் கவனித்து வேலை வாங்குகின்றனர். கிருஷ்ணன் மதியம் சாப்பிடாமல் படல் இழுக்கிறான். இப்படி இவர்கள் எல்லாம் சரியாகச் செய்துமுடித்த பிறகு பேய்மழை பெய்கிறது. சோளத்தைப் போடாமல் கடலையைப் போட்டு விளைச்சலில் வரும் இலாபத்தில் பெண்ணுக்குத் திருமணம் செய்துவைக்கலாம் என்னும் அஞ்சலையின் எண்ணமும் அந்தப் பேய்மழையில் சிதைகிறது. இதேபோல் 'மாடுகள்' கதையில் எத்தனையோ தடைகளுக்கு இடையில் கொத்தமல்லி பயிர் செய்யும் கிருஷ்ணனின் கைகுழந்தை களத்தில் மாடுகள் மிதித்ததால் குடல் பிதுங்கிச் சாகிறது. 'வனாந்திரம்' கதையில் கொல்லிக்காரியின் அதிகாரம், விவசாயக் கூலிகளின் மனிதநேயம், ஏமாற்றுத்தனம், அதிகாரம் எனப் பல பரிமாணங்களைப் பதிவு செய்கிறார். விவசாயத் திற்கு மூலாதாரமான மழை, மழை பற்றிய நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் குறித்துப் பல கதைகளில் (மண்பாரம், சத்தியக்கட்டு) பதிவு செய்துள்ளார்.

இமையம் தலித்துகளின் வாழ்வியலைச் சாதி காரணமாக நிகழ்த்தப்படும் வன்முறைகளோடும் போராட்டத்தோடு மட்டும் சித்திரிக்கவில்லை. இவர் தலித்துகளின் விளையாட்டுகள், சடங்குகள், மொழிக் கேளிக்கைகள், சந்தோஷங்கள் ஆகியவற்றோடு அவர்களின் நம்பிக்கைகள், குறுநிலம் சார்ந்த விவசாயம் முதலான வற்றையும் பதிவு செய்துள்ளார். விழுப்புரம் வட்டார மக்களின் வழக்காறுகளை நேர்த்தியாகக் கதாபாத்திரங்களின் பேச்சினூடாக யதார்த்தமாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

இமையத்தின் புனைவுகளில் கதாபாத்திரங்களின் உரையாடல், அவர்களது எண்ண ஓட்டங்கள் மற்றும் எழுத்தாளரின் குறுக்கீடு அல்லது வர்ணனை என மூன்று மொழியாடல்கள் அமைந்துள்ளன. ஆசிரியரின் குறுக்கீடு தனியே துருத்திக்கொண்டு நிற்காமல் கதாபாத்திரங்களின் மன ஓட்டத்தினோடே கலந்து நிற்கிறது. ஒருவகையில் இது வாசிப்பிற்கு இடையீட்டின்றி அமைகிறது. ஆனால் கதாபாத்திரத்தின் சூழல், வயதுக்குப் பொருந்திவராத எண்ணங்கள் ஆசிரியரின் சார்புடனேயே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதை உணர முடிகிறது. இவரது நறுக்கிக் கோர்க்கப்பட்ட மிகக் குறைவான சொற்களைக் கொண்ட செறிவான உரையாடல் தன்மைகள் குறித்து ராஜ்கௌதமன் கூறுபவை ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதே. இவரது கதைசொல்லலிடையே நடைபெறும் வெட்டு ஒட்டுக்களும் நிகழ்வுகளைச் சித்திரிக்கும் தன்மையும் நேர்த்தியான திரைப்படங் களை நினைவூட்டுகின்றன. தவிரவும் நேர்த்தியான சினிமாக்களைப் போலவே இவரது புனைவுகள் மனித துக்கங்களையே, துன்பியல் முடிவுகளையே பெரும்பாலும் கொண்டிருக்கின்றன. சில கதைகளில் (மாடுகள், பூவும் இரவும் முதலான கதைகளில்) மனித துக்கங்கள் மிகையாகவும் புனையப்பட்டுள்ளன.

இமையம் தலித்துகளின்
வாழ்வியலைச் சாதி
காரணமாக
நிகழ்த்தப்படும்
வன்முறைகளோடும்
போராட்டத்தோடு மட்டும்
சித்திரிக்கவில்லை. இவர்
தலித்துகளின்
விளையாட்டுகள்,
சடங்குகள், மொழிக்
கேளிக்கைகள்,
சந்தோஷங்கள்
ஆகியவற்றோடு
அவர்களின்
நம்பிக்கைகள், குறுநிலம்
சார்ந்த விவசாயம்
முதலானவற்றையும்
பதிவு செய்துள்ளார்

மாற்றுவெளி

தமிழ்ச்சிறுகதைகளில் வட்டாரமொழிக்கதைகளுக்கென்று தனி இடமுண்டு. அதில் கரிசல் வட்டாரம் சார்ந்து எழுதும் உதயசங்கரின் ஒவ்வொரு கதையும் அதன் தோற்றப் பின்புலத்தைப் புலப்படுத்துகின்றன. அவர் எந்த வர்கத்துக்கானவர் என்பதும் அவரின் கதைகளின் மூலமே விளங்கும். சாதாரண மக்களின் எளிய வாழ்பனுவங்களைக் கதையாக்கியதிலிருந்தே இதனைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும். எளிய வருணனையும் சொற்பிரயோகமுமே கதையின் கருவை வாசகனுக்கு எளிமைபடுத்தித் தருகின்றன. எண்பதுகளில் வெளி வந்த இவரின் கதைகள் பல்வேறு இதழ்களில் வெளி வந்தவை. குறிப்பாக இடதுசாரி இதழான செம்மலரில் வந்தவை. தீபம், தேடல், தாமரை, விழிகள், சுபமங்களா என்று அதன் பட்டியல் நீண்டுகொண்டே செல்கிறது. ஒரு எழுத்தாளரின் ஒரே சமயத்தில் எழுதித் தொகுப்பாக்கம் பெறும் பிரதிக்கும் பல்வேறு காலகட்டங்களில் எழுதியவற்றைத் தொகுப்பாக்கம் கொண்டுவரும் பிரதிக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் உள்ளன. பல்வேறுகட்டங்களில் பல்வேறு இதழ்களில் வெளிவந்த கதைகள் அதன் உள்ளடக்கம் மற்றும் புறச்சூழலின் தாக்கம் அதிகம் பெற்று முந்தயதைவிட கனமான படைப்பாக வெளிவரும் என்பதை மறுக்க முடியாது. மேலும் கதைகள் பத்திரிகைகளுக்குத் தகுந்தாற்போல் அடக்கமான ஒன்றிரண்டு பக்கங்களைக் கொண்டிருப்பதையும் தவிர்ப்பதற்கில்லை. அந்த வகையில் உதயசங்கரின் இருபதாண்டுகால உழைப்பு 'பிறிதொரு மரணம்' என்ற தலைப்பில் 'வம்சி புகல்' வெளியீடாக வந்துள்ளது.

உதயசங்கரின் கதைகளைப் படிக்கத்தூண்டுவது அவரின் கரிசல் வட்டார நடையே எனலாம். விருவிருப்பு, சுவாரசியம் கலந்த வெகுசன நடையில் இல்லாமல், மனித உறவுகளின் துக்கம், அவலம், மனக்கசப்பு மற்றும் சகிப்புத்தன்மை கொண்ட பாத்திரங்களைப் படைத்திருக்கிறார். நடுத்தரவர்க்க வாழ்க்கையை விவரிக்கும் இவரின் கதைகளில் இடைஇடையே வரும் வருணனையும் வட்டாரச் சொற்களும் கதையை நகர்த்திச் செல்கின்றன. "அமைதியான இரவு. சின்னச் சின்ன இரவுப் பூச்சிகளின் கீச்சொலி விடாது முழங்குகிறது. தாமிரபரணிசின்ன சிரிப்புடனும் அந்தரங்கமான குசுகுசுப்புடனும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. மேலே நிலவின் வெள்ளையொளி நீரின் மீது பட்டுத்தெளித்தது. அந்த ஒளியைத் தின்ன நீரின் மேற்பரப்பி லிருந்து மீன்கள் துள்ளி விழும் 'சளப் சளப்' என்ற சத்தம் இடையிடையே இவரின் ஒவ்வொரு கதையிலும் இத்தன்மையான வருணனைகளைக் காணமுடியும்.

கட்டுரையாளர்

சென்னைப்

பல்கலைக்கழகத் தமிழ்

இலக்கியத்துறையின்

முனைவர் பட்ட

ஆய்வாளர்.

"தமிழ்ச் சூழலில் வைதீக

மரபு உருவான வரலாறு"

குறித்து ஆய்வு செய்து

வருகிறார்.

இத்தொகுப்பின் அனைத்துக் கதைகளிலும் 'வறுமை' இழையோடுகிறது. வறுமைக்கான பின்புலம் எதையும் ஆராயாமல் 'தனால்' ஏற்படும் பிரச்சனைகளை மட்டுமே கதைகள் விளக்குவது அதற்குத் தீர்வாக அமையவில்லை. ஆனால் இவரின் 'பிறிதொரு மரணம்' கதையில் ரூபாய் நோட்டில் சிரித்துக்கொண்டிருக்கும் 'காந்தி'-க்கு ஊழல் சமுதாயத்தால் பிறிதொரு மரணம் நிகழ்கிறது. இது சமகால ஊழலொழிப்புப் பேர்வழிகளை நினைவுபடுத்துகிறது. பணம் என்கிற ஒற்றைக் காரணத்தினால் மனித மனங்களில் ஏற்படும் சஞ்சலம், வெறுப்பு, பகைமை, அவமதிப்புக் குணங்கள், வாழ்க்கைக்கான மனப் போரட்டங்கள் என அனைத்தையும் அவரின் பாத்திரப் படைப்புகள் சித்திரிக்கின்றன. தீப்பெட்டித்தொழிற்சாலையில் ஈடுபடுத்தப்படும் குடும்பத்தின் நிலையை "பொம்பளைப் பிள்ளைகள் ஆவுடையம்மாளும் மரகதமும் உயிரின் நெருப்பைத் திரட்டி தீக்குச்சிகளில் சேர்க்க தீப்பெட்டியாபீசுக்குப் போயிருந்தார்கள். தீக்குச்சிகளுக்கு நெருப்பின் சூட்சுமத்தைத் தந்ததுக்குப் பிரதிபலனாக மெழுகின் மக்குவாசமும் பழையசோறும் சாய்புகடை புரோட்டா சால்னாவும் கிடைத்தன....." என்று விவரிக்கிறார்.

இடதுசாரி இதழ்களில் இவரின் கதைகள் வந்திருப்பினும் அவை அனைத்தும் வர்க்க முரணைப் பேசுவதாயில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். பெற்றோர்-பிள்ளைகள், கணவன்-மனைவி, சமூகம்-மனிதர் என்பதாக இவர் சமூக முரண்பாடுகளை முன்னிறுத்துகிறார். சமூகத்தில் இருக்கும் மற்ற முரண்களை இவர் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாததும் குறிப்பிடத்தக்கது. குடும்பமே இவரின் கதைக்களமாக விரிகிறது. குடும்ப வன்முறை என்பதும் அதில் பெண்கள் ஒடுக்கப்படுதல் என்பதும் அடக்கம். கணவன் மனைவிமீது வைக்கும் சந்தேகம் தொடங்கி அவள் மீது திணிக்கும் பாலியல் வன்முறை ஈராக அனைத்தையும் கேள்விக்கு உள்ளாக்குகிறார். இதைத் தாயின் மீதான தந்தையின் வன்முறையாக மகனிடமிருந்தே தொடங்குகிறார். "அவன் கண்களைத்திறந்தபோது கரிய பூதம் ஒன்று அம்மாவின்மேல் படர்ந்திருந்தது. அம்மா மூச்சுத் துணறிக்கொண்டிருந்தாள். ஆனால், அந்த பூதம் அம்மாவின் மேல் உட்கார்ந்து குடல்குந்தாணியெல்லாம் வெளியே இழுத்துப் போட்டது. அம்மா ஈனஸ்வரத்தில் முனகினாள். அது அந்தப் பூதத்துக்கு சந்தோஷமே போல மேலும் மேலும் விழுந்து நசுக்கியது"

இத்தகைய கதைக்களங்களுடன் இவரின் தொழிலான இரயில்வே பணியானது இன்னொரு கதைக்களனாக அமைகிறது. அதில் அவர் பெற்ற அனுபவங்களும் படிப்பினைகளும் சம்பவங்களும் கதைகளாகப் புனையப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர்தான் வாசித்த 'நள்ளிரவில் சுதந்திரம்' நூலின் அனுபவத்தை சமகால நிகழ்வாகப் புனைந்துள்ளார். 'குமாரபுரம் ரயில்வே ஸ்டேஷனில் ஓரிரவு' என்ற அந்த கதை கடந்தகால வரலாற்றில் இஸ்லாமியர்களுக்கு நிகழ்ந்த ஒடுக்குமுறைகளுக்கு நிகழ்காலத்தில் [அந்த சம்பவங்களுக்கு] விடை தேடுவதாக இருக்கிறது. என்றோ நிகழ்ந்த சம்பவத்தைச்

குடும்பமே
இவரின் கதைக்களமாக
விரிகிறது. குடும்ப
வன்முறை என்பதும்
அதில் பெண்கள்
ஒடுக்கப்படுதல் என்பதும்
அடக்கம். கணவன்
மனைவிமீது வைக்கும்
சந்தேகம் தொடங்கி
அவள் மீது
திணிக்கும் பாலியல்
வன்முறை ஈராக
அனைத்தையும்
கேள்விக்கு
உள்ளாக்குகிறார். இதை
தாயின் மீதான
தந்தையின் வன்முறையாக
மகனிடமிருந்தே
தொடங்குகிறார்

மாற்றுவெளி

சமகால நிகழ்வாகக் கருதுவது படைப்பாளியின் மீதான நம்பகத் தன்மையை ஏற்படுத்துகிறது. அது தொடர்பான அவரின் வெளிப்பாடு இப்படியாக அமைகிறது.

‘ஒரு கருத்துக்காகவா நம்பிக்கைக்காகவா இத்தனைக் கொலைகள். நடைமுறையில் இல்லாத, செயல்படுத்த முடியாத கருதுகோள்களும் யூகங்களும் புனைவுகளும் கற்பனைகளும் மனிதர்களை இப்படி கொடிய ஒரு காட்டுமிராண்டிகளாக்கிவிடுமா?’ என்ற படைப்பாளியின் கேள்விகளை நம்மைப்பார்த்து நாமே விளிப்பதாகக் கருதிக் கொள்ள முடியும்.’ இதுவே படைப்புமனம். இத்தகைய மனமே படைப்பாளியின் படைப்பை ஸ்திரத்தன்மைக்குக் கொண்டு செல்கிறது. அதில் உதயசங்கர் வெற்றிபெற்றுள்ளார்.

உதயசங்கரின் படைப்புகள் எளிமையும் நோக்கமும் கொண்டிருப்பினும் அவரின் கதைகள் அனைத்தும் ஒரே ‘தொனி’யில் எழுதப்பட்டிருப்பதால் வாசிப்பில் ஒருவித சளிப்பை ஏற்படுத்துவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. இது படைப்பாளியின் அடுத்தகட்ட நகர்வை கேள்விக்குள்ளாக்கவும் செய்கின்றன.

மாற்று வரிசை : அறிமுகம்

தமிழியலின் பல்வேறு பரிமாணங்களைப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் ‘மாற்று வரிசை’யில் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலை ‘மாற்று’ வெளியீடு பதிப்பித்து வருகிறது. அவ்வரிசையில் இதுவரை எட்டு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. சுமார் 20 தொகுதிகளை இவ்வரிசையில் கொண்டுவர திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வெளிவந்த நூல்கள்:

2011	தமிழகத்தில் பாரதம்: வரலாறு - கதையாடல், இரா. சீனிவாசன்
2010	பக்தி அனுபவம் - அரசியல், அழகரசன்
2009	ஒளியின் வெளி - அரங்க ஒளியமைப்பு குறித்த ஆக்கங்கள், சேரவீந்திரன்
2009	சித்திர மாடம் - தமிழக சுவரோவியங்கள் குறித்த கட்டுரை, பாரதிபுத்திரன்
2009	திருக்குறள் பன்முக வாசிப்பு, வெ.பிரகாஷ்
2009	சிலப்பதிகாரம் பன்முக வாசிப்பு, கா.அய்யப்பன்
2009	தொல்காப்பியம் பன்முக வாசிப்பு, பா.இளமாறன்
2007	கிறிக்கு கூத்து தொடர்பான கட்டுரைகள், கோ.பழனி

உமா மகேஸ்வரி

■ பெ.நிர்மலா

உமா மகேஸ்வரி 1971ஆம் ஆண்டு போடி நாயக்கனூரில் பிறந்தவர். ஆங்கில இலக்கியத்தில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றவர். தனது பதின் வயதிலேயே கவிதை எழுதத் தொடங்கியவர். 1985இல் கவிதை எழுதத் தொடங்கி, சிறுகதை, நாவல் என இலக்கிய உலகில் தமது தளத்தை உருவாக்கிக்கொண்டவர். நட்சத்திரங்களின் நடுவே(1990), வெறும்பொழுது(2002), கற்பாவை(2004), என மூன்று கவிதைத் தொகுதிகளும் மரப்பாச்சி(2002), தொலைகடல் (2004), அரளிவனம்(2008) என்று மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகளும் யாரும் யாருடனும் இல்லை(2003) என்ற நாவலும் இவருடைய ஆக்கங்களாகும். கதா விருது, திருப்பூர் தமிழ்ச் சங்க விருது, இந்தியா டுடேயின் சிகரம் விருது, ஏலாதி, கணையாழி, இலக்கியச் சிந்தனை, கவிஞர் சிற்பி இலக்கியப் பரிசு எனப் பல விருதுகளையும் பரிசுகளையும் தமது ஆக்கங்களுக்காகப் பெற்றிருக்கிறார். ஆண்டிப்பட்டியில் வசித்து வருகிறார்.

மரப்பாச்சி தொடங்கி ரணகள்ளி வரை 14 கதைகள் மரப்பாச்சி தொகுதியிலும் மூடாதஜன்னல் முதல் தொலைகடல் வரை 14 கதைகள் தொலைகடல் தொகுதியிலும் அரளிவனம் முதற்கொண்டு கனகாம்பரத் திரைகள் வரை 14 கதைகள் அரளிவனம் தொகுதியிலும் மாக 42 சிறுகதைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இவரது சிறுகதைகள், ஆணுலகம் சார்ந்த கருத்தியல்கள் பெண்ணுக்கு எதிராக எவ்வாறு செயல்படுகின்றன? பெண்ணை எவ்வாறு செயல்படுத்துகின்றன? என்பதைக் கட்டவிழ்த்து வெளிப்படுத்துகின்றன. பெண்களின் தொலைந்துபோன வாழ்க்கையை இக்கதைகள் பேசுகின்றன. ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் ஒருதலைப்பட்சமான செயற்பாடுகள் கட்டவிழ்க்கப்படுகின்றன.

பெண் அசுத்தமானவள், கீழ்மையானவள், அடிமை எனக் கருதப்படும் சமூகத்தில் பெண் மட்டுமின்றி பெண்ணைப் பெற்றெடுத்த ஆணும் தாழ்ந்தவனாகவே பார்க்கப்படுகின்றான். எனவே தான், பெண்குழந்தை பிறப்பதே தன் ஆண்மைக்கு இழுக்கு என நினைக்கும் நிலை உள்ளது. தன் மனைவி, மகள், மருமகள் என அடக்கியாளும் ஆண், தன் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொடுத்த வீட்டில் பணிந்து போகவேண்டியுள்ளது. 'என்ன இருந்தாலும் நீ பெண்ணை பெற்றெடுத்தவன்தானே' என்ற எண்ணம் கூர்மையாகத் தலைகாட்டுவதால் அடங்கிப் போகிற பாவனையில் வாழவேண்டியுள்ளது. இதனை 'வருகை'யில் உணரமுடிகின்றது. ஓரப்பார்வையின் ஆணைகளோடும் கடுமையற்ற மெளனத்தின் கட்டளைகளோடும் தன் இல்லத்தில் அரசாட்சி நடத்திய ஆண், தன் மகளின் புகுந்த

கட்டுரையாளர் எத்திராஜ்
மகளிர் கல்லூரி தமிழ்த்
துறையில் உதவிப்
பேராசிரியராகப்
பணியாற்றுகிறார்.
பெண்ணிய நோக்கில்
தொன்மங்களை
ஆய்வுசெய்து இரு
நூல்களை
வெளியிட்டுள்ளார்

மாற்றுவெளி

ஆண்களின் அதிகார
முகமூடி
பிய்த்தெறியப்பட்டு
அவர்களின்
கயமைத்தனங்கள்
வெளிக்கொணர்ப்படுகின்றன
குடும்பத்தில், செய்யாத
குற்றத்திற்காக, திருடி
என்ற நிலையை
அடைவதும் தண்டனை
அனுபவிப்பதும் மனைவி
என்ற நிலையில்
பெண்ணுக்கு
ஏற்படுகிறது. கணவன்
என்ற அதிகாரத்தில்
அடக்குமுறையும்
வெறித்தனமும் தனது
தவறை ஒப்புக்கொள்ள
முடியாத தன்முனைப்பும்
தன்னுடைய தவறை
மறைக்கும் கயமையும்
பெற்றவனாக ஆண்
இருக்கிறான். இந்த
யதார்த்தத்தை 'ஆண்'
என்ற கதை
நுட்பப்படுத்துகிறது

வீட்டிற்குச் செல்லும்பொழுது அவன் நிலையே முற்றிலுமாகத் தலைகீழாகிவிடுகிறது. தலைதீபாவளிக்கு ஒருவாரம் முன்கூட்டியே மகளையும் மாப்பிள்ளையையும் அனுப்பி வைக்கும்படி தனது சம்மந்தியம்மாவிடம் அனுமதி கேட்டு நிற்கிறார். 'எப்படியோ அந்த நாற்காலி இப்போது அப்பாவை விட உயரமாகிவிட்டிருக்கிறது' என்ற சொற்கள் கூனிக் குறுகி நிற்கும் அவலத்தை, ஆண் - பெண் நிலை முரண்படுவதை அங்கதத்தோடு எடுத்துக்காட்டுகிறது. இங்கு பெண்ணுக்கு அதிகாரம் என்பது ஆணைப் பெற்றெடுத்தவள் என்பதாலும் ஆணின் பணிவு என்பது பெண்ணைப் பெற்றெடுத்ததாலும் உருவாக்கப்பட்டவையாகும்.

தன் மனைவியினுடைய நோயின் தீவிரத்தை அறிந்தும், 'ஒரு லட்சம் செலவாயாச்சு உன் வைத்தியத்துக்கு எப்படித்தரப்போற' என்று கேட்பதும் 'இந்த உடம்ப வித்தாவது குடுத்திடறேன்' என்று அவள் கூறியதற்கு, 'போடி போ இந்த உடம்புக்கு எவன் வருவான். கால்வலி, கைவலி, அந்த வலி, இந்த வலின்னு எந்நேரமும் நோக்காடு. ஒரு வருஷமா என்னோட படுத்திருக்கியாடி' எனக்கேட்டு சொற்களாலேயே அவளைக் கொல்கிறான். கணவன் நோய்வாய்ப்பட்டால் பவுடர்போடக் கூடாது, நல்ல ஆடை அணியக் கூடாது, சீவி சிங்காரிக்கக்கூடாது என்று எதிர்பார்க்கும் சமூகம், அவள் தன்னைப் பற்றி தன் நலனைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளாமல் முழுமையாக அவனையே கவனித்துக்கொண்டு அவளது உணர்வுகளை அழித்துக் கொள்ளவேண்டும் என எதிர்பார்க்கும் சமூகம், மனைவி நோய்வாய்ப்படும்பொழுது மட்டும் அவளைச் சொற்களால் பொசுக்கித் துடிக்கவைப்பதும். அந்நிலையிலும் ஆணின் காமத்திற்குத் தீனி போட வேண்டுமென்று நினைப்பதும் அவனை முழுமையாகத் திருப்திப் படுத்துபவளாக இருக்கவேண்டுமென்று ஏசுவதும் ஆதிக்க வெளிப் பாடுகளாக, ஒருதலைப்பட்ச செயற்பாடுகளாக உள்ளன. 'பெண்டாட்டி செத்தவன் புதுமாப்பிள்ளை' என்ற பழமொழி இங்கு நினைத்துப் பார்க்கத்தக்கது.

ஆண்களின் அதிகார முகமூடி பிய்த்தெறியப்பட்டு அவர்களின் கயமைத்தனங்கள் வெளிக்கொணரப்படுகின்றன. குடும்பத்தில், செய்யாத குற்றத்திற்காக, திருடி என்ற நிலையை அடைவதும் தண்டனை அனுபவிப்பதும் மனைவி என்ற நிலையில் பெண்ணுக்கு ஏற்படுகிறது. கணவன் என்ற அதிகாரத்தில் அடக்குமுறையும் வெறித்தனமும் தனது தவறை ஒப்புக்கொள்ள முடியாத தன்முனைப்பும் தன்னுடைய தவறை மறைக்கும் கயமையும் பெற்றவனாக ஆண் இருக்கிறான். இந்த யதார்த்தத்தை 'ஆண்' என்ற கதை நுட்பப்படுத்துகிறது. மனைவி, வீட்டில் இல்லாதபொழுது பணிப்பெண்ணுடன் உறவு கொள்பவன்; தன் வீட்டிற்கு வந்திருக்கும் உறவுச்சிறுமியிடம் பாலியியல் குற்றம் செய்ய முனைபவன்; மனைவியின் நகைகளை யெல்லாம் களவாடிச்சென்று, பிற பெண்களோடு உறவு வைத்துக் கொள்பவன்; மருமகளை காமத்தோடு பார்ப்பவன்; திருமணத்தன்றே தன் புதுமனைவியின் பரிசுத்தத் தன்மையினை பரிசோதித்து அறிந்து கொள்பவன்; தோஷம் கழித்தல் என்ற பெயரில் சிறுமியை

பலாத்காரம் செய்பவன்; தனது பதவி உயர்வுக்காகத் தன் மனைவியை தனது உயரதிகாரியோடு படுக்கவைப்பவன்; மனைவியின் தங்கையோடு உறவு வைத்துக்கொண்டு மனைவியை ஏமாற்றுபவன்; மனைவியை நண்பனுக்காகக் கூறுபோடுபவன்; நோய்வாய்ப்பட்ட நிலையில், தன் இயலாமையை ஆத்திரமாக மாற்றி மனைவியின்மீது கற்பு, நடத்தை மீதான பெருங்குற்றங்களாகப் பாய்ச்சுபவன்; மனநலம் பாதிக்கப்பட்டு நிர்வாணமாக வீதிகளில் திரிந்துகொண்டிருந்த பெண்ணைப் பாலியல் வன்கொடுமைக்குட்படுத்தி கொலை புரிந்தவன், என்று பெண்களைப் பிணங்களாகவும் நடைபிணங்களாகவும் மாற்றுகின்ற, ஏமாற்றுகின்ற ஆணாதிக்க நெறிகளை இவரது கதைகள் பல்வேறு பரிமாணங்களில் இருந்து வெளிப்படுத்துகின்றன.

சாவதற்கும் வழியற்று, சுதந்திரமற்றதாகப் பெண்ணின் நிலை உள்ளதையும் பெண்ணின் இந்த வாழாத வாழ்க்கை, காம்பறுந்த புதுமலர்போல் காற்றில் அலைந்து தொலைபடுவதையும் உமா வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகிறார். பெண் குடும்பச் சிறைக்குள் சிக்கிக் கொண்டு, சுதந்திரமாக, சுயமாக வாழவும் முடியாமல் வெளியேறவும் முடியாமல் சுயத்தை இழந்த தோல்வியை எண்ணிச் சாகலாம் என முடிவு செய்து சாகவும் முடியாமல் இருக்கவேண்டிய நிலை. பேதங்களும் வேதனைகளும் புழுக்கங்களும் பூசல்களும் குமுறுகிற அறையிலேயே மீண்டும் தாழ்ந்து, வாழ்ந்தாக வேண்டிய கட்டாயம். தலைகீழாக நட்டாலும் வளருகின்ற; இன்மைகளிலிருந்து தன்னை ஏற்படுத்திக்கொள்கிற; ஓரமுட்களோடும் ஈரமையத்தோடும் வாழ்கின்ற ரணகளளியாகப் பெண்ணின் இருப்பை உமா எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்.

திருமண நேரத்தில் மழை பொழிந்தால், மணப்பெண் அரிசி நிறையத் தின்றிருக்கிறாள் எனக் காரணம் காட்டுவது. (ஐப்பசி மாத அடை மழைக்கும் பெண்ணே காரணமாகிப் போகவேண்டிய நிலை), பெண் வாழும்பொழுது அவளை ஒரு மனுஷியாகப் பார்க்காமல் அவளது உணர்வுகளைக் கொண்டு இறந்தபிறகு தெய்வமாக மாற்றிப் பார்க்கும் தொன்ம நிலை, திருமணமான உடனே குழந்தையைப் பெற்றெடுக்க வேண்டும் என்ற எழுதப்படாத சட்டம், ஆண் பாலியல் குற்றம் புரிந்தால் அதற்கும் பெண்ணையே குற்றம் சாட்டும்நிலை, குழந்தை இல்லாத பெண் எதிர்கொள்ளும் வினாத்துளைப்புகள், பெண்ணுக்கு சமையல், கணவன், குழந்தை தான் முக்கியமே தவிர, படிப்பது, எழுதுவது எதற்கு என்ற அறிவுரைகள், மிரட்டல்கள் எனச் சமூகத்தில் இருக்கும் ஆணதிகார யதார்த்த நிலைகள் இவரது எழுத்தில் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகின்றன.

பெற்றோர்களே தம் குழந்தைகளிடம் ஆண் பெண் வேறுபாட்டினைக் காட்டுகிறார்கள்; கற்பிக்கிறார்கள். 'ஒரு கண்ணில் வெண்ணெய் ஒரு கண்ணில் சுண்ணாம்பு' என்பதற்கேற்ப ஆண் குழந்தைக்கே அதிக சலுகையும் அக்கறையும் கிடைக்கும். தங்கம், செல்லம், ராசா, ஆம்பள சிங்கம், என்ற பட்டங்களோடு கூடிய கொஞ்சல்கள் அவனுக்கும் பிசாசு, சனியன், தரித்திரம், பொட்ட கழுத

சாவதற்கும் வழியற்று,
சுதந்திரமற்றதாகப்
பெண்ணின் நிலை
உள்ளதையும்

பெண்ணின் இந்த வாழாத
வாழ்க்கை, காம்பறுந்த
புதுமலர்போல் காற்றில்
அலைந்து
தொலைபடுவதையும்
உமா வெளிச்சமிட்டுக்
காட்டுகிறார். பெண்
குடும்பச் சிறைக்குள்
சிக்கிக்கொண்டு,
சுதந்திரமாக, சுயமாக
வாழவும் முடியாமல்
வெளியேறவும் முடியாமல்
சுயத்தை இழந்த
தோல்வியை எண்ணி
சாகலாம் என முடிவு
செய்து சாகவும்
முடியாமல்
இருக்கவேண்டிய நிலை

மாற்றுவெளி

என்ற வசவுகள் அவளுக்கும் உரியவை. இந்த யதார்த்தத்தை உமா 'தொலைந்துபோனவன்' கதையில் காட்டுகிறார். முதல் டிகாஷன், காபி, முறுகலான தோசை, அப்பா அடிகுழாயில் மூச்சிரைக்க அடித்து, மகன் குளிக்க நிரப்பி வைக்கும் ஆற்றுத்தண்ணீர், தனிக்கவனத்துடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் மகன் நுனிவிரலால் ஒதுக்கிவிடுகிற உடைகள் என மகனின் மதிப்பு நீண்டுகொண்டே செல்கிறது. ஒவ்வொன்றிலும் அடிநாதமாகத் தவப்புதல்வனே, குலக்கொழுந்தே, வம்சவிளக்கே என்ற போற்றிகளும் நாமாவளி களும் அடங்கியுள்ளன. 'திண்டுக்கல் தலையணைகள் சூழப் படுத்திருப்பான் பாற்கடலில் பள்ளி கொண்ட மகாவிஷ்ணு போல். 'பொட்டைக் கழுதைக்கென்னடி காலிடுக்கில் தலகாணி' பிடுங்கிய தலையணைகள் ஆண் சிங்கமாகிய அவனது திருமஞ்சத்தை இதப்படுத்தி ஏறிக்கொள்ளும்.' என்ற வாக்கியங்களில் ஆணுக்குத் தரப்படும் சிறப்பையும் பெண் அலட்சியப்படுத்தப்படும் இழிவையும் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். இவ்வாறு வளர்க்கப்பட்ட ஆண், பொறுப்பின்றி தவறுகள் செய்தாலும் அவன் ஏற்றுக்கொள்ளப் படுகிறான். ஆண் செய்யும் குற்றங்கள் கூட அவனது ஆண்மையின், ஆளுமையின் வெளிப்பாடாகவே பார்க்கப்படுகின்றன. இவ்வாறாகக் குடும்ப வன்முறையில் சிக்கிச் சீரழியும் பெண்ணின் நிலை களைப் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து இவரது கதைகள் அலசுகின்றன. குடும்ப வட்டத்தில் சமத்துவம் தேடும் பெண்விடுதலை எழுத்துக்களாக உமா மகேசுவரியின் உள்ளம் உயிரோடு துடித்துக் கொண்டிருப்பதை எந்தப் பெண்ணும் உணராமல் இருக்க முடியாது.

(தொ.க. - தொலைகடல்; அ.வ. - அரளிவனம்; மர-மரப்பாச்சி)

கதைகள்

1. அது (தொ.க)	22. தொலைகடல் (தொ.க.)
2. அம்ருதா (அ.வ)	23. நாற்பது பவுன் நகை (அ.வ.)
3. அரளிவனம் (அ.வ)	24. நிறைவின் உறைதளத்தில் (மர.)
4. அருவி (தொ.க)	25. நெடி (மர.)
5. ஆண் (மர)	26. பயம் (தொ.க.)
6. இறந்தவளின் கடிதம் (மர)	27. புதர்கள் (மர.)
7. இறகு (அ.வ.)	28. பொருள்வயின் உறவு (தொ.க.)
8. என்றைக்கு (தொ.க.)	29. மணற்கன்னி (அ.வ.)
9. ஏகாந்த மரம் (அ.வ.)	30. மணற்குமிழ் (தொ.க.)
10. கண்ணாடிச் சுவடுகள் (அ.வ.)	31. மந்திர மலர் (அ.வ.)
11. கதவு திறக்கும் கணம் (மர.)	32. மரணத்தடம் (மர.)
12. கரு (மர.)	33. மரப்பாச்சி (மர.)
13. கற்கிளிகள் (தொ.க.)	34. மலையேற்றம் (மர.)
14. கன்னிகா (அ.வ.)	35. மழை (தொ.க.)
15. கனகாம்பரத் திரைகள் (அ.வ.)	36. மூடாத ஜன்னல் (தொ.க.)
16. காட்டுச்செடி (அ.வ.)	37. வடு (தொ.க.)
17. காணாத சிமிழ் (தொ.க.)	38. வருகை (மர.)
18. காற்றுக் காலம் (அ.வ.)	39. வீடினமை (அ.வ.)
19. கூறு (அ.வ.)	40. வேலி (தொ.க.)
20. தற்கொலை (மர.)	41. ரணகள்ளி (மர.)
21. தொலைந்தவன் (மர.)	42. ரோஸ் (தொ.க.)

குமாரசெல்வா

■ அ. மோகனா

நவீன தமிழ்ச்சமூகத்தில் விளிம்புநிலைக் கதையாடல்களும் வட்டாரப் புனைவுகளும் அது சார்ந்த பதிவுகளும் இன்று கவனப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அந்த வகையில் கவிஞராகத் தனது இலக்கியப்பயணத்தைத் தொடங்கிய குமாரசெல்வாவின் சிறுகதைகள் விளவங்கோட்டுத் தமிழையும் அங்கு வாழும் மக்களின் யதார்த்த சூழலை மொழியாகவும் பகைப்புலனாகவும் கொண்டவை. பொதுவாகப் புனிதங்களை உடைத்தெறியும் யதார்த்த நவீனப் புனைவுகள் கொண்டிருக்கும் அதிர்வலைகளை இவரது சிறுகதைகளிலும் உணரமுடிகிறது. இவரது மொழி ஆளுகையானது குறுவெட்டிகளின் மணத்தையும் மலந்தூக்கனின் பயணத்தையும் மையப் பெட்டியினுள் ஒன்றி அடங்கும் மெளனத்தோடு உணர வைத்து ஒருமுடிவற்ற பயணத்தில் வாசகனைச் சேர்க்கிறது.

ஒரு படைப்பை மாற்றி எழுதி அனுபவிக்கும் உரிமையை, ஒவ்வொரு எழுத்தாளனும் வாசகனுக்கு வழங்கவேண்டும் என்று கூறுகிற குமாரசெல்வா, தனது படைப்புகள் உருவான பின்புலத்தினைத் தானே பதிவு செய்து செல்கிறார். ஒவ்வொரு கதையினையும் எந்த சூழலில் எந்த மனப்பதிவினூடாக எழுதியிருக்கிறார் என்பதனை முன்கூட்டியே தெரிவித்துவிடுகிறார். ஆனால் வாசகனின் வாசிப்பு வெளியினைப் பொறுத்து அவை பிறிதொரு பரிணாமத்தை அடைவது தவிர்க்க இயலாதது. இச்சிறுகதைத் தொகுப்பினூடாக இவரது படைப்பு வெளியினைக் கீழ்க்கண்டவாறு பகுத்துக் கொள்ள முடியும்.

- சுயத்தை இழந்த மனிதர்களின் வரம்பற்ற தேடுதல் வேட்கை
- உடல் எழுத்தின் வன்மம் (பெண் என்ற சகஉயிரியினை முன்வைத்து)
- சாதியமுரண்களும் தொன்ம மீட்டுருவாக்கமும்
- வட்டார வழக்குகளின் ஆளுகை

படைப்பு என்பது இருப்பதை வைத்துக்கொண்டு இல்லாததைப் பிடிப்பது (சுயம்:2009:12) என்று படைப்பு குறித்த தனது அனுபவத்தைப் பதிவுசெய்கிறார் குமாரசெல்வா. அந்த வகையில் நம்முடன் இருக்கின்ற நடமாடுகின்ற சகவாழ்வில் உழல்கின்ற மனிதர்களைத்தான் அவரது கதைகளில் காணமுடிகிறது. ஆனால் அவர்களின் இருப்பு ஒவ்வொரு அசாதாரண சூழல்களிலும் கேள்விக் குள்ளாகி சமநிலையினை எட்டாமலேயே கலைந்துபோவதால், யதார்த்தத்தைத் தாண்டியதொரு மனவெளியில் வாசகன் நிற்க நேர்கிறது. தனக்கு ஏற்பட்ட தீராத நோய்களால் மனிதசமூகத்தி

கட்டுரையாளர்
சென்னைப்
பல்கலைக்கழகத் தமிழ்
இலக்கியத்துறையின்
முனைவர் பட்ட
ஆய்வாளர்.

“தேவார யாப்பு மரபு”
குறித்து ஆய்வு செய்து
வருகிறார்.

மாற்றுவெளி

லிருந்தே விரட்டப்பட்ட இரண்டு பாத்திரங்களை இவரது கதைகளி னூடாகச் சந்திக்கநேர்கிறது. அவ்விருவரது வேதனை மிகுந்த குரல் அவர்களைச் சுற்றிய சூழலமைவினூடாகத் தொடர்ந்து ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாகமலை பாச்சன் தனது அதீத கைப்பக்குவத் தால் மிகச்சிறந்த சமையல்காரன் என்ற அடையாளம் பெற்றவன்; நவந்தப்பாட்டா என்ற தொழுநோய் பீடித்த முதலாளியின் சகலமும் அவனாகி, தனது சுயத்தை மட்டுமன்றி ஆரோக்கியத்தையும் உடலையும் பாட்டாவின் உடல்சார் பசிக்கு பலியாக்கியதால் அதே தொழுநோய்க்கு ஆளானவன். பாட்டாவின் மரணத்தோடு பாச்சனின் இருப்பு கேள்விக்குள்ளாகி விடுகிறது. அவனது சகபாடிகள் அவன் விரும்பாத தனிமையினை அவன் மீது திணித்துவிட்டு நகர்கின்றனர். உண்டபின் வீசப்பட்ட ஐந்தாறு எச்சில் இலைகளோடு அவனுமாக அந்த மலையுச்சியின் அதிகாலைப்பொழுது விடிகிறது.

பொதுவாகச் சிறுகதை வாசிப்பு என்பது ஒரு தொடர்ச்சியான செயல்பாடு. அப்படித் தொடர்வதற்கான களனைக் கொண்டிருப்பதே சிறந்த சிறுகதை. அந்த வகையில் 'நாகமலை' படித்துமுடித்த பின்பும் பாச்சனோடு வாசகனையும் ஒரு தேடலுக்குட்படுத்துகிறது. குமாரசெல்வாவின் மொழி ஆளுகைக்கு கிடைத்த வெற்றி இது.

சோவியத் யூனியனின் பிளவும் எய்ட்ஸ் நோய் பரவலும் உருவாக்கிய மனத்தாக்கத்தில் இவரால் எழுதப்பட்டது 'குறுவெட்டி'. இயக்கமே அடையாளமாகித் தன் சுயத்தை இழந்த ஒரு மனிதன் எய்ட்ஸ் நோயால் பாதிக்கப்படும்பொழுது அவன் எதிர்கொள்ளும் விளைவுகள் எப்படிப்பட்டவை? அந்நோய் குறித்த புரிதலோ விழிப்புணர்வோ இல்லாத ஒரு சமூகத்தில் அவனைச் சுற்றி நிகழும் நிகழ்வுகளை வாசகன் வலியுடன் உணரும் வகையில் இக்கதையானது அமைந்திருக்கிறது. எய்ட்ஸ் உறுதியாகிவிட்டால் இயக்கத்தில் மட்டுமன்று மனித சமூகத்திலிருந்தே ஒதுக்கித் தள்ளப்படும் நிலையில், அம்மனிதனின் ஓட்டமும் தன்னிலை மீதான தேடுதலும் மனிதாபிமானத்தையும் பொதுவுடைமை இயக்கத்தையும் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது.

இந்த இருவேறு பாத்திரங்களின் துருவமுரண்பாட்டுப் பயணத் தில் வாசகன் ஒரே புள்ளியில் நிற்க நேர்கிறது. அவ்விருவரின் வரம்பற்ற தேடுதல் வேட்கையில் பங்குகொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் வாசகனுக்கு ஏற்படுகிறது.

□□□

உடல் எழுத்துக்கள் என்பவை உளவியலோடு தொடர்புடையவை. அவை அழுக்கப்பட்ட வேட்கைகளை உடைத்தெறிந்து வெளிப்படுத்துபவை. "அது உறவுகளை வென்றெடுத்த உடல் சாம்ராஜ்யம்...பண்பாடு என்பது இவற்றின்மீது எழுப்பப்படும் கல்லறைகள் அல்லது மனித இழிவுகள் ஆகிறது. அது தரும் குற்றஉணர்ச்சி இவ்வகையான எழுத்துகளில் துளியும் இல்லை. ஆபாசம் என்ற கூச்சல் இல்லை. அணிவதைவிட அல்லது புனைவதைக் காட்டிலும் பெரிய ஆபாசம் எது? வேட்டையாடும்

சோவியத் யூனியனின்
பிளவும் எய்ட்ஸ் நோய்
பரவலும் உருவாக்கிய
மனத்தாக்கத்தில்
இவரால் எழுதப்பட்டது
'குறுவெட்டி'. இயக்கமே
அடையாளமாகித் தன்
சுயத்தை இழந்த ஒரு
மனிதன் எய்ட்ஸ்
நோயால்
பாதிக்கப்படும்பொழுது
அவன் எதிர்கொள்ளும்
விளைவுகள்
எப்படிப்பட்டவை?
அந்நோய் குறித்த
புரிதலோ
விழிப்புணர்வோ இல்லாத
ஒரு சமூகத்தில்
அவனைச் சுற்றி நிகழும்
நிகழ்வுகளை வாசகன்
வலியுடன் உணரும்
வகையில்
இக்கதையானது
அமைந்திருக்கிறது

துடிப்பில் இருக்கும் உடல்கள் மீதான உணர்வுகளுக்கும் நெருக்கங்களுக்கும் மட்டுமே இவ்வகையான எழுத்துக்கள் முக்கியத்துவம் தருகின்றன". என உடல் எழுத்துக்கள் குறித்த மதிப்பீட்டினைக் கொண்டவர் குமாரசெல்வா. (மாற்றுவெளி:டிசம்,2010:26) இவரது கதைகளில் இந்த உடல்எழுத்து செயல்பட்ட விதம் குறிப்பிடத் தக்கது.

அவை பொதுவாகப் பெண் என்ற சகஉயிரி குறித்த இவருடைய மனப்பதிவினை உணர்த்துவதாக ஊடாடிச் செல்கின்றன. அம்மதிப்பீடு அவர்களின் உடல்குறித்த, அவ்வுடலின் பாலியல் வேட்கை சார்ந்ததாக அவ்வுணர்வு நிலையின் ஆழம் சார்ந்ததான எழுத்தாக இருக்கிறது. பெண்நாய், இராணிதேனீ இவைகளின் பாலுணர்ச்சிப் பண்புகளை மனித உயிரிக்கும் பொருத்தி 'பெண்' என்பதை ஒரு ஒட்டுமொத்த கட்டமைப்பாக வைத்து அதன் பாலியல்உணர்வு நிலைகளை தரப்படுத்தியிருக்கிறார் ('பெண் ஜென்மங்களின் அளவுகோல்கள் என்னவென்று யாருக்கும் தெரியாது':உயிர் மரணம்:74). இவர் சித்திரிக்கும் பெண் என்ற குறியீட்டின் பாலுணர்வுத் தன்மையானது ஒட்டுண்ணித் தன்மையில் எதிர்பாலினத்தை அணுகுவதாக உள்ளது. அதற்குப் பலியாவது, அல்லது அவ்வுணர்ச்சியில் சிக்கி மாள்கிற ஆண் என்கிற எதிர்பாலினத்தைப் பற்றிய எழுத்தும் ('சவைத்துத் துப்பப்படும் ஆண்பிறவி':விடாலு:168) கவனிக்கத்தக்கது. பெண்உடல் என்பது ஒரு புதைகுழி, பூலோகமே அதனுள் சென்றுவரலாம் என்பன போன்ற பதிவுகள் இவரது கதைகளில் வந்துபோகும் ஆண்களின் அதிர்ச்சிக் குரலாக உள்ளது. உடல்கள் மீதான உறவுகளின் நெருக்கத்தைப் புலப்படுத்துவது உடல் எழுத்துக்கள். ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட உடல் மீதான அச்ச உணர்வை, நடுக்கத்தை, ஒரு கேலிக்குரிய தொனியில் பதிவு செய்யும் பொழுது அது உடல் எழுத்துக்குரிய அந்தஸ்தைப் பெறாது. மாறாக அது உடல்எழுத்தின் வன்மத்தையே வெளிப்படுத்தும்தும்.

'உயிர்மரணத்'தில் வரும் ரஞ்சனியாகட்டும், 'விடாலு'வில் ஆணின் பாலுணர்வு நிலையினை அதிரவைக்கும் பெண்ணாகட்டும் ஒரே தன்மையுடைய உடல் எழுத்தின் வன்மத்தினூடாகவே வாசகனுக்கு உணர்த்தப்படுகின்றனர். ஒருவிதத்தில் உயிர் மரணம் ப்ராய்டின் இருமைக் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் இயங்குவதும் கவனத்திற்குரியது.

□□□

சாதிய முரண்கள் இவரது கதைகளில் முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றன. அவற்றை வெளிப்படுத்தியிருக்கும் முறை புதுமையானதாக இருக்கின்றது. திரைப்படத்தில் சில நிகழ்வுகள் சென்சார் செய்யப்பட வேண்டிய நிகழ்வுகளாக இருக்கும் பட்சத்தில் அவை கார்ட்டூன் சித்திரங்களாகத் திரையிடப்படலாம். இந்த விதிமுறைத் தளர்வினைத் தனது சிறுகதைக்குப் பொருத்துகிறார் குமாரசெல்வா. விடாலு கதையில் ஒரு கட்டத்தில் பாத்திரங்கள் யாவும் முயல்களாக

'உயிர்மரணத்'தில் வரும் ரஞ்சனியாகட்டும், 'விடாலு'வில் ஆணின் பாலுணர்வு நிலையினை அதிரவைக்கும் பெண்ணாகட்டும் ஒரே தன்மையுடைய உடல் எழுத்தின் வன்மத்தினூடாகவே வாசகனுக்கு உணர்த்தப்படுகின்றனர். ஒருவிதத்தில் உயிர் மரணம் ப்ராய்டின் இருமைக் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் இயங்குவதும் கவனத்திற்குரியது

மாற்றுவெளி

வும் பூனையாகவும் நாயாகவும் மாறிவிடுகின்றன. முயலுக்கும் பூனைக்குமான விசித்திர இணைவு, அதில் நாயின் தலையீடு என பாதி கதை சென்றபின் மீண்டும் மனிதர்கள் தோன்றுகின்றனர். ஆதிக்கசாதியின் கொடுமைகளிலிருந்தும் வஞ்சத்திலிருந்தும் தன்னையும் தான் வளர்த்த முயல்களையும் காப்பாற்றிய நாய், இறுதியில் முயல்களின் மீதான அதீதபாசத்தால் தன்னை பலிகொடுத்து விடுகிறது. இக்கதையினை வாசிக்கும் போது புதுமைப்பித்தனின் 'எப்போதும் முடிவிலே இன்பம்' சிறுகதை நினைவில் நிழலாடுகிறது.

□□□

'கயம்' ஒரு தொன்ம மீட்டுருவாக்க முயற்சி. சமண சமயத்தின் செல்வாக்கினை உள்வாங்கி இவரால் எழுதப்பட்டது. வட்டார நம்பிக்கைகளுக்கும் வழக்காறுகளுக்கும் பிறகதைகளைக் காட்டிலும் அதிகம் இடமளித்த கதை. சமணப்பள்ளிகள் வைதிக செல்வாக்கினால் கோயில்களாக மாற்றப்பட்டது வரலாறு. நாட்டார் கதையின் செல்வாக்கினால் இக்கதை எழுதப்பட்டதாகக் குமாரசெல்வா பதிவு செய்துள்ளதும் கவனத்திற்குரியது. சித்தமருத்துவத்தின் ஊடாக உயிர்களின் தொடர்ச்சி அவற்றின் வடிவ மாற்றங்கள் என இக்கதை நகர்கிறது. கயத்தினுள் செல்பவர்கள் தலையற்ற ஜடமாக ஆற்றில் வீசியெறியப்படுகின்றனர். அப்படி மாண்டுபோன ஒரு மனிதனின் இறப்பில் அவன் தாய்தந்தையர் இணைகின்றனர் என வாழ்வியல் முரண்களுக்கு ஒரு நாட்டார் மரபு சார்ந்த சூழலைக் களமாக்கியிருக்கிறார்.

'கிணறு' இவரது கூற்றுப்படி வெளிப்படையான கதை. பூடக மொழிகளோ நிகழ்வுகளோ எதுவும் இன்றி நகர்வது. பெண்களுக்கான சொத்துரிமையினை வலியுறுத்துவது. ஆனால், சொத்து குறித்தப் பிரச்சனையில் தனது மகன் மூலமாக நேசமணி எத்தகு அவமானங்களைச் சந்தித்தாரோ அதே வேதனையைத் தருகின்ற ஆனால் வேறுபட்ட அவமானங்களையும் அலட்சியத்தையும் தனது மருமகனிடம் இறுதியில் அடைகிறார். இங்கு அவருக்கான ஆறுதல் அவரது பெண் மூலம் மட்டுமே கிடைக்கிறது. இடிபஸ் தந்தையின் மனோநிலையினை அவர் இறுதியில் எட்டுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உண்மையில் குமாரசெல்வாவின் கதைகளில் உள்ள சூழலமைவு இதமானது. வாழைப்பூவின் மணத்தில், கூம்பாய் மெலிந்த ஒற்றைப் பாறையிலிருந்து விழுந்த வெள்ளிநீர்ச்சாரலில் உடல் நனைக்கும் சில்லென்ற பயணம். ஆனால் அச்சூழலில் நடைபெறும் நிகழ்வுகள் ஏற்படுத்துகிற உணர்வு கனமானது. மலையுச்சியின் பனிச்சாரலை அனுபவிக்கும் நேரத்தில் தனித்துவிடப்பட்ட உயிரின் அவலக் குரலையும் கேட்கமுடிகிறது. தேனடையின் சுவையினை உணரும் தருணத்தில் தேனீயின் தாக்குதலும் ஒட்டிக்கொள்கிறது. குமார செல்வாவின் எழுத்துகளில் சில இடங்களில் முரண்பாடுகள் இருந்தாலும் அவை தற்காலச் சிறுகதைப் போக்குகளில் தனக்கெனத் தனித்தொரு பாதையினைக் கொண்டு இயங்குவதை மறுக்க இயலாது.

உண்மையில்
குமாரசெல்வாவின்
கதைகளில் உள்ள
சூழலமைவு இதமானது.
வாழைப்பூவின்
மணத்தில், கூம்பாய்
மெலிந்த ஒற்றைப்
பாறையிலிருந்து விழுந்த
வெள்ளிநீர்ச்சாரலில்
உடல் நனைக்கும்
சில்லென்ற பயணம்.
ஆனால் அச்சூழலில்
நடைபெறும் நிகழ்வுகள்
ஏற்படுத்துகிற உணர்வு
கனமானது.
மலையுச்சியின்
பனிச்சாரலை
அனுபவிக்கும் நேரத்தில்
தனித்துவிடப்பட்ட
உயிரின் அவலக்
குரலையும்
கேட்கமுடிகிறது.
தேனடையின்
சுவையினை உணரும்
தருணத்தில் தேனீயின்
தாக்குதலும்
ஒட்டிக்கொள்கிறது

கோணங்கி

■ பாலை நிலவன்

கட்டுரையை எங்கிருந்து தொடங்குவது? எதைப் பேசுவது? என்பது பற்றிய எந்த அவதானிப்புகளும் இல்லாமலேயே துவங்க நினைக்கிறேன். ஆயினும், சமகாலத் தீவிர தமிழ் எழுத்துச் சூழலில் கோணங்கியின் கதை நிலத்தை எவ்வாறு முதலில் புரிந்து கொள்வது அல்லது நான் கோணங்கியென்னும் கதை சொல்லியிடமிருந்து எதைப் பெறுகிறேன் என்பதிலேயே தற்போது லயிக்கிறேன்.

மேற்கத்திய கதை ஆளுமைகளின் வழி நின்றோ, சில மாந்திரீக கதை வல்லுனர்களிடமிருந்தோ நான் கோணங்கியின் கதையை ஏனோ அடையவில்லை. ஒருவகையில் நான் சாக்கடையில் பிறந்த தினால்கூட இருக்கலாம். கோணங்கி கதை எழுதத் துவங்கி கால் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு நான் கதை எழுத வந்தவன்.

எனக்கு முந்தைய கதை மொழியை உணர்பவன் இதை நான் சொல்லவில்லை. எதிர்காலத்திற்கான கள மொழியையோ கதை சொல்லுதலையோ நான் அறிய நினைக்கிறேன். நமது சூழலில் ஏன் குப்பைத் தொட்டிகளில் கடந்த கால கதைகள் நிறைகின்றன? என்ற கவலையும் எனக்கு இருக்கவே செய்கிறது. கதை சொல்லுதலில் மரபான கதை சொல்ல என்னவென்பதையும் நவீனக் கதை சொல்ல என்னவென்பதையும் புரிந்துணர நினைக்கிறேன். கதைகள் ஆவணக் காப்பகங்களாகவோ, வரலாற்று நிகழ் தொகுப்பாகவோ சுய சரிதை நம்பிக்கைகளாகவோ இருக்க வேண்டுமென்று இன்னமும் சிலர் நமது சூழலில் ஏனோ பாவம் விரும்புகிறார்கள். கோனார் நோட்ஸுடன் கதைகள் எழுதப்பட வேண்டும் அல்லது புரிந்துகொள்வதற்கு சிறு விளக்க கையேடு வேண்டுமென்றும் சிலர் குரலிடுகின்றனர். வேறு சிலரோ இதுதான் மேஜிக்கல் ரியலிஸம், இதுதான் போஸ்ட் மாடர்ன். இதை இப்படித்தான் எழுத வேண்டும், வேறு மாதிரி எழுதக் கூடாது என்று நல் ஆலோசனைகளையும் வழங்குகிறார்கள். கதைகள் எங்கிருந்து தோன்றுகின்றன? எங்கே நிகழ்கின்றன? எங்கே எழுப்பப்படுகின்றன? எங்கே மரணமடைகின்றன? என்ற கேள்விகளோடு நான் கதைகளை அறிய இயலவில்லை யென்றபோதிலும் கதைகள் நம்மை எங்கு அழைத்துச் செல்ல விரும்புகின்றன? என்ற கேள்வியை நான் சுமந்து திரிகிறேன். இங்கிருந்துதான் நான் கோணங்கியின் கதைகளுக்குள் நுழைகிறேன்.

நாம் எவ்வாறு கதையை வாசிக்க முயல்கிறோமோ, அந்த இடத்திலிருந்து கோணங்கி கதைப்பதில்லை. பல திசைகளிலிருந்தும்

கவிஞர் பாலை நிலவன்
நீட்சி இதழின் ஆசிரியர்

மாற்றுவெளி

கதையைச் சொல்லத் தொடங்குகிறார். நமக்கு பழக்கப்பட்ட இடத்திற்கு கோணங்கி வரும்போது அது வேறு இடமாகிறது. பொதுவான அர்த்தங்களின், நியதிகளின், சம்பிரதாயங்களின் அனுஷ்டானங்களாகக் கதைகள் சொல்லப்படுவதில்லை. மேலோட்டமான வார்த்தைகளின் சாராம்சமான அர்த்தங்களை மீறுகிற தருணத்திலேயே கதை நிகழ்கிறது.

கோணங்கி கையாள்கிற மனமொழி மிகவும் தொன்மச் சாயலின் புராணிக வாசனை கொண்ட பித்தமேற்படுத்தும் அந்தரங்கத் தன்மையுடையது. தமிழ்க் கதை சொல்லல் மரபில் கோணங்கியின் கதை சொல்லல் முறை முன்னுதாரணமற்ற தனித்த சாயலுடையது. பலபோதும் நமது சமகால நில எல்லைகளுக்குட்பட்ட ஞாபகங்களை மீறுகிற வேறொரு நில எல்லையற்ற, மன எல்லையற்ற அறிதலில், கதைகள் தங்களைத் திறந்து கொள்கின்றன. ஆழ்ந்த போதைகளின் நிழல் சம்பாஷணைகள் போன்ற ஒரு மயக்கமும் அதில் கவிந்துகொண்டு விடுகிறது.

கோணங்கியின் கதைகளுக்குள் பதுங்கி வாழ்பவர்களோ கிணற்றில் வீழ்ந்து மரணித்து வாழும் பெண்களாகவும் இருக்கிறார்கள். எல்லோராலும் வீழ்த்தப்படுகிற மஞ்சள் நிற அலிகளாகவும் இருக்கிறார்கள். இன்னும் வேறு வேறாகவும் தென்பட்டு மறைகிறார்கள். துன்பமும் அலைச்சலும், சாவும் நோய்மையும், காமமும், காதலும், மைதுனமும், பீடி சிகரெட்டும், விஸ்கியும், மஞ்சள் நிறமொத்த பூனைகளும், வெயிலு, காலதீகம் பெற்ற கிழவர்களும், கிழவிகளும் மட்டுமல்ல, கூனர்களும், அடிமைகளும் இரும்பால் செய்யப்பட்ட வாழ்விடங்களும், தனிமையான லாட்ஜ் அறைகளும், காதலியால் நண்பர்களால் சூழலால் கைவிடப்பட்ட வேறு வேறான மனிதர்களும், அழிந்து கொண்டிருக்கும் கடவுளும் சதுக்க பூதங்களும் பட்டுப்பூச்சிகளும், வயிற்றில் பாம்பென தூங்கும் குட்டிப் பல்லியை சுமக்கும் பெரும் பல்லிகளும், பாம்புகளும், நாய்களும், கழுதைகளும், பறவைகளும், பொம்மைகளும் மட்டுமின்றி, குழந்தைகளும், சலூன் நாற்காலியும் சிறுத்தை உட்பட்ட பல்வேறு ஜீவராசிகளும் இதிகாச புராண சமகால பல்வேறு துறை விற்பன்னர்களும் வேறு வேறான இரவு பகல்களும், வீர தீர புருஷர்களும் உலகளாவிய இலக்கிய ஆளுமைகளும் இன்னும் பலரும் பலதும் கதைகளுக்குள் வந்து மறைகிறார்கள். மறைகின்றன. இங்குக் கவனிக்க வேண்டியது, எதையாவது ஆவணப்படுத்தும் ஒரு வாசகனிடமிருந்து கதைகள் நகர்ந்து மாயமாகி விடுகின்றன. தீர்க்கமான சொற்களின் கவித்துவ பாய்ச்சலில் கதைகள் திடீரென வேறு திசைக்கு நகரும் தருணங்களுமுண்டு. கூருணர்வுள்ள ஒருவித துன்பத்தின் சாயல் படிந்த மனத்தினூடாகக் கோணங்கி என்னும் எழுத்துக் கலைஞன் எந்தவொரு உணர்வையும் அதன் அடியாழத்தில் சென்று அறியும் வேட்கையில் அலைவுறுவதையும் அறிய நேரலாம்.

கோணங்கி கையாள்கிற
மனமொழி மிகவும்
தொன்மச் சாயலின்
புராணிக வாசனை
கொண்ட
பித்தமேற்படுத்தும்
அந்தரங்கத்
தன்மையுடையது.
தமிழ்க் கதை சொல்லல்
மரபில் கோணங்கியின்
கதை சொல்லல் முறை
முன்னுதாரணமற்ற
தனித்த சாயலுடையது.
பலபோதும் நமது
சமகால நில
எல்லைகளுக்குட்பட்ட
ஞாபகங்களை மீறுகிற
வேறொரு நில
எல்லையற்ற, மன
எல்லையற்ற அறிதலில்,
கதைகள் தங்களைத்
திறந்து கொள்கின்றன

கோணங்கியின் ஆரம்பகால கதைகள், தனிமையையும் கிராமத்து வேர்களையும் கொண்டியங்கியது. நகரமாகிக் கொண்டு வரும் கிராமங்களிலிருந்து மறைந்து போய்க் கொண்டிருக்கும் பெண் காதலிகளும், நிராதரவான சூழலும் புதிய வீச்சோடு எழுதப்பட்டது. அக்காலத்திலேயே கோணங்கி அடி ஆழத்திற்குள் வாசகனை நகர்த்திச் செல்லும், ஒருவித துன்ப அலைச்சல்மிக்க மொழியையும் அடைந்தே இருந்திருக்கிறார்.

“ஜன்னலுக்கு வெளியில் பஜாரில் யாராவது தட்டுப்படுகிறார்களா என்று முழித்துப் பார்த்துக் கொண்டே வந்தான். திரும்பவும் ரயில் பாதை வந்தது. வெறுமனே ஆளற்றுக் கிடந்த ஸ்டேஷனில் சிமெண்டு போட்ட ஆசனங்கள் பரிதாபத்துடன் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தன” என்று பழகிய கிராமத்தின் புதிய தன்னிலையை எழுதுகிறார். மதினிமார்கள் மறைந்து கொள்ளத் துவங்கியபோது செம்பகம் பழைய காலத்தை தேடுகிறான். அவனே அவன் வசிப் பிடத்தில் அந்நியனாக மாறிக் கொண்டு வரும் சூழலையும் அறிகிறான்.

“செத்த வீட்டு மேளகாரர்கள் மாறிமாறித் தட்டும் ரண்டங்கு மேளத்துடன் உள்ளடங்கி வரும் துக்கத்தை உணர்ந்தான். முதிர்ந்த வயதுடைய பெரியாள் உருமியைத் தேய்க்கிற தேய்ப்பில் வருகிற அழுத்தலான ஊமைக் குரல் அடி நெஞ்சுக்குள் இறங்கி விம்மியது. அந்த இசைஞர்கள் ஒட்டுமொத்த துக்கத்தின் சாரத்தைப் பிழிந்து கொண்டிருப்பதாய் உணர்ந்தான். யாராலும் தீர்க்க முடியாத கஷ்டங்களையெல்லாம் அடிவயிற்றிலிருந்து எடுத்து ஊதிக் கொண்டிருந்த நாயனக்காரரின் ஊதல், போகிற பஸ்ஸோடு வெளியில் வந்து கொண்டிருந்தது” (மதினிமார்கள் கதை) இதுபோன்ற துன்ப நிலைகளினூடாகவே கதை நிலத்தைத் தன் ஆரம்ப காலக் கதைகளில் கோணங்கி வந்தடைகிறார்.

காதலாகிக் கசிந்துருகும் ஸ்திரிகள் கிராமத்தை விட்டு காணாமல் போனதைச் சுயதன்னிரக்கத்தோடு தேடும் ஒரு இளைஞனின் மன அவஸ்தையிலிருந்து விரிவு கொண்ட பெரும் எழுத்துப் பரப்பை பின்னர் கோணங்கி எவ்வாறு வந்தடைந்தார்? இன்னு மத்தியதர வாழ்வினரும், இலக்கிய ரசனையாளர்களும் கோணங்கி போன்ற மஹா மூர்க்கம் கொண்ட கதை சொல்லியிடம் மதினிமார்களின் கதைகளையே எழுத வேண்டுமென்று அடம் பிடிப்பது நமது சூழலுக்கு அவ்வளவு நல்லதுமல்ல. தனது சொந்த நிலம் பற்றிய உலகளாவிய அர்த்தங்களைத் தேடிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு எழுத்தாளன் ஆரம்ப காலத்தில் தனது சுற்றுப்புறத்தின் வெறுமையையும் தனிமையையும் காதலையும் வேறுவேறான வாழ்வின் அர்த்தங்களோடும் அபத்தங்களோடும் உரையாடுகிறான். அதைப் பற்றிய கதைகளையும் எழுதிப் பார்க்கிறான். மதினிமார்களின் கதை

கோணங்கியின்
ஆரம்பகால கதைகள்,
தனிமையையும்
கிராமத்து வேர்களையும்
கொண்டியங்கியது.
நகரமாகிக் கொண்டு
வரும்
கிராமங்களிலிருந்து
மறைந்து போய்க்
கொண்டிருக்கும் பெண்
காதலிகளும்,
நிராதரவான சூழலும்
புதிய வீச்சோடு
எழுதப்பட்டது.
அக்காலத்திலேயே
கோணங்கி அடி
ஆழத்திற்குள் வாசகனை
நகர்த்திச் செல்லும்,
ஒருவித துன்ப
அலைச்சல்மிக்க
மொழியையும்
அடைந்தே
இருந்திருக்கிறார்

மாற்றுவெளி

நிலம் கோணங்கியின் துவக்கப் புள்ளி. அதன் பிறகுதான் எழுத்து வேட்கையும், வேட்டையும் துவக்கம் கொள்கிறது. இங்குக் கோணங்கியின் வேறு சில கதைகளையும் பேச நினைக்கிறேன். 'ஆதி விருட்சம்' கதையில் வருகிற துருப்பிடித்த வெள்ளை தாடிக்காரர் வாழ்வை எதிர்கொள்ளும் விதம் பொதுத்தன்மைக்கு ஒரு மறுப்பாகவே பதிவாகியிருக்கிறது. அவருடைய இருப்புக்கு எந்த அர்த்தமும் இல்லையென்றபோதிலும் சதாகாலமும் அவர் சூழலை உலுக்கியெடுக்கிறார்.

“அவனுக்கு எதிரே விரைந்து ஓடும் தார் சாலையைப் பிடித்து அதையே கறுப்புத் துண்டாக விரித்துப் போட்டு எதையோ கேட்கிறான். கறுப்புத் துண்டில் இரும்பு வாகனங்கள் எறும்புகளாய் ஊர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன”. இதுபோன்ற விவரணைகளோடு துருப்பிடித்த தாடிக்காரர் கதை நிலத்தில் விஸ்வரூபம் கொள்கிறார். பலகாரக் கடை கந்தப்பிள்ளை தாடிக்காரரால் சதா துன்பப்படுகிறார். அவருடைய வியாபார ரீதியிலான அன்றாட வாழ்வு அர்த்தமிழக்கிறது. நமது அன்றாட சாமான்ய வாழ்வுக்கு எதிரான ஒரு உயிரோட்ட முள்ள அமானுஷ்ய நடமாட்டமாய் தாடிக்காரர் கறுப்பு மரத்தின் வேர்களுக்குள் மறைந்து போகிறார்.

கோணங்கி பின்னர் வந்தடைந்த இடம் மரணத்தின் பேரழுத்தமும், ஞாபகங்களின் பல்வகை நிறக்கோர்வைகளும் அசாதாரணப் பொலிவைக் கிளர்த்துகின்றன. துயரங்கள்தான் கோணங்கியென்னும் படைப்பாளிமையைக் கூர்தீட்டும் இடங்களென்றால் இதற்கு மாற்றாக வேறு கதைகளையும் கோணங்கி எழுதச் செல்கிறார். அதில் முக்கியமான ஒரு கதை “பட்டுப் பூச்சிகள் உறங்கும் மூன்றாம் ஜாமம்”

சுயம் உடையப் பெற்ற பாத்திர வார்ப்பினால் சுயம் உடைந்த கதைசொல்லி தனிமையையும் வெறுமையையும் அடைவதுடன் ஆகச் சிறந்த துன்ப நிலைகளுக்கு வந்தும் சேர்கிறார். நீலநிறக் குதிரைகள் கதையில் சுய பரிதவிப்பும் மன அழுகையும் அடையும் ஒருவன்தானா ஆதி விருட்சம் கதையில் வரும் துருப்பிடித்த வெள்ளைத் தாடிக்காரன்? இவ்வாறான பல்வேறு உருமாற்றங்களை நிகழ்த்தும் ஒரு மனவலியும் மனநெருக்கடியும் எங்கிருந்தோ கதைகளைக் கட்டிக்கோர்க்கிறது.

கோணங்கி பின்னர் வந்தடைந்த இடம் மரணத்தின் பேரழுத்தமும், ஞாபகங்களின் பல்வகை நிறக்கோர்வைகளும் அசாதாரணப் பொலிவைக் கிளர்த்துகின்றன.

துயரங்கள்தான் கோணங்கியென்னும் படைப்பாளிமையைக் கூர்தீட்டும் இடங்களென்றால் இதற்கு மாற்றாக வேறு கதைகளையும் கோணங்கி எழுதச் செல்கிறார். அதில் முக்கியமான ஒரு கதை “பட்டுப் பூச்சிகள் உறங்கும் மூன்றாம் ஜாமம்”.

கோணங்கியின் இரண்டாம் துவக்கம் இந்தக் கதையிலிருந்து துவக்கங் கொள்வதாக நான் கருதுகிறேன். “பொம்மைகள் உடைபடும் நகரத்”தின் அடுத்தகட்ட பாய்ச்சலை இந்தக் கதையில் கண்டுணர முடியும். மிக அழகியலாகத் துவக்கப் பெறும், இந்தக் கதை பல்வேறு உள்மடிப்புகளையும் புனைவு வீச்சையும் தன்னுள்ளே கொண்டுள்ளது. நம்ப முடியாத மத்திர கவர்ச்சியால் இந்தக் கதை இன்னமும் எதிர்காலத்திலேயே எழுதப்பட்டது

போலவும் எழுதி முடிக்கப் பெறாதது போலவும் வாசிப்பைப் பன்மடங்கு மேன்மைப் படுத்துகிறது. கதையை நகர்த்திச் செல்வது யாரென்று நாம் யூகிக்கி றோமோ அவர்களை விட்டு கதையும் நகர்ந்து விடுகிறது. பொம்மை களும், கருப்பு நாய் புளுடோவும், சிறுவன் ஜாங்கோவும், பாசி யடைந்த இளவரசியும், தாத்தாவும், பாட்டியும், பூதமும் மட்டுமல்ல இந்தக் கதையை இழுத்துச் செல்வது ஜாங்கோவின் நூல்பந்தும், பறவைகளும், மீன்களும் எறும்புகளும் பட்டுப்பூச்சிகளும், உள் மடிப்புகளோடு கதையின் திசையை வேறு வேறு வண்ணத்திற்கு உருமாற்றுகிறார்கள். இவ்வளவு புனைவு வீச்சோடு குழந்தைகளின் அற்புத உலகத்தோடான எல்லையற்ற கனவு வெளியோடு குழந்தைகளின் மன உலக விரிப்பை நுட்பமாக அறிந்தபடி தமிழில் வேறு கதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளனவா? இங்கு வெறும் குழந்தை களின் மன உலகம் அதீத பிரம்மைகள் மட்டுமல்ல; அவர்களின் கனவுகளும் பல்நிற பார்வைகளும் குழம்பிய அர்த்தங்களும், நிறுவன மறுப்பு மனோதிடமும் மட்டுமல்ல கதையாக உருக்கொண்டுள்ளது. கோணங்கியின் ஜாங்கோ இரண்டு காலில் நடக்கும் சிறுவன் மட்டுமல்ல. அவன் பறக்கக்கூடியவன். மாயாஜாலங்களை எப்படி நிகழ்த்துகிறான் பாருங்கள்.

“தெருத் திருப்பதில் தீப்பெட்டி கொளுத்தி விளையாடினான் ஜாங்கோ. கருப்புத் தலையும் வெள்ளை உடம்பும் கொண்ட மெழுகுத் தீக்குச்சிகளை ஒவ்வொன்றாகத் தீப்பெட்டிக்குள்ளிருந்து எடுத்தான். தீக்குச்சியின் வெள்ளை உடம்பை விரித்துப் பறந்து செல்லும் வெள்ளை இளவரசிகளாக மாற்றினான். இதுபோன்ற புனைவுகளின் உள்மடிப்புகளைக் கொண்ட கதைகள் நிலத்திலேயே நிகழ்கிறது. “கண்ணளவு சாவித் துவாரங்களினிடையில் எட்டிப் பார்த்தான் ஜாங்கோ. யாரும் அங்கு இல்லாத போதும் உள்ளேயிருந்த வெளிச்சத்தில் அந்த வீட்டுக் குழந்தைகள் விட்டுச் சென்ற பொம்மைகள் கிடந்தன. ஜாங்கோவைக் கண்டு பொம்மைகள் தலையசைத்தன. அவர்கள் எங்குப் போனார்கள் என்றான். பொம்மைகள் கைவிரித்தன. தேம்பித் தேம்பி அழுதன. அழுவாதே அழுவாதே என்கூட வாரிய... மாட்டோம் மாட்டோம் போ என்றன பொம்மைகள்.

உயிப்படைந்த பொம்மைகளும் பறக்கும் சிறுவனும் நிலத்தில் நிகழும் உருமாற்றங்களும் தமிழ் கதை எழுத்து மரபையே வேறு திசைக்கு நகர்த்தியிருக்கிறது. இந்தக் கதையோடு சேர்ந்து பொம்மைகள் உடைபடும். கரம் கதையையும் வாசகர்கள் வாசித்து வேறு மனஉணர்வை அடையலாம். “பொம்மையோடு என்னைச் சந்தித்த சிறுவன் ஒளிமயமான பாதைக்குள் மறைந்து போனான். தேம்பி அழுதார்கள் குழந்தைகள். அவன் சிறு கால்களுடன் பிளாட்பாரத்தில் மறைந்து போய்க் கொண்டிருந்தான். அவன் விரல் என் தலைமுடியைக் கோதிச் சென்றது. அவன் பொம்மையைப்

உயிப்படைந்த
பொம்மைகளும்
பறக்கும் சிறுவனும்
நிலத்தில் நிகழும்
உருமாற்றங்களும் தமிழ்
கதை எழுத்து மரபையே
வேறு திசைக்கு
நகர்த்தியிருக்கிறது.
இந்தக் கதையோடு
சேர்ந்து பொம்மைகள்
உடைபடும். கரம்
கதையையும் வாசகர்கள்
வாசித்து வேறு
மனஉணர்வை
அடையலாம்

மாற்றுவெளி

பார்த்து ரயில் போய்க் கொண்டிருந்தது” என்பதான விவரணைகளோடு விரியும் இந்தக் கதை ரயில் பூச்சியால் புனையப்படுகிறது. ரயில் பூச்சி அசாதாரணப் புனைவுத் தன்மைக்குள் கதையின் உருவில் பயணிக் கிறது.

இந்த இரு கதைகளும் மற்ற கதைகளிலிருந்து விலகிய மனநிலையில் கோணங்கியால் எழுதப்பட்டுள்ளது. மதினிமார்கள் கதை எழுதின ஒருவரால் பட்டுப்பூச்சிகள் இறங்கும் மூன்றாம் ஜாமம் கதையை எவ்வாறு எழுத முடிந்தது? என்று வியப்படைகிறேன். மதினிமார்கள் கதையில் நிலமும் வாதையும் என்றால் பட்டுப் பூச்சிகள் கதையில் குழந்தைகள் உலகமும் கனவுப் பிரதேசங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒரு பெரும் அலைச்சலுக்குப் பிறகு கோணங்கியின் மன உலகமும் மொழி நடையும் எவ்வளவு தூரம் வேறுபாடு அடைந்திருக்கிறது. நிலமற்றவனின் ... குணங்கள் என்று இதை நான் அனுமானிக்கிறேன்.

கோணங்கியின் பல்வேறு கதை மடிப்புகளிலிருந்து கிணற்றடி ஸ்திரிகள் கதையும் இறந்து கொண்டிருக்கும் சிறுமியின் கல்சாவியும் பதனிடப்பட்ட பெரும் நினைவலைகளைத் துன்பத்திற்குள் இழுத்துச் செல்கிறது. ஒரு வகையில் மதினிமார்கள் தங்கள் கதையிலிருந்து வெளியேறி வேறொரு ரூபங் கொண்ட கிணற்றடி ஸ்திரிகளாக உருமாறி இருக்கிறார்களோ எனவும் ஞாபகங் கொள்கிறேன்.

கோணங்கியின் பல்வேறு கதை மடிப்புகளிலிருந்து கிணற்றடி ஸ்திரிகள் கதையும் இறந்து கொண்டிருக்கும் சிறுமியின் கல்சாவியும் பதனிடப்பட்ட பெரும் நினைவலைகளைத் துன்பத்திற்குள் இழுத்துச் செல்கிறது. ஒரு வகையில் மதினிமார்கள் தங்கள் கதையிலிருந்து வெளியேறி வேறொரு ரூபங் கொண்ட கிணற்றடி ஸ்திரிகளாக உருமாறி இருக்கிறார்களோ எனவும் ஞாபகங் கொள்கிறேன்

எல்லா ஸ்திரிகளும் அரளியில் வீசிய காந்த அலையில் பல முன் சொல்லப்படாத நினைவுகளை எட்டினர். “ஒவ்வொரு ஸ்திரியுமே ஆனைக் கிணற்றுடன் பந்தப்படுகிறாள்” “அரளிக்காய்கள் பாலும் நஞ்சும் கலந்து வண்டுகள் அடிவயிற்றில் தேக்கிய நஞ்சுடன் மயங்கி மயங்கிச் சரிந்து சுழன்று வரும் அவாந்திர வெளியில் மறைய தொலைவில் வரும் மாடுகள் தலையாட்டுகின்றன”, “பெண்களை உள்வாங்கும் கிணறும் அரளி காய்களின் மணமும் மரணத்தினடியில் வாழும் ஞாபகங்களுமே கிணற்றடி ஸ்திரிகள் கதையை சாவு மனத்தோடு நம்மை எதிர்கொள்கிறது. கோணங்கி யாருடைய கலைஞன் என்பதின் ரத்த சாட்சியாக சலூன் நாற்காலியில் சுழன்றபடி தொகுப்பு நம் கையில் இருக்கிறது.

பல்வேறு ஞாபகங்களையும், இன்மையையும், இருப்பையும் சதா ஊடுருவியபடி, அதீதமான சொற்களின் புராணிகத் தன்மையின் தொன்மச் சாயலுடன், சதா இம்சித்து துரத்தும் அலைச்சலுடன், கோணங்கி பல்வேறு நிறங்களையும் குணங்களையும் கொண்ட கதைகளை எழுதியிருக்கிறார். “இறந்து கொண்டிருக்கும் சிறுமியின் கல்சாவி” நோயின் உடலை பலவாறும் முகர்ந்து அறிகிறது. இதுபோன்ற கதைகளை நாளை வசகன் தேடி அடையும்போது அவன் வலியை வாதையை வேறு அர்த்தங் கொண்டு அறியக்

கூடலாம். இன்று கதையாளர்களை சுற்றி பல்வேறு ப்ளக்ஸ் பேனர்கள் மொய்க்கும் இக்காலத்தில் கோணங்கி எங்கோ ஒரு யாத்ரீகனாய் நடமாடிக் கொண்டு மரணித்தவர்களின் வகிளை எடுத்துக்கொண்டு தனிமையடைந்து படைப்புச் சூழலை ஆழ்ந்து ஊடுருவிச் செல்கிறார். சாதாரண ஒரு வாசகனுக்கு கோணங்கியிடம் பெறுவதற்கு ஏராளமான கமலக் கற்கள் புதையலாக, பழைய திராட்சை ரஸமாக பதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவன் முன்னேறி வரவேண்டும்.

கோணங்கி கதைகளின் மீதான பார்வைகள் பெரு நகரம் சார்ந்த கமர்ஷியல் குருமார்களிடமிருந்தே இங்கு உருவாகியிருக்கிறது. கணித சூத்திரங்கள் போல அவருடைய கதைகளைக் கணித்து பெட்டியில் அடைத்து விடுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலோட்டமான நுகர்வு மட்டும்தான் படைப்பை நிராகரித்து லேபிள் ஒட்டி விடுகிறது.

கோணங்கி நம் காலத்தின் அதீதம் பாரித்த நுட்படமான வாழ்வுக்கும் மரணத்திற்குமான அதி தூதுவன். இப்படிப்பட்ட ஒரு கதைச் சொல்லியை அறியாமல் அந்தக் கதைகளை தனக்கு வெளியே சென்ஸார் செய்து கொள்கிற சமூகம் மெய்யாகிலுமே தன்னையே நிராகரித்தும் விடுகிறது. முடிவாக நான் சலூன் நாற்காலியில் சுழன்றபடியிலிருந்து இந்த வரிகளோடு முடிக்கிறேன்.

தூக்கில் தொங்கிய என் தலை கீழிறங்கி கழுத்தில் ஒட்டியது என்னையே நான் கண்ணாடியில் பார்த்தேன். என் அடையாளம் குன்றுபடியாகியிருந்தது. தற்கொலை செய்து கொள்ளலாமா? எல்லாமே ஒரு மயக்கத்தில் புரண்டு கொண்டிருந்தது. சலூன் நாற்காலியிலிருந்து வெளியேறினேன். என் அடையாளம் சொல்லி யாரோ அழைத்தபோது, டவுன்ஹால் ரோட்டில் நடந்து கொண்டிருந்தேன். ஒருவகை பரபரப்பு, யாருக்கும் தெரியாமல் ஓடிவிட வேண்டும். குறுக்கிட்ட ஒவ்வொருவனாகக் கண்ட பயம். இரும்புக் கவசமணிந்தவர்கள் என்னைச் சந்தித்தார்கள். சந்தேகச் சிரிப்புடன் கை குலுக்கி நகர்ந்தோம். திரும்பத் திரும்பப் பார்த்த முகங்களில் படியும் சவக்களை ஊசிக் கண்களால் குத்தும் சந்திப்புகள், தலைகுனிந்து நழுவினேன்.

ஏன் அலைந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று எனக்குத் தெரியாது. தலை திருப்பலில் எல்லாம் உடைந்து சிதறியது. எதிரே எதிரே வரும் சாவு முகங்கள். பின்தொடர்ந்து வரும்போதெல்லாம் முதுகில் செருப்புப் பதிகிறது. சிரித்த முகத்திலிருந்த ஊத்தைகள், அபின் விற்பவர்கள், டாப்பர்கள், மதுரை கரகாட்டக்காரியின் இடைவிடாத ஆட்டம், காமம் தெறிக்கும் கண்களுடன் திருவிழா கேஸ் லைட்கள், கூட்டமாய் நகரும் சான திருப்பங்கள், மலக்கிடங்குகளைச் சுற்றிக் கைகால் வீங்கிய குழந்தைகள், நோயாளிகள், ஆரோக்கியமானவர்,

கோணங்கி நம்
காலத்தின் அதீதம்
பாரித்த நுட்படமான
வாழ்வுக்கும்
மரணத்திற்குமான அதி
தூதுவன். இப்படிப்பட்ட
ஒரு கதைச் சொல்லியை
அறியாமல் அந்தக்
கதைகளை தனக்கு
வெளியே சென்ஸார்
செய்து கொள்கிற
சமூகம் மெய்யாகிலுமே
தன்னையே நிராகரித்தும்
விடுகிறது. முடிவாக நான்
சலூன் நாற்காலியில்
சுழன்றபடியிலிருந்து
இந்த வரிகளோடு
முடிக்கிறேன்

மாற்றுவெளி

நோயுற்றிருந்தார்கள். நோயுற்றவர்கள் இறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். சவங்கள் அலையும் தண்டவாளங்கள் அடியில்.

கோணங்கியின் கதைகளுக்குள்ளிருந்து பாத்திரங்கள் வெளியேறி விட்டார்கள். கதைக் களமும் சிதைவடைந்துவிட்டது. அர்த்தங்களின் தகவல்களின் அடுக்குதல்கள் கதைகளை அவர் எழுதுவதில்லை. உப்புக் கத்தியில் மறைய சிறுத்தைக் கதையை எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் வாசிக்கலாம். ஒவ்வொரு முறையும் கதை புதிய நிலத்திலே விரிகிறது. ஆண்-பெண் பேதங்களையும் உடலின் பொருண்மையான அடையாளப் படுத்தலையும் மீறி உடலை தன்னெழுச்சியான முறையில் அறிகிறார் கோணங்கி. மஞ்சள் அலி, உப்பில் மறையில் சிறுத்தை போன்ற படிமங்களுக்கடியில் கதை நிலத்தின் வேறு நறுமணத்தை நுகர முடியும். வாசகன் கதையை ஒரே வாசிப்பில் அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று துடியாய் துடிக்கிறான். இந்த மனநிலைதான் கோணங்கி கதைகளுக்கு எதிரிடையான பேச்சைத் துவக்கிச் சூழல் முழுவதிலும் நிறைந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு கதையுமே காலமாற்றத்தோடு வரிசை குழைத்த மன தர்க்கத்தோடுதான் திகழ்கிறது.

கோணங்கி கதைகளின் சிறப்பம்சமாகத் தென்படுவது மற்ற ஜீவராசிகளின் இருப்பும் அவற்றின் மீதான அவரின் ஈர்ப்பும், கதைகளுக்குள் மனிதவெளிக்கு மாற்றான பிரபஞ்ச வெளியும் அதில் பல்வேறு சப்த லயங்களும் பல்வேறு நிறங்களும் உறைந்துள்ளன. நுட்பமாக அதை வாசகன் கவனித்து நகர வேண்டும்.

பறவைகளின் ஒலியையும் ஓவியங்களின் நிறக் கலவையும் கொண்ட இடங்கள் வரும்போது அவன் அதில் லயிப்பதில்லை. மனிதப் பாத்திரங்களையும் கட்டடங்களையும் கதைக்களமாக நம்பிக்கொண்டு கோணங்கி பெறுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஒருவனுக்குக் கோணங்கியிடம் பெறுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. இண்மையின் அதீதம் பாரித்த இருப்பையே கோணங்கி விரித்து வைக்கிறார்.

கோணங்கி கதைகளுக்குள் இசையின் சப்த ஒழுங்குள் வரிசை குழைந்துள்ளன. பாழ் வெறுமையான மனதின் ரேகைகள் மிதந்தலைகின்றன.

வெயிலை நாம் உணர்வது போல, மழையில் நனைவதுபோல, நோயின் வலியை அறிவதுபோல, மரணத்தை நெருங்குவது போல, முத்தத்தை ருசிப்பது போல, மனத்தின் தீண்டலில்தான் கோணங்கியின் கதைகள் உருவம் பெறுகின்றன. தீண்டக்கூடியவர்கள் எங்கிருக்கிறார்களோ? அவர்கள்தான் வாசிப்பின் பரிமாணத்திற்குப் பேரழகு சேர்ப்பவர்கள்.

குறிப்பு:

நீட்சி (டிச.2011) இதழில் வெளிவந்த கட்டுரை இங்கு சுருக்க வடிவில் வெளியிடப்படுகிறது.

கௌதம சித்தார்த்தன்

■ கன்னியம் அ.சதீஷ்

உன்னதம் இதழின் ஆசிரியரான கௌதம சித்தார்த்தன் தமிழ்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களுள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியவர். தமிழ்ச் சிறுகதைகள் குறித்துக் கறாரான பார்வை உடையவரான இவர் 'பொம்மக்கா', 'பட்சி பறவைகள்' ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டு உள்ளார். பின்னவீனத்துவ பாணியைச் சிறுகதை என்னும் புனைவுக்குள் கொண்டுவந்தவர்களில் இவரும் ஒருவர். 'தனித்துவமான பாணியை உருவாக்கியவர்களும் அந்தச் சூழலில் இயங்கியவர்களும் தான் சிறுகதைத் துறையில் தவிர்க்க முடியாத ஆளுமைகளாக மாறமுடியும். மற்றவர்கள் அந்தக் கட்டத்தில் மட்டுமே பிரகாசித்து மங்கிப் போய்விடுவார்கள்' (உன்னதம், ஆகஸ்ட் 2011) என்று கூறும் கௌதம சித்தார்த்தன் அதற்கான முயற்சியிலும் ஈடுபட்டு வடிவ அமைப்பிலும் உள்ளடக்க ரீதியிலும் புதுமையைக் கையாண்டவர்.

கொங்கு வட்டாரத்தைக் கதைக்குள் கொண்டுவரும் இவர் தனது கதைக்களம் குறித்தும் கதைப் பொருண்மைக் குறித்தும், 'புதிர்க் கட்டங்களிலும் வடிவ உத்திகளிலும் தொன்மங்களிலும் நான் மேற்கொண்ட பயணம், மண் சார்ந்த தொன்மங்களின் கதையாடல்களில் கால் பதிக்க வைத்தது. நான் பிறந்த கொங்கு மண்ணின் வாசம் என் உடலெங்கும் அப்பிய வேளை, மிகப் பழைய காலம் ஒன்றின் மறைந்தொழிந்து போன வாழ்விலிருந்து வழக்கொழிந்து போன, புழக்கத்திற்கு அருகிப்போன கதைச் சொல், எண்ணற்ற அளவில் வந்து குமிந்து கொண்டிருந்தது என் மொழிக்குள். கொங்கு மண்ணின் அந்தக் கதைச் சொற்கள் இறந்த காலத்தின் புதைக்குழிகளிலிருந்து மீண்டெழுந்து புதிய அர்த்தங்களுடன் தங்களைக் கட்டமைத்துக் கொள்கின்றன' (2005: பொம்மக்கா - நூன்முகம்) என்று கூறுகின்றார்.

- தொன்மக் கதையாடல்
- தொன்மம்/நாட்டார் கதையாடலை மீட்டெழுதுதல்
- சமூகம் /வாழ்நிலை/ அதிகார வர்க்கம்/ சாதியம்
- கலை/ ஏழ்மை/ ஆண்-பெண் உறவுநிலை

ஆகியவற்றை கதைக்களமாகக் கொண்டவை இவரது படைப்புகள். இக்கதைகள் அனைத்தும் கொங்கு வட்டாரத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டவை. இதில் பொம்மக்கா, பாட்டப்பன், ஒண்டி முனியப்பன், பெருமாயி, அறுபத்துநாலு பொட்டுச்சாமி

கட்டுரையாளர் ஆசான் நினைவு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியில் உதவிப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். தமிழ் இலக்கியத் துறையில் புறநானூற்று யாப்பு பற்றிய ஆய்வை செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர்

மாற்றுவெளி

போன்ற கதைகள் கொங்கு வட்டாரத்தில் உள்ள சிறுதெய்வம், அதுசார்ந்த நம்பிக்கை, சடங்கு ஆகியவற்றின் பின்னணியில் இயங்கும் கதையாடல்களைக் களமாகக் கொண்டவை.

'புத்திக்கல்லு போடறது' (பொம்மக்கா), கல்குறி கட்டுதல் (சாத்தாவு), கருப்பு ஆட்டைத் திருடிப் பொங்கல் வைத்தல் (பாட்டப்பன்), ஒண்டி முனியன் கோயிலில் உலுந்துட்டுப் போதல் (ஒண்டி முனியப்பன்), பச்சைமண் பாணை எடுத்தல் (பொம்மக்கா, மண்), படப்புக் கல்லு மீது கோவைப்பழம் வைத்தல் (பெருமாயி), பொட்டுச்சாமி மீது திருமணமாகாத ஆண்கள் 64 பொட்டு வைத்தல் (அறுபத்துநாலு பொட்டுச்சாமி) முதலான சடங்குகளின் பின் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் கதையாடல்கள் புதிய அர்த்தங்களுடனும் விமர்சன ரீதியிலும் விரிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

இவரது கதைகளில் இராமாயண, பாரதக் கதைகள் பிரசங்கங்களாக மறுவாசிப்புக் குட்படுத்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக ஆண் மையச் சமூகத்தைச் சீண்டிப் பார்ப்பவையாகச் சீதையின் குரலும் பாஞ்சாலியின் குரலும் பொம்மக்கா மூலம் ஒலிக்கின்றன. இக்கதை, கதைகள் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் சொல்லுபவரின் சமூகப்பின்புலத்தில் எப்படியெல்லாம் திரிக்கப்பட்டு விரிக்கப்படுகின்றன என்பதையும் கூறுகின்றது.

இவரது கதைகளில்
இராமாயண, பாரதக்
கதைகள்
பிரசங்கங்களாக
மறுவாசிப்புக்
குட்படுத்தப்படுகின்றன.
குறிப்பாக ஆண் மையச்
சமூகத்தைச் சீண்டிப்
பார்ப்பவையாகச்
சீதையின் குரலும்
பாஞ்சாலியின் குரலும்
பொம்மக்கா மூலம்
ஒலிக்கின்றன. இக்கதை,
கதைகள் ஒவ்வொரு
காலகட்டத்திலும்
சொல்லுபவரின்
சமூகப்பின்புலத்தில்
எப்படியெல்லாம்
திரிக்கப்பட்டு
விரிக்கப்படுகின்றன
என்பதையும்
கூறுகின்றது

பெண் தான் ஒழுக்கமானவள்தான் என்பதை நிரூபிக்க பச்சை மண்ணால் செய்யப்பட்ட பாணையில் தண்ணீர் சுமந்து கோயிலை மூன்று முறை சுற்ற வேண்டும் என்னும் சடங்கை மண் என்னும் கதையில் விவரிக்கின்றார். இச்சடங்கு முறை காலங்காலமாக ஆண்கள் பெண்கள் மீது செலுத்தும் அதிகாரத்தின் அடையாளம் என்றும், சீதை அக்னி குண்டத்தில் இறங்கிய கதையின் மாற்று வடிவம் என்றும் விவாதிக்கின்றார்.

ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்த தவசி என்பவன் தவசிக் கூத்தாடும் நிலையைப் பற்றிக் கூறும்போது 'சூத்திரனும் சத்திரியனும் இணைந்த அபூர்வக் கலவையில் மிளர்கிறது அர்ச்சுனனின் ஆளுமை. வர்ணங்களற்ற வலிய உடல் ஒன்றையே பிரதானமாய்க் கொண்ட ஆதி அழகின் அடக்கி வைக்கப்பட்ட உணர்வுகளாய் மிருதங்கத்தை உடைத்தெழுகின்றன கால் அடவுகள்' (பெருமாயி) எனக் கால வோட்டத்தில் சத்திரியன் கதையைச் சூத்திரனே நிகழ்த்த வேண்டியுள்ளது எனக் கிண்டல் கலந்த தன்மையில் வருணாசிரம முறையை உடைத்தெரிகிறார்.

ஓர் ஆண் வேற்றுச்சாதி பெண்ணுடன் தொடர்பு வைத்திருந்தால் அவனுக்கு வருங்காலத்தில் எடுக்கப்படும் நடுகல் எடுக்கமாட்டார்கள் என்னும் வழக்கத்தை 'தலைமுறை தலைமுறையாக நடுகல்லாக நிற்கும் அவனது ஆகிருதி அடையாளமற்று மறைந்து போவதின் கொடூரமான அச்சுறுத்தல்' (பொம்மக்கா, மண் 120) என்கிறார்.

அழைப்பு என்னும் கதை பள்ளிப்பருவ நண்பனைப் பல வருடங்கள் கழித்துத் திருவிழாவில் தன் கணவனுடன் பார்க்கும் பாலிய கால தோழியின் செயல்பாடுகளை விவரிக்கிறது. தொப்புள் கொடி என்னும் கதை கலைக்காகவே வாழ்ந்த ஒருவனின் குடும்ப வாழ்க்கைச் சிதைவதையும் அதனால் அக்கலைத் தொடர்ச்சி அற்றுப் போவதையும் விவரிக்கின்றது. லாடம், வலி ஆகிய கதைகள் சாதாரண மக்களின் வாழ்நிலையையும் ஏழ்மையையும் சித்திரிக்கின்றன. உழைப்பைச் செலுத்தியும் அதிகார வர்க்கத்தால் வறுமைத் தீராத நிலையை இக்கதைகள் காட்டுகின்றன.

சாத்தாவு என்னும் கதை கல்குறி கட்டுதல் என்ற நம்பிகையை மையப்படுத்தியும், நீல ஊமத்தம்பூ என்னும் கதை துணி வெளுப்பவனை மையப்படுத்தியும் அமைந்துள்ளன. இக்கதைகள் முழுக்க முழுக்க குறியீட்டுத் தன்மையில் பின்நவீனத்துவக் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் அமைந்தவை ஆகும்.

கொங்கு வட்டாரத்தில் கிராமியப் பகுதியில் வழங்கிய நம்பிக்கை, சடங்குகள் குறித்த நாட்டார் கதைகளையும், அப்பகுதி மக்களின் வாழ்வியலையும் தனது கதைக்குள் கொண்டு வந்த கௌதம சித்தார்த்தன் பல தலைமுறைகளாகக் கொங்கு வட்டாரத்தில் வழங்கி வரும் தாய் முறைகளையும் ஊர்ப்பட்டம், நாட்டுப்பட்டம், சீமைப்பட்டம் முதலிய அதிகார முறைகளையும் விரிவாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

புதுமைப்பித்தன் போலத் தனித்துவமான ஒரு பாணியை உருவாக்க வேண்டும் என்று கூறி அதற்கான முயற்சியிலும் ஈடுபட்டவர் கௌதமசித்தார்த்தன். வடிவ நேர்த்தியிலும் உள்ளடக்க ரீதியிலும் கொங்கு மண் சார்ந்த நாட்டாரியல் தொன்மக் கதைகள் - சமகாலச் சமூகப் பிரச்சனைகள் - தனிமனித உணர்வுகள் ஆகியனவற்றைப் பதிவு செய்தார்.

நாட்டாரியல் சார்ந்த தொன்மக் கதையாடல்களைப் படைப்புக்குள் கொண்டு வந்து, அவற்றை வரலாற்று விரிவின் முன் நிறுத்தி, அது சார்ந்த பல அடுக்களை ஒரே புள்ளியில் ஒருங்கிணைத்து அதற்குள் ஒரு விவாதத் தன்மையை மேலெழுப்பியவர்.

இவரது கதைகள் தொன்மக் கதையாடல்களிலும் இதிகாச, புராணங்களிலிருந்தும் விரியும் வரலாற்றைக் கேள்விக்குட்படுத்துகின்றன. மேலும் அவற்றுள் தொழிற்படும் நம்பிக்கை சார்ந்த அதிகார மையத்தையும், சடங்கு சார்ந்த பெண்ணிய, சாதிய ஒடுக்கு முறைமைகளையும் சிதைக்கின்றன. எனினும் இவரது சிறுகதை எழுத்துகளின் பரவலாக்கமும் கவனப்படுத்தலும் குறைவாகவே உள்ளன.

கொங்கு வட்டாரத்தில்
கிராமியப் பகுதியில்
வழங்கிய நம்பிக்கை,
சடங்குகள் குறித்த
நாட்டார் கதைகளையும்,
அப்பகுதி மக்களின்
வாழ்வியலையும் தனது
கதைக்குள் கொண்டு
வந்த கௌதம
சித்தார்த்தன் பல
தலைமுறைகளாகக்
கொங்கு வட்டாரத்தில்
வழங்கி வரும் தாய்
முறைகளையும்
ஊர்ப்பட்டம்,
நாட்டுப்பட்டம்,
சீமைப்பட்டம் முதலிய
அதிகார முறைகளையும்
விரிவாகப் பதிவு
செய்துள்ளார்

சந்திரா

■ ஏகாதசி

வயிற்றுப் பாட்டிற்காய் எங்கள் ஊர்க்காரர்களோடு சேர்ந்து என் அம்மா கதிரறுக்க ஊர் ஊராய்ப் போய்த் திரிந்த என் பால்ய நாட்களின் இரவுத் தூக்கமெல்லாம் என் அமத்தாவின் கயிற்றுக் கட்டில் கீழ்தான். என்னோடு சேர்ந்து என் கடைசி சின்னம்மா பரமேஸ்வரியும் என் அமத்தாவின் மேல் படர்ந்து கிடக்கும் கறுப்புத் தேமல்போல் வேம்பின் நிழல். அந்த கவிழ்ந்த 'ப' வடிவ கூரை வீட்டில் திண்ணையிலும் வீட்டிற்குள்ளுமாக என் மற்ற இரண்டு சின்னம்மாக்களும் நான்கு மாமன்களும் படுத்திருப்பார்கள். சியான் நர்சரி காவலுக்கு போய்விட்டிருப்பார். அம்மாவை பிரிந்திருக்கும் நான் ஏங்கிப் போய்விடக் கூடாதென்பதற்காக என்னை கையோடே வைத்திருப்பாள் அமத்தா. இவள் பெருங்கொண்டை கதைக்காரி.

அந்தக் காலக்கட்டத்து கிராமங்களில் நாய்களுக்கு பெரும்பாலும் 'மணி' என்றே பெயர் வைத்திருப்பார்கள். அப்படி ஒரு மணி எங்கள் வீட்டிலும் இருந்தது. எங்கெங்கோ சுற்றிவிட்டு வந்தாலும் சாமத்தில் அது என் கால்மாட்டில்தான் படுத்திருக்கும். மணிக்கு கதை பிடிக்காது போலும். அமத்தா கதை ஆரம்பிக்கும் பொழுதும் முடிக்கும் பொழுதும் என்னருகில் இருந்ததில்லை. "கதை கேக்காத நாய் செருப்பக் கொண்டி அடி" என்பாள். கதை சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது கட்டிலின் கீழிருந்து நான் 'உம்' கொடுத்துக் கொண்டிருப்பேன். 'உம்' நின்றுவிட்டால் 'சாமி?' என்பாள். "கேட்டுக்குத்தான் இருக்கேன். ஒம்பாட்டுல சொல்லிகிட்டே இரு" என்பேன். மீண்டும் சொல்லத் துவங்குவாள். நான் தூங்கிப் போய் விட்ட பிறகும் கூட அரை மணி நேரத்திற்கும் மேலாகக் கதை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாள் என்பதும் நான் தூங்கிய பின்னும் கூட அரை மணி நேரத்திற்கும் மேலாக 'உம்' கொடுத்துக் கொண்டிருந்த அதிசய சிறுவனாகவும் இருந்திருக்கிறேன் என்பதும் வேடிக்கையான விசயம்தான். அதனால்தான் விட்ட இடத்திலிருந்து துவங்கித் துவங்கி ஒவ்வொரு கதையையும் பல வருசங்களாகக் கேட்டுக் கரைந்திருக்கிறேன்.

கட்டுரையாளர்
இயக்குநர் மற்றும்
திரைப்படப் பாடலாசிரியர்

கதை சொல்ல ஆரம்பித்த சில நொடிகளில் சின்னம்மா தூங்கி விடும். இறுதியில் எல்லா கதைகளையும் கேட்டவனாக நான் இருந்தேன். என் சுயபுராணத்தில் தூங்கிப் போன என் சின்னம்மா விழித்திருந்து கதை கேட்டிருந்தால் சந்திராவைப் போன்று எழுத்தாளராக இருக்கும். தலித் இலக்கியம் பேசுகிற, கதை, கவிதை எழுதுகிற

பெண்ணாக சந்திராவின் முகத்தை சில இதழ்களில் பார்த்திருக்கிறேன். சில வாரங்களுக்கு முன்பு அவர்களின் 'அழகம்மா' நூல் பற்றிப் பேச என்னை அழைத்திருந்த தென் சென்னை த.மு.எ.க.ச எம்.எம்.டி.எ. கிளை நடத்திய கூட்டத்தில் முதன்முதலாய் நேரில் பார்த்தேன். சந்திரா என் சின்னம்மா பரமேஸ்வரியின் பிரதிபோல் காணப்பட்டார். ஆனால், இவருக்குள் இவரது அம்மாவும் பெரியம்மா ளும் கதைகளோடு கூடுவிட்டு கூடு பாய்ந்திருக்கிறார்கள். சந்திராவும் அவரது தோழிகளும் கதை கேட்கும் சிறுமிகளாகவும் கதை சொல்லும் கிழவிகளாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள்.

எழுத்தாளர்களாக இருந்து கொண்டு சினிமாவில் குதிக்க நினைக்கும் மனிதர்களுக்கு நடுவில், சினிமாவில் இருந்துகொண்டு எழுத்தாளராக மலர்ந்திருக்கும் சந்திராவை எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. கிளைகள் நகரத்தில் படர்ந்திருப்பினும் வேர்கள் கூடலூர் மண்ணில்

இவரது 11, 12 வயதுகளில் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து நிறுத்தப்பட்டிருந்த சிறுமிகள் ஒரு நாள் "கல்யாணத்துக்கு வந்துருண்ணே" ன்னு சொல்லிவிட்டுப் போவார்கள். பின்னொரு நாள் "மூத்தவனுக்கு காது குத்து வச்சிருக்கேன் மறக்காம வந்துருண்ணே" என்பார்கள். படிப்படியாக சிதைந்து கொண்டிருக்கும் அவர்களது வாழ்வும் உருவமும் என்னை சாகடிக்கும்.

"எங்கள் ஊரில் நிறைய பெண் பிள்ளைகளின் படிப்பு தரை வகுப்புகளோடு முடிந்துவிடும்" எனச் சொல்லும் சந்திராவின் 'திறக்கப்படாத பள்ளிக்கூடத்தின் கதவுகள்' கதையில் பெண்களின் ஜீவன் கண்ணெதிரே மாண்டு போவதைப் பார்க்க முடிகிறது. காலங்காலமாய் கல்வி மறுக்கப்பட்டு வருவதால் கேள்விகளைப் பெற முடியாத பெண்கள் ஆண் சமூகம் என்கிற பாம்புக் கூட்டத்திற்குள் வாழ்ந்து மடிகிற அவலம் இந்தக் கதையின் குறுக்கு வெட்டாய்க் கிடக்கிறது.

"சீக்கிரம் சாப்பிடும்மா இவள் உன் பங்கை பிடுங்கிடுவான்" என்று அண்ணன் என் பங்கு இருக்கும் கையைப் பிடித்துக் கொள்வான். "சின்னப் பையன் அவனுக்கு ஆசையா இருக்கும்ல, இனிமே நான் சாப்பிட்டு என்ன ஆகப்போகுது" என்று தன் பங்கில் பாதியை அம்மா கொடுத்துவிடும். எனக்கு விபரம் தெரியத் தெரிய என் பங்கைக் கடைசியாய்ச் சாப்பிட்டேன் என்று குழந்தைகள் நிறைந்த வீட்டைப் பற்றியும் அவர்களின் அன்பு பரிமாற்றம் பற்றியும் பேசி மனதை நெகிழ்வுறச் செய்கிறது "பூனைகள் இல்லாத வீடு". பெற்ற பிள்ளைகளையும் வளர்க்கும் பிராணிகளையும் சமமாய்ப் பாவித்து பாசம் காட்டுகிறது குடும்பம். வீட்டைச் சுற்றிக் கிடக்கிற இலைகளின் வாசனையும் மலர்களின் வாசனையும் வீட்டோர்களின் குணமென காட்டுகிறது. ஏழ்மையிலும் பிரியத்தால் உயர்ந்து நிற்கிற சுத்தமான குடும்பம், காலச்சூழல் காரணமாக ஒரு நிலைக் கண்ணாடியைப் போல் தன் பாதரசத்தைத் தோய்த்து நிற்கிறது.

"எங்கள் ஊரில் நிறைய பெண் பிள்ளைகளின் படிப்பு தரை வகுப்புகளோடு முடிந்துவிடும்" எனச் சொல்லும் சந்திராவின் 'திறக்கப்படாத பள்ளிக்கூடத்தின் கதவுகள்' கதையில் பெண்களின் ஜீவன் கண்ணெதிரே மாண்டு போவதைப் பார்க்க முடிகிறது. காலங்காலமாய் கல்வி மறுக்கப்பட்டு வருவதால் கேள்விகளைப் பெற முடியாத பெண்கள் ஆண் சமூகம் என்கிற பாம்புக் கூட்டத்திற்குள் வாழ்ந்து மடிகிற அவலம் இந்தக் கதையின் குறுக்கு வெட்டாய்க் கிடக்கிறது

மாற்றுவெளி

அந்த வீட்டில் வாழ்ந்த அத்தனை பேரும் வீட்டை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டார்கள். மனிதர்கள் ஒவ்வொருவராக வீட்டை விட்டுச் செல்ல செல்ல பிரிவுத் துயராலும் பசி பட்டினியாலும் பூனைகளும் செத்துப் போகின்றன. கூட்டமாக இருந்த வீட்டை தனிமையும் துயர வெப்பமும் ரெண்டாய்ப் பிளந்து போட்ட சோகத்தைப் பதிவு செய்துள்ளது இந்தக் கதை.

ஊரே பயந்து கிடக்கிறது ஒரு பேய்க்கு. அந்தப் பேய் ஊர் நினைப்பது போன்றில்லாமல் ஒரு சிறுமியிடம் அன்பாகப் பேசி முத்தம் கொடுக்க, அந்த சிறுமிக்கு பயம் போயி பேய் மேல் பரிதாபம் ஏற்படுகிறது. அது 'கிழவி நாச்சி' கதை. பிஞ்சுகளின் வேர்களில் நம்பிக்கை நீரை ஊற்றிச் செல்கிறது. பயம் என்கிற சொல்லை உடைக்கிற ஒரு ஆயுதமாக இந்தக் கதையைப் பார்க்கிறேன்.

ஜாதி, மதம் மீறி காதலித்து திருப்பூருக்கு ஓடிவந்து தாலி கட்டிக் கொள்கிறது நிகிலா-செல்வம் ஜோடி. வேலை நிமித்தமாகச் சென்னை சென்று வருவதாக கூறிச் செல்கிற செல்வம் பல மாதங்களாக வீடு திரும்பாமலும் தகவலின்றியும் போக, வயிற்றுப் பிள்ளையோடு செல்வத்தைத் தேடி சென்னையில் அல்லாடுகிறாள். மாமிச வெறி பிடித்த மனித மிருகங்களின் கண்களிலிருந்து தப்பித்துத் தப்பித்து பிரசவ வலியோடு துடிக்கும் நிகழ்வின் துக்கம் என் நெஞ்சில் பாராங்கல்லைத் தூக்கிப் போடுகிறது. இது 'நிகிலா' என்கிற கதை. இந்தக் கதையைப் படித்த பின்பு நகரத்து சாலைகளிலும் தெருக்களிலும் துணிப்பைகளோடு பிச்சையெடுத்துக் கொண்டு அலையும் ஒவ்வொரு பெண்களுக்குப் பின்னும் ரணம் மிகுந்த கதை ஒன்று இருப்பதாகவும் அவர்கள் அதை ஆற்ற முடியாமல் தவிப்பதாகவும் படுகிறதெனக்கு.

மருதாணிக்கும் ஐயப்பனுக்கும் சண்டை வந்து அவளை சைக்கிளின் பின் சீட்டிலும் குழந்தையை முன்னால் இருக்கும் கேரியர் கூடையிலும் வைத்துக்கொண்டு ஆற்றுப் பாலத்தின் வழியாகச் செல்லும் போதெல்லாம், குழந்தை, மரம், செடி, கொடிகளை வேடிக்கை பார்த்தபடி ஆனந்தத்தில் கூத்தாடிக்கொண்டு போகும் என்று 'மருதாணி' கதையில் வரும் காட்சி என் மனத்திரையில் எதை எதையோ எழுதிச் செல்கிறது. அதன் உள்ளீடு வெளிகளை எரித்தபடி என்னை உக்கிப் போகச் செய்கிறது.

திரைப்படத் துறையில் அனுபவம் பெற்று இவர் எழுதியிருக்கும் சில கதைகளில் 'கட் செய்த பின்னும் காமிரா ஓடிக் கொண்டிருந்தது' என்னும் கதை 'ரிச் கேர்ள்ஸ்' என்றாலே உதாசீனப்படுத்தி ஏலனம் பேசும் தவறான கண்ணோட்டத்தை மிக வன்மையாகக் கண்டிக் கிறது. வயிற்றுப் பசிக்காக ஆடைகளை அவிழ்க்கும் என் பெண்களின் அரை நிர்வாணத்தை நினைக்கும்பொழுது என் கண்கள் கண்ணீரை உதிர்க்க தெம்பின்றி உடைந்து விழுகின்றன.

இறுதியாக 'அழகம்மா' என்கிற கதையைச் சொல்லியாக வேண்டும். பெருங்குடும்பத்தில் கடைசிப் பிள்ளையாகப் பிறந்த அழகம்மா செல்லமாய் வளர்க்கப்படுகிற பேரழகி. அந்த ஊரின்

மருதாணிக்கும்
ஐயப்பனுக்கும் சண்டை
வந்து அவளை
சைக்கிளின் பின்
சீட்டிலும் குழந்தையை
முன்னால் இருக்கும்
கேரியர் கூடையிலும்
வைத்துக்கொண்டு
ஆற்றுப் பாலத்தின்
வழியாகச் செல்லும்
போதெல்லாம், குழந்தை,
மரம், செடி, கொடிகளை
வேடிக்கை பார்த்தபடி
ஆனந்தத்தில்
கூத்தாடிக்கொண்டு
போகும் என்று
'மருதாணி' கதையில்
வரும் காட்சி என்
மனத்திரையில் எதை
எதையோ எழுதிச்
செல்கிறது. அதன்
உள்ளீடு வெளிகளை
எரித்தபடி என்னை
உக்கிப் போகச்
செய்கிறது

தேவதை. அவள் அக்காமார்களுக்கும் அண்ணன்மார்களுக்கும் பிரியமாகச் சமைத்துப் போடுவதைத் தவிர வேறு வேலைக்கோ ஏன் சொந்த தோட்டத்திற்கோகூட செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை. குழந்தையைப் போன்றே அவளை கொஞ்சி மகிழ்ந்தார்கள். திடீரென எல்லோரும் முழித்துக் கொண்டிருக்க ஒரு நாள் பெரிய பெண்ணாக மலர்ந்தாள் அழகம்மா. அடுத்த சில வருசங்களில் அழகம்மாவிற்கும் அதே தெருவைச் சேர்ந்த குறும்பனுக்கும் திருமணம் நடந்தேறு கிறது. அழகம்மா வலது கால் வைத்து நுழைந்த நிமிடத்திலிருந்தே மாமியாரின் விசம் கலந்த வார்த்தை மெல்லிய மனதைக் காயப்படுத்துகிறது. எதற்கெடுத்தாலும் “வெடுக் வெடுக்” என்று பேசுவதும், சாணி சகதியை பொழுதெல்லாம் அள்ளவிட்டு நொறுக்குவதுமாய்த் தொடர, இதில் குறும்பனும் சேர்ந்துகொண்டு அவளை அடித்து உதைத்து... என அந்தக் கதையை நான் படித்துக்கொண்டு செல்கையில் நெஞ்சதிர்கிற ஓர் இடம்வந்து நான் மீண்டும் வாசிக்கத் தொடர்கிற மனதறுந்தவனாய் புத்தகத்தை மூடி வைத்து அதன் அட்டை மீது என் பார்வையை தவழ விட, நூல் வாங்கிய ஒருவார காலமாக ஒன்றும் செய்யாத அந்த அட்டை ஓவியம் துக்கம் சுமந்த அந்த பெண்ணின் முகம். அதுவும் அழகம்மாவின் முகம். அட்டையை விட்டு மேலெழும்பத் துடிப்பதைக் கண்டு குலை நடுங்கிப் போனேன். அதிலிருந்து மீண்டு அந்தக் கதையைத் தொடர சில மணி நேரம் ஆனது. அடுத்த இரண்டு நாட்களாக என் மேஜையின் முன் அட்டை காட்டிக் கிடக்கும் அந்த நூலிலிருந்து அழகம்மா வெளியேறவே துடித்தாள். எனக்குப் பயமாகவும் போனதால் அதை எடுத்து மறைத்து வைத்துவிட்டேன்.

யோசித்துப் பார்க்கிறேன் என் பயத்திற்கான காரணத்தை. ஒரு வேளை அழகம்மாவின் கொடூர கணவன் என்கிற குறும்பன் நான் தானோ என்று, உண்மைதான் என்பது போலவே என் உள்மனம் படப்படக்கென அடித்துக் கொண்டது.

இப்படியாக சந்திராவின் எந்தக் கதையைப் பற்றியும் எழுதாமல் என்னால் இடம் பெயர முடியவில்லை. இருப்பினும் இட ஒதுக்கீடு அளவு காரணமாக சிலவற்றை மட்டும் குறிப்பிட்டு உள்ளேன். சந்திராவின் கதைகள் ஆச்சரியப்படுத்துவதைத் தாண்டி கதைகளின் வரிகளே கூட சாகசத்தையும் சூதாட்டத்தையும் சாமர்த்தியமாய் நிகழ்த்தி விடுகின்றன. சந்திராவின் எல்லா கதைகளின் முடிவும் மனதை கனக்கச் செய்கின்றனவாய் இருக்கின்றன. இது படைப்பாளியின் வெற்றிதான் எனினும் கதைகளின் வெவ்வேறு முகங்களையும் சந்திராவின் எழுத்து கொண்டுவர வேண்டும் என்பது என் தனிப்பட்ட கருத்து. “தோழர்கள் கடத்தல்காரர்களான கதை” என்னும் கதை அவரின் சொந்த அனுபவங்களிலிருந்து சரியென்று தோன்றினாலும் ஒரு பெரிய இயக்கத்தின்பால் போராட்டக் குழுவின்பால் எறிகிற சிறு கல்லாக இருக்கிறது. பரவாயில்லை, அதை விமர்சனமாகக்கூட எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

சந்திராவின் எந்தக் கதையைப் பற்றியும் எழுதாமல் என்னால் இடம் பெயர முடியவில்லை. இருப்பினும் இட ஒதுக்கீடு அளவு காரணமாக சிலவற்றை மட்டும் குறிப்பிட்டு உள்ளேன். சந்திராவின் கதைகள் ஆச்சரியப்படுத்துவதைத் தாண்டி கதைகளின் வரிகளே கூட சாகசத்தையும் சூதாட்டத்தையும் சாமர்த்தியமாய் நிகழ்த்தி விடுகின்றன. சந்திராவின் எல்லா கதைகளின் முடிவும் மனதை கனக்கச் செய்கின்றனவாய் இருக்கின்றன

இவர் வாழ்க்கையை ஓரத்தில் நின்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு எழுதியதாய்ப் படவில்லை. கதவைப் பற்றி திண்ணையில் உட்கார்ந்தும் தந்தையின் மடியில் உட்கார்ந்தபடி மீசையைப் பற்றியும் அம்மாவின் அடிவயிற்றுக் கதகதப்பில் முகம் புதைத்து அவளின் பசியையும் தோழிகளின் தீட்டுத் துணியை கையில் ஏந்தியபடி அவர்களின் அவஸ்தையையும் பால்ய நண்பர்களை வாசம் மாறாமல் நெஞ்சில் சுமந்துகொண்டும் வனம் தந்த கறுப்பு வெய்யிலை முதுகில் சுமந்துகொண்டும் நகரத்தின் கூர்மையான கத்திகளை உடலில் செலுத்திக் கொண்டும் வாழ்வை இடைவெளியின்றி எழுதியிருக்கிறார். மருத்துவச்சி பிரசவம் பார்க்கிற கலை நுட்பத்தோடு.

'பூனைகள் இல்லாத வீடு' முதல் தொகுப்பில், 'புளியம் பூ', 'திறக்கப்படாத பள்ளிக்கூடத்தின் கதவுகள்', 'பூனைகள் இல்லாத வீடு', 'கிழவி நாச்சி', 'நிகிலா', 'ராஜாராணி', 'ஜோக்கர்' போன்ற கதைகளும், சந்திராவின் இரண்டாவது தொகுப்பான 'காட்டின் பெருங்கனவு' நூலில் 'காட்டின் பெருங்கதை', 'மருதாணி', 'ரத்தத்தில்' மிதக்கும் படுக்கையறை' உள்ளிட்ட கதைகளும், கடைசியாய் வந்த 'அழகம்மா' தொகுப்பில் 'அழகேசனின் பாடல்', 'கட் சொன்ன பின்பும் காமிரா ஓடிக்கொண்டிருந்தது', 'அழகம்மா', 'வெகு நாட்களுக்குப் பின்னான மழை' போன்ற கதைகளும் தமிழ் சிறுகதை உலகில் மிகமிக முக்கியமான சிறுகதைகளாகப் பார்க்கிறேன். முதல் தொகுதியை உயிர்மையும் அதன்பின் வந்த இரண்டு தொகுதிகளை உயிர் எழுத்தும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். நீங்கிச் செல்லும் பேரன்பு என்னும் கவிதை நூலும் சந்திராவுடையது.

என் அக்காக்களையும் தங்கைகளையும் மரங்களைப் போன்று வெட்டிக் கூறு போட்டு ரத்த ரூசி பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ஆணாதிக்க வெறியர்களின் பட்டியல் சந்திராவின் கதைகளில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதி மனித மனங்களை எப்படி ஒரு தாளைப் போல் கிழித்துப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கதைகள் முழுக்க வெக்கை மிகுந்த வாழ்வின் நசநசப்பையும் குரூரத்தையும் மிக மிக அருகிருந்தும் அனுபவித்தும் எழுதியிருக்கிறார் சந்திரா. முல்லை பெரியாறு நதியிலிருந்து இரு கை நிறைய தண்ணீரை அள்ளிக்கொண்டு ஒரு சொட்டுக் கூட சிந்தாமல் ஐநூறு கிலோ மீட்டர் தூரம் கடந்து வந்து சென்னை சேர்த்தது போல் இருக்கிறது இவரின் கதைகள்.

சிறுகதைத் தொகுதிகள்

- பூனைகள் இல்லாத வீடு, உயிர்மை, டிச. 2007
- காற்றின் பெருங்கனவு, உயிர் எழுத்து, டிச. 2009
- அழகம்மா

தந்தையின் மடியில்
உட்கார்ந்தபடி மீசையைப்
பற்றியும் அம்மாவின்
அடிவயிற்றுக்
கதகதப்பில் முகம்
புதைத்து அவளின்
பசியையும் தோழிகளின்
தீட்டுத் துணியை
கையில் ஏந்தியபடி
அவர்களின்
அவஸ்தையையும்
பால்ய நண்பர்களை
வாசம் மாறாமல்
நெஞ்சில்
சுமந்துகொண்டும் வனம்
தந்த கறுப்பு வெய்யிலை
முதுகில்
சுமந்துகொண்டும்
நகரத்தின் கூர்மையான
கத்திகளை உடலில்
செலுத்திக் கொண்டும்
வாழ்வை
இடைவெளியின்றி
எழுதியிருக்கிறார்

சாணக்யா, ஜே.பி.

■ சிவகணேஷ், தே.

ஜே.பி. சாணக்யாவின் கதைகள் மனிதர்களால் அவ்வளவு எளிதில் வெளிப்படுத்த முடியாத உணர்வுகளால் உருக்கொண்டிருக்கிறது. எளியவர்களின் வலிமையான மனத்திடத்தையும் அவர்கள் சமூகத்தை எதிர்கொள்ளும் பாங்கினையும் விவரிக்கும்போது பொய்ம்மைகளையே கட்டி வைத்திருக்கிற ஆதிக்க மனநிலை அதிர்ச்சியை எதிர்கொள்ள நேரிடும். ஒழுங்கற்ற, விமர்சனத்திற்குரிய நடத்தைகளாகக் கருதப்பட்டு வரும் அனைத்தும் அநாயசமான ஒன்றாகவே சாணக்யாவின் கதைகளில் தென்படுகிறது. வாழ்க்கையை மிகவும் யதார்த்தமான ஒன்றாக பார்க்க வேண்டியதன் தேவையை முன்வைத்துச் செல்லும் கதைகளில் எவ்வித ஆரவாரத்திற்கும் இடமில்லை. சமூகப் புறவெளியில் சதாரண ஒன்றாகக் கருதப் படுவதுதான் ஒவ்வொருவரின் அகவெளியிலும் பிரதானமானதாகச் செயல்படுகிறது என்ற உண்மையை எவ்வித தடையுமின்றி கதைகள் கூறிச் செல்கின்றன. 'என் வீட்டின் வரைபடம்' 'கனவுப் புத்தகம்' ஆகிய இரண்டு தொகுதிகளில் உள்ள கதைகள் புதிய தன்மைகளோடும் வகைகளோடும் வெளிப்படும் எழுத்துக்களில் காணக் கிடைக்காத வாழ்வின் நுட்ப இழையை, மறுபக்கத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. திரையரங்குகளில் பிளாக் டிக்கட் விற்பவர்களின் வாழ்வுமுறை குறித்த கதை எவ்வளவு போராட்டம் நிறைந்ததாக உள்ளது என்பதையும் பெண்கள் தங்கள் உடல் ஆயுதத்தை ஆதிக்கத் திற்கு எதிராகப் பயன்படுத்தும் போக்கையும் உலகில் எதுவுமின்றி வாழும் வாழ்க்கைக்கே எவ்வளவு போராட்டம் தேவைப்படுகிறது என்ற அனுபவத்தையும் அக்கதை கதைக்கிறது. 'என் வீட்டின் வரைபடம்' என்ற கதை அகப்போராட்டங்களில் சிக்கித் தவிக்கும் குடும்ப உறுப்பினர்களின் மனநிலையையும் 'ஊருக்குச் செல்லும் வழி' என்னும் கதையில் தனிமனிதர் ஊர்ச்சோறு சாப்பிடும் நிலையில் அவன் உணர்வுகள் படும் பாட்டையும் சாணக்யாவால் எப்படி இவ்வளவு ஆழமாக வாழ்வின் யதார்த்தங்களில் பயணிக்க முடிகிறது என்ற வியப்பையே தருகிறது. திசைமாறிச் செல்வதுதான் வாழ்க்கையானாலும் தாழ்வை நோக்கிய பயணத்தில் எதிர்நோக்கும் மனத்துயரின் கனம், பெண்ணைத் துயருக்கு எதிரான உருவாக நிறுத்தி துயரத்தை எள்ளலுடன் எதிர்நோக்கும் 'மிகுமழை' கதை. 'தனிமை யின் புகைப்படம்' பிச்சைக்காரர்களின் உள்ள ஓட்டத்தை அதன் இயல்புத் தன்மையோடு கூறுகிறது.

எவ்வேலைகளையும் செய்திடாத பிச்சைக்கார கிழவன் ஒரு நிலையில் வேலை செய்யும்போது அவருக்குள் செயல்படும் நேர்மை தேவையற்றதாகக் கருதப்படுகிறது. பிச்சைக்காரர்களின் மதிப்பீடுகள்

கட்டுரையாளர்
சென்னைப்
பல்கலைக்கழகத் தமிழ்
இலக்கியத்துறையின்
முனைவர் பட்ட
ஆய்வாளர்.
"தென்னிந்திய
வரலாறுகளைக்
கட்டமைப்பதில்
மெக்கன்சியின்
பங்களிப்பு" குறித்து
ஆய்வு செய்து வருகிறார்.

மாற்றுவெளி

குறித்தும் அவர்களுக்குள் இயங்கும் உலகம் குறித்துமான விரிவான எதிர்கொள்ளல்களைக் கொடுக்கிறது. 'உருவங்களின் ரகசியம்' அடுத்தவன் மனைவியிடத்தில் கொண்டுள்ள உறவின்வழி எதிர்ப்படும் பாடுகள் அனைத்தும் பெண்ணின் மீதே சுமத்தப்படும் அவலமும், சாதிய வேறுபாட்டின் காரணமாகவும் வர்க்கக் காரணமாகவும் திருமணம் எதிர்க்கப்படும் சூழலில் விஷம் குடித்து இறந்துவிடும் முடிவுக்கு வரும் காதலர்கள் அதை நிறைவேற்றும் தருவாயில் முதலில் விஷம் குடிக்க உயர்சாதி ஆண் படும் மரணப் போராட்டத்தைக் கண்டு விஷம் குடிப்பதைத் தவிர்க்கும் பெண்ணின் செயல்பாடு அத்தனை ஆதிக்க மனோநிலைக்கும் விடப்பட்ட எச்சரிக்கையாகவே தென்படுகிறது. பெண் உறுப்புகள் சாதாரண ஒன்றல்ல. அதன் வீரியம் அளவிட முடியாதது.

ஆண்களுக்கு எதிரான அச்சத்தை அது தரத்தக்கது. ஆண் மைய சமூகம் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் அத்தனை மதிப்பீடுகளையும் பெண் உறுப்புகள் சிதைத்துவிடும் ஆற்றலைப் பெற்றவை என்பதை வலியுறுத்தி பெண்ணை அடக்கும் ஆண் ஆசையை எட்டி உதைக்கும் கதையாக 'ரிஷப பீதி' இருக்கிறது. மிகவும் இணக்கமாக வாழும் கணவன் மனைவிக்கு குழந்தை பிறக்காத நிலையில் எதிர்பாராத விபத்தொன்றில் கணவன் முன்னிலையில் கூட்டு வன்புணர்ச்சிக்கு ஆளாகிறாள். அம்மாத சூழற்சியில் கரு உருவாகிறது. மனைவி இறந்துவிட வேண்டும் என்ற ஆணின் மனோநிலை வெளிப்படுகிறது. புகுந்த வீடு புறந்தள்ளிய நிலையில் அவள் உலகத்தையே புறக்கணித்தவளாய் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கிறாள். ஆண் மனநிலையை மிக எளிதாகப் புறக்கணித்துவிடும் பெண்ணின் தீவிரத்தை 'ஆட்டத்தின் விதிமுறைகள்' கூர்மைப்படுத்துகிறது. தந்தைக்கும் மகனுக்குமான போட்டியை அதன் உள்ளார்ந்த தன்மைகளோடு வெளிப்படுத்தி உறவு முறைகளின் தனித்துவத்தை நிலைநிறுத்தும் 'உடைந்த புல்லாங்குழல்' என சாணக்யாவின் முதல் தொகுதியின் கதைகளில் 'சமூகத்தின் ஆதிக்க மதிப்பீடுகளால் தமது கௌரவத்தை பறிகொடுத்த மனிதர்கள் மீண்டும் அதைக் கண்டடைகிறார்கள்'.

'வெட்டிச் சாய்க்க முடியாத மலையுருவங்களைக் குடைந்து செல்லும் ஒரு உயிரியைப் போல் இவ்வாழ்க்கையின் மேல் படிந்திருக்கும் என் ஆசைகள் கனவுகள் அதை உருவாக்கும் சூத்திரங்கள் அன்பு இச்சை வன்மம் இவற்றிலிருந்து நான் பெற்றுக் கொண்டது பெற இருப்பது இனித் தேர்ந்தெடுக்கக் கொள்ள வேண்டியது என எல்லாவற்றிற்குமான நிதானத்தை நோக்கிச் செல்லும் புள்ளிகளை என் வாசிப்பும் எழுத்தும் எனக்குக் காட்டித் தொடங்கியிருக்கின்றன. (2005;11) என்ற சாணக்யாவின் மொழிகளி லூடாக அவரது இரண்டாவது தொகுதியான 'கனவுப் புத்தகம்' அவருக்கான அடையாளத்தைக் கொடுக்கிறது. நனவுக்கும் நனவிலிக்கும் இடையிலான ஆண் பெண் காதல் போராட்டத்தை மிக நுட்பமாகவும் மனித மனங்களின் ஆசைகள் நிராசையாகப் போகும் தருணம் எவ்வளவு கொடுமையானது என்பதையும் 'கடவுளின் புத்தகம்' கொடுக்கிறது. வறுமையின் பிடியில் ஆட்பட்டிருக்கும்

'வெட்டிச் சாய்க்க
முடியாத
மலையுருவங்களைக்
குடைந்து செல்லும் ஒரு
உயிரியைப் போல்
இவ்வாழ்க்கையின் மேல்
படிந்திருக்கும் என்
ஆசைகள் கனவுகள்
அதை உருவாக்கும்
சூத்திரங்கள் அன்பு
இச்சை வன்மம்
இவற்றிலிருந்து நான்
பெற்றுக் கொண்டது
பெற இருப்பது இனித்
தேர்ந்தெடுக்கக் கொள்ள
வேண்டியது என
எல்லாவற்றிற்குமான
நிதானத்தை நோக்கிச்
செல்லும் புள்ளிகளை
என் வாசிப்பும் எழுத்தும்
எனக்குக் காட்டித்
தொடங்கியிருக்கின்றன.
(2005;11)

கணவன் மனைவிக்கு, 'அண்ணன்' என்ற உறவுமுறையில் வீட்டுக்கு வருபவன் மூலமாக கணவனுக்கு வேலை கிடைக்கப் போகிறது என்ற நிலையில் 'அண்ணனுடன்' உறவு கொள்ளும், மனைவி, வேலை வாய்ப்பு பொருட்டு ஏற்கும் கணவன் என சமூக உறவு நிலையின் மீதான கேள்வியை வலுவாக முன்வைக்கும் 'கோடை வெயில்'. விரும்பிய ஒருவனை கைப்பிடிப்பதற்காக ஒரு பெண் எதிர்கொள்ளும் இடர்களை காட்டும் 'பதியம்'. சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுபவனின் வாழ்முறையும் ஆண்-பெண் இடைவெளிகள் குறைந்து காணும் நிலையையும் காட்டும் 'கண்ணாமூச்சி'. கிராமியக் கலைகள் அருகிவரும் சூழலில் அக்கலைஞர்களின் மனப்போராட்டத்தையும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் அவமானத்தையும் மீறி அக்கலைகள் வேறு திசையில் வடிவம் கொள்ளும் முறையையும் கலைகள் மீதான மதிப்பீடுகளை உணர வேண்டியதன் அவசியத்தையும் 'கருப்புக் குதிரைகள்' கூறுகிறது. ஊரிலுள்ள பலரிடம் உறவு கொள்ளும் ஒரு பெண் தீவிர சுய பிரக்ஞையுடன் தனது பாலியல் தன்மையைத் தனது அதிகாரத்திற்கான ஒன்றாகக் கட்டமைத்து ஆண்மைய வாதம் என்பது ஒன்றுமே இல்லாத ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை போகிற போக்கில் சொல்லிவிடுவதும் தாயைப்போல் நானில்லை என்பதை வெளிப்படுத்த அப்பெண்ணின் மகள் போராடுவதும் அவளின் திருமணத்திற்கான அவள் காதலனுடனேயே உறவு கொள்வதும் என சாணக்யா கதை மாந்தர்கள் மறைந்திருக்கும் அத்தனை முனைகளிலிருந்தும் வெளிப்படுகிறார்கள். 'ஆண்களின் படித்துறை' இதற்கு வழியமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது. ஒரு சிலம்பாட்டக் கலைஞன் தன் மனைவியைத் துய்ப்புக்கான ஒன்றாகவே பார்க்கிற நிலையில் அவளின் மீறல்களும் அவளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத அவளின் இயலாமையையும் காட்டும் 'அமராவதியின் பூனை'.

கவித்துவமும் செறிவும் நிரம்பிய சொற்கள் உருவாக்கும் வாழ்க்கைச் சித்திரங்கள் தமிழின் பரந்த புனைவுவெளிப் பரப்பில் பிரத்யேக அடையாளத்துடன் உயிர் பெறுகின்றன. காலமும் இடமும் கலைத்துப் போட்டிருக்கும் வாழ்வின் புள்ளிகளை இணைத்தபடி செல்லும் இப்பயணத்தின் வழித்தடங்களில் இதுவரை நாம் பார்க்காத சில முகங்களேனும் காணக் கிடைக்கின்றன. நாம் பார்த்திராத முகங்கள், அறிந்திராத நிகழ்வுகள், நம் அனுபவத்திற்கு வசப்படாத வாழ்க்கை, தீராத வியப்புணர்வைத் தூண்டும் கனவின் புனைவுத் தன்மையுடனும் தவிர்க்க முடியாமல் நம் கவனத்தைக் கோரும் யதார்த்தத்தின் பதிவுகளுடனும் நம்முன் சுழல்கிறது சாணக்யாவின் புனைவுலகம். 'சாணக்யா பாலியல் கதைகளை எழுதுகிறார்' என்ற மதிப்பீட்டுடன் பலர் அணுகுவதைப் பார்க்க முடிகிறது. அது உண்மையல்ல. வாழ்வின் தரிசிக்க வேண்டிய அற்புதங்களை அக்கதைகள் காட்டுகின்றன.

சிறுகதைத் தொகுதிகள்

1. என் வீட்டின் வரைபடம், காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2002

2. கனவுப் புத்தகம், காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2005

கவித்துவமும் செறிவும்
நிரம்பிய சொற்கள்
உருவாக்கும் வாழ்க்கைச்
சித்திரங்கள் தமிழின்
பரந்த புனைவுவெளிப்
பரப்பில் பிரத்யேக
அடையாளத்துடன் உயிர்
பெறுகின்றன. காலமும்
இடமும் கலைத்துப்
போட்டிருக்கும் வாழ்வின்
புள்ளிகளை
இணைத்தபடி செல்லும்
இப்பயணத்தின்
வழித்தடங்களில்
இதுவரை நாம் பார்க்காத
சில முகங்களேனும்
காணக் கிடைக்கின்றன

தமிழ்ப் புனைகதை உருவாக்க மரபில் ஒவ்வொரு காலகட்டங்களிலும் வெவ்வேறு கோட்பாடுகள் சார்ந்தும், கொள்கை சார்ந்தும் புனைகதைகள் உருவாக்கம் பெற்றதைக் காணலாம். இலக்கிய ஆளுமைகளும் பல தரப்பட்ட பின்னணியில் இயங்கி வந்துள்ளனர். தமிழ் கதை சொல்லல் முறையில் சிறுகதை வடிவம், அது சார்ந்த வாசிப்பாளர்கள், படைப்பாளர்களுக்கான ரசிகர்கள் என்ற தன்மை முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. சுரேஷ் குமார் இந்திரஜித். இவரது சிறுகதைகள், அலையும் சிறகுகள் (1983), மறைந்து திரியும் கிழவன் (1993), மாபெரும் சூதாட்டம் (2005), அவரவர் வழி (2009) என்னும் தொகுப்புகளாக வெளி வந்துள்ளன.

சுரேஷ் குமார் இந்திரஜித் எழுத்துக்களை,

- தேசியம், காந்தியம் சார்ந்து அடையாளப்படுத்த முடிகிறது.
- நடுத்தட்டு வர்க்கத்திலிருந்து மேல்தட்டு சார்ந்து பயணப்படும் மக்களையும், அடித்தட்டு மக்கள் குறித்தும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.
- குடும்ப உறவுகளுக்குள்ளிருக்கும் சிக்கல், மற்றும் சமூக உறவுக்குள் அதன் விளைவுகளை உள்வாங்க இயலுகிறது.
- மதம், சாதி, தீண்டாமை, சமூக ஏற்றத்தாழ்வு குறித்தப் பதிவுகளில் மூன்றாம் தர பார்வையை புரிந்துகொள்ளலாம்.
- இவரது படைப்புகளில் உள்ள மொழி அலட்டிக் கொள்ளாமல், எளிமையாக, சரளமாக வாசிப்பாளரைப் பயணப்படுத்துகிறது.

கட்டுரையாளர்
சென்னைப்
பல்கலைக்கழகத் தமிழ்
இலக்கியத்துறையின்
முனைவர் பட்ட
ஆய்வாளர்.

"தமிழ்ச் சமூக வரலாறு :
பிரபந்த இலக்கியங்கள்"
குறித்து ஆய்வு செய்து
வருகிறார்.

மறைந்து திரியும் கிழவன் சிறுகதையில் ஒரு கிழவன், பிரிட்டிஷ் அரசிற்கு பயந்து மறைந்திருப்பதாகவும் தன்னை அவர்கள் பிடிக்க வருவதாகவும் கூறுவதாக அமைகிறது. அதே சமயம் அக்கிழவன் மனநிலை பாதிப்பில் இருப்பதையும் காணலாம். தேசியம் குறித்து தொடர்ச்சியாக மைய நீரோட்ட செயல்பாட்டாளர்களால் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. மாற்றுக் கருத்தியல் கொண்ட தேசிய இயக்கங்களும் இவ்வகை செயல் பாடுகளில் ஓர்மையில் நிற்பதைக் காணலாம்.

மணிக்கொடி கால, எழுத்து கால சிறுகதையாளர்கள் தன்மையில் சுரேஷ் குமார் இந்திரஜித் அணி சேர்வதைக் காணலாம். சி.சுப்பிர

மணிய பாரதி, வ.வே.சுப்பிரமணியம் தொடங்கி இந்து தேசம், தேசியம் புனைவுகள் மற்றும் கவிதைகள் வழி கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். இருப்பினும் தேசியம் சாதி, மதம், இனம், நிலம், மொழி சார்ந்து கட்டுண்டு கிடப்பதை இவரது கதைகளே பதிவு செய்கின்றன. இவரது தொடக்க கால எழுத்து குறித்து “ மௌனியை ஞாபகப்படுத்தும் நிழல் நடை. துக்க ராக ஆலாபனை” என்று கி. இராஜ நாராயணன் கூறுவதைக் காணலாம். ஆனால் தான் சிறுகதை யாளனாக ஆவதற்கு ஜெயகாந்தனின் சிறுகதைகள் தூண்டுதலாக இருந்ததைக் குறிப்பிடுகிறார் சுரேஷ் குமார் இந்திரஜித். மேலும் பல்வேறு சிறுகதையாளர்களின் வாசகனாய் இருந்த போதிலும் அடிக்கடி தான் வாசித்து அவைகளோடு உரையாடுவதாக வண்ண நிலவன் எழுதிய பாம்பும் பிடாரனும், போர் ஹே எழுதிய The approach to Al - Mutasim, லாவண்யா எழுதிய The Clowns ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார்.

குடும்ப உறவு சார்ந்த சிக்கல்களை மையப்படுத்தி பல்வேறு சிறுகதைகள் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. இவரது கதைகளும் குடும்ப உறவுகளில் உள்ள சிக்கல், குடும்ப அமைப்பு எவ்வாறு சமூக அமைப்பை பாதிக்கின்றது, சமூக அமைப்பு எவ்வகையில் குடும்ப அமைப்பை பாதிக்கின்றது என்பதை அறியலாம். இது இந்திய பண்பாட்டு மதிப்பீட்டில் மிக முக்கியமானதாகும். இவரது சிறுகதைகள் முறையற்ற பாலியல் உறவுகளையும் அதற்கான நியாயத்தையும் சமூக இயல்புகளையும் முன்னிறுத்துகின்றன. இரண்டு கணவர்கள், இரண்டு மனைவிகள், மகளென்று தெரியாமலே தந்தை மகளுடன் உறவு கொள்ளுதல், திரைத்துறைத் தொழிலின் மறுபக்கம், நிலையற்ற வாழ்க்கை, பல பெண்களோடு ஆணின் தொடர்பு, பெண் கலைஞர்களின் அவல நிலை எனப் பல்வேறு பட்ட வாழ்க்கையைக் காணலாம். இவ்வகையில் அவரவர் வழி சிறுகதைத் தொகுப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வாழ்க்கையானது தொடர்ச்சியான பயணத்தில் நொடிக்கு நொடி மாறுபடுவதைக் காணலாம். மாற்றங்கள் கொண்ட சூழலை, தன்னைச் சுற்றியுள்ள சமூக நிகழ்வுகளை உற்று கவனித்தலை இவரது புனைவுகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. இன்றைய சூழ்நிலையில் அவசரமான வாழ்க்கை, நெருக்கடியான காலகட்டம், நவீன தொழில் நுட்பங்களோடு உறவு, மாறி வரும் பொருளாதர நிலை வணிக நோக்கோடு செயல்படுவதை அறியலாம். இந்திரஜித் முன்னெடுக்கின்ற மக்களும் இவற்றைச் சார்ந்தவர்களாகவே உள்ளனர். வருணனைகள் பெரும்பாலும் ரசனைமுறையில் இருக்கின்றன. பெண்கள் குறித்தப் பதிவுகளில் ஆணின் சிந்தனை வயப்பட்ட மொழியைக் காணலாம். காதல், பாலியல் புனைவுகள் அதிகமாகக் காணக்கிடைக்கின்றன. குடும்ப அமைப்பு பாலியலை முதன்மைப்படுத்தி இயங்குவதாக இவரது சிறுகதைகள் முன்வைக்

குடும்ப உறவு சார்ந்த
சிக்கல்களை
மையப்படுத்தி பல்வேறு
சிறுகதைகள்
உருவாக்கம்
பெற்றுள்ளன. இவரது
கதைகளும் குடும்ப
உறவுகளில் உள்ள
சிக்கல், குடும்ப
அமைப்பு எவ்வாறு சமூக
அமைப்பை
பாதிக்கின்றது, சமூக
அமைப்பு எவ்வகையில்
குடும்ப அமைப்பை
பாதிக்கின்றது என்பதை
அறியலாம். இந்திய
பண்பாட்டு மதிப்பீட்டில்
மிக முக்கியமானதாகும்.
இவரது சிறுகதைகள்
முறையற்ற பாலியல்
உறவுகளையும்
அதற்கான
நியாயத்தையும் சமூக
இயல்புகளையும்
முன்னிறுத்துகின்றன

மாற்றுவெளி

கின்றன. கணவன் மனைவி உறவுகளின் தனித்தன்மைகளைக் காணலாம்.

வழக்கமான சினிமா பாணியிலான காதலன் காதலி, வேறு வேறு நபர்களுடன் திருமணம் முடிந்து, இரயில் பயணங்களில், இன்னபிற இடங்களில் சந்தித்துக்கொள்வதாகவும் பின்னோக்கி (ஃப்லாஷ் பேக்) நினைவுகள் பயணிப்பதாகவும் உள்ளன. இம்மாதிரியான வாழ்க்கையை இக்கதைகளின் மக்கள் யதார்த்தமாக ஏற்றுக் கொண்டதாக பதிவு செய்துள்ளார் சுரேஷ் குமார் இந்திரஜித். 'அறிக்கை' எனும் சிறுகதை அசல் திரைப்படத்திற்கான திரைக்கதை யாகவே இருக்கிறது. இருப்பினும் 90களில் இருந்த நாயகனை விமர்சிப்பதாக உள்ளது. தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றில் நாயகர்கள் செலுத்தும் ஆதிக்கம், அவர்கள் சார்ந்த ஒளிவட்டம், நாயகத் தன்மை ஆகியவற்றை பகடி செய்வதாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. முழுமையாகத் திரைத் துறையை விமர்சிக்கின்ற போக்கையும் காணலாம்.

இவர் தனது படைப்புகள் குறித்துத் தெளிவான மனநிலையில் இருக்கிறார். தனக்கான அடையாளம், கருத்தியல் சார்ந்து தனித்த முடிவுகளைக் கொண்டுள்ளார்.

“காலத்தின் முன் படைப்பு முகஸ்துதி இழந்து நிற்கிறது. மாலை மரியாதைகள் இழந்து நிற்கிறது. இதில் யாருக்கும் யாரும் போட்டியில்லை. யார் இடத்தையும் யாரும் பிடிக்க முடியாது. அவரவர்களுக்கு நாற்காலி உண்டு. என் சிறுகதைகளுக்கெதிரான விமர்சனங்கள், எனக்கெதிரான சதி ஆகாது. அத்தகைய மனப்பிராந்தி எனக்கு ஏற்படுமானால் என்னை நானே பரிசீலித்துக் கொள்ள வேண்டும். படைப்பில் வலு இருப்பின் அத்தகைய விமர்சனம் பொய்த்துப் போகும்”

“காலத்தின் முன் படைப்பு முகஸ்துதி இழந்து நிற்கிறது. மாலை மரியாதைகள் இழந்து நிற்கிறது. இதில் யாருக்கும் யாரும் போட்டியில்லை. யார் இடத்தையும் யாரும் பிடிக்க முடியாது. அவரவர்களுக்கு நாற்காலி உண்டு. என் சிறுகதைகளுக்கெதிரான விமர்சனங்கள், எனக்கெதிரான சதி ஆகாது. அத்தகைய மனப்பிராந்தி எனக்கு ஏற்படுமானால் என்னை நானே பரிசீலித்துக் கொள்ள வேண்டும். படைப்பில் வலு இருப்பின் அத்தகைய விமர்சனம் பொய்த்துப் போகும்.” என்பதின் வழி இதனை விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

“மாபெரும் சூதாட்டம்” தொகுப்பின் முன்னுரையில் “இக்கதைகளில் நான்கு மட்டுமே கற்பனையான தேசத்தில் நடப்பதாக உருவாக்கப்பட்டவை. ஐந்து கதைகள் மட்டுமே பிறன்மனை உறவுச்சிக்கல்கள் தொடர்பானவை. என்னை இவ்வாறாகக் கதை எழுதுபவன் என்று நினைப்பவர்களுக்காக இவ்விவரம்” (2005:11)

இவரது படைப்புகள் குறித்து,

‘கதாசிரியர் மனத்தை நெருடும் வண்ணம் தம் சுற்றுப்புறங்களை மிக ஆழமாய்க் கவனித்திருக்கிறார். கதையும் கூட ஒரு கவிதையின் பாணியிலேயே ஆரம்பிக்கிறது. எந்த அனுபவம் ஒரு கலைஞனை நிஜமாகப் பாதிக்குமோ, அந்த அனுபவம் மட்டுமே கதையிலும் உண்மை பெறுகிறது.’ என்கிறார் மதுசூதனன்.

அய்யர் வீட்டுப் பையன் தன்மேல் காதல் கொள்ளும் பெண்ணை விரும்பாது ஒரு தலித் பெண்ணை விரும்புவதில் வெளிப்படுகிறது

இப்படைப்பாளனின் சாதிய சீர்திருத்தம். இருப்பினும் அய்யர் பைய்யனை விரும்பும் பெண்ணின் சாதியை குறிப்பிடத் தவறி விட்டார். இதைச் சனாதனிகளின் சீர்திருத்தமாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். தலித் பெண்ணை இப்படியாக வருணிக்கின்றார். “ அவனுடைய ஈடுபாடு கலாவதியின் மீதுதான் இருந்தது. அவள் தலித் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள். பளபளக்கும் கருமை நிறம் கொண்டவள். சுந்தரேசனுக்கு அவள் வித்தியாசமான தோற்றம் கொண்ட அழகியாகத் தோன்றினாள்.” (2009:16) இங்கு தலித் பற்றிய பொது புத்தி சார்ந்த அடையாளங்கள் பதிவாகியுள்ளதைக் காணலாம்.

சுரேஷ் குமார் இந்திரஜித்தின் சிறுகதை பாணி, சூழல், களம் என்பவை எண்பதுகள் தொடங்கி இன்றுவரை பல் நிலைகளில் மாறுபட்டு வந்துள்ளதை இந்நான்கு தொகுப்புகளின் வழி விளங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. படைப்பாளன் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் தன்னை பரிசீலித்துக் கொண்டு வருகிறான். அதனால் தான் தொடர்ச்சியாக இயங்க முடிகிறது.

- மைய நீரோட்ட தேசிய அடையாளத்தோடு முற்போக்கு பேசும் படைப்பாளராக சுரேஷ் குமார் இந்திரஜித்தை புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.
- குடும்ப உறவுகள் சார்ந்த பதிவுகள் சமூக யதார்த்தத்தின் வெளிப்பாடாக விளங்கிக்கொள்ளலாம்.
- கோர்வையாகவும், முன்னிருந்து பின்னும், பின்னிருந்து முன்னும் உள்ள கதைக் கூறல் முறை இயல்பாக வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.
- அனைத்துக் கதைகளும் சமூகத்தோடு, நடைப்பியலோடு நெருங்கியிருப்பதை உள்வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

சுரேஷ் குமார்
இந்திரஜித்தின் சிறுகதை
பாணி, சூழல், களம்
என்பவை எண்பதுகள்
தொடங்கி இன்றுவரை
பல் நிலைகளில்
மாறுபட்டு வந்துள்ளதை
இந்நான்கு
தொகுப்புகளின் வழி
விளங்கிக் கொள்ள
முடிகிறது. படைப்பாளன்
ஒவ்வொரு
காலகட்டத்திலும்
தன்னை பரிசீலித்துக்
கொண்டு வருகிறான்.
அதனால் தான்
தொடர்ச்சியாக இயங்க
முடிகிறது

மாற்றுவெளி இதழ் : 11

மாற்றுவெளி பதினோறாவது இதழ் கர்னல் மெக்கென்சி சிறப்பிதழாக வெளிவரவுள்ளது. மெக்கென்சி திரட்டிய ஆவணங்கள் தொடர்பானப் பதிவுகள் இவ்விதழில் இடம்பெறும்.

தென்னிந்திய வரலாறு எழுதுதலில் அவர் திரட்டிய ஆவணங்களை மதிப்பீடு செய்வதாக இதழ் அமையும். தமிழ் இலக்கியத் துறையில் மெக்கென்சி பற்றி ஆய்வு செய்துவரும் ஆய்வாளர் **தே.சிவகணேஷ்** இதழின் அழைப்பாசிரியர்.

தற்காலத் தமிழ்ச்சூழலில் புனைவு இலக்கியங்கள் பற்றிய பார்வை, புனைவு இலக்கியங்களை அடுத்தகட்ட நிலைக்கு எடுத்துச் சென்றுள்ளது எனலாம். எனினும் புனைவு இலக்கியங்களுள் உள்ள 'சிறுகதை, நாவல்' என்ற வடிவங்கள் மீது கொண்டிருக்கும் மனநிலை வெவ்வேறானதாக உள்ளது. இதனை நாவல், சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் மீது வாசகர்கள் மற்றும் ஆய்வாளர்கள் கொண்டிருக்கும் கருத்து நிலைகளிலிருந்து புரிந்துகொள்ளலாம். சிறுகதையைவிட நாவல் என்பது சற்று உயர்ந்த நிலையிலேயே எண்ணும் சூழல் நிலவி வருகிறது. இத்தகைய சூழலில் அண்மைக் காலங்களில் வெளிவந்துள்ள சிறுகதைகள் குறித்த பேச்சு என்பது முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

சிறுகதையைப் படிக்கும்முன் அந்தச் சிறுகதையை எழுதிய படைப்பாளனைப் படிப்பது முக்கியம். ஏனென்றால், படைப்பு உருவாக்கத்தைப் பற்றிய முழுப் புரிதலையும் அறிந்துகொண்டபின் படைப்பு குறித்த தமது கருத்துக்களைக் கூறுவதே பொருத்தமாக அமையும். அந்த வகையில் சோ. தர்மன் என்னும் படைப்பாளி தன்னுடைய படைப்பு குறித்து:

- என்னுடைய எழுத்துக்கள் எப்படி உருவாகின்றன?
- வாசகன் என்னுடைய எழுத்தினை எப்படி புரிந்துகொள்ள வேண்டும்?
- படைப்பாளன் என்பவன் எப்படி இருக்க வேண்டும்?
- என்னுடைய எழுத்து இந்தச் சமூகத்தில் எத்தகைய தாக்கத்தை/பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது?
- தன்னை எப்படி அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிறார்?
என்ற கேள்விகளுக்கு சோ.தர்மனின் பதில்களைத் தெரிந்து கொண்டு, அவரது படைப்புக்குள் பயணம் செய்யும்போது அதனை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.
- 'கலப்புல் களத்திலே என்றாலும் சாடை காட்டிலே' என்பது சொலவடை. அதுபோல நான் எங்கேயிருந்தாலும் பேனாவைத் தொடும்போது என் மக்களும் அவர்கள் வாழும் கரிசல் மண்ணும் தான் கண் முன்னே நிற்கும் என்று ஈரம் தொகுப்பின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- ஆத்மாவின் எந்த அடி ஆழங்களிலிருந்து வெடித்துச் சிதறிக் கதறும் மனத்தின் எந்த விளிம்புகளிலிருந்து எதையும் கெக்கலித்து மறுதலிக்கும் எந்த பைத்ய நிலையிலிருந்து

கட்டுரையாளர்

சென்னைப்

பல்கலைக்கழகத் தமிழ்

இலக்கியத்துறையின்

முனைவர் பட்ட

ஆய்வாளர்.

"சைவ சமயம் - தமிழ்

அச்சுப் பண்பாடு

ஆகியவற்றின் உறவு"

குறித்து ஆய்வு செய்து

வருகிறார்.

படைப்புகள் உருவாகின்றனவோ அந்த ஆழங்களிலிருந்து, விளிம்புகளிலிருந்து, அந்த பைத்ய நிலையிலிருந்துதான் படைப்புகள் அணுகப்பட வேண்டும் (2001:10).

- ஒரு நல்ல எழுத்தாளன் வாசகனுக்குத் தன் இறக்கைகளைத் தந்து காடுகள், மலைகள், பாலைவனங்களில் அழைத்துச் செல்ல முடியும்.
  - ஒரு கதையைப் படிக்கும் வாசகன் அது பற்றிய பார்வையையும் எதிர்கொள்கிறான். உள் வாங்கிக் கொள்கிறான். இந்த இரண்டும் சேர்ந்து ஒரு மூன்றாவது தளத்தை நோக்கிச் சிந்தனைகள், உணர்வுகளை உந்தித் தள்ளுவதே இலக்கியத்தின் பணி, தாக்கம், வீச்சு, பயன் எல்லாம். (2001:21-22)
  - தன்னுடைய படைப்பு, வாசகன், படைப்பின் விளைவு என்ற கருத்துக்களைக் கூறும் தர்மன் தன்னை எப்படி அடையாளப் படுத்திக் கொள்கிறார் என்பதும் முக்கியம். "என்னுடைய எழுத்துக்களை ஒரு சிலர் தலித் எழுத்துக்களாகச் சித்திரிக்கிறார்கள். நான் பிறப்பால் மட்டுமே தலித். எழுத்தால் அல்ல. இதுவரை தமிழ் இலக்கியத்தில் பதிவாகியுள்ள தலித் இலக்கியங்கள் என்று பறைசாற்றப்படுகின்ற எந்த எழுத்துமே என்னை ஆகர்ஷிக்கவில்லை. காரணம், நான் ஒரு தலித் என்பதாலும் தலித் சமூகம் மற்றும் அதன் கலாச்சாரத்தை உணர்ந்தவனாக இருப்பதும் கூட இருக்கலாம். தலித் கதையாடலை, தலித்தின் தனித்தன்மையை, தலித் சமூகச் சித்திரங்களை கலாபூர்வமாகச் சித்திரித்து சிருஷ்டிக்கும் ஒரு உன்னத கலைஞன் இனிமேல்தான் உருவாக வேண்டும். (2001:24-25)
- மேற்கண்ட சோ.தர்மனின் கூற்றிலிருந்து அவரது கதைகள் குறித்து விவரிப்பதாக இக்கட்டுரையின் பின்வரும் பகுதி அமைகிறது.

சோ.தர்மனின் கதைகளை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப் பகுத்துக்கொள்ளலாம். அவை:

- தொழில் சார்ந்த செயல்பாடுகளை முதன்மைப்படுத்தும் கதைகள்
- சமூகம் சார்ந்த செயல்பாடுகளை முதன்மைப்படுத்தும் கதைகள்

மேற்கண்ட இரண்டு பிரிவுகளும் ஒன்றோடு ஒன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவை. முதலில் கூறப்பட்டவை ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவர்கள் (அ) சொந்தமான தொழில் செய்பவர்கள் அதற்குள் ஏற்படுகின்ற மன உளைச்சல்களை வெளிப்படுத்தும் தன்மை கொண்ட கதைகள். இரண்டாவது உள்ளவை சமூகத்தில் வாழும் அனைத்து வகைப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலைப் பதிவு செய்வதாக உள்ளது.

□□□

"என்னுடைய எழுத்துக்களை ஒரு சிலர் தலித் எழுத்துக்களாகச் சித்திரிக்கிறார்கள். நான் பிறப்பால் மட்டுமே தலித். எழுத்தால் அல்ல. இதுவரை தமிழ் இலக்கியத்தில் பதிவாகியுள்ள தலித் இலக்கியங்கள் என்று பறைசாற்றப்படுகின்ற எந்த எழுத்துமே என்னை ஆகர்ஷிக்கவில்லை. காரணம், நான் ஒரு தலித் என்பதாலும் தலித் சமூகம் மற்றும் அதன் கலாச்சாரத்தை உணர்ந்தவனாக இருப்பதும் கூட இருக்கலாம்

மாற்றுவெளி

கோவில்பட்டிப் பகுதி சார்ந்து இயங்கும் தீப்பெட்டி மற்றும் பட்டாசுத் தொழிற்சாலையில் வேலைசெய்யும் மக்களின் வாழ்வியலில் உள்ள தழும்புகளைப் பதிவு செய்கிறது. தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் மக்களின் வாழ்வில், அதில் எப்பொழுது வேலை கிடைக்கும், எந்தெந்த காரணங்களுக்கு வேலையில்லாமல் போகும், மற்ற வேலைகளுடன் ஒப்பிடும் போது தீப்பெட்டித் தொழில் வேலை எப்படியிருக்கும் என்பதைப் பதிவு செய்கிறது 'ஈரம்' என்னும் கதை. மேலும் அவர்கள் தங்களுடைய வறுமை நிலையினால் அடையும் கிண்டல் கேலிகள் எது என்பதை இக்கதைப் பதிவு செய்கிறது. இவ்வேலை எப்படிப்பட்டது என்பதை 'என்ன பய வேல, சாவாஞ் செத்த பய வேல, செத்துப் பொழைக்கிற மாதிரி, செத்தமின்னுமில்லாம பெச்சுழச்சமினுமில்லாம' என்ற கூற்றிலிருந்தும் புரிந்து கொள்ளலாம். (2010 ; 103)

இதே போல் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் பெண்கள் நிலைபற்றி 'தவம்' என்ற கதைப் பதிவு செய்துள்ளது. இதில் பெண்களுக்குள் நடைபெறும் உரையாடல்கள், சண்டைகள் குறித்துப் பேசப்பட்டுள்ளன. இக்கதையில் குறிப்பாகக் குழந்தை பெற்ற தாய் மற்றும் குழந்தை படும் துயரங்களையும் அவலங்களையும் பதிவு செய்துள்ளார்.

தீப்பெட்டித் தொழிலில் வேலை செய்யும் (ஆண்கள், பெண்கள்) இவர்களின் திருமண வாழ்வு என்பது அடகு கடையில் நகை வைப்பதை போன்றது. இதனை 'அடமானம்' என்ற கதையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதில் திருமணத்திற்குப் பரிசம் போடும் போது பின்பற்றும் சடங்குமுறைமைகளைத் தத்ரூபமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் ஆண்கள் தன் முதலாளியிடம் திருமணம் குறித்துத் தெரிவிக்கும் போது, அந்த பொண்ணும் இங்கதான வேலைக்கு வரும் என்ற கேள்வியின் வக்கிரம் புரியாமலில்லை. தீப்பெட்டித் தொழிலில் வாழ்வைத் தொடங்கிய பெண்ணின் வாழ்வு, தான் வாழப்போகும் ஊரில் உள்ள தொழிற்சாலையில் வாழ்வைத் தொலைக்கும் தன்மையுடையதாய் இருப்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

பட்டாசுத் தொழிலில் வேலை செய்யும் இளம்பெண்கள், தான் பருவமடைந்ததுகூட தெரியாத தன்மையைப் பதிவு செய்துள்ளார். இதனோடு, கிராம வாழ்வில் பருவமடைந்த பெண்களுக்குச் சாதகம் எழுதும் முறையை பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது தொழில் சார்ந்த கஷ்டங்களையும் நம்பிக்கை சார்ந்த விழுமியங்களையும் 'உதிரப் பூ' என்ற கதையில் புனைவு செய்துள்ளார்.

பட்டாசுத் தொழிற்சாலையில் வெடி தயாரிக்கும்போது, அரசாங்க உத்தரவுகள் எந்த அளவுக்கு பின்பற்றப்படுகின்றன என்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வாறு பின்பற்றாமலும், பெரிய பெரிய ஆர்டர் எடுக்கும்போது ஏற்படும் விளைவுகளைப் பதிவு செய்வதாக 'நசுக்கம்' கதை அமைகின்றது.

தொழிற்சாலையில்
வேலை செய்யும்
ஆண்கள் தன்
முதலாளியிடம்
திருமணம் குறித்துத்
தெரிவிக்கும் போது,
அந்த பொண்ணும்
இங்கதான வேலைக்கு
வரும் என்ற கேள்வியின்
வக்கிரம்
புரியாமலில்லை.
தீப்பெட்டித் தொழிலில்
வாழ்வைத் தொடங்கிய
பெண்ணின் வாழ்வு,
தான் வாழப்போகும்
ஊரில் உள்ள
தொழிற்சாலையில்
வாழ்வைத் தொலைக்கும்
தன்மையுடையதாய்
இருப்பதைப்
புரிந்துகொள்ள முடிகிறது

மேற்கண்ட இரண்டு தொழில்களைப் போல் வேட்டைத் தொழில் செய்பவர்கள் வாழ்வியலை 'இரவின் மரணம்' பதிவு செய்துள்ளது. அதில் குறவர்கள் இரவு வேட்டைக்குச் செல்லும்போது ஏற்படும் சந்திப்புகள் மற்றும் சிக்கல்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனை 'எல்லாத்துக்கும் ஒரு நாள் சாவு, வேட்டைக்காரனுக்கு நித்தமும் சாவு' என்ற வரிகளிலிருந்து புரிந்துகொள்ளலாம்.

உழவுத் தொழில் மேற்கொள்பவர்களுக்கு மிகுந்த உளைச்சலைத் தரக்கூடிய விஷயம் கடனும், தண்ணீரும் தான். இவ்விரு பொருண்மைகளை அடிநாதமாகக் கொண்டு 'விருவு' மற்றும் 'கழிவுகள்' ஆகிய கதைகளைப் புனைந்துள்ளார். இதில் விருவு கதையில் கடன் தொல்லையோடு, உழவுத் தொழில் சார்ந்த நடைமுறை வாழ்வியலையும் பதிவு செய்துள்ளார். கழிவுகள் கதைகள் சாயத் தொழிற்சாலைக் கழிவுகள் விவசாயம் மேற்கொள்ளும் நீரில் கலப்பதனால் உற்பத்தி சார்ந்தும் வயலில் வாழும் பறவையினங்கள் சார்ந்த பாதிப்பையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதில் இயற்கை விவசாயம் செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தியுள்ளார். மேலும் பரம்பரையாக உழவுத் தொழில் மேற்கொள்பவரோடு, புதிதாக அத்தொழிலில் ஈடுபட்டு முன்னேறி வருபவர்கள் படும் துயரினைப் பதிவு செய்வதாக 'முளைக்கும்' கதை அமைந்துள்ளது. இதில் மிளகாய்த் தொழில் உற்பத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கண்ட சூழலைப் புனைவாக்கியுள்ளார்.

அன்றாட வேலை செய்து உயிர் வாழ்ந்து வருபவர்களின் வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில கதைகளைப் புனைந்துள்ளார். இதில் கால ஓட்டத்தில் எல்லாம் மாறக்கூடியன என்பதை மறந்து, முடிவெட்டும் தொழில் மேற்கொள்பவரிடம் மேல்நிலைச் சமுதாயமாகக் கருதிக்கொள்ளும் நபரின் செயல்பாட்டை 'சிதைவுகள்' கதையில் புனைந்துள்ளார். இதேபோல் தினந்தினம் பூ விற்று கிடைக்கும் வருமானத்தில் கணவனுக்கு 'குடி'ப்பதற்கும், குழந்தைகள் வாழ்வதற்கும் போராடிக் கொண்டிருக்கும் பெண்ணின் சோகத்தை 'மணம்' என்னும் கதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'தொக்கம்' என்னும் கதையில் பனையேறிகளின் வாழ்வை பனைமரத்தில் கூடு கட்டியுள்ள செம்பிராந்தின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். 'சோறு' என்னும் கதையின் வாயிலாக ஆடு மேய்ப்பவர்களின் உரையாடலை மையமாகக் கொண்டு மேய்ச்சல் தொழிலின் தன்மைகளைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

மேற்கண்ட தொழில்கள் சார்ந்த சோ.தர்மனின் புனைவின் வகைமைகளைப் புரிந்துகொள்ளலாம். ஒரு படைப்பாளன் தான் காணும் உலகில் தனக்கு ஏற்பட்ட தாக்கத்தின் மூலம் படைப்புகளை உருவாக்குகின்றான். பட்டாசு, தீப்பெட்டி, உழவு, முடித்திருத்தம், பூ விற்றல், வேட்டை ஆகிய தொழில் சார்ந்து தர்மனுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புகளாகவோ அல்லது கீறல்களாகவோ மேற்கண்ட கதையைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

சோ.தர்மன் சமூகம் சார்ந்த அனைத்துப் பக்கங்களிலும் தனது பார்வையைச் செலுத்தியுள்ளார் என்றே தோன்றுகிறது. ஒரு தனி மனிதன், அவன் சார்ந்த குடும்பம், சமூகம், சமூகத்தில் நடைபெறும் நல்லது, கெட்டது, கெட்டது என்றால் அதை செய்த நபர் அவ்வாறு செய்ததற்குரிய காரணம் யார்? அவன் மட்டும் தானா? அல்லது இந்த சமூகமா? ஒரு சூழலில் தவறு செய்தவன் மீண்டும் திருந்தும்போது சமுதாயம் செய்யும் உபகாரம் என்ன? என்ற நோக்கிலும், பெண்கள் குறித்து சமுதாயத்தின் பார்வை என்ன? ஒரு பெண் தனக்கு ஏற்படும் சிக்கல்களை எப்படி எதிர்கொள்கிறார்? என்ற நோக்கிலும் சமூகம் சார்ந்த இவரது கதைகளைப் பொதுநிலைப்படுத்தலாம்.

சமூகத்தில் உறவுகளில் பிணக்கு ஏற்படுவது என்பது இயல்பு. அண்ணன் தங்கை உறவில் விரிசல் ஏற்பட்டு, ஒரு நல்ல நிகழ்வு நடைபெறும்போது இருவர் உள்ளத்திலும் ஏற்படும் மன ஊஞ்சலாட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட புனைவு 'மனம் என்னும் ஊஞ்சலிலே'. வார்த்தை என்ற சொல்லை மிகவும் சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அப்படி கணவன்-மனைவி என்ற குடும்ப வாழ்வில் ஒரு வார்த்தை ஏற்படுத்திய விரிசலும் மன உளைச்சலும், யார் பெரியவர் என்ற தன்முனைப்பையும் விவரிப்பதான கதை 'வார்த்தைகள்'.

தொழில் சார்ந்த கதைகளில் பெண்கள் வாழ்வியலைப் பதிவு செய்தது போலவே சமூகம் சார்ந்தும் பதிவு செய்துள்ளார். பெண்கள் சாபம் விட்டால் பலிக்கும் என்பதை வற்புறுத்தும் தன்மை உடைய கதை சாபம்! ஒரு தொன்மத்தைப் பெண்ணுருவில் கட்டமைத்து, அதன்மூலம் ஐ.நா.சபையைக் கேள்விக்குட்படுத்தி கேலி செய்யும் தன்மையில் கதை அமைந்துள்ளது. "ஊழ்" என்பதனை வலிமை படுத்தும் தன்மையில் அமைந்த கதை "ஊழ்". ஒரு பெண்ணைத் துன்பப்படுத்தி அவளால் பெறப்பட்ட சாபம் பலிக்கும் என்பதை மையமாகக் கொண்ட கதை. தினக்கூலி வேலைக்குச் செல்லும் பெண் படும் துயரங்களை 'வாழையடி' பதிவு செய்துள்ளது. கிராமத்தில் பக்கத்து பக்கத்து வீடுகளில் பொருட்கள் திருடுபோனால் இரு குடும்பத்துப் பெண்களும் போட்டுக் கொள்ளும் சண்டையை 'சத்தியங்கள்' என்னும் கதையில் பதிவு செய்துள்ளார். 'அழுக்கு' என்னும் கதையில் ஆதரவற்ற நிலையில் வாழும் பெண்ணைப் பற்றிப் பதிவு செய்துள்ளார். இக்கதை ஆதரவற்ற பெண்ணின் வாழ்வியலை நாசமாக்குபவர்கள் சமகாலத்திலேயே தண்டிக்கப் படுவர் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்ணின் கூற்றாக, இந்தச் சமுதாயத்தில் கோவலனாக ஆண்கள் வாழும் வரை கண்ணகி சிலையாக இருக்க முடியாது என்பதை உணர்த்தும்விதமாக 'சிலையற்ற கண்ணகி' அமைந்துள்ளது. விதவைப் பெண்ணின் கேள்வியாக அமையும் கணவன் இறந்தால் கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் பெண்களுக்கு மட்டும் தானா? மனைவி இறந்தால் கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் கிடையாதா? என்பதை மையப்படுத்துவதாக 'சிதறல்கள்' கதை அமைந்துள்ளது. இந்தச்

சோ.தர்மன் சமூகம்
சார்ந்த அனைத்துப்
பக்கங்களிலும் தனது
பார்வையைச்
செலுத்தியுள்ளார் என்றே
தோன்றுகிறது. ஒரு தனி
மனிதன், அவன் சார்ந்த
குடும்பம், சமூகம்,
சமூகத்தில் நடைபெறும்
நல்லது, கெட்டது,
கெட்டது என்றால் அதை
செய்த நபர் அவ்வாறு
செய்ததற்குரிய காரணம்
யார்? அவன் மட்டும்
தானா? அல்லது இந்த
சமூகமா? ஒரு சூழலில்
தவறு செய்தவன்
மீண்டும் திருந்தும்போது
சமுதாயம் செய்யும்
உபகாரம் என்ன? என்ற
நோக்கிலும், பெண்கள்
குறித்து சமுதாயத்தின்
பார்வை என்ன? ஒரு
பெண் தனக்கு ஏற்படும்
சிக்கல்களை எப்படி
எதிர்கொள்கிறார்? என்ற
நோக்கிலும் சமூகம்
சார்ந்த இவரது
கதைகளைப்
பொதுநிலைப்படுத்தலாம்

சமூகத்தில் கணவனை இழந்து அலுவலகங்களுக்கு வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களின் நிலை மோசமானதும் கடினமானதாக உள்ளது. ஒரு மரத்திற்கு இருக்கும் மனிதப்பண்பு இங்கு மனிதனுக்கு இல்லை என்பதை 'வதை' கதை உணர்த்துகிறது.

சமூக மதிப்பீட்டில் குழந்தைப்பேறு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. குழந்தைப் பேற்றை கொண்டு நடைபெறும் தொழிலை தான் சார்ந்த பகுதியில் உள்ள கோயிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'கோணல்கள்' கதையில் எழுதியுள்ளார். 'குருத்து' என்னும் கதையில் ஒரு குழந்தையின் இறப்பை மையமாக வைத்து அவர்களின் நம்பிக்கை மற்றும் சாதிய இறுக்கத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

சாதாரண மனிதன் அரசு மருத்துவமனைக்குச் செல்லும்போது அங்கு ஊழியர்கள் மற்றும் மருத்துவர்கள் நடந்துகொள்ளும் விதத்தை கோடிட்டுக் காட்டும் 'சிகிச்சை' கதையில் திருடனாப் பாத்து திருந்த நினைச்சாலும் சமுதாயம் அவனைத் திருந்த விடாது. சிகிச்சை பெற வேண்டியது சமுதாயமே தவிர தனிப்பட்ட மனிதனல்ல என்பதை மையப்படுத்துகிறது. சட்டத்தின்மூலம் சரிசெய்ய முடியாது என்பதை 'சட்ட வேலைகள்' என்னும் கதையில் ஜெயிலில் மனிதர்களை அடைத்து வைக்கும்போது அடைபடுவது சட்டமே தவிர மனிதர்களுடைய உணர்வுகள் இல்லை என்பதை வலியுறுத்தும் கதை. ஒரு மனிதன் கோபத்தினால் செய்யும் தவறினால் ஏற்படும் தீங்கினை உணர்ந்து பழைய நிலையை அடையும்போது ஏற்படும் மனஉணர்வை 'விட்டு விலகி' பதிவு செய்கிறது. மனிதன் என்பவன் எந்த ஒன்றையும் எதிர்ப்பார்ப்போடு செய்யும் மனநிலை உடையவன், ஆனால், மரங்கள் எந்த எதிர்பார்ப்புமின்றி மனிதனுக்கு உதவுகிறது என்பதை உணர்த்துவதாக 'அவஸ்தை' உள்ளது. ஒருவன் தன் வாழ்வில் செய்யும் எல்லா நல்ல காரியங்களும் அவனுக்குத் தீங்காக அமையும் என்பதை வலுப்படுத்தும் விதமாக 'மிதவை' அமைந் துள்ளது. சமுதாயத்தில் ஆண் என்பவன் தான் நினைத்ததை அடைய எந்த ஒன்றையும் செய்வான் என்பதை 'அழுத்தம்' கதையின் மூலம் பதிவு செய்துள்ளார். சாராயம் விற்று வாழ்பவன் திருந்தி வாழ நினைக்கும்போது சமுதாயமும் அதிகாரமும் அவனைத் திருந்த விடாமல் தடுப்பதை 'தழும்பு' கதை சுட்டுகிறது. எந்த ஒரு தவறுக்கும் விசாரணை என்பதை தவறு செய்தவன் நிலையிலிருந்து தொடங்கப்பட வேண்டும் என்பதை 'நாசி' கதை உணர்த்துகிறது. அதிகாரத்திற்கு பயந்து அதிகாரி தனது செயலைத் தவறாக செய்த அதிகார துஷ்பிரயோகத்தை 'நீர்ப்பழி' சுட்டுகிறது. மன்னனாக இருந்தாலும் தன் அதிகாரத்தால் தான் செய்த தவறை மறைக்க முடியாது என்பதை 'பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பிரபஞ்சம்' என்னும் கதைப் பதிவு செய்கிறது.

சமுதாயத்தில் கலவரங்கள் ஏதேனும் ஒரு வடிவத்தில் தோன்றும். இவரது கதைகளில் கலவரம் குறித்து சில பதிவுகள் இடம்பெற்

சமூக மதிப்பீட்டில்
குழந்தைப்பேறு
முக்கியத்துவம்
பெறுகிறது. குழந்தைப்
பேற்றை கொண்டு
நடைபெறும் தொழிலை
தான் சார்ந்த பகுதியில்
உள்ள கோயிலை
அடிப்படையாகக்
கொண்டு 'கோணல்கள்'
கதையில் எழுதியுள்ளார்.
'குருத்து' என்னும்
கதையில் ஒரு
குழந்தையின் இறப்பை
மையமாக வைத்து
அவர்களின் நம்பிக்கை
மற்றும் சாதிய
இறுக்கத்தைப் பதிவு
செய்துள்ளார்

றுள்ளன. தமிழக மற்றும் இந்திய அரசியலில் சிலைகள் முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகின்றன. சிலை உருவத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றும் கலவரத்தினை 'குரளி வித்தைக்காரன்' கதை கூறுகிறது. 'இறுக்கம்' என்னும் கதை சாதி சண்டைகளால் ஏற்படும் கலவரங்களை மையமிட்டது. கலவரங்கள் நிகழும் சூழலில் நிலவும் இறுக்கமான மன உணர்வுகளை இக்கதைப் பதிவு செய்கிறது. கொடிகளின் நிறத்தால் உண்டாகும் கலவரத்தை மையமிட்டது 'கொடிகளின் நிறம்' கதை.

ஒவ்வொருவர் வாழ்விலும் சில சுவடுகள் படிந்திருக்கும். சோ.தர்மனது மனதில் படிந்துள்ள சுவடுகளுள் சிலவற்றைப் புனைவாக்கியுள்ளார். 'இருந்தது' என்னும் புனைவில் இறந்துபோன பாட்டியின் நிழற்படத்தைக் கொண்டு, தான் வாழ்ந்த இளமைக்கால வாழ்வை நினைவுகூறும் கதை. ஒரு ஊரில் போஸ்ட் மாஸ்டராக பணிபுரிந்த சண்முகசுந்தரத்தின் வாழ்வை அவரது பணியோடும் அவ்வூர் மக்களோடும் ஒப்பிடும் 'சார் போஸ்ட்'. ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இரண்டு முகம் உண்டு. அதில் படைத்தளபதியாக பணியாற்றிய ஒருவரின் வரலாற்றையும் அவரது டைரியையும் இணைக்கும் பாலமாக 'அன்பின் சிப்பி' அமைந்துள்ளது.

அன்றாட நடைமுறை வாழ்வில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளைக் கொண்டும் தனது புனைவினைச் சாத்தியப்படுத்தியுள்ளார். வேலையில்லாமல் ஊரில் சுற்றித் திரியும் கும்பல் உண்டாக்கும் வம்புச் சண்டைக்கு, எதையும் அறியாத அதற்குச் சம்பந்தமில்லாத அப்பாவி மக்கள் பாதிக்கப்படுவதை 'அப்பாவிகள்' கதை சுட்டுகிறது. 'ஒச்சம்' என்னும் கதை கண் பார்வையற்றோர் படும் துயரங்களை மட்டும் கூறாமல் பார்வையுடையோர் கண் தானம் செய்ய வேண்டும் என்ற விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்துகிறது. 'சோக வனம்' கதை மற்ற கதைகளோடு ஒப்பிடும்போது மிக அடர்த்தியான உவமைகளைக் கொண்ட கதை. காடுகளை அழிப்பதினால் ஏற்படும் பாதிப்பை மையமாகக் கொண்டது.

இன்றையச் சூழலில் சாமியார்கள் எப்படி அரசியல்வாதிகளாகச் செயல்படுகின்றனர் என்பதை 'நடப்பு' கதையின்வழி அறிய முடிகின்றது. வேலை கிடைக்கும் வரை கஷ்டப்படுவதும் வேலை கிடைத்தவுடன் ஏமாற்றுவதும் என்ற கொள்கையில் செயல்படுபவரை 'விசாரம்' கதை பதிவு செய்கிறது. ஒரு நாள் வேலை கிடைப்பதற்கு வழியில்லாமல் கிடைத்த ஒரு நாள் வேலையில் ஏற்பட்ட உணர்வுகளை 'கழுகுகள்' பதிவு செய்கிறது. வனகுமாரன் கதையில் எல்லாவற்றையும் வெல்லக்கூடிய ஒன்றாக காமத்தினைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த உலகத்தில் யாரும் யாரையும் நம்புவதற்கில்லை. இதனைப் பாலியல் வன்மத்துக்குள் ஒரு நம்பிக்கைத் துரோகத்தையும் இணைத்து 'வலைகள்' என்னும் கதையில் புனைந்துள்ளார். உணர்வு சார்ந்த உண்மையான மனிதன் என்பவன் எப்படி இருப்பான் என்பதை 'மனுஷம்' கதை உணர்த்துகிறது.

மனிதன், மதம் இவற்றோடு சமூகம் கொண்டுள்ள உறவினை 'ம(னி)தம்(?)' கதைப் பேசுகிறது.

வீட்டில் வளர்க்கும் செல்லப் பிராணிகளுடன் மனிதன் கொண்ட வாழ்வு எத்தகையது என்பதை (அ)ஹிம்சை கதைக் கூறுகிறது. மக்களின் அடையாளம் சார்ந்த கலைகள், சினிமா தாக்கத்தினால் அடைந்த மாற்றங்களை 'நிழல்பாவைகள்' பதிவு செய்கிறது. இந்த உலகத்தில் உண்டாக்கப்பட்டவை அனைத்தும் கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்டவை என்பதை எனக்கான சாமி மூலம் வலுப்படுத்துகிறார். பழமையை முதன்மைப்படுத்தும் நோக்கில் நவீன மருத்துவ முறைமைகளைவிட பழைய மற்றும் நம்பிக்கை சார்ந்த மருத்துவத்தை முக்கியத்துவம் நோக்கில் 'மருந்து' கதை அமைகின்றது. வெட்ட வெளியில் விளிம்புநிலை வாழ்வை மேற்கொள்ளும் மனிதர்களைப் பற்றியது 'மைதானம்'. இதில் 'குடி' அவர்களுக்கு எத்தகைய பாதிப்பினை உண்டாக்குகிறது என்பதை இக்கதைப் பதிவு செய்கிறது.

'தற்காத்து' என்ற கதை தற்காப்பு கலை பயிற்றுவிப்பது தொடர்பாகவும், அதை எப்போது பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை முன்னிறுத்துகிறது. 'வம்சம்' புதிய ஆகாயங்கள் உருவாவது தொடர்பான கதை. 'சிருஷ்டி' என்பது கிறித்தவ மத போதனைகளும், கூடை முடைபவனின் வாழ்வையும் ஒப்பிட்டு, விசாரணை செய்யும் நோக்கில் அமைந்த கதை.

சிறுகதைத் தொகுப்புகள்

சோ.தர்மன் கதைகள், மருதா, 2001

ஈரம், சிந்து பதிப்பக அறக்கட்டளை, சென்னை, 1994

சோகவனம், சாருலதா பதிப்பகம், சென்னை, 1999

சோ.தர்மன் கதைகள், சிபிச்செல்வன் (தொகுப்பு), சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை, 2010

மாற்றுவெளி இதழ் : 12

மாற்றுவெளி பன்னிரண்டாவது இதழ் 'தமிழகக் கடலோரச் சிறப்பிதழாக' வெளிவரவுள்ளது. கடலோர வாழ்க்கையின் பல்வேறு பரிமாணங்கள் குறித்தக் கட்டுரைகள் இடம்பெறும். தமிழகக் கடலோர வாழ்க்கை, கூடங்குளம் போராட்டத்திற்குப் பின்பு புதிய சிக்கல்களை எதிர்கொள்வதாக அமைகிறது. இத்தன்மை குறித்தும் கட்டுரைகள் வெளிவரும். இதழின் அழைப்பாசிரியர்கள்: **வந்தையா கான்ஸ்டந்தின்** மற்றும் **வேதசகாயகுமார்.எம்.**

”எழுத்தை விட வாழ்க்கை நுட்பமானதாகவும், புதிர்கள், எதிர் பாராத திருப்பங்கள் நிறைந்ததாகவும் இருக்கிறது. வாழ்க்கையின் முன் எழுத்து பாவம் போல நிற்கிறது” என்று கூறும் ச. தமிழ்ச் செல்வனின் 32 சிறுகதைகளடங்கிய முழுத்தொகுப்பை பாரதி புத்தகாலயம் சமீபத்தில் வெளியிட்டுள்ளது. 80களில் தொடங்கிய இவரின் எழுத்துப்பயணம் படைப்பிலக்கியத்தில் காலூன்றி, பண்பாட்டு வெளியில் நிலைகொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கவிதைகளில் மிகுந்த நாட்டமுள்ளவர், சிறுகதைக் களத்தைத் தேர்ந்துகொண்டு யதார்த்தத்தில் இயல்பான மொழி, பிரச்சாரமற்ற தன்மை, சிறுகதைக்குரிய சாதுர்யம் கொண்டு இயங்கினார் என்றுதான் ச.த.வின் படைப்புகளைக் குறித்து பொதுவான கருத்தை முன்வைக்க இயலும்.

வெயிலோடு போய், வானின் தனிமை என்னும் இரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகளும் வெளிவந்தபின் 80களின் நம்பிக்கைக்குரிய படைப்பாளியாக வலம் வந்தவர். இயக்கம் அமைப்பு எனத் தீவிரம் செலுத்தி படைப்பிலக்கியத்தைக் கைவிட்டது அல்லது அவ்வாறு செய்ய நேர்ந்தது எதிர்பாராததும் எவரும் செய்யத்துணியாததுமே. முப்பது சிறுகதைகளுக்கு மேல் எழுதித் தன்னை இலக்கிய வட்டத்தில் ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்ட எந்த எழுத்தாளரும் அதைத் தக்க வைத்துக்கொள்ளவே விரும்புவார். அதுதான் நியாயமாகவும் இருக்க முடியும்.

எழுதத் தொடங்கும் போதான மனநிலை ஒருவித எதிர்பார்ப்புகள் சூழ்ந்தது. இதில் படைப்பாளியின் ஆத்மார்த்த உணர்வுகளும் கனவுகளும் கூட அடக்கம். ஒரு எழுத்து முதல்கட்ட அங்கீகாரம் பெற்றபின் அந்த எழுத்து கலைஞனின் மீது வாசகர்களின் ஒட்டுமொத்த கவனமும், எதிர்பார்ப்புகளும் குவிகிறது. அதற்கேற்ப தன் படைப்புலகின் உன்னதங்களை புதிர்களை ரகசியங்களை வலிகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டியது கலைஞனின் தார்மீகக் கடமை.

தமிழ்ச்செல்வன் தனது முப்பதுக்கும் அதிகமான கதைகளின் ஊடாக கரிசல் மண்ணையும் வறுமைப் பிடிக்குள்ளாகப்பட்ட விதம் விதமான ஆண் பெண்களையும் சின்னஞ்சிறுவர்களின் ஆசை அபிலாஷைகளையும் காதல்வயப்பட்ட உள்ளங்களின் தகிப்பையும் தவிப்பையும் உறவின் விரிசல்களையும் கலாபூர்வமாகச் சித்தரித்தவர். பாசாங்கற்ற இயல்பான மொழிநடையில் வாசகனை நோக்கி மழைபோல நேரடியாகப் பொழியும் ச.த.வின் கதைகள்,

உரையாடல் எளிமையையும் கூர்மையான அங்கதத்தையும் தன்னளவில் கொண்டவை.

தமிழ்ச்செல்வன் சிறுகதைகள் எழுதுவதை நிறுத்திக்கொண்டதன் ரகசியத்தை எவ்வளவு முயன்றும் என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஒரு வளமான இலக்கியப் பின்னணியுள்ள குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்; இலக்கிய நிகழ்வுகளில் கலந்துகொள்வதையும் எழுத்தாளர்களைச் சந்திப்பதையுமே வாடிக்கையான செயல்பாடுகளாகக் கொண்டவர்; இலக்கியச் சூழலில் ஒவ்வொரு நடவடிக்கை யையும் உன்னிப்பாக கவனித்து எதிர்வினையாற்றி வருபவர்; தொடர்ந்து படைப்பிலக்கியச் சூழலில் இயங்காமல் போனதை நான் துரதிருஷ்டவசமானது என்றே கூறுவேன்.

எழுதுகிற கட்டுரைகளில், முன்னுரைகளில் தன்னைக் குறித்த சுயவிமர்சனத்தையும் செய்துகொள்வது தமிழ்ச்செல்வனின் இயல்பு. இது எல்லா எழுத்தாளர்களிடமும் இல்லாத பண்பு. ஒரு சிறிய முன்னுரை ஒன்றில் தனது கதைகளைக் குறித்து இவ்வாறு அவர் எழுதுகிறார்.

”என் முதல் தொகுப்பை வாசித்து விட்டு சில நண்பர்கள் எழுத்து என்பது வாழ்க்கைக்கு இவ்வளவு நெருக்கமாக இருக்க முடியுமா என்று பாராட்டினார்கள். அப்போது அதுபோதை தந்தது. 27 வருடங்களுக்குப் பிறகு அதே கதைகளை இப்போது நான் வாசிக்கும்போது என் கிராமத்தின் ஆன்மா என் கதைகளில் இல்லாததை உணர்கிறேன். அழுத்தம் பெறாத கதைகளாக சின்னவயதில் எழுத்தாளனாகிற ஆசையில் வேகவேகமாக எழுதிப் பார்த்த கதைகளாகவே இவை என் முன்னால் விரிந்து கிடக்கின்றன. அதுருப்தியில் முகம் சுளிக்கிறேன். மொத்தமாவு இவ்வளவு தான். இதைத்தான் மாற்றி மாற்றிச் சுட்டுக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். என்கிற வருத்தம் இருக்கிறது.” இப்படியெல்லாம் கூட ஒரு எழுத்தாளர் தன்னைக் குறித்து சுயவிமர்சனம் செய்துகொள்ள முடியுமா? இங்குள்ள எத்தனை பேருக்கு இந்த தைரியம் இருக்கிறது... தெரியவில்லை. காதலியின் நினைவுகளில் பித்தேறிய காதலன் ஒருவன் தன்னைத்தானே சுயவதம் செய்துகொள்கிற மாதிரி இது அதீதமாக இருக்கிறதே என்று நான் அவருடைய இந்த முன்னுரையை வாசித்து அதிர்ந்து போயிருக்கிறேன். மீண்டும் மீண்டும் அந்த முன்னுரையை வாசித்தபிறகு என்னால் ஒரு விஷயத்தை தீர்மானிக்க முடிந்தது. இது ச.த.வின் எழுத்தைக் குறித்த அவரின் சுய மதிப்பீடாக இருக்க வாய்ப்பில்லை. இடையறாது எழுத்தை நேசிக்கும் ஒரு எழுத்துக் கலைஞன் இத்தனை காலம் நம்மால் எழுத முடியாமல் போனதே என்னும் குற்றவுணர்வுக்குள்ளாகையில் நிகழும் யதார்த்தமே தவிர வேறில்லை என்பது தான் அது.

35க்கும் அதிகமான நாவல்கள், நூற்றுக்கணக்கிலான சிறுகதைகள், நிறைய குறுநாவல்கள் எழுதிய ஜெயகாந்தன் எழுத்தை

”என் முதல் தொகுப்பை வாசித்து விட்டு சில நண்பர்கள் எழுத்து என்பது வாழ்க்கைக்கு இவ்வளவு நெருக்கமாக இருக்க முடியுமா என்று பாராட்டினார்கள். அப்போது அதுபோதை தந்தது. 27 வருடங்களுக்குப் பிறகு அதே கதைகளை இப்போது நான் வாசிக்கும்போது என் கிராமத்தின் ஆன்மா என் கதைகளில் இல்லாததை உணர்கிறேன். அழுத்தம் பெறாத கதைகளாக சின்னவயதில் எழுத்தாளனாகிற ஆசையில் வேகவேகமாக எழுதிப் பார்த்த கதைகளாகவே இவை என் முன்னால் விரிந்து கிடக்கின்றன

நிறுத்திக் கொண்டது குறித்து..." அவர் எழுதியபோது "கலைஞன், எழுத்தாதபோது மேலும் கலைஞன்" என்பார் சுந்தரராமசாமி. இதை தமிழ்ச் செல்வனின் நிலையுடன் ஒப்பிட்டுக் காண இயலாதெனினும் தமிழ்ச்செல்வன் கதைகளைக் குறித்த சுந்தர ராமசாமியின் ஒரு மதிப்பீட்டை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடலாம்.

"எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் அனுபவங்கள்மேல் இருவருக்கு இருக்கும் பிடிப்பு, அந்த உலகங்களை எழுப்ப அவற்றில் கொள்ளவேண்டிய தேர்வுகளின் சூட்சமங்கள், கொல்லத்தெரியும் கலை, அதைவிடப் பெரிதான சொல்லாமல் விடத்தெரியும் கலை ஆகியவை இவருக்கு மிக நன்றாகக் கைவந்திருக்கின்றன. திறந்த மனத்துடன் இவர் அனுபவங்களை எதிர்கொள்வதும் ஜீவன்களின் பரிதவிப்பில் இவர்கொள்ளும் நெகிழ்வும், ஒவ்வொரு கதையிலும், கலைப்பூர்வமாகப் பதிவாகியுள்ளன". தமிழ்ச்செல்வனின் கதைகளை வாசித்து அவரை ஒரு மிகச் சிறந்த கதைசொல்லி என மதிக்கத் தெரிந்த எனக்கு அவருடைய கதைகளைக் குறித்த பிறரின் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்துகொள்கிற வாய்ப்பு போதுமான அளவு கிடைக்கவில்லை. ஏனெனில் 80களின் எழுத்தாளர்களை இடைவிடாமல் பேசுகின்ற நிலை இன்றைய சிற்றிதழ்ச் சூழலில் இல்லை. முதல் தலைமுறை இரண்டாம் தலைமுறை எழுத்தாளர்களைத் தொடர்ந்து பேசுவரும் நாம் நமக்கு சற்று முந்தைய தலைமுறைகளை மனம் திறந்து பேசத் தயக்கம் காட்டுகிறோம்.

மெளனிக்கு என்றிருக்கும் 20 கதைகள் தான் அவரை 'சிறுகதையின் திருமூலர்' ஆக்கியுள்ளது என்கிறார்கள். மெளனியும் கூட "இந்த என் இருபது கதைகளைப் படித்துப் புரிந்துகொள்ள நூற்றாண்டுகள் பிடிக்கும்" என்றார். தமிழ்ச்செல்வனுக்கு இந்தக் கூற்றுகளிலெல்லாம் உடன்பாடு இருக்க முடியாது. ஒருமுறை அவருடனான உரையாடலின்போது சமகாலத்தில் எழுதப்படும் சிறுகதைகளைக் குறித்து தனது திருப்தியின்மையைக் குறிப்பிட்டார். தமுஎகச-வின் மாநில மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய இலக்கிய அறிக்கைக்காக அவர் எல்லா சிறுபத்திரிகைகளையும் புரட்டி சிறுகதைகளாகத் தேடித்தேடி வாசித்துக் கொண்டிருந்த நேரம் அது. "எல்லாக் கதைகளையும் படித்துப் பார்க்கையில் பாலியல் விஷயங்கள்தான் தூக்கலாக இருக்குதப்பா..." என்றார். இது சமகாலக் கதைகளைக் குறித்த அவரின் முழுமையான மதிப்பீடு அல்ல என்றாலும் இதில் உண்மை இல்லாமலும் இல்லை என்றே எனக்குத் தோன்றியது.

தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் போக்கு மாறிவிட்டது என்கிறார்கள். வாஸ்தவம்தான். முக்கியமான சிறுபத்திரிகைகள் எனக் கருதப்படுவனவற்றில் வெளிவருகின்ற கதைகளைப் படிக்கையில் இது புலப்படுகிறது. ஆனால் சுந்தரராமசாமியின் உழைப்பு, வண்ண நிலவனின் தீவிரம், பிரபஞ்சனின் கச்சிதம், வண்ணதாசனின் லயிப்பு, நாஞ்சில்நாடனின் அங்கதம் என எதுவுமே இல்லையோ என்றும் தோன்றுகிறது. அவர்களிடமில்லாத பிற அம்சங்கள்

தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் போக்கு மாறிவிட்டது என்கிறார்கள். வாஸ்தவம்தான். முக்கியமான சிறுபத்திரிகைகள் எனக் கருதப்படுவனவற்றில் வெளிவருகின்ற கதைகளைப் படிக்கையில் இது புலப்படுகிறது. ஆனால் சுந்தரராமசாமியின் உழைப்பு, வண்ண நிலவனின் தீவிரம், பிரபஞ்சனின் கச்சிதம், வண்ணதாசனின் லயிப்பு, நாஞ்சில்நாடனின் அங்கதம் என எதுவுமே இல்லையோ என்றும் தோன்றுகிறது

இவர்களிடத்தில் இருக்கிற மாதிரியும் படுகிறது. தமிழ்ச்செல்வன் என்றில்லை; 80களில் அடையாளம் பெற்ற எல்லா படைப்பாளிகளுக்கும் இந்தத் தயக்கம் இல்லாமல் இல்லை. அவர்களிடமிருந்து படைப்புகளுக்குப் பதிலாக எழும் நீண்ட மௌனத்துக்கு இதுதான் காரணமாகவும் இருக்கமுடியும்.

இனி தமிழ்ச்செல்வன் கதைகளைக் குறித்துப் பார்ப்போம். எனது கிராமத்தின் ஆன்மா என் கதைகளில் இல்லாததை உணர்கிறேன். என்கிற தமிழ்ச்செல்வனின் சுயமதிப்பீட்டிலிருந்து தொடங்கலாம் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் 'பாவனைகள்' என்னும் முதல் கதையிலேயே அவர் கிராமத்தின் ஆன்மாவை வாசகனுக்குத் தரிசிக்கத் தருவதாக உணர்கிறேன். தீப்பெட்டி ஆபீஸிலிருந்து தீப்பெட்டிக் கட்டுகள் வாங்கிவந்து ஒட்டி அதன் வருவாயில் ஜீவனம் நடத்தும் ஒரு வறிய குடும்பம். அம்மாதீப்பெட்டி ஆபீசுக்குப் போய் கட்டுகளை வாங்கிக்கொண்டு வந்து சேருவாள். அம்மா வருவதற்கு முன்னதாக பிள்ளைகளுக்குப் பசி எடுத்திருக்கும். தம்பிக்காரன் அழத்தொடங்க அண்ணன் டின்னில் துழாவி கொஞ்சமாய்க் கிடக்கும் அரிசியில் ஒரு கை அள்ளி தம்பியின் வாயில் போட்டு "இதத் தின்னுகிட்டே சித்த நெரம் வெளாடிட்டு வா. அதுக்குள்ளே அம்மா வந்துருவா..." என்று சமாதானப்படுத்துவான். மனதில் "ராக்கட்டு ஒட்டும் பரபரப்பிருக்கும். ரா வேலைக்குப் போகும் அப்பாவுக்கோ குளிக்கக்கூட நேரமிருக்காது. " என்னடி இன்னும் சோறாக்கலையா" என்று மனைவியை விரட்டுவார். "வடிச்சிர்றேன்" என்கிற மனைவியிடம் "சோத்தப் பொங்கி பயகிட்ட குடுத்துவிடு" என உத்தரவிட்டு வெளியேறுவார்.

அய்யா வேலை பார்க்கிற ஆயில் மில்லுக்குப் போவதென்றால் மூத்தவனுக்கு உற்சாகம். அய்யா எடுத்துக் கொடுக்கும் கடலைப் புண்ணாக்கு அல்லது எள்ளுப் புண்ணாக்கை வாயில் குதப்பிக்கொண்டு ஜாலியாக தூக்கு வாளிக்குள்ளே தம்பிக்காகவும் கொஞ்சம் புண்ணாக்கை ஒளித்துக்கொண்டு வரலாம் என்கிற நினைப்பு அம்மா சோறாக்கிக் கொண்டிருக்கையில் 'டைண்டைன்' என்ற மணிச்சத்தம் மிக்சர் வண்டியிலிருந்து கேட்கிறது. அண்ணன் காரன் டவுசரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு தெருவுக்கு வேகமாக ஓடுகிறான். அதே தெருவைச் சேர்ந்த இவனைப் போன்ற அனேகம் சிறுவர்கள் அரைகுறை ஆடையுடனும் அம்மணமாயும் வந்து சேருகின்றனர். 'ஹைய்ய்' என்கிற கூப்பாடு வண்டியை வரவேற்று தெருக்கோடிவரை சென்று வழியனுப்புவது அவர்களின் வாடிக்கை. இவர்களால் அந்த வண்டியிலுள்ள பலகாரங்களைப் பார்த்து கற்பனையில் திளைக்க மட்டுமே முடியும். நிஜத்தில் அதை வாங்கிப் புசிக்கும் தகுதியற்றவர்கள். சிறுவர்களில் ஒருவன் வண்டியிலிருக்கும் லட்டுக்கு நேராகக் கையை நீட்டி ஒன்றை எடுப்பது போல பாவித்து வாயைப் பெரிதாகத் திறந்து லட்டை உள்ளே திண்ப்பது போலக் காட்டி "ஞ்.....ஞம்.... ஞ்ஞம்...ஞம்...." என்று சத்தமிட்டு மெல்லுவதாக அபிநயிக்கிறான். அவனைப் போலவே எல்லாச் சிறுவர்களும் வெறும் வாயை மெல்லுகின்றனர். இப்போது லட்டை

மெல்லுவதாகக் கற்பனையில் திளைத்தவனின் குட்டித் தம்பி வண்டியிலுள்ள பலகாரத்தை நோக்கி கையை உயர்த்தி நீட்டி எல்லோரையும் போல செய்ய முயற்சிக்கிறான். இந்த இடைவெளியில் மற்றொரு சிறுவன் எம்பிக் குதித்து

லட்டைப் பிடிக்க முயற்சிக்கிறான். அவசரத்தில் கண்ணாடியில் கை பலமாய்ப்பட்டு 'டப்' என்று சத்தம் கேட்கிறது. சிறுவர்கள் தெறித்து ஓடுகின்றனர். குட்டித் தம்பி மட்டும் அகப்பட்டுக் கொள்கிறான். வண்டிக்காரன் குட்டித் தம்பியின் காதைப் பிடித்து திருகுகிறான். அண்ணன்காரன் வந்து தம்பியை விடுவித்து வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்கிறான். அழுகை. அம்மா சமாதானம் சொல்கிறாள். "நாளைக்கி அய்யாகிட்ட சொல்லி அல்வா வாங்கித் திம்போம்" என்கிறாள். அல்வா என்றதும் அழுகை நிற்கிறது. வண்டிக்காரன் நினைப்பு வந்து மீண்டும் அழுகிறான். "அழாதடா... அய்யாவுக்கு சோறு கொண்டுட்டுப் போவம்ல, அப்ப உனக்கு திங்க எள்ளுப் புண்ணாக்கு கொண்டாரேன்" என்று அண்ணன் சொல்கிறான். அல்வாவை நம்புவதைவிட புண்ணாக்கை நம்பலாம். இது நிச்சயம் கிடைக்கும். அண்ணனால் இதைக் கொண்டு வரமுடியும் என்று யதார்த்தத்தை உணர்ந்தவனாகத் தம்பி அழுகையை நிறுத்துகிறான்.

வறுமை உருவாக்கும் கோரச் சித்திரத்தை இதைவிடவும் வலிமையாக ஒரு எழுத்துக் கலைஞனால் வரைந்து காட்ட இயலுமா என்பது என் கேள்வி. இது ஒரு உலகத்தரமான கதை என்பதும் என் வாசக அபிப்பிராயம்.

தீப்பெட்டி ஆபிசுக்குள் நிகழும் 'அசோக வனங்கள்' கதையில் தனியார் நிறுவனங்களின் உழைப்புச் சுரண்டலும் பெண் தொழிலாளர்கள் மீதான வன்முறையும் வசைகளும் தமிழ்ச்செல்வனால் உளவியல் ரீதியாக அணுகப்பட்டுள்ளது.

'வெயிலோடு போய்' ச.த.வை தமிழ்ச் சூழலில் வலுவாக அடையாளப்படுத்திய கதை. அன்பின் இழப்பையும் ஏமாற்றத்தையும் அது கிளர்த்துகின்ற வலியையும் அழுத்தமாகப் பேசிய கதை. திரைப்படமாகவும் வெளியாகி வெற்றி கண்டது.

'கருப்பாசாமியின் அய்யா' கிராமத்து யதார்த்தத்தை அதேமொழியில் பேசிப்பார்த்த படைப்பு. கருப்பாசாமி கருப்பாசாமியின் அய்யா, காளியம்மா என மூன்று கதாபாத்திரங்களின் வழியே தமிழ்ச்செல்வன் சித்திரித்துக் காட்டுகின்ற உலகம் வினோதமானது. கருப்பாசாமியின் அய்யாவைப் போன்ற வேடிக்கை கலந்த மனிதம்தான் வாழ்க்கையை இத்தனை இடர்களுக்கு மத்தியிலும் சுவாரசியமாகவே எதிர்கொள்ளவைக்கிறது. தீப்பெட்டி ஆபீஸைக் களமாய்க் கொண்டு மேலும் விரிகின்ற கதைகளாக 'அப்பாவின் பிள்ளை', 'சுப்புத்தாய்' போன்றவை அமைகின்றன.

'வாளின் தனிமை'யைக் குறித்து நான் ஏற்கெனவே தாமரை இதழில் எழுதியிருக்கிறேன். இந்தக் கதையை மீண்டும் மீண்டும் மறுவாசிப்புக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் நேரங்களில் நாங்கள் எங்கள் கிராமத்தில் விற்றுப் புசித்த எங்கள் பரம்பரை வீடும், அங்கிருந்த

'வாளின் தனிமை'யைக் குறித்து நான் ஏற்கெனவே தாமரை இதழில் எழுதியிருக்கிறேன். இந்தக் கதையை மீண்டும் மீண்டும் மறுவாசிப்புக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் நேரங்களில் நாங்கள் எங்கள் கிராமத்தில் விற்றுப் புசித்த எங்கள் பரம்பரை வீடும், அங்கிருந்த பாரம்பரியப் பெருமையுள்ள பொருட்களும் ஞாபகத்தில் வந்து போவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை

பாரம்பரியப் பெருமையுள்ள பொருட்களும் ஞாபகத்தில் வந்து போவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. வாளின் தனிமையில், வாள் சுப்பையாவுடன் பேசுகிறது. அவரைக் கோபிக்கிறது. எள்ளி நகையாடுகிறது. மேஜிகல் ரியலிச உத்தியை துருத்தாமல் பிரயோகித்துப் பார்த்த தமிழ்ச் சிறுகதை என்று இதைக் கூறுவேன். "சின்ன பிள்ளைக்கு அழகு விளையாடறது, அய்யாவுக்கு அழகு கம்பெடுத்து காட்டுக்கு காவலுக்குப் போறது, அப்பத்தாளுக்கு அழகு கதை சொல்றது, வாளுக்கு அழகு நியாயத்துக்கான சண்டையில் ஒரு வீரன் கையில் சுழல்றது, உனக்கு அழகு இப்படி பஸ்ஸில் எச்சில் வழியத் தூங்கறது" ஒரு சிறுகதையில் உரையாடல்கள் அமைக்கும் பாங்கிற்கு உதாரணமாகத் தமிழ்ச்செல்வனின் பல கதைகளை இவ்வாறு அடையாளப்படுத்தலாம். "இப்படி வாளையே பாத்துக்கிட்டிருந்தா அடுப்பில உலை கொதிக்காது" என்கிறாள் மனைவி. "யோவ் விளக்கெண்ண! பரம்பரை மயிரு மட்டைனுக்கிட்டுப் ப்பளிக் ஆயுதம் வச்சிருக்கிறது சட்டப்படி குற்றம் தெரியுமா? என்கிறார் ஏட்டையா. விடாபிடியாக அந்த வாளுடன் வாழ்கிறார் சுப்பையா.

இதுபோன்ற கதைகளில் தமிழ்ச்செல்வன் கிராமத்து ஆன்மாவாக இயங்கி வாசர்களுடன் உரையாடுவதாகவே உணர்கிறேன். என்னளவில் அவர் ஒரு 'தெக்கத்தி ஆத்மா'வாகவே வெளிப்படுகிறார். எனவே அவரின் சுயமதிப்பீடு ஒருவித உணர்ச்சி வேகத்தில் எழுந்தது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

'பதிமுணில் ஒண்ணு' என்றொரு கதை நம்முடைய தமிழ்நாட்டு கிராமப்புறச் சிறுவர்களின் ஒட்டுமொத்த மன உணர்வுகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. ஊடாக இன்றைய கல்விமுறை அவலங்களைக் கூர்மையாகப் பகடி செய்கிற தொனியிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. படைப்பாளியின் மொழி என்பது ஒன்றுதான். அம்மொழியை இடத்துக்குத் தகுந்த மாதிரி கதைக்களத்துக்குப் பொருத்தமாக, கதாபாத்திரங்களின் தன்மைக்கொப்ப ஒலிக்கச் செய்வதில்தான் படைப்பாளியின் வெற்றியின் சூக்குமம் அடங்கியுள்ளது. வட்டார வழக்குப் பிரயோகமும் கூட அப்படித்தான். தமிழ்ச் செல்வன் இந்த இரண்டு கூறுகளையும் கவனமாகக் கையாள்வதால் அவருடைய படைப்பு வெற்றிக்கு மிக நெருக்கமாகவே எப்போதும் இருக்கிறது.

தமிழ்ச் செல்வனின் ஒவ்வொரு கதையையும் குறித்து அதன் இயல்புக்கேற்ப பல பக்கங்களில் எழுதிக்கொண்டே செல்லலாம். லங்கர்பாய், அரக்குமுத்திரை, ஏவாளின் குற்றச்சாட்டுகள், பின்னணி இசை இன்றி போன்ற சில முக்கியமான கதைகளைப் பேசாமல் விட்டுச் செல்வது எனக்குக் குற்றவுணர்வைத் தருகிறது. 32 கதைகளடங்கிய இந்தத் தொகுப்புக்குப் பதிப்புரை எழுத வாய்த்தபோது நான் இவ்வாறு எழுதினேன்.

"தூய அன்பின் மகத்துவம் உதாசீனப்படுத்தப்படுகையில் எழும்பும் சோகலயங்களை இவர்தன் கதைகளில் ஒரு தேர்ந்த இசைக் கலைஞனைப் போல இசைத்துக்காட்டுகிற பாங்கு அலாதியானது.

தமிழ்ச் செல்வனின்
ஒவ்வொரு கதையையும்
குறித்து அதன்
இயல்புக்கேற்ப பல
பக்கங்களில்
எழுதிக்கொண்டே
செல்லலாம். லங்கர்பாய்,
அரக்குமுத்திரை,
ஏவாளின்
குற்றச்சாட்டுகள்,
பின்னணி இசை இன்றி
போன்ற சில
முக்கியமான
கதைகளைப் பேசாமல்
விட்டுச் செல்வது
எனக்குக்
குற்றவுணர்வைத்
தருகிறது

மாற்றுவெளி

பெண்டளின் அகவெளியை நுட்பமாக அவதானித்தவராக தமிழ்ச்செல்வன் பல கதைகளில் வெளிப்படுகிறார். ஆண் பெண் உறவின் சிக்கல்களை இத்தனை நெருக்கமாக நின்று அலசிப் பார்த்தவர்கள் தமிழில் குறைவு. குழந்தைகளின் மெல்லிய மன ஓட்டங்கள், ஆசைகள், துக்கங்கள் இவருடைய எழுத்தின் வழியே துல்லியமான சித்திரிப்பைப் பெறுகிறது. எதை எழுதினாலும் அதுவாகவே மாறும் தன்மை நல்ல கலைஞனின் அடையாளம். அந்த பரிபூரணத்தை நாம் இத்தொகுப்பிலுள்ள எல்லாக் கதைகளிலும் பெறமுடியும்.”

கதைகள் எழுதாமல் கழித்த கால் நூற்றாண்டில் தமிழ்ச்செல்வன் ஒரு பண்பாட்டுப் போராளியாக, தலைமைப் பண்பில் மிளிர்ந்தவராக அறிவொளி இயக்கச் செயல்வீரராக மறுஅவதாரம் எடுக்க முடிந்திருப்பது பலம். இந்த இடைவெளியில் கிடைத்த அனுபவங்களை அவர் படைப்பிலக்கியமாக எழுதிப் பார்க்கவேண்டும். எல்லாத் தோழர்களும் ஒருங்கிணைந்து செய்யவேண்டிய தலையாய பணி அவரை மீண்டும் கதைகள் எழுத வைப்பதுதான். ஆம் அந்தப் பேனாவின் தனிமையைப் போக்கவேண்டும்.

பார்வை நூல்

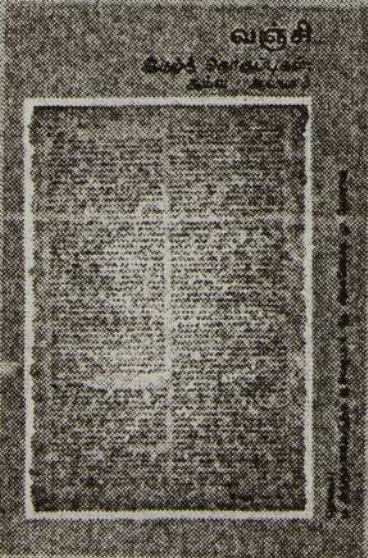
தமிழ்ச்செல்வன் சிறுகதைகள், பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை.

கருத்தரங்க ஆய்வுக் கட்டுரை நூல்கள் :

அறிமுகம்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத்துறை முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்கள் 2005ஆம் ஆண்டு முதல் கருத்தரங்க ஆய்வுக் கட்டுரைகளை நூல் வடிவில் பதிப்பித்து வெளியிடுகின்றனர். இவ்வரிசையில் பரிசல் வெளியிட்ட தொகுதிகள் பின்வருமாறு:

- 2012 வஞ்சி: இதழ்த் தொகுப்புகள்: ஆய்வு ஆவணம்
- 2011 கரந்தை: வெகுசன ஆக்கங்கள்: உரையாடல்கள்-விவரணங்கள்
- 2010 வெட்சி: தமிழகத் தலித் ஆக்கங்கள்
- 2009 பாலை: தமிழ் ஊடகங்கள்: இருபதாம் நூற்றாண்டு
- 2008 குறிஞ்சி: சங்க இலக்கியம்: வரலாறு-மானுடவியல்-தொல்லியல்

தமிழ்ச்செல்வி.சு

மு.காமாட்சி

பெருமளவில் புதினங்களின் வழியாகவே அறியப்பட்டிருக்கும் சு.தமிழ்ச்செல்வியின் முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பு 'சாமுண்டி' (2006). இதனையடுத்து 'சு.தமிழ்ச்செல்வியின் சிறுகதைகள்' (2010) எனும் தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளது. 'சாமுண்டி' தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள எட்டு கதைகள், ஆசிரியரின் பிற கதைகள் இதில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு மனிதனும் சமூகம்/குடும்பங்களோடு கொண்டுள்ள உறவு நிலைகளை புதிய பரிமாணங்களோடும் யதார்த்தமாகவும் பல சிறுகதைகள் பதிவு செய்துள்ளன. அவ்வகையில் சு.தமிழ்ச்செல்வியின் கதைகளும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவரின் சிறுகதைகள் யாவும் தம்முள் புதினங்களின் பெரும் பரப்பை வைத்திருப்பவை. பெண், வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களையும் இழப்புகளையும் இப்புனைவுகள் அனைத்தும் பதிவு செய்துள்ளன. இக்கதைகளில் அமைந்த மைய பெண் கதாபாத்திரங்கள் புனைவுக்கு முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன. இத்தகையப் பின்புலத்தில் இப்புனைவின் போக்கானது பின்வரும் நிலைகளில் இயங்குகிறது.

முதலாவதாக இவரது கதைகளில் நிலம் ஒரு பாத்திரமாக உயிர்கொள்வதை ஒரு வாசகர் எளிதில் உணரமுடியும். நிலம் அல்லது இயற்கை மேல் கொண்டுள்ள மனிதனின் உறவு, என்பது மனிதர்களுக்கு இடையே நிலவும் உறவின் முக்கியத்துவத்தைவிட சற்றும் குறைந்ததில்லை என்று இவரின் கதைகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. விவசாயக் கூலி வேலை செய்யும் பெண்களைப் பற்றியும் அவளைச் சுற்றி நடக்கும் நிகழ்வுகளையும் யதார்த்தமாக ஈரம், யதார்த்தம், கொடும்பாவி போன்ற கதைகளில் புனைவப்பட்டுள்ளன.

மழை/வெயில் என்று பார்க்காமல் வயல்காட்டில் உழைக்கும் பெண்களையே இக்கதைகள் கதை மாந்தர்களாகக் கொண்டுள்ளன. அன்றாடம் உழைத்துப் பெறும் கூலியே அவர்களுக்கு உணவாக மாறுகிறது.

ஒரு குடும்பத்தில் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஏற்படும் அனைத்து வகைத் தேவைகளுக்கும் பணமே முதற்காரணமாக இருப்பதால் அதைத் தேடிய வாழ்க்கைப் போராட்டமும் பணப்பற்றாக்குறை அல்லது பணமின்மை போன்ற காரணங்களால் குடும்பம் எதிர்கொள்கின்ற சிக்கல்கள்/சிதைவுகளை சமூகவியலாளர்கள் பதிவு செய்தாலும் படைப்பாளர்கள் கதைகள்வழி அவற்றைச் சித்திரிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை இத்தொகுப்புப் புனைவுகளில் இழையோடுவதை ஒரு வாசகனால் எளிதில் உணரமுடியும்.

கட்டுரையாளர்

சென்னைப்

பல்கலைக்கழகத் தமிழ்

இலக்கியத்துறையின்

முனைவர் பட்ட

ஆய்வாளர்.

"செவ்வியல்

இலக்கியங்கள்:

தொல்லியல் தரவுகள்"

குறித்து ஆய்வு செய்து

வருகிறார்.

மாற்றுவெளி

இதனையடுத்து, சமூகத்தில் ஒடுக்கப்பட்டு புறந்தள்ளப்பட்டுப் பல துன்பங்களுக்கு நடுவே தன் வாழ்வை நகர்த்தும் பெண்களின் பல நிகழ்வுகளையும் காலச்சமயத்தில் அன்றாடம் உறவுகளுக்குள் ஏற்படும் மனக்கசப்பு என அவரவரின் வாழ்வியல் போராட்டங்களையும் இருசி, தொம்பா, வதம், பாஞ்சாலி, காவல், தவம் முதலான புனைவுகள் உணர்த்துகின்றன. இப்புனைவுகளின் மூலம் சாதாரண மக்களின் வாழ்வியல் முறைகளை எளிதில் கட்டமைக்கலாம்.

- குடிப்பழக்கம்
- பிற பெண்ணோடு தொடர்பு
- மனைவியை விடுத்து வேறு திருமணம் செய்து கொள்ளுதல்
- கணவன் இருந்தும் வேறொருவரை நினைத்தல்

போன்ற கணவன்/மனைவியின் செயல்களையும் பாலியல் வன்மங்களையும் மேற்கண்ட புனைவுகளின் மூலம் அறியலாம். அண்ணன்கள்/அண்ணிகள் செய்யும் இடர்ப்பாடுகளை அனுபவித்துப் பல நிலைகளில் குடும்பத்தைத் தாங்கும் சூழல் பெண்ணின் கடமையாக்கப்பட்டுள்ளதை 'இருசி' எனும் புனைவு உணர்த்துகிறது. குறிப்பாகத் தன் பிறந்த வீட்டில் இருக்கும்போது செய்யும் மாடு மேய்க்கும் வேலை, திருமணம் நடந்த பின்பும் அதே வேலை எனச் சூழலுக்குத் தகுந்தாற்போல் மாறும் பெண்ணின் வலியையும் அதே சமயத்தில் திருமணம் ஆன பின்பு பெண்கள் படும் நிலையினையும் நுணுக்கமாகப் பதிவு செய்துள்ள சு.தமிழ்ச்செல்வி. இதற்குமாறான பெண்ணையும் தன் புனைவின்மூலம் அடையாளப்படுத்துகிறார். அதாவது, கணவனை விட்டுப் பிரிந்து வந்து தன்னம்பிக்கையோடு தனியே வாழ்தல் எனும் நிலையினை 'தவம்' எனும் புனைவின்வழி அறியலாம். இப்புனைவுகளில் பயின்றுவரும் பல்வேறு நுட்பமான கூறுகளோடு இதனை வாசித்தால் பெண்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களை எளிதில் உணரமுடியும்.

சாமுண்டி, சன்னியாசி, வீரன் முதலான புனைவுகளின்வழி தொன்மக் கதையாடலின் புதிர் தன்மைகளை அறியலாம். மேலும் நம்பிக்கைகள்/சடங்குகள், கிராமிய வாழ்வின் எளிமை எனப் பல நிகழ்வுகள் நிரம்பியவை இச்சிறுகதைகள். சு.தமிழ்ச்செல்வியின் புனைவுகளுள் ஏற்படும் மனச்சிக்கல் பிரச்சனை இயல்பாக இதில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வாசகனையும் பால்யகாலத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் இப்புனைவு சிறு பிள்ளைப்பருவமனோநிலையை வாசகனிடத்தில் உண்டுபண்ணுகின்றன. இவையதார்த்தம்.

சமூகத்திலுள்ள நடைமுறை நிகழ்வுகள், சில மரபு சார்ந்த மதிப்பீடுகள், மனித வாழ்விலுள்ள பல சிக்கல்களைப் பல பரிமாணங்கள் வாயிலாக இவரின் கதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. எளிய மனிதர்களின் நீண்ட வாழ்வின் நுண்ணிய பகுதிகளை அவர்களின் மொழியிலேயே பதிவு செய்பவை. இக்கதைகளின் மூலம் சிக்கலான மனித மனத்தின் அந்தரங்கங்களை பதிவு செய்து நம்மிடம் கையளிக்க இவரால் இயல்கிறது.

சமூகத்திலுள்ள
நடைமுறை நிகழ்வுகள்,
சில மரபு சார்ந்த
மதிப்பீடுகள், மனித
வாழ்விலுள்ள பல
சிக்கல்களைப் பல
பரிமாணங்கள்
வாயிலாக இவரின்
கதைகள்
வெளிப்படுத்துகின்றன.
எளிய மனிதர்களின்
நீண்ட வாழ்வின்
நுண்ணிய பகுதிகளை
அவர்களின்
மொழியிலேயே பதிவு
செய்பவை.
இக்கதைகளின் மூலம்
சிக்கலான மனித
மனத்தின்
அந்தரங்கங்களை பதிவு
செய்து நம்மிடம்
கையளிக்க இவரால்
இயல்கிறது

தேன்மொழி

கு. பிரகாஷ்

கவிதை, சிறுகதை என்ற இருவிதமான படைப்பு வெளிகளில் இயங்கிவருபவர் தேன்மொழி. திருவாரூரில் பிறந்த இவர் தஞ்சையில் இலக்கியச்சோலை என்ற அமைப்பை நிறுவி பல்வேறு இலக்கிய நிகழ்வுகள் நடப்பதற்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளார். இவரது கவிதைகள் துறவிநண்டு என்ற பெயரில் நூலாக வெளிவந்துள்ளன.

“நெற்குஞ்சம்” தேன்மொழியின் முதல் சிறுகதைத்தொகுப்பு. இதில் கடல்கோள், நிலக்குடை, நாகாபரணம், பேச்சிமரம், நெற்குஞ்சம், மீன்கொத்திகள் வரும்நேரம், நாகதாளி, நாவாய்ப்பறவை, மரப்பாச்சி மொழி, தாழி என மொத்தம் பத்து சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தேன்மொழியின் படைப்புவெளியில் பெண் பாத்திரங்களின் பதிவு அதிக அளவில் இடம் பெறல் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக உள்ளது. படைப்புமொழி கவிதைத்துவம் மிக்க தன்மையில் அமைந்துள்ளது. சில இடங்களில் எளிய மொழிநடை இடம்பெற்று வாசகனுக்குப் பல்வேறு புரிதல்களை அளிக்கிறது. மேலும் கதைகளின் உள்ளே பல்வேறு படிமங்களும் காட்சிப்படுத்தப் படுவதை உணரமுடிகிறது.

இயற்கையுடன் இணைந்து வாழும் மனித மனத்தின் மெல்லிய உணர்வுகளை காட்சிப்படுத்தல், சமகால வாழ்வியலை பிரதிபலித்தல் போன்றவைகளை இச்சிறுகதைத் தொகுப்பின் சிறப்பாகக் குறிப்பிட முடிகிறது. கதை மாந்தர்கள் தங்களது கடந்த கால வாழ்வியல் நினைவுகள், சமகால உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள் போன்றவற்றை வாசகனுக்குச் சொல்கிற தன்மை இவரது படைப்பு உத்தியாக உள்ளது. இயற்கைக்கும் மனிதர்களுக்குமிடைப்பட்ட உறவு வெளியைச் சில இடங்களில் காட்சிப்படுத்துகிறார்.

நிலக்குடை, பேச்சிமரம், மீன்கொத்திகள் வரும் நேரம், மரப்பாச்சி மொழி, தாழி போன்ற கதைகள் எளிய மொழியில் நடப்பியல் வாழ்வை உணர்த்துகின்றன. தஞ்சை, திருவாரூர் மாவட்டங்கள் இவரது கதைகளுக்கான களங்களாக அமைந்துள்ளன. கவிதைத்துவமான மொழியைப் பல இடங்களில் கையாண்டுள்ளார். அவற்றுள் சில பகுதிகள், “சிறுமி ஒருத்தி பொறுமையாய்ச் சேகரித்துப் பின்பு அலட்சியமாய் இறைத்துவிட்டுப் போன பூக்களைப் போல என் இரவுக்கனவுகள் இறைந்து கிடந்தன” (கடல்கோள்). “இரவு கறைகள் அற்றது. களங்கம் அற்றது. இரவுக்குப் பகை நிலவு. இரவை அழித்து நிலவு தன்னை ஏற்றுகிறது. அமாவாசை நாளில் இரவு நிலவைத் தோல்வியுறச் செய்து தன் விஸ்வரூபத்துடன் சம்மணமிட்டு அமர்கிறது” (நாகதாளி).

கட்டுரையாளர்

சென்னைப்

பல்கலைக்கழகத் தமிழ்

இலக்கியத்துறையின்

முனைவர் பட்ட

ஆய்வாளர்.

“தமிழ் வானொலி
வரலாறு” குறித்து ஆய்வு
செய்து வருகிறார்.

மாற்றுவெளி

'நிலக்குடை' என்ற கதை பண்ணை வீட்டிற்கு வேலைக்குச் செல்லும் கிளியம்மா என்ற பாத்திரத்தை நம் மனதில் நிறுத்துகிறது. அதிகாரத்துவம்மிக்க பண்ணையாரின் வக்கிர உணர்வுகளைக் காட்சிப்படுத்துகிறது. குடும்ப அமைப்பு பற்றிய பல்வேறு வினாக்களை முன்வைக்கின்ற தன்மையில் 'நாகாபரணம்' அமைந்துள்ளது. மேலும், மனதிற்குள் உணர்வுகளைப் பூட்டிவைத்தே வாழப்பழகிய மனிதர்களைப் பிரதிபலிக்கிறது.

'பேச்சிமரம்' ஒரு மனிதனுக்கும் பனைமரத்துக்குமான உணர்வுவெளியைக் காட்சிப்படுத்துகிறது. கிராமப்புற மக்களின் சடங்குகள் நம்பிக்கைகளுள் பல இக்கதையில் இடம்பெற்றுள்ளன. "மாலை நேரங்களில் ஒரு சில பெண்கள் மரத்தினடியில் சூடம் ஏற்றிக் கும்பிட்டு, அங்குகிடக்கும் மண்ணை எடுத்து திருநீறாக நெற்றியிலும் தாலியிலும் பூசிக்கொள்வார்கள். சூலிப்பெண்கள் பெருத்த வயிறுகளில் மண்ணை அள்ளிப்பூசும்போது வயிற்றின் உள்ளுக்குள் இருக்கும் பிள்ளை புரண்டு கொடுக்கும் பூரிப்பு முகத்தில் கொப்பளிக்கும்" (ப-58)

கிராமப்புறத்திலிருந்து பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வாளராகப் படிக்கும் ஒருவரின் விடுதி வாழ்க்கையின் பதிவுகளை 'நெற்குஞ்சம்' உணர்த்துகிறது. மனித மனத்தின் மெல்லிய உணர்வுகளை குருவிகள் மீது ஆய்வு மாணவர் கொண்ட அன்பின் வழி படம் படிக்கிறார். "குருவிகள் குஞ்சத்தின் மீதமர்ந்து நெல்மணிகளை முத்தமிட்டு, முத்தமிட்டுக் கொஞ்சின. ஒரோயொரு நெல்மணியை மட்டுமே கொத்தும். ஒரு மணி கூட கீழே சிந்தாது பார்த்துக்கொள்ளும். கொறித்த உமி மட்டும் கீழே கிடக்கும். குருவிகள் குஞ்சத்தை சுற்றி சந்தோஷத்தில் கும்மியடித்து வரும்" (ப-75) விடுதி அறையில் தனிமையில் இருக்கும் இவருக்கும் அறைக்குள் பங்கெடுக்கும் சிட்டுக்குருவிகள், நார்த்தங் குருவிகள் போன்றவற்றிற்குமான அன்பை இக்கதை உணர்த்துகிறது.

'மீன்கொத்திகள் வரும் நேரம்' - முஸ்லீம் சமூக வாழ்நிலைகளைச் சித்தரிக்கிறது. இக்கதையில் வரும் ஆயிஷா என்ற பாத்திரம் வாசகனின் மனதில் பல்வேறு வினாக்களை எழுப்புகிறது. மேலும் பெண் உடல் மீதான ஆண்களின் வக்கிர உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகிறது. இதில் உள்ள 'அத்தம்மா' என்ற பெண் பற்றி சித்திரிக்கும் ஒரு பகுதி, "அதிகபட்சமா, வயது நாற்பத்தைந்து இருக்கும். எங்க அத்தம்மா, அது புத்திக்கே அது யாருன்னு தெரியாதபோது எங்கள் ஊர் ஆண்களின் பொதுச் சொத்தாக இருந்தது". (ப-85) இத்தொகுப்பில் இறுதியாக அமைந்த 'தாழி' என்ற சிறுகதை 'சுனாமி' வந்து சென்றபின்பான மரணங்களைக் காட்சிப்படுத்துகிறது. மனிதர்களுக்குள்ள மரணம் பற்றிய உணர்வு நிலைகளையும் வலிகளையும் ஆழமாக உணர்த்துகிறது.

கவிதைத்துவமான படைப்புமொழியில் மனித மனங்களின் பல்வேறு உணர்வுகளையும் சமகால வாழ்வியலையும் உணர்கின்ற தன்மையை தேன்மொழியின் முதல் சிறுகதைத்தொகுப்பான நெற்குஞ்சம் வாசகனுக்குள் ஏற்படுத்துகிறது.

பார்வை நூல்

தேன்மொழி நெற்குஞ்சம், மணற்கேணி பதிப்பகம், புதுச்சேரி, 2009
Digitized by eGangotri, www.egangotri.org | aavanaham.org

'நிலக்குடை' என்ற கதை பண்ணை வீட்டிற்கு வேலைக்குச் செல்லும் கிளியம்மா என்ற பாத்திரத்தை நம் மனதில் நிறுத்துகிறது. அதிகாரத்துவம்மிக்க பண்ணையாரின் வக்கிர உணர்வுகளைக் காட்சிப்படுத்துகிறது. குடும்ப அமைப்பு பற்றிய பல்வேறு வினாக்களை முன்வைக்கின்ற தன்மையில் 'நாகாபரணம்' அமைந்துள்ளது. மேலும், மனதிற்குள் உணர்வுகளைப் பூட்டிவைத்தே வாழப்பழகிய மனிதர்களைப் பிரதிபலிக்கிறது.

பாமா

கு.அரவிந்தன்

படைப்பாளியின் வாழ்வியலோடு இணையும் எந்தவொரு படைப்பும் உயிர்ப்பைப் பெறுகின்றது. அந்த வகையில் எழுத்தாளர் பாமாவின் வாழ்வோடும் உணர்வோடும் பின்னிப்பிணைந்த படைப்பாக்கங்களின் வெளிப்பாடாகவே 'கிசும்புக்காரன்', 'ஒரு தாத்தாவும் ஒருமையும்' முதலிய சிறுகதைத் தொகுதிகள் திகழ்கின்றன. இவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள கதைகளில் பாமாவின் வாழ்வியற் பதிவுகளான 'கருக்கு', 'சங்கதி' போன்ற நாவல்களின் நீட்சியை உணரமுடிகிறது. ஆதலால், இவற்றை அனுபவப் பதிவுகளாகவும் சமூக வாழ்வியல் எதார்த்தங்களாகவும் காண முடிகிறது.

இத்தொகுப்புகளில் உள்ள கதைகளில் பொதுவாகச் சமூக ஒடுக்குமுறையின் அவலங்கள், அதற்கு எதிரான மனவெழுச்சிகள், அவை உண்டாக்கும் போராட்டச் சூழல்கள் என்னும் கருத்து நிலைகள் ஒருங்கிணைந்தே கூறப்பட்டுள்ளன. எனினும், அவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள கருத்தாடல்களின் அளவைக் கொண்டு பின்வருமாறு வகைமை செய்யலாம்.

ஆண்டாண்டு காலமாக ஆண்டான் அடிமைச் சமூக வாழ்வில் ஒடுக்கப்பட்டு பற்பல இன்னல்களுக்கு ஆளான மக்களைப் பற்றி இக்கதைகள் பரவலாகப் பேசுகின்றன. இவற்றில் சமூகக் கிளைகளான சமயம், பொருளாதாரம், கல்வி போன்ற நடைமுறைகளில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எதிரான சுரண்டல்கள் எடுத்தியம்பப்பட்டுள்ளன. சான்றாக, மாட்டின் விலையைவிட சல்லிசாகிப் போன ஒடுக்கப்பட்ட மனித உயிரின் அவலத்தைக் கூறும் 'பணக்காரி', சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்னும் கொள்கைகளுக்கு அப்பால் வைக்கப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்டோரின் வாழ்நிலையைக் கூறும் 'அண்ணாச்சி', பணியாட்களாகச் சிறுவர் முதல் முதியவர் வரை ஒடுக்கப்படும் அவலம் கூறும் 'விடுதலை' உழைத்து உடைமைகளை உருவாக்கியவனுக்கு ஆட்டின் புழுக்கல் மட்டும் சொந்தமான சோகம் கூறும் 'நிராசை' துக்கம் விசாரிக்கச் சென்ற இடத்திலும் விடாமல் துரத்தும் தீண்டாமையைக் கூறும் 'பரிவு', கல்வி உயர்வும் பொருளாதார உயர்வும் கூட எட்டிப் பிடிக்க முடியாதச் சாதிய சமூகத்தின் வலிமையைக் கூறும் 'சவம்', சமயம் மாறினாலும் சாதியச் சாயல் மாறாத சமூகக் கட்டமைப்பைக் கூறும்

கட்டுரையாளர்

சென்னைப்

பல்கலைக்கழகத் தமிழ்

இலக்கியத்துறையின்

முனைவர் பட்ட

ஆய்வாளர்.

"கிறித்தவ சமயம் - தமிழ்

அச்சுப் பண்பாடு

ஆகியவற்றின் உறவு"

குறித்து ஆய்வு செய்து

வருகிறார்.

மாற்றுவெளி

'வாய்த்த வீரன்' போன்ற கதைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

ஆதிக்க வர்க்கமும் அதிகார வர்க்கமும் தம்மை ஒடுக்கும்போது அதற்கு எதிராகப் படைபலத்தையோ, பண்பலத்தையோ பயன்படுத்த இயலாத சூழலில் ஒடுக்கப்படும் மக்கள் கொச்சையாகக் கருதப்படும் வார்த்தைகளையும் கிண்டல் பேச்சுகளையும் காறித் துப்புதலையும் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துவதற்கான தேவைகளைப் பாமா பல கதைகளில் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். சான்றாக, சமூக ஒடுக்கு முறைகளைப் பகடி செய்யும் பச்சையம்மாளைப் பற்றிய 'மொளகாப் பொடி', ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராக வசவு வார்த்தைகளை வாளாக ஏந்திய மாயாண்டிப் பெரியவரைப் பற்றிய 'ஒரு தாத்தாவும் எருமையும்', ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராகக் கொந்தளிக்கும் நொர நாட்டிய் பிடிச்சவன் பற்றிய 'கிசம்புக்காரன்', ஒடுக்குமுறையில் வெற்றி கண்ட ஆதிக்க மற்றும் அதிகார வர்க்க நிலைகளைக் காறித் துப்பிய பெண்மன நிலையைப் பற்றிய 'எகத்தாளம்' தன்னுடைய கிறுக்குத்தனத்தை அதிகார வர்க்கத்துக்கு எதிரான ஆயுதமாகப் பயன்படுத்திய சமூக அறிவாளி பற்றிய 'மேய்ச்சல் நிலம்' போன்ற கதைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

ஒடுக்கப்பட்டவரிலும் ஒடுக்கப்பட்டவளாகப் பெண் வாழ்நிலை இச்சமூகத்தில் கட்டுண்டு கிடப்பதையும் அதனைத் தகர்த்தெறிவதற்கான உந்துதல்களையும் வெளிப்படுத்தும் கதைகள் இத்தொகுப்புகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. சான்றாக, கல்வி உரிமை மறுக்கப்பட்டு பாலியல் வன்கொடுமைக்காளாகிக் கொலை செய்யப்பட்ட சிறுமியைப் பற்றிய 'தாவணி', அடிமைத்தனம் ஒன்றைத் தவிர வேறெதற்கும் பயன்தராத தன் தாலியை விற்கும் நாயகியைப் பற்றிய 'பொன்னுத்தாயி', பெண்ணடிமை அவலத்திற்கெதிராக அறிவாளர் ஏந்தும் பெண் பற்றிய 'ரத்த', பெண் சிசுக் கொலையின் வேதனை பற்றிய 'கதறல்' போன்ற கதைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

சாதிய ஒடுக்குதலுக்கும் சமூகத் தாழ்வுகளுக்கும் மாற்றாகச் சமநிலையும் சுயமரியாதையும் கொண்ட வாழ்க்கைச் சூழல்களை அடைவதற்கு இளைஞர்களின் பங்களிப்பை படைப்பாளர் பல கதைகளில் முதன்மைபடுத்தி உள்ளார். இவற்றை இளையோர்வழி சொரணையுள்ள வாழ்நிலைகளை அடைவதற்கான உந்துதலாகவும் கொள்ள இயலும். இதற்குச் சான்றாக, தந்தையின் அடிமை வாழ்வின் பலனை உணர்த்தும் மகன் பற்றிய 'பொங்கல்', கடந்தகால சாதிய ஒடுக்குமுறைகளைச் சாடும் எழுச்சியுடைய இளைஞர்கள் பற்றிய 'அந்தக்காலம்', இளைஞர்களின் உந்துதலால் அடிமை நிலை

சாதிய ஒடுக்குதலுக்கும்
சமூகத் தாழ்வுகளுக்கும்
மாற்றாகச் சமநிலையும்
சுயமரியாதையும்
கொண்ட வாழ்க்கைச்
சூழல்களை அடைவதற்கு
இளைஞர்களின்
பங்களிப்பை
படைப்பாளர் பல
கதைகளில்
முதன்மைபடுத்தி
உள்ளார். இவற்றை
இளையோர்வழி
சொரணையுள்ள
வாழ்நிலைகளை
அடைவதற்கான
உந்துதலாகவும் கொள்ள
இயலும்

உணர்ந்த முதியவள் பற்றிய 'குதர்க்கம்' போன்ற கதைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

ஒடுக்குமுறையாவது, மனவெழுச்சிக்குக் களமாகவும், போராட்டத்துக்கு வித்தாகவும் அமைகிறது. இவ்விணைப்பை வெளிக்காட்டும் வகையில் தொடக்க நிலை சாதி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைப் பற்றி கூறும் 'ஏப்ளா... எழுத...' சுரண்டலுக்கு எதிராகத் திரட்டப்பட வேண்டிய உழைக்கும் வர்க்கத்தினரது ஒற்றுமையின் தேவையைக் குறியீடாகக் கூறும் 'வலியும் வழியும்' போன்ற கதைகளும் இவற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன.

அறக்கோட்பாடுகளுக்கும் சமூக வாழ்வின் எதார்த்த நிலைகளுக்கும் இடையேயான முரண்பாடுகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் வெனயம், அதென்னா நாயம்? போன்ற கதைகளும் இத்தொகுதிகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. வழிவழியாகச் சாதியம் நிலைபெற பிஞ்சு மனதில் நஞ்சைக் கலப்பது போல பிள்ளைகளிடத்தே சாதிய உணர்வூட்டும் சமூக அவலங்களைக் குறிப்பிடும் 'எளக்காரம்', 'தீர்ப்பு' முதலான கதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இவை தவிர, மனித வாழ்வை விட மிருக வாழ்வு மேம்பட்டதெனக் கூறும் 'இச்சி மரத்து கொரங்கு', செயற்கை வாழ்வின் கிளைக் கம்பிகளைத் தகர்க்கத் துடிக்கும் சிறுவனின் மனவெழுச்சியைக் கூறும் 'தகர்ப்பு', தாய்மையின் சிறப்பைக் கூறும் 'அம்மா', களவின் திறன் பற்றிக் கூறும் 'களவு', வாழ்வைத் தத்துவப் போக்கில் அணுகும் 'அந்த இடம்' போன்ற கதைகளும் இத்தொகுதிகளில் இடம்பெற்றுள்ளன.

மேற்கண்ட பொருண்மைகளைத் தவிர படைப்பாளியின் திறனை உணர்த்தும் பல கூறுகள் கதைகளின் ஊடே பரவிக் கிடக்கின்றன. அவற்றை பேச்சுவழக்கில் அமைந்த நடைபோக்கு, இடத்திற்கேற்ற மக்கள் வழக்காறுகள், பொருளுக்கேற்ற நாட்டார் பாடல்கள், வாழ்வியலோடு இணைந்த வருணனைகள் என வரிசைபடுத்திக் கொண்டே போகலாம். மேலும், கதைகளின் உள்ளே மக்களின் மூடநம்பிக்கைகளைக் கூறுமிடத்து உடனே அவற்றை மறுக்கும் பாத்திரங்களை அமைத்தல், தன்னுணர்வுகளை வெளிக்காட்டும் வகையில் அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கும் தலைமை மாந்தர்களை அமைத்தல் போன்றவற்றைப் படைப்பாளியின் சிறப்பாகக் குறிப்பிட முடியும். கதையின் அனுபவத் தன்மையால் இவற்றில் கற்பனையைவிட இயல்புத் தன்மைகளே மிகுந்கு காணப்படுகின்றன.

அறக்கோட்பாடுகளுக்கும்
சமூக வாழ்வின் எதார்த்த
நிலைகளுக்கும்
இடையேயான
முரண்பாடுகளைப் படம்
பிடித்துக் காட்டும்
வெனயம், அதென்னா
நாயம்? போன்ற
கதைகளும் இத்தொகுதி
களில் இடம்பெற்றுள்ளன

மாற்றுவெளி

தனது கல்விப் பருவத்திலேயே கவன ஈர்ப்பு பெறும் விதமாக தமிழ்ப் புனைவுலகத்தினுள் எழுத்தடி வைத்தார் பாஸ்கர் சக்தி. பெற்றதை இன்றுவரை விடாது தக்கவைத்து வருகிறார். தொடர்ந்து எழுதி நிறைப்பதில்லை என்றாலும் 'எங்க பாஸ் காணோமே' என்று நினைக்கும்போது 'இதோ இங்கே இருக்கேன்' என்று சன்னமான குரலுடன் கையை திடமாக உயர்த்துகிறார். விடாது எழுதுகிறார்.

நாம் வாழாத அசாதாரண வாழ்க்கையொன்றை பாஸ்கர் சக்தி வாழ்ந்து விடவில்லை. நம் எல்லோருக்கும் வாய்த்த வாழ்க்கையில் நமது பார்வைக்குப் படாத அசாதாரணக் காட்சிகள் அவருக்குக் கிடைக்கின்றன. அல்லது நாம் சாதாரணம் என்று ஒதுக்கி விட்டவைகள் அவருக்கு அசாதாரணமாகத் தோன்றுகின்றன. சாதாரணமோ அசாதாரணமோ வாழ்வின் இண்டு இடுக்குகளில் தனது பார்வையை ஊடுருவிச் செலுத்த முடிகிறது அவரால். வாசகரின் கவனம் சிறிதும் பிசகாமல் தன்வயப்படுத்தி புனல் வைத்து எண்ணை ஊற்றுவது போல் நமக்குள் நிரம்பி விடுகிறார்.

ஒரு பட்டாம்பூச்சியின் சிறகசைப்பைப்போல, நடைபழகும் குழந்தை நிலம் நோகாமல் அடியெடுத்து வைப்பதுபோல யாருக்கும் தொந்தரவு தராத தனித்த எள்ளல் மொழிதான் அவரது புனைவின் முதலீடு. பலகதைகளில் எள்ளல் மொழியாகவும் இன்னும் சிலவற்றில் எள்ளலே கதையாகவும் ஆகியிருக்கிறது. சுயவலியின் தீவிரத்தை ஆனவரைக்கும் இலகுவாக்குவதற்காக எள்ளலை ஊடகமாகக் கையாளுகிறார் சாப்ளினைப்போல. தன் கதைகளில் வரும் கனமான நிகழ்வைக்கூட அதன் தீவிரத்தன்மையைக் குறைத்து, நீருக்குள் பாறையைப் புரட்டுவது போன்ற இலகுவாக மாற்றுகிறார்.

விடலைக் காதல், கிரிக்கெட் விளையாட்டு, சாவடிப்பேச்சு, கட்சித்தலைவர் வருகை, தொண்டனை உற்சாகமேற்றும் பாக்கெட் சாராயம், புருஷன்மார்கள் பெண்டாட்டிகளை உதைப்பது, ஆயிரம் வசவுகளை புயலாக வீசிக்கொண்டே பொம்பிள்ளைகள் குடும்பச் சிலுவைகளைத் தூக்கிச் சுமப்பது, தோப்புகள் சிரைக்கப்பட்டு பணமாகி மோட்டார் பைக்குகளாக படபடப்பது, சிறுவர்களின் வண்ணமயக் கனவுகளை உலகியல் லௌகீகத்தடிகளால் உதைத்துக் கலைப்பது என்கிற பரப்பினுள் கதைகள் காற்றைப்போல உலவுகின்றன. ஆனால் அவர் மென்மையாகத் தீண்டும் புள்ளி நமக்குச் சுரீரென்ற வலியைத் தருகிறது.

மாப்பிள்ளை விருந்துக் கஞ்சிக்கே குவார்ட்டர் போட்டுவிட்டு வருகிறவன் சண்டையிட்டு முக்காலியைத் தூக்கி மாமனார் முகத்தில் அடித்துவிட்டு புதுப்பெண்டாட்டியை உதறிவிட்டுப் போகிறான். எத்தனைதான் கெஞ்சினாலும் வைத்துப் பிழைக்கிற

கட்டுரையாளர் சிறுகதை
ஆசிரியர் மற்றும்
மொழிபெயர்ப்பாளர்

வழியைக் காணோம். ஆனால் லஞ்சத்தில் சிக்கி வேலையிழந்த பின்னர் சொந்தத் தொழிலுக்கு பணத்திற்காக மாமனாரிடம் தூது விடுகிறான். தன் பிள்ளையின் நகரப் படிப்பிற்காக ஐந்து வருடங்கள் கைவிட்ட ஒருகுடிகார ஊதாரியை நம்பி அவனைக் கணவனாக ஏற்றுப் பின்தொடர்கிறாள் பெண். தாத்தாவுடனான உறவினால் சிறுவன் இயற்கையின் பால் கொண்டிருக்கும் கவர்ச்சியை 'லூஸுத் தனம்' என்கிறாள். யாருக்கோ சேவகம் செய்வதற்குப் பெறும் அற்பக் காகித அத்தாட்சிக்காக (சர்டிபிகேட்) மொத்த வாழ்க்கையையும் பணயம் வைக்கும் துணிவை அளிப்பதாக இருக்கிறது, முறை கல்வி பற்றிய நமது சமூகத்தின் மொண்ணையானப் புரிதல், வயதான மனிதரை மருமகன் வன்மத்துடன் தாக்கும்போது தடுக்காத சமூகம், அவர் திருப்பித் தாக்கியதை 'என்ன இருந்தாலும் மருமகனை மாமனார் செருப்பாலடித்தது தப்புதான்' என்கிறது.

வளர்ச்சியின் பெயரால் இங்கு நடைபெறும் மாற்றங்கள் அனைத்தும் பண்டங்களின் பெருக்கமாக மட்டும்தான் இருக்கிறதேயொழிய எந்தவகையிலும் மனித அறங்களை மேம்படுத்துவதாக இல்லை. மாறாக சரிவை நோக்கி இட்டுச்செல்வதாக இருக்கின்றன. 'தாத்தாப்பூ' என்ற கதை, ஒரு கிராமத்து விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெரியவருக்கு இயற்கையின் மீதுள்ள பிடிப்பையும் தன் பேரனுக்கு இயற்கையின் மீதான காதலை அவர் கைமாற்றித் தருவதையும், புதிய தலைமுறை பிறையிர்களில் காட்டும் ஆர்வத்தையும் ஈரமண் மணம்கமழ நமக்குள் பரவச் செய்கிறது. அச்சிறுவன் நகர படிப்பிற்காக கிளம்பும்போது வாசக மனம் வேர்பறித்த செடியாக வாடி விடுகிறது. காட்சிகளாகவும் உரையாடலாகவும் நகரும் புனைவில் பிரதிக்கும் வாசகருக்கும் நடுவில் ஆசிரியர் கையில் பிரம்பு வைத்துக் கொண்டு நிற்பதில்லை.

அதேதான் 'வீராச்சாமி பி.காம்' கதையும். பெரும் எள்ளலோடு துள்ளிக் கொண்டு ஓடுகிறது. 'மில்லிகிராம் சுத்தமாக,' தக்கி முக்கி பட்டம் வாங்குகிற ஒருவன் எதற்கும் லாயக்கற்ற டம்பப் பேர்வழியாகவே தன் வாழ்வைக் கடக்கிறான். படைப்பாளியின் எள்ளல் வாசிப்புச் சுவாரஸ்யத்தைக் கடந்து தோல்தடிக்காதவர்களிடம் நிகர வலியாகத் தங்குகிறது. அதே பாணியில் எழுதப்பட்டக் கதைகள் 'கட்சிக்காரன்', 'சாயம்போன புளு ட்ரவுசர்'. பொருளாதாரரீதியாக அடிநிலையில் இருக்கும் குடும்பங்கள் மதுப்போதையால் அன்றாடப் பிரச்சனைகளை எத்தனைத் துயரத்துடன் எதிர்கொள்கின்றன என்பது யதார்த்தக் காட்சிகளாக விரிகிறது. தமிழகத்தில் குறிப்பிட்ட சதவீதக் குடும்பங்கள் இந்த வளைக்குள் இருந்து மீளமுடியாமல் சிக்கிக் கிடக்கின்றன என்ற பயங்கரத்தை மேற்படிக்க கதைகளை வாசிக்கும் யாராலும் உணரமுடியும்.

கிட்டத்தட்ட அப்படியொரு கிரிக்கெட் போதையில் பிச்சைமணி விழுகிறான் என்பது கிராமத்துச் சூழலில் இயல்பாகச் சொல்லப்படுகிறது.

பிச்சைமணிக்கு எந்த வேலையானாலும் வெகுசாதாரணமாகக் கற்றுக் கொள்ளமுடியும். பண்ணை வேலை, கொத்துவேலை, மில்லுவேலை அத்துடன் சேர்த்தே காயல் கட்டுகிறவேலை எதையும்

வளர்ச்சியின் பெயரால்
இங்கு நடைபெறும்
மாற்றங்கள் அனைத்தும்
பண்டங்களின்
பெருக்கமாகவே மட்டும்
தான்
இருக்கிறதேயொழிய
எந்தவகையிலும் மனித
அறங்களை
மேம்படுத்துவதாக
இல்லை. மாறாக சரிவை
நோக்கி
இட்டுச்செல்வதாக
இருக்கின்றன

மாற்றுவெளி

ஆர்வத்துடன் செய்வான். 'அப்படியே பெருமாள்பயகிட்ட சிரைக்கிற வேலையும் கத்துக்கட மாப்பிள்ளை' என்று சொன்னால் 'அதுக்கென்ன மாமா அதுவும் தொழில்தானே' என்ற பக்குவம் பெற்ற உழைப்பாளி. ஒருநாள் எதேச்சையாக வேலைக்குப் போகமுடிய வில்லை. பதின்மவயது தாண்டும் இளசுகள் பஞ்சாயத்துப் போர்டு டிவியை இயக்குகிறார்கள். அதை ஒருஆர்வத்தில் வேடிக்கை பார்க்கும் பிச்சைமணி அப்படியே அதில் இலயித்து விடுகிறான். போகலாம் என்று திட்டமிட்டிருந்த காயில்கட்டும் பகுதிநேர வேலையையும் அன்று மறந்து விடுகிறான். நம்காலத்தின் கேடு இது. நம்மையறியாமல் திறன் உழைப்பை இழந்து கொண்டு வருகிறோம். (சாரமற்ற வறட்டு உழைப்பிற்குள் தள்ளப்படுகிறது சமூகம்). இந்த நுட்பமான மாற்றங்களைப் பன்முகப் பார்வை கொண்ட தேர்ந்த கலைஞனால் தான் எடுத்துரைக்க முடியும் காலமாற்றத்தின் கலாப்பூர்வமான பதிவு இது.

தான் எழுதுகிற களத்தின் நிலவியல், வரலாற்றியல் பின்புலம் அறிந்தவர் பாஸ்கர் சக்தி. அதற்காக அவற்றை வலிந்து திணிப்ப தில்லை.

எத்தனை பெரிய வலிமைகளும் எத்தனை பெரிய தந்திரங்களும் தனக்குரிய சுழற்சிப் பாதையில் சரிவை எதிர்கொண்டேயாக வேண்டும். சடையப்ப மாமா எல்லாத் தந்திரங்களும் அறிந்தவர். அவற்றைக் கையாண்டு மேல்நோக்கியே பயணித்து வருபவர். கண் பார்க்கப் பார்க்கவே கையில் எண்ணும் பணத்தாளில் இருந்து நூறு நூறு ரூபாய் நோட்டுகளாக தொடையிடுக்கில் தள்ளிக் கொள்கிறவர். அப்படிப்பட்ட ஆளிடம் சர்வசாதாரணமாக ஒருலோடு தேங்காயை ஏமாற்றிக் கொண்டு போய்விடுகிறான் வெளியூர்க்காரன். இந்தக் கதைக்கு 'வாட்டர்லூ' என்று தலைப்பிடுவதன் மூலமாக மட்டுமே தொடர்வெற்றி கண்டுவந்த நெப்போலியன் வாட்டர்லூப் போரில் தோல்வியுற்று தனிமைச்சிறையில் மடிந்ததை நினைவுறுத்துகிறார். அனைத்துத் தெளிவான திட்டங்களையும் மீறி வாழ்க்கை தனக்கே யுரிய திருப்பங்களைக் கொண்டிருப்பது தான் அதன் சுவாரஸ்யம். இந்தத் தத்துவ அடித்தளத்தின் மீதுதான் தனது கதைகளைக் கட்டியெழுப்பிக்கொண்டு போகிறார் பாஸ்கர் சக்தி.

பொதுவாக மரணம்பற்றிய கதையென்றால் அது துக்கத்தைப் பேசுவதாக அல்லது சொத்துத் தகராறு பற்றியதாக அது ஒரு மர்மமாக இருக்கும். ஆனால் பா.ச அதைக் கூடிக்களிக்கும் ஒரு கொண்டாட்ட மாகக் காட்டுகிறார். காசு பணப்பிரச்சனை இல்லை. உறவுகளுக்குள் புகார் இல்லை. இறப்பவருக்கும் அதுவொரு இனிய விடுதலையாக இருக்கிறது, பழுப்புநிற புகைப்படம். பாஸ்கர் சக்தி தனது எள்ளலை எப்படிப்பட்டக் கதையிலும் துணிச்சலுடன் கையாள முடிகிறது. காரணம் அதுதன்னை முன்னிருத்தி பிறவற்றைக் கீழ்மைப்படுத்துவ தில்லை. எந்த இறுக்கமான சூழலையும் தனது இருப்பால் தளர்த்தும் குழந்தைமையின் வேடிக்கையாக இருக்கிறது அது. அவரது தனித்துவத்திற்கு எடுப்பான உதாரணம் இந்தக்கதை.

தமிழக நடுத்தர விவசாயக் குடும்பத்தினுள் நிலவும் கபடற்ற கூட்டு உறவின் ஒரு பகுதியைத் துல்லியமாக காட்சிப்படுத்துகிறது

பாஸ்கர் சக்தி தனது
எள்ளலை எப்படிப்பட்டக்
கதையிலும்
துணிச்சலுடன் கையாள
முடிகிறது. காரணம்
அதுதன்னை
முன்னிருத்தி
பிறவற்றைக்
கீழ்மைப்படுத்துவதில்லை.
எந்த இறுக்கமான
சூழலையும் தனது
இருப்பால் தளர்த்தும்
குழந்தைமையின்
வேடிக்கையாக
இருக்கிறது அது.
அவரது தனித்துவத்திற்கு
எடுப்பான உதாரணம்
இந்தக்கதை

பழுப்புநிற புகைப்படம். சாகக் கிடக்கும் மூதாட்டியின் முகம் இறுதிவரை வாசகருக்குக் காட்டப்படாமல் பாட்டியின் முப்பது வயதின் இளையமுகம் போட்டோ மூலமாகக் காட்டப்படுகிறது. இது கலைஞனின் அழகியல் சாதுர்யம். சுமார் நூற்றியிருபது பக்க குறுநாவலை பத்து பக்கச் சிறுகதையாக்கி அடர்த்தியாகத் தருகிறார். மிகவும் தேர்ந்த குறைவான வார்த்தைகளில் அடுக்கடுக்கான காட்சிகள். இதுவொரு காலத்தின் கலாச்சாரப்பதிவாக இருக்கிறது. எந்த நிகழ்வுகளிலும் கடனே என்று தலைகாட்டுவது, உணர்வு ரீதியான பங்களிப்பின்றி அட்டன்டன்ஸ் கொடுப்பது என்றாகி வருகிற இன்றைய சூழலில் நமது பண்பு என்னவாக இருந்தது என்பதை நினைவுறுத்துவதாக இருக்கிறது.

தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் மற்றயாரும் பாஸ்கர் சக்தியளவு விடலைக் காதலை எழுதியதாகத் தெரியவில்லை. மிகவும் இளவயதி லேயே எழுத்துலகில் இவர் புகுந்து விட்டதும் ஒருகாரணமாக இருக்கலாம். (நல்ல கொடுப்பினை) அவர் எழுத்தில் கிட்டத்தட்ட கால்பங்களவு விடலைக் காதலாக இருக்கிறது. இவையனைத்தும் விரசமற்றக் காதலைச் சொல்வதுடன் மட்டுமல்லாமல் அப்பருவத் திற்கே உரிய விளையாட்டுத் தனத்தையும் சாகச உணர்வையும் காட்டுவதாக இருக்கின்றன. யாருக்கும் அப்பருவ விளையாட்டுக் களை நினைவூட்டுவதாக இருக்கின்றன. இதில் 'உதயாவுக்குத் திலகா சொன்ன கதை' புடைத்து நிற்கிறது. 'பிறன் நிழலைக் கண்டாலே கற்பு கெட்டது' என்ற சொல்லடைவால் பெண்ணை மிரட்டி வைத்துள்ள நம் சமூகத்தில் இயற்கையான காதல் கம்பீரமாக முன் வைக்கப்படுகிறது. தாய்க்கும் மகளுக்கும் இடையில் பெரும் மனத்திறப்பை நிகழ்த்துகிறது. நொடிக் காரணத்தில் தற்கொலைகள் பெருகி வரும் இந்நாளில் தாய் மகள் ஒவ்வொருவரும் வாசிக்க வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது. 'காதலைச் சினிமாவோடும் பாடலோடும் சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்கிறவர்கள் நாம். அனுபவங்களிலும் வாழ்விலும் எதிர்கொள்ளச் சிரமப்படுகிற சமூகம் நம்முடையது' என்ற புரிதலுடன் தனது மூன்று காதல் அனுபவங்களை நம்முடனும் தன் மகள் உதயாவுடனும் தனது நாற்பத்தியோராவது வயதில் பகிர்ந்து கொள்கிறாள்.

முதல் காதலைச் சேகர் வெளிப்படுத்த அங்கே தோழமை திரிந்து பயம் பற்றிக் கொள்கிறது. இவள் அம்மா மடியில் முகம் புதைத்து அழ, அவன் பயந்துபோய் கிணற்றில் குதித்துக் காலுடைத்துக் கொள்கிறான். அவனது முதல்காதல் தோல்வியில் பெற்ற அனுபவத் தால் இரண்டாவது காதலில் தோற்றபோதும் துவலவில்லை. திலகாவும் தனது இரண்டாவது காதலில் உடல் பாதுகாப்பு பற்றி எச்சரிக்கை கொள்கிறாள். மூன்றாவதாக அவளை முழுதாகத் தெரிந்தவனுடன் கனிகிறது.

மகள் தன் காதலை அம்மாவிடம் சொல்ல தன் காதல் கதைகளை அவளது பாய்பிரண்டிடம் சொல்லப் பரிந்துரைக்கிறாள் அம்மா. அவன் மிரள்கிறான். என்ன நடக்கிறது?. மூன்றாம் தலைமுறைக்குச் சொல்வதற்குப் புதிய காதல் அனுபவம் துளிர்க்கிறது.

தமிழ்ப் படைப்பாளிகள்
மற்றயாரும் பாஸ்கர்
சக்தியளவு விடலைக்
காதலை எழுதியதாகத்
தெரியவில்லை. மிகவும்
இளவயதிலேயே
எழுத்துலகில் இவர்
புகுந்து விட்டதும்
ஒருகாரணமாக
இருக்கலாம். (நல்ல
கொடுப்பினை) அவர்
எழுத்தில் கிட்டத்தட்ட
கால்பங்களவு விடலைக்
காதலாக இருக்கிறது.
இவையனைத்தும்
விரசமற்றக் காதலைச்
சொல்வதுடன்
மட்டுமல்லாமல்
அப்பருவத்திற்கே உரிய
விளையாட்டுத்
தனத்தையும் சாகச
உணர்வையும்
காட்டுவதாக
இருக்கின்றன

காதலை பாஸ்கர் சக்திபோல் புரிந்து கொண்டால் பல சிக்கல்களை எளிதில் அவிழ்த்து விடலாம். காதல்மீது புனிதம் என்ற சாணிக் கூடையை ஏன் ஏற்றி வைக்க வேண்டும். ஏன் குமைய வேண்டும் என்று நாகரீகமாக கேட்கிறார் படைப்பாளி. இந்தக் கதைக்குள் ஒரு ஞானியின் தெளிவையும் வாழ்வியல் எதார்த்தையும் ஒருசேரப்பெற முடிகிறது. அல்லது இரண்டுமே ஒன்றுதான் என்று உணர முடிகிறது.

அனைத்து சர்வதேசிய, தேசியப் பிரச்சனைகளும் வீடுகளுக்குள் தான் வந்து முடிகிறது. இவற்றைத் தம் படைப்பினுள் கொண்டுவர முயலும் படைப்பாளி பிரச்சனைகளாகவேப் பார்த்து படைப்பாக்க முயற்சிக்கும் போது அவை குண்டு குண்டு மாத்திரைகளாக வாசகரின் உள்ளங்கையில் நின்று திணறடிக்கிறது. ஆனால் பாஸ்கர் சக்தி தமிழகத்தின் அண்டை மாநிலங்கள் தண்ணீர் தரமறுப்பதைக் குடும்பப் பிரச்சனையாகப் பார்க்கிறார். 'தீர்த்தயாத்திரை' கதை. குடும்பத்தின் தண்ணீர்த் தேவை. குடும்பஸ்த்தன் அதற்குப்படும் அவஸ்தை. வெறுத்துப் போய் தண்ணியடித்து விட்டு பாரில் அண்டை மாநிலத்தவருடன் சலம்புவது. அதில் எழும் வாதப்பிரதி வாதங்களில் நதிநீர் பிரச்சனை தெருவிற்குள் வருகிறது. எதையும் வாழ்க்கையின் ஊடாகவே புரிந்து கொண்டால் அதன் கலைப் பரிணாமம் நயமாகக் கைகூடுகிறது.

இதே தன்மைதான் தக்ளி கதையிலும். உயர்ந்த கோட்பாடுகள் அனைத்தையும் வழிபட்டுப் போற்றி பாடி பரணேற்றத் தான் தயாராக இருக்கிறதேயொழிய அவற்றைப் பின்பற்றுவதால் வரும் சிரமங்களை நகத்தால் தீண்டக்கூட சித்தமாயில்லை இன்றைய தலைமுறை. 'தாழம்பூ தனக்கு மணக்காதுங்கிற மாதிரி வீட்டுக்கு என்ன புண்ணியம். தியாகம் பண்ண வேண்டியதுதான். அதுக்காப் பென்சன் வேண்டாம், சலுக வேண்டாம்ன்னு பெருமைக்கு மாவு இடிச்சிட்டுப் போய்ட்டாரு பெரியவரு. சரி நமக்கிருக்கிற பேரை வச்சு நம்ம பிள்ளையக் கொஞ்சம் மேலே தூக்கிவிடலான்ற நல்லெண்ணம் இல்லாத மனுசன்' என்று சுதந்திரத்திற்காகச் செய்த தியாகத்தை இழிவு செய்கிறவர்களாக வளர்ந்துவிட்டோம். சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட குடும்பத்தில் இருந்தே கல்வியை வியாபாரம் செய்யும் பிள்ளைகள் உருவாகிறார்கள். இந்த அரசு சுதந்திரம் பற்றிய தெளிவை தனது சமூகத்திற்கு அளித்துள்ள விதம் அப்படி. முன்னர் சொன்னது போல இங்கு அனைத்தும் தனது சாரத்தை இழந்த கூடுகளாகி வருகின்றன என்பதை வழக்கமான எள்ளலுடன் அச்சுறுத்தி நினைவூட்டுகிறது 'தக்ளி'.

காந்தி மீது அபிமானம் கொண்டு தன் பிள்ளைக்கு அரிச்சந்திரன் என்று பெயர் வைத்து கனவு கண்டவரின் பிள்ளை சமூகத்தில் நிலவும் அத்தனை திருகிதாள வேலைகளையும் செய்து ஒவ்வொன்றிலும் சிக்கி எத்தனை சிறுமைப்பட்டாலும் மீண்டும் மீண்டும் அதே வேலைகளையே செய்கிறான். இதைவெறும் சரிவாக மட்டும் கண்டு புறந்தள்ளிப்போய்விட முடியாது. விரைவாகப் பணம் சம்பாதிக்கும் சமூகத்தின் பேராசையை காலத்தின் வீழ்ச்சியாகத்தான் கருத வேண்டியிருக்கிறது.

வாழ்க்கை நிறுவி விட முடியாத பல ரகசியங்களைக் கொண்டது என்பதை உணர்த்துகிறது 'நட்சத்திரக் கடை நொண்டன்' கதையும்,

காந்தி மீது அபிமானம்
கொண்டு தன்
பிள்ளைக்கு
அரிச்சந்திரன் என்று
பெயர் வைத்து கனவு
கண்டவரின் பிள்ளை
சமூகத்தில் நிலவும்
அத்தனை திருகிதாள
வேலைகளையும் செய்து
ஒவ்வொன்றிலும் சிக்கி
எத்தனை
சிறுமைப்பட்டாலும்
மீண்டும் மீண்டும் அதே
வேலைகளையே
செய்கிறான்.
இதைவெறும் சரிவாக
மட்டும் கண்டு
புறந்தள்ளிப்போய்விட
முடியாது. விரைவாகப்
பணம் சம்பாதிக்கும்
சமூகத்தின்
பேராசையை காலத்தின்
வீழ்ச்சியாகத்தான் கருத
வேண்டியிருக்கிறது

'நாகம்' கதையும். பலருக்கும் எதிர்காலத்தை முன்னுரைக்கிற ஒருவன். அவன் சவால் விட்டுக் கூறிய விதமாகவே அனைத்தும் நிகழ்ந்தேறுகிறது. அவனுக்குச் சுயமாக காலில் கொதிக்கிற எண்ணை கொட்டி பேசமுடியாமல் போனது எப்படி என்பதைப் போதிய தர்க்கங்களுடன் முன் வைக்கிறது. அதுபோலவே ஊரில் அத்தனை பேரின் 'பாம்புக்கடிக்கும் மருத்துவம் பார்க்கிறவன், நாகத்தின் வருகையை வாசத்தால் உணர்கிறவன் பாம்புகடித்து இறக்கிறான். விசித்திரமான இக்கதைகள் புதுமைப்பித்தனின் மகாமாசானம் கதையை, கயிற்றரவு கதையை நினைவூட்டுகின்றன. கிராமத் தொன்மம் பதிலற்ற அலைக்கழிப்பை வாசகனுள் நிகழ்த்துகிறது. அக்கதைகளின் நிகழ்வை ஒப்புக்கொள்ளவும் முடியாமல் மறுக்கவும் முடியாமல் திணறடிக்கிறது.

'ஏழுநாள் சந்திரன் ஏழுநாள் சூரியன்' ஒரு குறுநாவல். ஒரு தற்காலிக திருட்டிற்குள் புதைந்திருக்கும் நியாயத்தின் வலியை ஒப்புக்கொள்ளும் விதமாகப் பொதுமைப்படுத்துகிறது. உலகம் முழுதும் பிரபலமான குழந்தைப் பாடலுடன் கதையைத் தொடக்கி முரண்படாமல் தனக்குரிய தர்க்கத்தை நிறுவுகிறார் புனைவாளர்.

அனைத்துக் கதைகளையும் முழுமையாக ஆய்வதற்கு சாத்திய மற்றது இப்பரப்பு. இதை எழுதுகிறவனுக்குப் பருண்மையாகப் படுகிறவற்றை மட்டும் பகிர்வதே ஆவது. பதினைந்து ஆண்டு காலத்திற்கும் மேலான பாஸ்கர்சக்தியின் புனைவுக் களனும் சொல்முறையும் நுட்பமாகச் செழுமைபெற்று வந்துள்ளது. காலமாற்றத்தைச் செரித்து முன்னேறுகிறது என்பதைச் சமீபத்தியக் கதைகள் அழுத்தமாக உரைக்கின்றன.

'அதனதன் வாழ்வு' என்ற கதையில் எள்ளலின் தீவிரம் அடங்கி ஜூரத்தின் வெப்பமாகப் பரவுகிறது. கதையின் வரிகள் ஒவ்வொன்றும் இழுத்துக் கட்டிய நரம்புகளாக அதிர்கின்றன. வியாபாரத்திற்குள் உள்ள சிக்கல் சிறிய வியாபாரிக்குப் பெரிய வியாபாரி கைகொடுத்தல் போன்றவையும் ஆடுகளை வெட்டிக் கசாப்பு போடுகிறவரின் ஈரமான உள்ளுணர்வும் வாடிக்கையாளர் பால் கொண்டுள்ள அக்கறையும், ஆடுகளை வெட்டுவதன் மூலம் பெறுகிற குற்றவுணர்வும் என நீண்ட காலமாக வியாபார உலகத்தின் பட்டறிவாக கதை செழுமை பெற்றுள்ளது. மனைவி கணவனை 'டா' போட்டுத் திட்டுவது, கணவன் மனைவியை மோசமாகப் பேசுவது என்றிருந்தாலும் இருவருக்குமான பரஸ்பர அன்பு வார்த்தைப் பூச்சுகளற்று உணர்த்தப்படுகிறது. கதையின் இறுதியில் ஓங்கு தாங்காக கையில் கத்தியுடன் நிற்கும் ராமையா மீது வாசகருக்கு ஆட்டுக்குட்டியின் மீது ஏற்படும் பரிவே ஏற்படுகிறது. 'ஆடு தனது கடைசி நொடியை வாழ்ந்து முடித்தது' என்ற கதையின் இறுதி வரியில் கலைமேதைமை இயற்கையாகச் சுடர்கிறது.

ஜீவனத்திற்கு மனிதன் தன் ரத்தத்தை விற்பது போல, ஒட்டு மொத்த மனித குலமும் இயற்கையை விற்று தனது நுகர்ச்சியைத் துய்ப்பதைப்போல ஒரு புறத்தில் தமிழகமே நிலவிற்பனை நிலையமாக மாறிப்போனது. நீங்கள் சந்திக்கிற நான்கு பேரில் இருவர் ரியல் எஸ்டேட் ஏஜண்டாகவும், ஒருவர் பிளாட் வாங்க அக்கிரிமெண்ட்

அனைத்துக்
கதைகளையும்
முழுமையாக
ஆய்வதற்கு
சாத்தியமற்றது இப்பரப்பு.
இதை எழுதுகிறவனுக்குப்
பருண்மையாக
படுகிறவற்றை மட்டும்
பகிர்வதே ஆவது.
பதினைந்து ஆண்டு
காலத்திற்கும் மேலான
பாஸ்கர்சக்தியின்
புனைவுக் களனும்
சொல்முறையும்
நுட்பமாகச்
செழுமைபெற்று
வந்துள்ளது.
காலமாற்றத்தைச்
செரித்து முன்னேறுகிறது
என்பதைச் சமீபத்தியக்
கதைகள் அழுத்தமாக
உரைக்கின்றன

மாற்றுவெளி

போட்டவராகவும், இன்னொருவர் பிளாட் அட்வான்ஸுக்குப் பணம் திரட்டிக் கொண்டிருப்பவராகவும் இருப்பார். இதையெழுதிக் கொண்டிருப்பவர் ஒரு கமர்சியல் பிளாட் ஆசையில் அத்தனையும் இழந்து வெறும் ஆளாக நிற்கிறார். (அதுவே அனைத்திலும் ஆக நல்லது.) தமிழத்தை மிகப்பெரிய கேள்விக் கொக்கியில் தொங்க விடவுள்ள இந்தச் சிக்கலை அரசோ சமூக அக்கறைகொண்ட அமைப்புகளோ கண்டு கொள்ளவே இல்லை.

தாத்தா பேரனைக் கேட்கிறார். 'நானும் உன் அப்பனும் சீக்கிரத்தில் இறந்து விடுவோம். நீயும் உன் தலைமுறை ஆட்களும் சாப்பாட்டுக்கு என்ன செய்வீங்க' என்றதற்கு பேரன் சொல்கிறான். 'நான் ரீ போக் ஷூ வாங்கணும்'. அம்மாவுக்கு ஐந்து லட்சத்திற்கு நகை வாங்க வேண்டும். அப்பாவுக்கு ஐந்து லட்ச கடனை அடைத்து பத்து லட்சத்தில் தொழில் நடத்த வேண்டும். தமிழகமே இந்த மந்திரத்திற்குத் தான் தலையாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இதை அத்தனை அற்புதமாக கதையாக்கி இருக்கிறார். இந்தக் கதையை சமூக - அரசியல் - பொருளாதார - கலாச்சார இப்படி அனைத்து வகைமைக்குள்ளும் அடங்கும் கதையாகப் பார்க்கலாம்.

இறுதியாக அவர் எழுதிய 'தாம்பரம் சந்திப்பு' தேர்ந்த சிற்பியின் கவனமான செதுக்கல். சுயாபிமானமிக்க ஒரு கும்பலே இன்று சமூகத்தின் முன்மாதிரியாகவும் அதன் வழிமுறையே செவ்விய லானது என்றும் அனைத்து வகையிலும் நிறுவ முயற்சிக்கிறது. அத்தனை தத்துவங்களையும் தனது கட்கத்தில் இடுக்கிக் கொண்டு 'நான் வாழ எதையும் செய்வேன். அதுவே யாவற்றிலும் உயர்ந்த அறம். என்னைப் பின்தொடர். இப்படிச் சொல்வதற்கான எல்லாத் தகுதிகளும் பெற்றவன் நான். நான் மட்டுமே' என்று உரத்துக் கூறும் கும்பலின் பிரதிநிதியான சந்தானத்தைப் பற்றிய கதை. 'ஊருக்கெல்லாம் குறி சொல்லுமாம் பல்லி. கழுநீர்ப் பாணையில் போய் விழுமாம் துள்ளி' என்ற பழமொழியின் கதை வடிவம் இது. எச்சரிக்கையான எச்சரிக்கை. செல்போனை புல் சார்ஜ் போட்டு மேலும் ஒரு அரைமணிநேரம் அழுக்கி அழுக்கி சார்ஜ் ஏற்றிக் கொள்ளும் முன் ஜாக்கிரதைப் பேர்வழி. பிறத்தியார் மீது துளியும் நம்பிக்கையற்றவன். அடுத்த தலைமுறை மீது காழ்ப்பான உணர்வில் சொந்த மகளின் மீது சந்தேகப்பட்டு சோதிக்க முயன்று இறுதியில் ரயில் வண்டியில் வித்தவுட்டில் டி.டியிடம் சிக்கிக் கொள்வதை கச்சிதமான பழகு மொழியில் அதே எள்ளலும் துள்ளலுமாக புதிய மெருகுடன் புனைவை நிறுவுகிறார்.

படைப்பாளியின் பதினம் வயதிற்கு முற்பட்ட நினைவடுக்கு களில் இருந்து தான் படைப்புகள் அனைத்தும் உருப்பெருவதாக கருதப்படுகிறது. ஆனால் பாஸ்கர் சக்தி படைப்புகளை நிகழ்காலத்தில் இருந்து படைக்கிறார். சவால் மிகுந்த அந்த வேலையை துணிச்சலுடன் மேற்கொள்கிறார்.

படைப்புகள் அனைத்தும் வடிவரீதியாக முழுமையாகப் பொருந்தி விட்டதாகச் சொல்வதற்கில்லை. சொல்லப்பட்டுள்ள புனைவு இலக்கணங்களுக்குள் சரியாக அடைவதில்லை என்றாலும் குறிப்பிட்ட அப்படைப்பில் படைப்பாளி அழுத்தம் தர நினைக்கும் புள்ளியை நோக்கி தடங்கலில்லாமல் இட்டுச்செல்கிறார்.

படைப்பாளியின் பதினம் வயதிற்கு முற்பட்ட நினைவடுக்கு களில் இருந்து தான் படைப்புகள் அனைத்தும் உருப்பெருவதாக கருதப்படுகிறது. ஆனால் பாஸ்கர் சக்தி படைப்புகளை நிகழ்காலத்தில் இருந்து படைக்கிறார். சவால் மிகுந்த அந்த வேலையை துணிச்சலுடன் மேற்கொள்கிறார்

களந்தை பீர்முகமது

■ சா.பாத்திமா

படைப்பாளிகள் தங்களின் படைப்புகளுக்கான வேர்களைப் பெரும்பாலும் தாம் வாழும் சமூகத்திலிருந்தே கண்டெடுக்கின்றனர். ஒரு சமூகத்தில் வாழும் கலைஞனின் சமூகத் தொடர்புகளும் புரிதல்களும் படைப்பாக உருவெடுக்கிறது. அந்த வகையில் தான் வாழும் இஸ்லாமிய சமூகத்தினைக் களனாகக் கொண்டு தனக்கு நேர்ந்த அனுபவங்களையும் தான் கண்ட சம்பவங்களையும் எழுத்துக்களில் வடித்தவராக களந்தை பீர்முகமதுவை அடையாளப் படுத்தலாம். தாமரை இதழில் “ தயவு செய்து” என்ற சிறுகதையின் மூலம் சிறுகதைத் தளத்தில் அறிமுகமான களந்தை பீர்முகமது இன்றையக் கண்ணாடியும் நாளைய முகங்களும்(1994), சுழல் (2000), சிலுக்கு ஸ்மிதாவும் சுலமான் ஹாஜியாரும்(2000), களந்தை பீர்முகமது கதைகள்(2002), பிறைக்கூத்து(2008) என்ற ஐந்து தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார். பீர்முகமதுவின் படைப்பின் வெளியை ஆராயும் பின்வரும் குறிப்புகள் களந்தை பீர்முகமது கதைகள் என்னும் தொகுப்பினை மையமிட்டு மட்டுமே அமைகிறது.

பீர்முகமதுவின் படைப்புகளில் காணப்படும் தன்மைகளை கொடிய வறுமையின் பாதிப்புகள், தாயின் அன்பு, இஸ்லாமிய சமூகத்தின் கலாச்சாரத் தன்மைகளை வெளிப்படுத்தல், குழந்தைகளிடம் காணப்படும் மாறாத அன்பு, இஸ்லாமிய சமூக அமைப்புகளின் (ஜமாஅத்) சில நுணுக்கமான அரசியல்களை விமர்சித்தல், இஸ்லாத்தில் நிலவும் சாதியப் பிரச்சனைகள், இஸ்லாத்தில் பெண்களுக்கான நிலை என்று வகைப்படுத்தலாம். மொழியானது திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு அண்மையில் உள்ள களக்காடு பகுதியில் வாழும் மக்களின் மொழியாகவும் இஸ்லாமிய சமூகத்தவருக்கான சிறப்புச் சொற்களை உள்ளடக்கிய மொழியாகவும் இருப்பதை உணரமுடிகிறது. கதைகள் கதையில் தொடர்பில்லாத வெளிநபர் கூறுவதாகவும், சில இடங்களில் கதைமாந்தர்களின் கூற்றாகவும் உள்ளது. கதைக்கூறும் தன்மையில் சிக்கலின்றி கதைகள் நகர்கின்றன.

எதார்த்த வாழ்வின் இயங்குத்தளத்தில் வறுமையானது மனிதர்களை எவ்வெவ்விதங்களில் ஆட்கொள்கிறது என்பதை பீர்முகமதுவின் பலகதைகளில் காணமுடிகிறது. தன் குழந்தைகளுக்கு உணவு கொடுக்க இயலாமல் தவிக்கும் தாய், கணவனின் அன்றைய உழைப்பின் வருமானத்தில் குடும்பத்தை இயக்கும் மனைவி, வெளியூர்களில் இருந்து பணவரவின்மையால் பணத்திற்காக உறவுகளை நாடிச் செல்கையில் ஏற்படும் அவமானங்களுக்குட்பட்டவர்கள், சில

கட்டுரையாளர்
சென்னைப்
பல்கலைக்கழகத் தமிழ்
இலக்கியத்துறையின்
முனைவர் பட்ட
ஆய்வாளர்.

தமிழ்ச்
சிறுகதைகளைப்
பெண்ணிய நோக்கில்
ஆய்வு செய்து வருகிறார்.

மாற்றுவெளி

அத்தியாவசியப் பொருட்களை விற்று பொழுதைக் கழிக்கும் பெண்கள் என பல நிலைகளில் பதிவுகள் விரவிக்கிடக்கின்றன.

சாதியம் இஸ்லாத்தில் நிலவுகிறதா? என்று கேட்கும் பலரின் வினாக்களுக்கான விடயமாகவும், பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கும் சமூகத்தை பெரும்பான்மை நிலை வகிக்கும் மக்கள் நிந்திக்கும் செயலையும் பிறகு தங்களின் வேர் அச்சமூகத்தை சார்ந்தது எனும் போது அதற்கான செயலையும் 'சொல்லிலும் செயலிலும்' கதை சித்திரித்துள்ளது. பெரும்பான்மை நிலை வகிக்கும் மக்களின் சாதிய வெறியை மிக வெளிப்படையாக " இன்னைக்கு நாசுவனுக்குக் கடை கட்டிக் குடுத்தா நாளைக்கி நம்ம தெருவப்பாத்து எல்லோரும் என்ன சொல்லுவானுவோ தெரியுமா? அப்படின்னா உன் புள்ள நாசுவன். நீ நாசுவத்தி. நான் நாசுவன். உன் பேரன், பேத்தி மக்க எல்லோரும் நாசுவங்களு சீச்சீ நாசுவன் தெருக்காரன்னு நம்மள பட்டம் கட்டி விடுறதும் காணாதுன்னு எல்லாரையும் அப்படியே ஆக்கியும் வச்சிருவானுவோ." (பக்-54-55) என்ற பதிவின் மூலம் அறியலாம்.

"தீயின் விளிம்புகள்"
என்னும் படைப்பு
இஸ்லாமிய சட்டங்களின்
வாரிசுகளாக

அடையாளமிட்டு
தங்களின் வசதிக்கேற்ப
சட்டங்களைத் திரித்து
வைத்திருக்கும் ஆதிக்க
சக்திகளின் போக்கினை
எதிர்த்து வெளிகிளம்பும்
இளம்பருவத்தினரின்
சிறிய தீப்பொறியாக
அனுமானிக்கலாம். பல
இடங்களில் இஸ்லாமிய
சமூகத்தின் சுயத்தன்மை

தெளிவாக

பீர்முகமதுவின்

படைப்புகளில்

பதிவாகியுள்ளதையும்

வாசிக்கையில்

உணரமுடிகிறது.

பொதுவாக

பீர்முகமதுவின்

கதைகளை இஸ்லாமிய

சமூக மணத்துடன்

எளிய மொழியில்

எதார்த்த வாழ்வின்

சிக்கல்களை

புனவுகளின்றி சித்திரித்த

கதைகளாக கூறலாம்

பீர்முகமதுவின் படைப்புகளில் இஸ்லாமிய பெண்கள் மட்டுமின்றி பிறசமூகத்துப் பெண்களும் உலவுகின்றனர். பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வகையில் சிலகதைகளின் தலைப்புகளும் அதில் பெண்களுக்கான ஆளுமையும் இடம்பெற்றுள்ளன. (ப-94, ப-130) இஸ்லாமிய சமூகத்தில் பெண்களுக்கான வறையறுக்கப்பட்ட வெளியையும், அதனை காக்க எத்தனிக்கும் மனிதர்களையும் காணமுடிகிறது. (பக்-195, 211) இஸ்லாமிய சமூகத்தில் 'பெண்' என்பவளே மிகமுக்கியத்தன்மை உடையவளாக இருப்பதையும் (கண்காணிப்புப் பொருள்) சமூகத்தின் வெளி புழக்கத்தில் முற்றிலும் அனுமதி மறுக்கப்பட்டவளாய் இருப்பதையும் 'சிறையிலிருந்த நிலா' கதை பதிவுசெய்துள்ளது.

பீர்முகமதுவின் படைப்புகள் பெரும்பாலும் இஸ்லாமிய மதத்தின் அடிப்படைச் செயல்களில் இருந்து மாறாத வண்ணமிருந்தாலும் இஸ்லாமிய அடிப்படைச் சட்டங்களின் மீதான தவறான அணுகுமுறையைச் சுட்டிக்காட்டி சாடும் விதத்திலும் அமைந்துள்ளது (ப-223). "தீயின் விளிம்புகள்" என்னும் படைப்பு இஸ்லாமிய சட்டங்களின் வாரிசுகளாக அடையாளமிட்டு தங்களின் வசதிக்கேற்ப சட்டங்களைத் திரித்து வைத்திருக்கும் ஆதிக்க சக்திகளின் போக்கினை எதிர்த்து வெளிகிளம்பும் இளம்பருவத்தினரின் சிறிய தீப்பொறியாக அனுமானிக்கலாம். பல இடங்களில் இஸ்லாமிய சமூகத்தின் சுயத்தன்மை தெளிவாக பீர்முகமதுவின் படைப்புகளில் பதிவாகியுள்ளதையும் வாசிக்கையில் உணரமுடிகிறது.

பொதுவாக பீர்முகமதுவின் கதைகளை இஸ்லாமிய சமூக மணத்துடன் எளிய மொழியில் எதார்த்த வாழ்வின் சிக்கல்களைப் புனவுகளின்றி சித்திரித்த கதைகளாக கூறலாம்.

பெருமாள் முருகன்

■ கா. அய்யப்பன்

1980களுக்குப் பிறகான நவீன தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு என்பதை எளிதில் சுட்டிவிட முடியாத அளவுக்கு விஸ்தரிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. கவிதை மொழி பல்வேறு சிந்தனையாடல்களைத் தன்னுள் கொண்டிருந்த அதே சமயத்தில் புனைகதை மரபு வளமாக வளர்ந்து வருகிறது. இப்பின்புலத்தில் தமிழ் நவீன இலக்கிய மரபுக்கு அறிமுகமானார் பெருமாள் முருகன்.

திருச்செங்கோடு (1004) என்பது இருபது சிறுகதைகளைக் கொண்ட முதல் தொகுப்பு. அடுத்து இருபத்தொரு கதைகளைக் கொண்டு வெளியான நீர்விளையாட்டு (2000) என்பது இவரின் இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு. அடையாளம் பதிப்பகத்தின் வழியாக 2004இல் வெளியான பீக் கதைகள் (பதினான்குக் கதைகளைக் கொண்டது) பெருமாள் முருகனின் மூன்றாவதும் இதுவரையிலான கடைசித் தொகுப்புமாக இருக்கிறது. இதில் பீக்கதைகள் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள வேக்காடு எனும் கதை திருச்செங்கோடு தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. பீ, பீ வாங்கிகளின் ஓலம் எனும் இரு கதைகளும் நீர் விளையாட்டுத் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆக மூன்று தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள இவரது கதைகளின் எண்ணிக்கை ஐம்பத்திரண்டு கதைகளாகும்.

திருச்செங்கோடு பெருமாள் முருகனின் கன்னி முயற்சித் தொகுதி என்றே சொல்ல வேண்டும். இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள கதைகள் பெரும்பான்மையான அவரின் மண்சார் மொழியையும் பண்பாட்டையும் சாதிய அரசியலையும் உள்ளடக்கியவை. தன் அனுபவத்தில் இருந்து பிழித்தெடுத்த கதைக் கருக்களைத் தனக்கே உரிய இயல்பான புனைவாக அவை இருக்கின்றன. அதே சமயத்தில் மற்ற இரண்டு தொகுப்புகளையும் இப்படி ஒரே சரடுக்குள் சுட்டிவிட முடியாத அதீத புனைவுகள்.

தொகுப்பின்படி அவரது முதல் கதை கொறங்காடு என்பதாகும். தன்னுடைய ஊர் (மாவட்ட) பகுதியில் உள்ள அடிநிலை வாழ்க்கை முறையும் அப்பகுதியில் உள்ள (நாமக்கல்) கவுண்டர் எனும் சாதிக்கும் பறையர், வண்ணார், தோட்டி, சக்கிலி, அம்பட்டன் போன்ற சாதியினருக்கும் இடையே உள்ள கொத்தடிமை, அதட்டல், மிரட்டல் தனத்தை தீவிரவாதமின்றி எதார்த்தமாக புனைந்து விளக்கும் பெருமாள் முருகனின் கதை சொல்லல் அவரின் நேர்த்தியை அறிய வைக்கின்றது.

“தொடக்கத்தில் ஏறு வெயிலின் களத்தில் உருவானவை இதில் உள்ள சிறுகதைகள்தாம். இவை எனது பயிற்சிக் களமாகவும் அமைந்தன. அதை நோம்பிக்குக் கோர்க்கும் ஆவாரம் பூ மாலை

கட்டுரையாளர் மயிலம்
தமிழ்க் கல்லூரியில்
உதவிப் பேராசிரியராக
பணியாற்றுகிறார்.

சென்னைப் பல்கலைக்
கழகத்தில் தமிழ்
இலக்கியத் துறையில்
“தமிழ் இலக்கண
மரபுகள்” குறித்து ஆய்வு
செய்தவர்.

மாற்றுவெளி

போல, வெடித்த பூக்களும் மொக்குகளும் காம்புக் கோல்களுமாய் இத்தொகுப்பு நிறைந்திருக்கிறது. மாலைக்கு எல்லாமே வலுதான்” என்று தம் கதைகள் பற்றி பெருமாள் முருகன் முன்னுரையில் சொல்லியிருப்பது நோக்குதற்குரியது. சங்க செவ்விலக்கியங்கள் போல படிக்குந்தொறும் புதுப்புது அர்த்த உற்பத்திகளைக் கொண்ட புனைவாக அதுவும் வட்டார வழக்கில் சொல்லியிருப்பது அவரின் தனித்துவம்.

இவரின் முதல் கதை ‘கொறக்காடு’ என்பது. அது கொறக்காடு எனும் கிராமத்தில் வண்ணார் சாதி பெண் தன் கணவனை இழக்கிறாள். ஊர் நாட்டாமை உட்பட அனைவரும் விதவைச் சடங்கை நிகழ்த்தச் சொல்ல அப்படியான சடங்குகள் ஏதும் வேண்டாம் என்கிறான் அதை முறை உறவுக்கார படித்தவன்.

“என்னடா நீ பொழப்பத்தவனா இருக்கற. பெருமா கழுத்துல அஞ்சு பவுன் போட்டிருக்கா’ இப்ப உட்டாசமயம் ஏதுடா, சாங்கியம் பண்ணி வெள்ளச் சீல குடுத்தா நவையக் கழுட்டித்தான ஆவோணும்...” (2008 : 16) என்று அவனின் அம்மா கட்டளை இடுகிறாள். இப்படி இன்னும் மாறாமல் இருக்கும் கொறக்காட்டை புனைகிறார். மதுப்பழக்கத்தால் வண்டியுடன் கூடிய மாடுகள் தங்கள் உயிரை விடுகின்றன எனும் புனைவு தடமாறும் வண்டிகள் எனும் கதை மனைவியின் தையல் மிஷினை விற்று ஐயப்பன் கோவில் போய் திரும்பும் ஏழைகளின் புனைவு ‘பயன்’ ஏழை கணவனை இழந்தவள் எருமை மாட்டை வைத்து பிழைக்கிறாள். அதை தடுக்கும் ஆதிக்க சக்திகள் பற்றி உண்ணிகள் கதை விளக்குகின்றது.

வேக்காடு எனும் கிராமத்து கவுன்டன் தன் கிணற்றில் யாரும் நீர் அருந்தக் கூடாது என்பதற்காக மேற்கொண்ட செயலை எதிர்நிலையில் புனைவது வேக்காடு கதை. உறவுக்காரன் தானே என்று சொல்லி டிரேக்டரால் நிலத்தை உழுதற்கு அதிக பணம் கேட்பதை ‘ஓரம்பரை’ கதை சொல்கிறது. கறிக்குழம்பு அடுப்பிலே வீணானதற்காக தன் மனைவியை பல்வேறு சூழலைச் சொல்லி அடிக்கும் கணவனை ‘சிதைவு’ கதை காட்டுகிறது.

பெருக்கா எலி தன் வீட்டில் இருக்கிறது என்று அதனைப் பிடிக்கும் காட்டுக்காரனிடம் சொல்ல, அவன் பெரிய எலியை எடுத்துக் கொண்டு சிறிய எலியைக் கொடுப்பதை ‘கொடும்பினை’ கதை சொல்கிறது. அதில் எலி பிடித்தலை அருமையாகக் காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறார் ஆசிரியர். வறுமையால் குடும்பம் முடங்கி வறுமையில் உழல்வதை காட்சிப்படுத்துகிறது ‘முடக்கம்’ எனும் கதை.

பெருமாள் முருகனின் தொடக்ககால கதைப்புனைவில் பரவலாக இடம்பெறும் சம்பவம் ஆட்டு கிடாய்க்கு ஒடை (விரய்) அடித்தல் என்பதாகும். அதனை வைத்தே அவரது ‘ஒடை’ எனும் கதை அமைந்துள்ளது. ஒடை அடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒருவன் வீட்டின் முன்பு ரொம்ப நேரம் ஒருவன் ஒடை அடிக்க ஆட்டுடன் காத்துக் கிடக்கிறான். ஆனால் அவன் தன் மனைவியுடன் புணர்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறான்.

பெண்ணுக்காக (மனைவி) ஆண் வெம்பும் கதையை ‘வெம்பல்’ விளக்குகிறது. ஆட்டுக்கு உடல் நிலை சரியில்லை என்றவுடன்

பெருமாள் முருகனின்
தொடக்ககால
கதைப்புனைவில்
பரவலாக இடம்பெறும்
சம்பவம் ஆட்டு
கிடாய்க்கு ஒடை (விரய்)
அடித்தல் என்பதாகும்.
அதனை வைத்தே
அவரது ‘ஒடை’ எனும்
கதை அமைந்துள்ளது.
ஒடை அடிக்கும்
தொழிலில்
ஈடுபட்டிருக்கும் ஒருவன்
வீட்டின் முன்பு ரொம்ப
நேரம் ஒருவன் ஒடை
அடிக்க ஆட்டுடன்
காத்துக் கிடக்கிறான்.
ஆனால் அவன் தன்
மனைவியுடன் புணர்ச்சி
செய்து
கொண்டிருக்கிறான்

கிராமத்துப் பெண்ணின் மனம் எப்படி அல்லல்படுமோ அதனை நேர்த்தியான புனைவோடு விளக்கும் கதை 'மொக்கப்பட்டம்'. இதுவரையிலான பதிமூன்று கதைகள் முழுக்க தன் மண்ணின் மரபுக் கதைக்கு மிஞ்சிய புனைவாக இல்லை. கீற்று கதை தொடங்கி கடைசி வரை இருக்கும் கதைகள் படைப்பாளனின் வாழ்தல் சார் புலம்பெயர் அனுபவ புனைவும் இணைவதைப் பார்க்க முடிகிறது.

கல்லூரி மாணவப் பருவக் காதலை கீற்று கதை விளக்குகிறது. கவுண்டனுக்கும் செருப்பு தைக்கும் சமூகத்தாருக்கும் இடையே இன்று நிகழும் அதிகாரப் பகிர்வின் புனைவே 'ஆளுக்காரன்' கதை யாகும். பள்ளத்தில் இருந்து மேட்டு வரை மிதிவண்டியைத் தள்ளி வரும் கவுண்ட பெண் அருகில் வந்த சக்கிலி இனப்பெண் அவனிடம் தன் இளமைகால அனுபவங்களை ஆசையோடு பகிர்கிறாள். அதை பெரிதுபடுத்தாது செல்லும் கவுண்ட பெண் செல்கிறாள். பெண் களுக்கு மத்தியில் இருக்கக்கூடிய சாதிய அதிகாரப் பகிர்வை இதுவரை இவ்வளவு திடமாக யாரும் புனையவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. 'மேடு' எனும் கதை இதனை சாத்தியப்படுத்தியுள்ளது.

பெருமாள் முருகன் கதைகளிலே மிக சிறியதும் நல்ல செறிவான புனைவும் கொண்டது 'விசுவாசம்'. கவுண்டன் வீட்டு அருகில் செருப்பு தைக்கும் சமூகத்தார் கடை ஒன்றை வைத்திருக்கிறார். அவர் அமர போடப்பட்ட கல் உயிர் பெற்றால் எந்த மாதிரியான உணர்வு களைப் பெறும் என்பது அப்புனைவு. கவுண்டன் வீட்டு குழந்தை அந்த கல்லில் சிறுநீர் கழிக்க அக்கல் "அது முழுக்க உருண்டோடி மண்ணில் விழும் வரைக்கும் கல்லின் வேதனை சொல்லி மாளாது. உப்பு கரிப்பு தொண்டைக்குள் இறங்கி அறுக்கும். வாய் முழுக்க நாறும். தூக்கம் முழுதுமாகப் போய்விடும். கொட்டாவி விட்டு விட்டுப் பார்க்கும். கண் மூட முடியாது. சில நாள் தான். அப்புறம் பழகிவிட்டது. நடு இரவில் அவன் வருகிற அரவம் கேட்டால் போதும். கிறக்கத்திலிருந்து லேசாகக் கண்ணை விழித்துப் பார்க்கும். வாயை அங்காந்து கொள்ளும். வெதுவெதுப்பான சூட்டில் உப்பு கரித்துக் கொண்டு விழும் பல்லலை சுகமாய் கூட முழுக்க பரவவிட்டு கொண்டு மயங்கும்" (2008 : 120-121).

திருச்செங்கோடு கதை தொகுப்பின் இறுதியாக 'திருச்செங்கோடு' என்பது, திருச்செங்கோடு கோவிலுக்குச் செல்லும் கணவன் இரு மனைவியரிடையேயான மன சலசலப்பை காட்சிப்படுத்துகிறது. பெ.மு.வின் முதல் தொகுப்பு சிறுகதைப் புனைவில் தனக்கென ஒரு இடத்தை தக்க வைத்தலுக்கான சாத்தியப்பாடுகளை இனங்காண்பதாக அமைகின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் அவரின் முதல் தொகுதியில் இடம்பெறும் பாத்திரங்கள் யாவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட அனுபவத் திற்கும் கட்டுப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றனர்.

பெ.மு.வின் இரண்டாவது கதைத் தொகுப்பு நீர் விளையாட்டு. காலந்தோறும் உருவாகும் கதை சொல்லிகளுக்கு ஏற்ப கதைத் தளங்களை அமைத்து கொடுத்து கொண்டே வரும் தன்மை உண்மையில் வியத்தற்குரியது. சிறுகதையின் தந்தை, பிதாமகன், திருமூலர் என்றெல்லாம் பட்டங்கள் கொடுத்தளுக்கிணங்க, சிறுகதை விசாலமான கதைக் கருவைத் தன்னுள் கொண்டுள்ளது. பெண்ணிய புனை

திருச்செங்கோடு கதை தொகுப்பின் இறுதியாக 'திருச்செங்கோடு' என்பது, திருச்செங்கோடு கோவிலுக்குச் செல்லும் கணவன் இரு மனைவியரிடையேயான மன சலசலப்பை காட்சிப்படுத்துகிறது. பெ.மு.வின் முதல் தொகுப்பு சிறுகதைப் புனைவில் தனக்கென ஒரு இடத்தை தக்க வைத்தலுக்கான சாத்தியப்பாடுகளை இனங்காண்பதாக அமைகின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் அவரின் முதல் தொகுதியில் இடம்பெறும் பாத்திரங்கள் யாவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட அனுபவத்திற்கும் கட்டுப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றனர்

மாற்றுவெளி

வாளர்கள் உட்பட பலர் இயற்கையை, நீரை பற்றிய பல்வேறு விளையாட்டுகளை கவிதையாகவும் புனைவாகவும் வரைந்துள்ளனர். ஆனால், பெ.மு.வின் நீர் விளையாட்டு பல்வேறு தத்துவ விசாரணைகளை தன்னுள் கொண்டுள்ளது.

கிராமத்தில் இருந்து நகரத்திற்கு அரசு பணிக்காகப் புலம் பெயரும் போது அவனுக்குள் ஏற்படும் சிலாகிப்புகளும் அவன் ஓய்வு நேரங்களில் தன் கிராமம் நோக்கி சைக்கிளில் பயணம் செய்து மீண்டும் மாலை திரும்புவதற்குள் இருக்கும் 'வேட்கை'யை விளக்குவது முதல் கதை. மௌனியின் கதைப் பாத்திரங்களின் மனநிலை சார்ந்து, ஆனால் உடல் தத்துவ இயக்கம் மற்ற ஒரு சைக்கிள் விளையாட்டு 'வேட்கை'. நீலா எனு கிராமப் பெண்ணின் திருமணம் அவளின் காரைப் பல்லால் தடையாகிறது. அதனை போக்க செங்கல்லால் பல் துளக்க வேண்டும் என்று ஊர் யோசனை சொல்ல அதனைக் கேட்டு விதவிதமான செங்கற்களைச் சேகரித்து வைக்கிறாள். செங்கல் திருடி என்கிற பட்டமும் வாங்குகிறாள் என்பதை அவளுடன் அன்போடு பழகும் தம்பி கதையைச் சொல்வதைப் போல 'நீலாக்கா' என்ற கதை அமைந்துள்ளது.

குழந்தையின் எச்சில் நீர் விளையாட்டு 'சிறுத்த பூதம்' எனும் கதை. அதீதக் கதைகளை விரும்பும் குழந்தை மனநிலையும் அதனை தன்னை மறந்து எழும் மதநீர் பட்டு பெற்றோரின் மகிழ்ச்சி விளையாட்டு, கணவன்-மனைவி உறவு, நாற்காலியில் அமர்ந்து பதநீர் அருந்தும் போதான இருமண உட்கிரகிப்புகளின் விளையாட்டு 'இசை நாற்காலி' கதை. குழந்தையின் சிறுநீர் பற்றிய கதைகளும், அக்குறிப்புள்ள கதைகளும் நிறைய தமிழில் உண்டு. ஆனால், பெ.மு.வின் சிறுநீர் பற்றிய புனைவு முற்றிலும் மாறுபட்டது. குழந்தையின் சிறுநீர் விளையாட்டே 'பெரிதினும் பெரிது'

மழை நீரில் விளையாடுவது என்பது பெண்களின் இயல்பான குணம். அப்படி மழைக்குருவியாக மாற நினைக்கும் பெண்ணை தடுக்கும் சூழ்நிலை பற்றிய புனைவு 'மழைக்குருவி', 'கடை வீதியில் ஒருவன்' எனும் கதை உண்மையில் பெ.மு.வின் தத்துவ விசாரணை புனைவில் அதுவும் தனிமனித மன உணர்வு காட்சிபடுத்தலின் வெற்றி. கிணற்று நீரில் விளையாடும் குழந்தையின் மனநிலை 'புகலிடம்' கதைக் காட்டுகிறது. உடல் நீரின் விளையாட்டு தனிமையில் உடல் தாக நீரின் கோணங்களும் அதனை வரவேற்கும் மனநிலையும் பற்றியது 'சுவர்களும் கதவுகளும்'. 'எருக்கஞ் செடிகள்' எனும் கதை கற்பனை கலந்த மனிதத் தத்துவ விசாரணை. இறப்பதும், பிறப்பதும், பேயாகத் திரிவதுமான கற்பனையும் அதை பற்றிய உண்மை அறிதல்களும் எருக்கச் செடிகள் எண்ணிக்கையற்ற மலர்களை மலர்விப்பதும் பின் காய்ந்த காய் வெடித்து பஞ்சாக அங்கும் காற்றில் வியாபித்து நிற்பதுமான உண்மை தத்துவத்தை இறந்ததாக உணர்ந்த மனித மன உண்மை நிலை பற்றிய தத்துவ விசாரணை.

குழந்தையின் எச்சில் நீர் விளையாட்டு 'சிறுத்த பூதம்' எனும் கதை. அதீதக் கதைகளை விரும்பும் குழந்தை மனநிலையும் அதனை தன்னை மறந்து எழும் மதநீர் பட்டு பெற்றோரின் மகிழ்ச்சி விளையாட்டு, கணவன்-மனைவி உறவு, நாற்காலியில் அமர்ந்து பதநீர் அருந்தும் போதான இருமண உட்கிரகிப்புகளின் விளையாட்டு 'இசை நாற்காலி' கதை. குழந்தையின் சிறுநீர் பற்றிய கதைகளும், அக்குறிப்புள்ள கதைகளும் நிறைய தமிழில் உண்டு. ஆனால், பெ.மு.வின் சிறுநீர் பற்றிய புனைவு முற்றிலும் மாறுபட்டது. குழந்தையின் சிறுநீர் விளையாட்டே 'பெரிதினும் பெரிது'.

பீவாங்கியின் ஓலம், பீ ஆகிய இரண்டு சிறு கதைகளும் 'பீக் கதைகள்' எனும் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. அவையும் நீர் விளையாட்டின் மற்றொரு புரிதலாக இருந்தாலும், அதனை அடுத்து பார்க்கலாம். சீட்டு விளையாட்டின் நுட்பங்களை 'குரல்கள்' கதை

விளக்குகிறது. சீட்டு விளையாட தெரியாதவன் சீட்டு விளையாட கற்றுக் கொள்வதும் அவன் கற்றுக் கொள்வதோடு, கற்றுக் கொடுத்த வனை வெல்வதும் அப்படியான வெற்றியின் பொருட்டு பல குரல்கள் எழுவதை விளக்குகின்றது.

'நீர் விளையாட்டு' எனும் கதை, தொகுப்பின் தலைப்பாகவும் உள்ளது. உண்மையில் நீர் தன்னுள் பல்வேறு அறியப்படா மாயைகளை கொண்டுள்ளது. குழந்தைகளோடு குளிக்கச் செல்லும் நடுத்தர வயது கொண்ட ஆண் (சித்தப்பா) நீரில் அதாவது கிணற்றின் நுட்பம் அறியாமல் விளையாடுகிறான். பின் உடல் சோர்ந்து கரையேறுவதாக சொல்கிறான். குழந்தைகள் அவரை உள்ளே தள்ளி மேலே ஏற விடாமல் குதிப்பதும் தண்ணீரை முகத்தில் தெளிப்பதுமான இயல்பான விளையாட்டுகள். அதனை எதிர்கொள்ள முடியாத சித்தப்பா நீரிலே மரணம் கொள்கிறார்.

"பிடிப்புத் தளர்ந்து நேராக நீருக்குள் போய் விழுந்தான். அவ்வளவுதான். எல்லாம் தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டன போல குமுறத் தொடங்கினான். கைகள் அனிச்சையாக நீந்திக் கொண்டிருந்தன. திசை இதுவெனத் தெரியவில்லை. எங்கே பிறப்பென உணர இயலவில்லை. கை எதைஎதையோ பற்றியது. கால்கள் நடுக்கத்தோடு எவற்றின் மீதோ ஏறின. அது கிணற்றில் ஏதோ ஒரு பக்க சுவராக இருக்கலாம்" (2000:108)... என்று சித்தப்பாவை நீர் காவு வாங்குவதை பிள்ளைகள் உணராத விளையாட்டின் கூர்மையானப் பதிவு.

புனைகதை இலக்கியக் கருப்பொருளில் காக்கையைக் கொண்டு வரும் எண்ணற்ற கதைகள் உண்டு. ஜெயகாந்தன், அசோகமித்திரன், ஜி.நாகராஜன் போன்றோரின் புனைவில் அதன் நுட்பத்தைப் பார்க்க முடிகிறது. காக்கை, திருமணம் ஆகாத ஆணின் தலையில் கொத்த வரும் அவனுக்கு திருமணம் நிச்சயம் என்ற அந்நிகழ்வு நிற்பதுமான சாத்தியப்பாடுகள் கவனிக்கத்தக்கது. பெ.மு.வின் 'காக்கை' எனும் கதை ஆராயத்தக்கது. தன் அதை வீட்டுக்குச் செல்லும் சிறுவகை அண்டங் காக்கை தலையில் கொத்துகிறது. வருட கணக்கில் இடைவெளி விட்டு சென்றாலும் இந்நிகழ்வு நிகழ்கிறது. பெரியவனான பின்பும் இது தொடர்கிறது. திருமணப் பத்திரிகையை எடுத்துக் கொண்டு வரும்போது மட்டும் அதே காக்கை நீரில் குளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவனைக் கொத்தவில்லை. இந்நிகழ்வு உண்மையில் காக்கைக்கும் மனித உறவுக்குமான இயற்கை உறவாடலின் வெளிப்பாடே. அதை உறவும் ஆணின் உடல்நிலை மாற்றதினூடாக நிகழும் ஆள்தெரிகாக்கை செயல்பாடு இவை.

பேருந்து பயணம் பற்றிய எல்லையடங்கா புனைவுகள் நமக்குண்டு. சிறுகதை நிலையில் அம்பையின் பயணம்-1, பயணம்-2 போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. பெ.மு.வின் 'இருள் அழைப்பு', 'விதானம்' பயண இலக்கியமாக அமைகிறது. பேருந்து பயணத்தின் போது எண்ணற்ற நிகழ்வுகள் புனைவாகியிருக்கின்றன. இருளில் போகும் பேருந்தில் தன் குழந்தை வெளிக்கு இருக்க நினைக்கிறது. அக்குழந்தையின் பாட்டி எவ்வளவோ முயன்றும் பேருந்து ஓட்டுநரும் நடத்துனரும் வண்டியை நிறுத்தவில்லை. அவர்கள் கீழ்சாதிக்காரர்கள் என்பதாலோ என்னவோ அங்கு அவர்களின் பேச்சு

பெ.மு.வின் 'காக்கை'
எனும் கதை
ஆராயத்தக்கது. தன்
அத்தை வீட்டுக்கு
செல்லும் சிறுவகை
அண்டங் காக்கை
தலையில் கொத்துகிறது.
வருட கணக்கில்
இடைவெளி விட்டு
சென்றாலும் இந்நிகழ்வு
நிகழ்கிறது.
பெரியவனான பின்பும்
இது தொடர்கிறது.
திருமணப் பத்திரிகையை
எடுத்துக்கொண்டு
வரும்போது மட்டும்
அதே காக்கை நீரில்
குளித்துக்
கொண்டிருக்கிறது.
அவனை
கொத்தவில்லை.
இந்நிகழ்வு உண்மையில்
காக்கைக்கும் மனித
உறவுக்குமான இயற்கை
உறவாடலின்
வெளிப்பாடே. அதை
உறவும் ஆணின்
உடல்நிலை
மாற்றதினூடாக நிகழும்
ஆள்தெரிகாக்கை
செயல்பாடு இவை

மாற்றுவெளி

எடுபடவில்லை. அவர்களின் சீட்டு கீழேயே பேப்பரை வைத்து தன் குழந்தையை பேள வைக்கிறாள். இதனைத் தொடக்கத்தில் இருந்தே ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு (பெ.மு.) இருப்பதாக செல்வது 'இருள் அழைப்பு' எனும் கதை.

பீக்கதைத் தொகுதியில் முதல் கதை 'வேக்காடு' என்பது. இது திருச்செங்கோடு தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. அடுத்த கதை 'பீ வாங்கியின் ஓலம்' என்பது. கிராமத்தில் இருந்து நகரத்திற்கு வாழ்க்கை நடத்த செல்லும் கணவன், மனைவி இடையேயான சில எதிர்கொள்ளலே அப்புனைவு. வீட்டோடு வடிய கழிவரை வாழ்க்கை, உணவுகளின் மீதியை எங்கு கொட்டுவது என்ற தன் மனைவியின் கேள்வி. கணவன் மீந்த உணவுகளை கழிவறையில் கொட்டுகிறான். அன்றிலிருந்து கழிவறையைக் காணும் அப்பெண்ணின் பார்வை நேர்த்தியாகப் புனையப்பட்டுள்ளது.

நகரத்தில் கூட்டாக அறை எடுத்து தங்கி பணியாற்றும் இளைஞர்கள், அவர்களின் கழிவறை பைப் உடைந்து பீ குவியாகின்றது. அப்பீயை நீக்க வருபவனை தீண்டத்தகாதவனாக நினைத்தல் என்பதை மிக அற்புதமாக 'பீ' எனும் கதை விளக்குகிறது. அவ் விளைஞர்கள் இரவுகளில் மது அருந்துகின்றனர். குறைந்த விலையில் வாங்கிய ஒரேயொரு பிளாஸ்டிக் டம்ளரையே அனைவரும் விரும்புதலும் அதனை வாங்கிய கதையும் பின் அந்த டம்ளரில் பீ வாருபவனுக்கு தண்ணீர் மொண்டு கொடுத்ததற்குப் பின் அந்த டம்ளரை யாரும் தொடுவதில்லை. உடல் கழிவு, இளைஞர் மன நிலை, தொழில் முறை வேற்றுமை இப்படிப் பல்வேறு களங்களைக் கொண்டுள்ளது. மேலும் பிற்சேர்க்கை-1, 2 என்கிற துணைத் தலைப்புகளைக் கொண்டு புதுவித கதை சொல்லல் முறையை இதில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

மூன்று இளைஞர்கள் கிணற்றில் விளையாடுகிறார்கள். அது வெள்ளைக் கவுண்டன் கிணறு. அவன் மீது இருக்கும் கோபத்தால் ஒருவன் கிணற்றில் சளி சிந்துவதும் மற்றொருவன் காறி உமிழ்வதும் செய்ய இவற்றைக் கவனித்த இன்னொருவன் இதற்கெல்லாம் மேலே ஒன்றை நாம் செய்ததாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று எண்ணுகிறான். பீ பேண்டு விட்டதாகக் கூறி விடுகிறான். இது ஊருக்கே தெரிய வருகிறது. வெள்ளைக் கவுண்டன் அவனின் வீடு வரை வந்து திட்டுகிறான். பெற்றோர் அவனை உதைக்கின்றனர். அந்தக் கிணற்று நீர் இரவில் உலா வரும் கருப்பனார் நீர் அருந்தும் கிணறு. அவன் அனைத்தையும் நினைத்து இரவில் தன் நடைபயணத்தைத் தொடங்குகிறான். கிணற்றைத் தாண்டும் போது கருப்பனார் கிணற்றில் நீர் அருந்தும் சத்தம் கேட்கிறது என்று வெகு இலகுவான எதார்த்த தத்துவ இயல்பை மேல், கீழ் சாதி நம்பிக்கைகள் உரையாடலைப் புனைகிறார் 'கருப்பனார் கிணறு' கதையில்.

டீக் குடித்தால் தான் மலம் வரும் என்கிற நம்பிக்கையை எதார்த்தவியலுக்கு உட்படுத்திப் புனையப்பட்ட கதைதான் 'தோழர் பி.எம்.மின் வெற்றி'. சேற்றிலே உண்டு சேற்றிலே உறங்கும் பன்றி களைப் போல நகரக் கழிவறைகளில் அம்மண குளியல், அம்மண

கிராமத்தில் இருந்து
நகரத்திற்கு வாழ்க்கை
நடத்த செல்லும்
கணவன், மனைவி
இடையேயான சில
எதிர்கொள்ளலே
அப்புனைவு. வீட்டோடு
வடிய கழிவரை
வாழ்க்கை, உணவுகளின்
மீதியை எங்கு
கொட்டுவது என்ற தன்
மனைவியின் கேள்வி.
கணவன் மீந்த
உணவுகளை
கழிவறையில்
கொட்டுகிறான்.
அன்றிலிருந்து
கழிவறையைக் காணும்
அப்பெண்ணின் பார்வை
நேர்த்தியாகப்
புனையப்பட்டுள்ளது

மலங் கழித்தலையும் கேள்விக்குட்படுத்துகிறார் 'வராக அவதாரம்' எனும் கதையில்.

கிராமத்தில் இருந்து கிழவி நகரத்தில் இருக்கும் தன் மகள் வீட்டுக்குச் செல்கிறாள். அங்குள்ள கழிவறையைப் பழகுவது கடினமாகிப் பின் அக்கழிவறையின் செயல்பாட்டில் லயிக்கிறாள். இன்னும் கழிவறை சேமிப்பு தொட்டியின் மேல் சமையல் அறை அதிர்ச்சி அடைகிறாள் கிழவி. திரும்பவும் தன் கிராமத்திற்கு வருகிறாள். தன் வீட்டிலும் கழிவறை கட்ட வேண்டும் என்று விரும்புகிறாள். அதே சமயம் காட்டுக்குப் போய் மலம் கழிக்கும் ஒரு நாளில் தன் காதலிக்காக காத்துக் கிடக்கும் ஒருவன் காம உச்சத்தில் கிழவியைக் கட்டிப்பிடித்து விடுகிறான். இதனாலும் கழிவறை தன் வீட்டில் கட்டி விடுகிறாள். சுற்றியுள்ள குழந்தைகள் அந்தக் கழிவறை யில் பேண்டு விடுகின்றனர். பின் பூட்டு போடுகிறாள். உண்மையில் 'கருதாம்பாளை' என்கிற கதை மலம் கழித்தலின் எதார்த்தக் கதையாக அமைந்துள்ளது.

வயதான பாட்டி உடல் மாற்றத்தால் மலம் கழிப்பது கூட அதாவது தன்னை மீறி மலம் போவதை உணர்கிறாள். மருமகள் அதனைச் சுட்டிக்காட்டியதும் உணவே உண்ணாமல் இருந்து இறக்கிறாள். மலத்தின் மரணமாக அமைகிறது 'மஞ்சள் படிவு' கதை.

பாத்தூமில் மலம் கழிக்கப் பழகிய பெண் திருமணமாகிச் சென்ற இடத்தில் திறந்த வெளியில்தான் மலம் கழிக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள தவிர்க்கும் இளம் பெண்ணின் மன உளைச்சலை 'பிசாசுக்குப் போதுமான விஷயம்' எனும் கதை விளக்குகிறது. உண்மையில் பெ.மு.வின் பீக்கதைகள் தொகுப்பு முழுக்க மலத்தின் பல்வேறு சிக்குமுக்குகளை உணர்த்துவன. மலம் கழித்தல் என்பது ஆண், பெண் இருவருக்குமே இயல்பு. அது உடலை விட்டு நீங்குவதும் நீங்குவது பற்றியதும், அதனைக் காண்பவர் பற்றியதும், அதன் தேக்கம், நாற்றம், நீக்கம் பற்றியதுமான பல்வேறு நிகழ்வுகளை ஒவ்வொரு மனித மனமும் உணரும் தன்மையை மிக நுட்பமான புனைவுகளாக பெ.மு. செய்திருக்கிறார். ஏனோ பொது கழிப்பிட கதவுகளிலும் கிராமங்களில் ஒதுக்குப்புறமாக உள்ள இடங்களிலும் மலம் கழிக்கும் ஆண்களுக்கு எழும் காமம் பற்றியோ அதனை வெளிப்படுத்தும் வாசகங்கள் பற்றியோ ஒரு புனைவும் அமையாதது வருத்தத்தைத் தருகிறது.

திருச்செங்கோட்டில் தொடங்கிய அவரது புனைவு அடுத்தடுத்த இரண்டு தொகுப்புகளிலும் விசுவரூப புனைவாக மாறியிருப்பது போற்றுவதலுக்குரியது.

சிறுகதைத் தொகுதிகள்

திருச்செங்கோடு, பெருமாள் முருகன், குறுத்து, ஈரோடு, 2008

நீர் விளையாட்டு, பெருமாள் முருகன், காலச்சுவடு, சென்னை, 2009

பீக்கதைகள், பெருமாள் முருகன், அடையாளம், புத்தாந்தம், 2004

சமூகத்தில் தான் பெற்ற பல்வேறு விதமான அனுபவங்களை வாசகர்களிடம் தன் படைப்பின் வழியாகப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்பும் தோப்பில் முகம்மது மீரான் 1970களில் எழுதத் தொடங்கியவர். எந்தத் தர்ம உபதேசமும் செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டிராதவை தோப்பில் முகம்மது மீரானின் படைப்புகள். 1968இல் வெளியான நரகம் பூமியில் என்னும் சிறுகதையிலிருந்து தொடங்கி இன்று வரை 75க்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். இதுவரை அன்புக்கு முதுமை இல்லை, தங்கராசு, அனந்த சயனம் காலனி, ஒரு குட்டித்தீவின் வரைபடம், தோப்பில் முகம்மது மீரான் கதைகள், ஒரு மாமரமும் கொஞ்சம் பறவைகளும், வேர்களின் பேச்சு ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. வேர்களின் பேச்சு என்னும் தொகுப்பு 1968 முதல் 2009 வரை எழுதப்பட்ட முதல் 75 கதைகளின் தொகுப்பு ஆகும். முந்தைய தொகுப்புகளின் கதைகள் அனைத்தும் இத்தொகுப்பில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவருடைய கதைகள் ஆங்கிலம், மலையாளம், இந்தி முதலான பல்வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. மலையாள மொழியில் இவருடைய கதைகளின் தொகுப்பு அனந்த சயனம் காலனி என்னும் தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தேங்காய்ப்பட்டினம் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த தோப்பில் முகம்மது மீரானின் பெரும்பாலான கதைகள் இந்த ஊரையே கதைக்களமாகக் கொண்டவை. இக்கதைகளில் உலவி வரும் கதைமாந்தர்கள் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட இஸ்லாம் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆரம்பக் கால இஸ்லாமியச் சிறுகதைகள் பெரும்பாலும் இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகளை விளக்கும் அல்லது பிரசங்கிக்கும் தொனியிலானவை. தோப்பிலின் கதைகள் இந்த வகையான தொனியிலிருந்து சற்று மாறுபட்டவை. ஆரம்பத்தில் எழுதிய பெரும்பாலான கதைகள் இஸ்லாமிய இதழ்களில் வெளியானவை என்பதால் அதற்குரிய வரைமுறைகளோடு எழுதப்பட்டுள்ளதாக (2009;7) அவர் குறிப்பிடுகின்றார். 1980களுக்குப் பிற்பட்ட கதைகள் பல்வேறு பொருண்மைகளில் எழுதப்பட்டவை.

தோப்பில் முகம்மது மீரான் கதைகள் இஸ்லாமிர்களின் சிக்கல்களை மையமிட்டவை என்று சுருக்கமாகக் கூறிவிட முடியாது. அவை முதலாளித்துவ சிந்தனைக்கான எதிர்ப்புக்குரலாகவும் உலகமயமாக்கத்தினால் ஏற்படும் சீர்கேடுகளுக்கான கண்டனமாகவும் தலைமுறை இடைவெளியினால் உருவாகும் மனச்சிக்கல்களின் பதிவுகளாகவும் மனித உறவுகளுக்கிடையிலான பல்வேறு அனுபவ

கட்டுரையாளர்

சென்னைப்

பல்கலைக்கழகத் தமிழ்

இலக்கியத்துறையின்

முனைவர் பட்ட

ஆய்வாளர்.

“சங்க இலக்கியப்

பிரதிகள்வழி

அறியலாகும் பண்டைத்

தமிழ்ச் சமூக அமைப்பு”

குறித்து ஆய்வு செய்து

வருகிறார்.

முரண்களாகவும் உள்ளன. இஸ்லாம் சமூகம் மட்டும் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள், பொதுவாக மனிதர்கள் வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் என்று இரண்டு நிலையில் இவர்தம் கதைகளைக் காணலாம்.

இஸ்லாமியச் சமூகத்தில் பல்வேறு படிநிலையில் மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். தோப்பில் முகம்மது மீரான் இம்மக்களை அதிகார வர்க்கத்தினர் என்றும் சாதாரண மக்கள் என்றும் இரு பெரும் எதிர்மைகளுக்குள் நிறுத்துகின்றார். இவர்களுக்கிடையிலான பிரச்சினைகள் சில கதைகளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இவ்வேறுபாட்டினைச் சாதிசார்ந்த மனநிலையில் இவர் சித்திரிக்கவில்லை. ஊர் வழக்குகளில் எந்த ஒரு தீர்மானத்தையும் ஜமாத் என்னும் அமைப்பே விவாதித்து முடிவெடுக்கின்றது. அதற்கு அனைவரும் கட்டுப்பட்டவர்கள், அது வழங்கும் தீர்ப்பே இறுதியானது. இந்த ஜமாத் அமைப்பில் உறுப்பினர்கள் யார்? அவர்கள் எத்தகைய தகுதிப்பாடு உடையவர்கள் என்பது குறித்து வானவர்கள் செல்லும் இடங்கள் என்னும் கதையில் பேசியுள்ளார். இந்தச் சமூகத்தில் நடக்கும் ஒவ்வொரு அசைவுகளும் இந்த அமைப்பினால் கண்காணிக்கப்பட்டு வரும். மீறல்கள் நிகழும் போது அதற்குரிய தண்டனை வழங்கப்படும். இதனை நேர்மையாக செய்கின்றனரா? என்று பார்க்கும்போது பழிவாங்கலுக்கான தருணமாக அல்லது தன்னுடைய அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கான தருணமாக அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதைத்தான் காணமுடிகின்றது. மேலும் அதிகார வர்க்கம் எவ்வாறு தன் கோர முகங்களை வெளிப்படுத்துகின்றது என்பதைப் பல இடங்களில் பதிவு செய்துள்ளார்.

இஸ்லாமியத் திருமணங்களில் பெண்ணுக்கு மஹர் (பரிசம்) கொடுத்து மணமுடித்தல் என்பது இயல்பான ஒன்று. மணமகனுக்கு வரதட்சனை கொடுப்பது என்பது சட்டத்தில் இல்லாத ஒன்று. ஆனால் எதார்த்த வாழ்வில் இதற்கு நேர் முரணானதே நிகழ்ந்து வருகின்றது. பெண்ணின் வரதட்சனைக்காகத் தகப்பனார் படும் இன்னல்களைக் குறித்து சில கதைகள் உள்ளன. குடும்ப உறவுகளில் 'தாய்' குறித்து பல கதைகளை எழுதியுள்ளார். பெற்ற தாய், வளர்ப்புத் தாய் என்னும் இரண்டு உறவுகளையும் மகன் எதிர்கொள்ளும் விதத்தைத் தன் சுய அனுபவப் பகிர்தலாகச் செய்துள்ளார். இஸ்லாம் சமூகத்தில் பலதார மணம் என்பது மிகச் சாதாரணம் என்பது போன்ற தொனி இவர்தம் கதைகளில் உள்ளன. குழந்தைப் பேறின்மை, பெண்ணின் உடல்நிலை பாதிப்பு போன்றவை இத்தகைய மணத்திற்குக் காரணங்களாகக் காட்டப்படுகின்றன. அரபு நாடுகளில் செய்யும் பலதார மணம் வேறு, இங்கு இவர்கள் செய்யும் மணமும் அதற்கான பின்புலமும் வேறு. இதற்கு இஸ்லாமிய மதம் வழிவகுக்கின்றதா அல்லது தங்களது வசதிக்கு இவர்கள் மதத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனரா என்பது குறித்து குட்டி ஆடு என்னும் கதை பேசுகின்றது. தன்னுடைய இன்பத்திற்காகப் பல பெண்களை மணமுடித்து அவர்களுக்கிடையில் சம உரிமை பாராட்டாமலும் அவர்

இஸ்லாமியத்
திருமணங்களில்
பெண்ணுக்கு மஹர்
(பரிசம்) கொடுத்து
மணமுடித்தல் என்பது
இயல்பான ஒன்று.
மணமகனுக்கு
வரதட்சனை கொடுப்பது
என்பது சட்டத்தில்
இல்லாத ஒன்று. ஆனால்
எதார்த்த வாழ்வில்
இதற்கு நேர்
முரணானதே நிகழ்ந்து
வருகின்றது. பெண்ணின்
வரதட்சனைக்காக
தகப்பனார் படும்
இன்னல்களைக் குறித்து
சில கதைகள் உள்ளன

களின் கருவிற்கு உரிய அங்கீகாரம் வழங்காமலும் மேய்கின்ற ஆண்களைப் பற்றியும் வெளியில் கற்பைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டு உள்ளாக்குள் சபலத்தோடு திரியும் ஆண்களைப் பற்றியும் தோலுரித்துக் காட்டியுள்ளார்.

இஸ்லாமியக் குடும்பம் என்றாலே வீட்டிற்கு ஒருவன் வெளிநாட்டில் வேலை பார்ப்பவனாக இருப்பான் என்பது பொதுப்புத்தியாக உள்ளது. ஒருவகையில் இது எதார்த்தமாக இருந்தாலும் அதுதான் வாழ்க்கையின் நோக்கமாகக் கருதும் அளவிற்கு மோகத்திற்குரிய ஒன்றாக இன்று மாறிவிட்டிருப்பதைத் தன் கதைகளில் குறிப்பிட்டுள்ளார். வெளிநாட்டு சோப்பில் ஒருமுறையாவது குளித்துவிட வேண்டும் என்பது வாழ்க்கையின் இலட்சியமாகக் கொள்ளும் அளவிற்கு அது ஒரு சொர்க்க பூமியாகக் கனவு காணப்படுவதைக் காட்டியுள்ளார்.

இஸ்லாம் சமூகத்திற்குள் உள்ள சிக்கல்களைப் பேசும் முகம்மது மீரான் சமூகத்தைப் பாதிக்கக் கூடிய பல்வேறு சிக்கல்களைப் பற்றியும் எழுதியுள்ளார். அவற்றில் ஒன்று உலகமயமாக்கம். பிற்காலத்து எழுதப்பட்ட கதைகள் பெரும்பாலும் இக்கருத்தினை மையமிட்டவையாக இருந்தன. தன்னுடைய அடையாளங்களைத் திட்டமிட்டு அழிக்கும் விஷக்கிருமியாக உலகமயமாக்கச் சிந்தனை உருப்பெற்று வருவதைச் சித்திரிக்கின்றார். கிராம வளங்கள் அழிக்கப்பட்டு பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் முளைப்பதையும் தொழில்நுட்பங்களால் உள்ளூர் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவதையும் மிஸ்டர் மார்டின் என்னும் கதை விவரிக்கின்றது. கிராமங்கள் நகரமயமாக்கப்படுவது வெளிப்புறப் பாதிப்பினை மட்டும் ஏற்படுத்துவதில்லை. அது உள்ளார்ந்த மனரீதியான பாதிப்புகளையும் ஏற்படுத்துகின்றது. நகரங்களுக்குச் சென்று வேலை பார்த்து அலுத்து தன்னுடைய சொந்த கிராமத்திற்கு ஓடி வரும்போது தன்னுடைய கிராமம் உலகமயமாக்கத்தில் அடகு வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணும் மக்களின் மனநிலையினை மிக எதார்த்தமாகப் பல கதைகளில் பதிவு செய்துள்ளார். கிராமங்களில் கூட்டு வாழ்க்கையினில் பழக்கப்பட்டு நகரங்களுக்கு வேலை செய்யப் போகும் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள் பல. அந்தவகையில் நகரம் என்பது உண்மையில் நகரமாக ஏமாளிகளை எதிர்நோக்கி வாய்பிளந்து கிடக்கும் பெரு முதலைகள் உள்ள பகுதியாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. தோப்பில் கதைகளில் உள்ள நகரவாசிகள் மனித உறவுகளை மதிக்கத் தெரியாத சுயநலக்காரர்களாகவே ஊருக்குள் உலவி வருகின்றனர்.

தோப்பில் கதைகளில் தலைமுறை இடைவெளி மிகப் பெரிய சிக்கலாகக் காட்டப்படுகின்றது. அரசியல் மாற்றம், பொருளாதார மாற்றம் ஆகியவை இத்தகைய இடைவெளிகளைக் கூட்டுவதில் முனைப்புடன் செயல்படுகின்றன.

தோப்பில் கதைகளில் ஆண்-பெண் உறவுகள் பற்றிய கதைகள் சுவாரஸ்யமானவை. பால்ய காலத்தில் அல்லது வாலிப காலத்தில் ரசிக்கும் பெண்பற்றிய சிந்தனையோடு வாழும் ஆண்கள் பல கதைகளில் உள்ளனர். அன்றாட வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் அப்

இஸ்லாமியக் குடும்பம்
என்றாலே வீட்டிற்கு
ஒருவன் வெளிநாட்டில்
வேலை பார்ப்பவனாக
இருப்பான் என்பது
பொதுப்புத்தியாக
உள்ளது. ஒருவகையில்
இது எதார்த்தமாக
இருந்தாலும் அதுதான்
வாழ்க்கையின்
நோக்கமாகக் கருதும்
அளவிற்கு
மோகத்திற்குரிய ஒன்றாக
இன்று
மாறிவிட்டிருப்பதைத் தன்
கதைகளில்
குறிப்பிட்டுள்ளார்.
வெளிநாட்டு சோப்பில்
ஒருமுறையாவது
குளித்துவிடவேண்டும்
என்பது வாழ்க்கையின்
இலட்சியமாகக்
கொள்ளும் அளவிற்கு
அது ஒரு சொர்க்க
பூமியாகக்
கனவுகாணப்படுவதைக்
காட்டியுள்ளார்

பெண்ணின் மீதான ஈர்ப்புடன் தன் வாழ்நாள் முழுதும் அவளைத் தேடுவதும் அவள் நினைப்பில் கிடந்து உழல்வதுமான ஆண்களாக உள்ளனர்.

தோப்பில் கதைகளில் நாட்டார் மரபு சார்ந்த கூறுகள் மிகுந்து கிடக்கின்றன. இஸ்லாமியர்களுக்கான நாட்டார் மரபாக அவற்றை விளக்க முடியும். தர்கா கலாச்சாரம் குறித்தும் அதை ஒட்டிய மக்கள் பண்பாட்டினையும் கதைகளில் விளக்குகின்றார். நாட்டார் கதைகள் எவ்வாறு உருப்பெருகின்றன என்பதைக் கேள்வியின் விளிம்பில் என்னும் கதையில் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளார். சமயப் பெரியவர்களின் அடக்கத்தலம் தர்காவாக வழிபாட்டிற்குரிய இடமாக மாற்றப்படுகிறது. அவர்கள் மீது அதீதப் புனைவுகள் கட்டப்படுகின்றன. அந்த இடம் சிறு வியாபாரத் தலமாக மாற்றப்படுகின்றது. தர்கா மீதுள்ள புனிதம் காக்கப்படும் வரை அந்த இடமும் அதைச் சுற்றியுள்ள வியாபாரமும் செழித்து வளருகின்றது. இவை நம்பகத் திற்கானவையா என்பதை விட எத்தகைய தன்மைத்தானவை என்பதைத் தன் கதை வழிச் சித்திரிக்கின்றார். இதைப் போல மாந்திரிகம் சார்ந்த நிகழ்வுகளையும் கதைகளாக்கியுள்ளார். முன்னோர்களின் இரண்டாவது நல்லடக்கம், பண்டமாற்று முதலிய கதைகள் இந்த அடிப்படையிலானவை. மரணம் பற்றிய பலகதைகள் உள்ளன. இவற்றில் வான தூதர்கள், மரணத்திற்குப் பின்பு அவர்கள் செய்யும் செயல்கள், மனிதன் இறந்த பின்பு என்ன ஆகிறான் முதலியவற்றைக் கதை நிகழ்வுகளாகக் காட்டியுள்ளார்.

தோப்பில் முகம்மது மீரான் கதைகளை ஒட்டு மொத்தமாக வாசிக்கும் போது அவற்றினுள் பல ஊடுருவல்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரு கதை இன்னொரு கதையில் இழைந்துள்ளது. ஏணி, பிறப்பின் விசித்திரம், களியோடக்கா முதலிய கதைகள் ஒன்றன் தொடர்ச்சியாக ஒன்று அமைந்துள்ளது. தோப்பிலின் மொழி வட்டார வழக்குடையதாக உள்ளது. இதைக் குறித்து “மீரானுக்கு மொழினா அதை விட்டறனும். அதுல இலக்கணம் பார்க்காதீங்க. மரபு பார்க்காதீங்க. சொல் பாக்காதீங்க. தமிழான்னு பாக்காதீங்க. இது மீரானோட மொழி. இது இப்படித்தான் இருக்கும் நெனச்சிட்டு படிங்க அதான் நல்லது” என்று தோப்பில் முகம்மது மீரான் தன்னுடைய படைப்புக்கான மொழி குறித்துக் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே எதை எழுத வேண்டும் எந்த மொழியில் எழுத வேண்டும் என்பதை அவருடைய வாழ்க்கைச் சூழலே தீர்மானிக்கின்றது. தன்னுடைய படைப்பிற்கான நோக்கம் பற்றிக் கூறும்போது “சமூகத்திலேர்ந்து எந்த விதமான அனுபவங்களைப் பெற்றேனோ அதே அனுபவத்தை வாசகர்களுக்கு கொடுத்து அவங்களும் அந்த அனுபவத்தைப் பெறச் செய்றேன். அதே நோக்கம்தான் என்னுடைய நாவல்கள் வழியாக நான் செய்றது. நாவல் வழியாக எந்த தர்ம உபதேசங்களும் செய்ய நான் வரலே. என்னுடைய நாவலை வாசித்து சமூகம் முன்னேறும்படி எதிர்பார்ப்பும் எனக்கு இல்லை” என்று தோப்பில் முகம்மது மீரான் குறிப்பிடுவதிலிருந்து அவர்தம் படைப்புக்களுக்கான தளத்தை நம்மால் விளங்கிக் கொள்ளமுடியும்.

தோப்பில் கதைகளில்
நாட்டார் மரபு சார்ந்த
கூறுகள் மிகுந்து
கிடக்கின்றன.
இஸ்லாமியர்களுக்கான
நாட்டார் மரபாக
அவற்றை விளக்க
முடியும். தர்கா
கலாச்சாரம் குறித்தும்
அதை ஒட்டிய மக்கள்
பண்பாட்டினையும்
கதைகளில்
விளக்குகின்றார். நாட்டார்
கதைகள் எவ்வாறு
உருப்பெருகின்றன
என்பதை கேள்வியின்
விளிம்பில் என்னும்
கதையில் தெளிவாகக்
காட்டியுள்ளார்

மாற்றுவெளி

வாழ்க்கையின் எதார்த்தங்களைப் புரட்டிப் போட்டு அதன் மீது தனது அதிகாரத்தைத் திணிக்க முற்படும் மனிதனின் சுயமானது எப்பொழுதும் கேள்விகளுக்கு அப்பாற்பட்டுச் செயல்படுவதில்லை. வெறுமையான சூழல்கள் முழுதிலும், தான் கட்டமைத்துக் கொண்ட நிலைகளில் தவறாமல் இயங்குவதும் தவிர்க்க இயலாததாக ஆகிவிடுகின்றது. அனுபவம், மனச் சிக்கல், ஆழ் மனம் பற்றிய விமர்சனம் எனப் பல தளங்களில் மனிதனின் 'தான்' பற்றிய மதிப்பீடு அடைபட்டுக் கொள்கிறது. இயங்குதலும் எதிர்த் தன்மையும் மனதை மையமிட்ட ஒன்றாக இருக்கின்றது. மனம் என்ற தனிப்பொருளின் ஆதிக்கத்தில் இவை இரண்டும் தொழில் புரிகின்றன. இந்த ஆதிக்கம் காமம் என்கிற ஒற்றைப் புள்ளியில் பல நேரங்களில் முகாமிட்டு உள்ளது. முருகனின் கதைகளில் இது பிரதான இடத்தைப் பெற்றிருப்பது அவரைப் பற்றியும் அவரது எழுத்து பற்றியுமான பல விஷயங்களை முன்னிலைப்படுத்துகிறது.

கதைகளும் அது சார்ந்த கட்டமைப்புகளும் எப்பொழுதும் வாழ்வின் ஆதாரங்களில் இருந்து தோன்றுபவை. எதார்த்தத்தில் விடுபட்ட, தனது மனதில் அழுந்திக் கிடந்த இருட்டறைகளைக் கதாசிரியர் பலர், கதையைச் சாவியாய்க் கொண்டு திறக்க முயல்கின்றனர். இவரும் இம்முயற்சியைக் கைக்கொண்டு அதில் சிறிதளவு வெற்றியும் பெற்றுள்ளார். தனது அன்றாட நிகழ்வுகளில் கலந்து இருக்கின்ற ஆழ்மனப் பூட்டுக்களை ஒருவாறு திறக்க முயன்றுள்ளார் ஆசிரியர்.

கட்டுப்பாடுகளாலும் மீறலுக்கான தண்டனைகளாலும் கூர்மழுங்கிப்போன இச்சமுதாயத்தில் மனதில் அடக்கி வைக்கப்படுகின்ற நிறைவேறாத ஆசைகளை, குறிப்பாக இச்சையை மையமிட்டுப் புனைகதைகள் பல புனைந்துள்ளார். இதை வாசகர் விரும்புவர் என்ற கணிப்பும் அவரிடம் இருந்துள்ளது. அல்லது குறிப்பிட்ட வாசகர் வட்டத்தை மையமிட்ட எழுத்தாகவும் இதைக் கொள்ளலாம்.

அடக்கி வைக்கப்படும் இச்சை, சூழ்நிலை காரணிகளால் பொங்குவதை வெளிப்படுத்தும் வெம்மை, இழப்புகளால் புத்தி தட்டிக் கனவுகளின் வழித் தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்ளும் ஆற்றோடு போனவன், மனிதனின் மிகை எதிர்பார்ப்பு மற்றும் விசுவாசத்தில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணிக்கும் விசுவாசி, எழுத்தாளனின் இருப்பு பற்றிய விவாதமாகவும் வாசகனுக்கும்

கட்டுரையாளர்
சென்னைப்
பல்கலைக்கழகத் தமிழ்
இலக்கியத்துறையின்
முனைவர் பட்ட
ஆய்வாளர்.

“சங்க இலக்கிய பாட
வேறுபாடு” குறித்து
ஆய்வு செய்து வருகிறார்.

எழுத்தாளனுக்கும் இருக்கின்ற உறவு பற்றியுமான சிம்மாசனம், இளவரசி மற்றும் மரணம், நிகழ்வெதிர்வு கற்பனையை வெளிப்படுத்தும் குரங்குகளின் வருகை, உடல்சார் தேவையைக் கட்டுப்பாடு காரணமாகப் பார்வையில் அனுபவிக்கும் ஊஞ்சல், முழுமையான கனவு நிலையில் நிகழும் மனப்போராட்டமாக இரண்டாவது மரணம், பெண் இச்சையானது தீர்க்கப்படாத தகிப்பாக வெளிப்படும் மாயக்கிளிகள் என்று இவரது கதைகள் அனைத்தும் மனம், அதன் விருப்பு - வெறுப்பு சார்ந்த புனைவுகளாக இருக்கின்றன.

பெண் மனம், இச்சை ஆகியன இவரது கதைகளின் மையமாகச் சித்திரிக்கப் பெற்றுள்ளன. மாயக்கிளிகள், ஊஞ்சல், காண்டாமிருகம் முதலான இவரது கதைகள் பெண், பெண்ணுடல், அதன் அந்தரங்கம் என அனைத்தும் சுதந்திரமாகத் தன் இஷ்டப்படி இருக்கும் தன்மையைப் பேசுகிறது. எந்த ஒரு இடத்திலும் ஆண் குறியின் அதிகாரம், அதன் மேலாதிக்கம் முதலானவை பேசப்படவில்லை. உடலிச்சைசார் புனைவுகள் எழுதும் பலர் ஆண் மையச் சூழல்களையும் அதன் பிரதிபலிப்பாக அமையும் பெண் மனம்சார் போராட்டங்களையும் தவறவிடுகின்றனர். ஆண் குறி உருவாக்கும் பெண்ணுடல் கொள்கைகள் இவரது கதைகளில் பிரதிபலிக்கின்றன. காண்டாமிருகம் கதையில் காண்டாமிருகம் என்னும் புனைவு பெண்ணுடலை மையப்படுத்தியதாக, அது பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள இடம் உணர்த்துகின்றது. 'காண்டாமிருகம் அண்ணியின் உள்ளாடைகளுக்குள் ஒளித்துவைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்' என்கிற வாசகம் காண்டாமிருகம் இருக்கும் இடம், அண்ணிக்கும் கதைச் சொல்லிக்குமான உறவு முதலானவற்றை வெளிப்படுத்துகிறது. இது பெண்ணுடல், அதை மறைமுகமாக அனுபவிக்கும் ஆண் மனம் எனும் நிலையில் பெண்ணை உடல்சார் கூறாக மட்டும் கதாசிரியர் பார்த்திருக்கிறார் என்று எண்ணுவதற்கு இடம் தருகின்றது.

வாசகன் குறித்த வெகு கறாரான கதையாகச் சிம்மாசனம், இளவரசி மற்றும் மரணம் என்கிற கதை புனையப்பட்டுள்ளது. 'வாசிப்பும் ஒரு பழக்கமாகிவிட்டது; புகைப்பதைப் போல. எழுத்துக்களிலும் ஒன்றுமில்லை. எழுத்தாளர்களெல்லாம் சில்லறை வித்தை காண்பிக்கும் தந்திரக்காரர்களாக மாறிவிட்டார்கள்' என்று தனது ஆதங்கத்தைப் பதிவாக்குகிறார். 'நீ முட்டாள் வாசகன்' என்று வாசகன் பற்றிய தனது விமர்சனத்தை முன்வைக்கிறார். எழுத்து, வாசகனை நோக்கி மட்டும் எழுதப்படுவது அல்ல. அது ஆத்மார்த்த மலர்ச்சியில் உருவாகும் ஆல மரம். பல விழுதுகளைப் பரப்பித் தனது இருப்பை நிலைநிறுத்திக் கொள்வது அதன் இயல்பு. வாசகனை எதிர்நோக்கிய கலைப் படைப்பு எப்பொழுதும் முழுமையை நோக்கியதாக இருந்ததில்லை. அதிர்ஷ்டமற்ற பயணியும் வாசகன் குறித்தான பதிவாக இருக்கின்றது. வாசகன் இவ்வாறுதான் இருக்க வேண்டும்; அவன் இப்படிப்பட்ட தகுதி பெற்றிருக்க வேண்டும்;

பெண் மனம், இச்சை
ஆகியன இவரது
கதைகளின் மையமாகச்
சித்திரிக்கப்
பெற்றுள்ளன.
மாயக்கிளிகள், ஊஞ்சல்,
காண்டாமிருகம்
முதலான இவரது
கதைகள் பெண்,
பெண்ணுடல், அதன்
அந்தரங்கம் என
அனைத்தும்
சுதந்திரமாகத் தன்
இஷ்டப்படி இருக்கும்
தன்மையைப் பேசுகிறது.
எந்த ஒரு இடத்திலும்
ஆண் குறியின்
அதிகாரம், அதன்
மேலாதிக்கம்
முதலானவை
பேசப்படவில்லை

மாற்றுவெளி

அப்பொழுதுதான் அவன் வாசகன் என்று பிதற்றுகிற மனநிலையை இது காட்சிப்படுத்துகிறது.

இவரது கதைகள் பல, நிஜ வாழ்க்கையில் கண்ட/பெற்ற அனுபவங்களின் பதிவுகளாக இருப்பதை உணர முடிகின்றது. குரங்குகளின் வருகை, அதிர்ஷ்டமற்ற பயணி, விருந்தோம்பல், மான், வேலைக்கான விண்ணப்பம் முதலானவற்றை இதில் பட்டியலிடலாம். தனது உள்ளார்த்தமான விஷயங்களை மறைத்துத் தன்னுள் அனுபவிக்கிற ஏகாந்தத்தை விரும்பாது அதனை வெளிப்படுத்தி இயல்பான தன்மையைப் பெறுவது இவரது கதைகளில் தொனிக்கிறது. வக்கிரங்களைத் தன் ஆழ் மனத்துள் மறைத்து வைத்துத் தன்னை மென்மையானவனாக வெளிப்படுத்தும் நடிப்பில் தொடங்கி இறுதிவரை மறைவை விரும்புவனாக இருப்பதால் வாழ்வின் அடர்த்தியான மையப்பகுதி கிழிசல்களாக மாற்றம் பெறுகின்றது. இதனை இவரது கதைகள் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியுள்ளது.

இயல்பான நடையும் விருவிருப்பும் இவரது கதைகளின் அச்சாணியாக இருக்கின்றது. 'எழுத்து வேஷமல்ல, அது வாழ்க்கை' என்கிற இவரது கொள்கை கதையின் மையத்தை ஆழப்படுத்துகிறது. வாழ்க்கையின் எதார்த்தங்களை எளிமையாக உணர வைப்பதாகக் கதைகள் பின்னப்பட்டுள்ளன.

சிறுகதைத் தொகுதிகள்

சாயும் காலம், தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம், 2000.

கறுப்பு நாய்க்குட்டி, காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோயில், டிசம்பர் 2002.

சாம்பல்நிற தேவதை, உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை, டிசம்பர் 2005.

காண்டாமிருகம் (தொகுப்பு), ஆதி, திருவண்ணாமலை, டிசம்பர் 2010.

மாற்றுவெளி இதழ் : 13

மாற்றுவெளி பதிமூன்றாவது இதழ்; கேரள சமூக வெளி:1950-2010 எனும் பொருண்மையில் வெளிவரவுள்ளது. கேரளத்தின் அண்மைக்கால சமூக நிகழ்வுகள், சமகால கலை இலக்கியங்கள் ஆகியவை குறித்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அடங்கியதாக இவ்விதழ் அமையும். முனைவர் எஸ்.சஜீர்குமார் மற்றும் ந.மனோகரன் ஆகியோர் இவ்விதழின் அழைப்பாசிரியர்கள்.

ராமகிருஷ்ணன், எஸ்.

■ சு.இரமேஷ்,

எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் எழுதிய முதல் சிறுகதை 'கபாடபுரம்'. ஆனால் இது கையெழுத்துப் பிரதியிலேயே தொலைந்துபோனது. அடுத்து இவர் எழுதிய 'பழைய தண்டவாளம்' என்ற சிறுகதைக் கணையாழியில் வெளிவந்து எஸ்.ராமகிருஷ்ணனைப் பிற்காலத்தில் மிகச்சிறந்த கதைக்காரராக உருவாகத் துணைபுரிந்தது. தஸ்தாயெவ்ஸ்கி, போர்ஹே, மார்க்வெஸ், செகாவ், ஹெமிங்வே, வைக்கம் முகமது பஷீர் எனத் தொடர்ந்த இவரின் வாசிப்பு எல்லை இவரின் கதைகளுக்கு மாயத்தையும் எப்போதுமே அழிக்கமுடியாத புதிய நிலப்பரப்புகளையும் கொண்டுவந்து சேர்த்தது.

புதுமைப்பித்தன், ஜெயகாந்தன், கு.ப.ரா., கு.அழகிரிசாமி, வண்ணதாசன், வண்ணநிலவன், மௌனி போன்ற தமிழின் நவீனக் கதைசொல்லிகளைத் தீவிரமாக வாசித்த எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், எண்பதுகளுக்குப் பிறகு உருவான நவீனத்துவக் கோட்பாடுகளைத் தம் கதைகளின் வழியாக உட்புகுத்தினார். கோணங்கியோடு சேர்ந்து கதையெழுதத் தொடங்கிய எஸ்.ரா.வின் கதைகளை மூன்று காலகட்டங்களாகப் பிரித்துக் கொள்ளலாம். இவரின் ஆரம்பகாலக் கதைகள் முன்வைக்கும் நிகழ்வுகள் யதார்த்தமானவை; இக்கதைகளில் வரும் மனிதர்கள் நாம் தினமும் சந்திக்கூடியவர்கள். இவரது முதல் கதையான 'பழைய தண்டவாளம்' நடராஜன் என்ற சிறுவனின் மனவெளியில் சொல்லப்படுகிறது. நீண்ட நாட்களாக நிற்கும் ஒரு கூட்ஸ் வண்டி சில நாட்களில் அவ்விடத்திற்கான அடையாளமாகிப் போகிறது. ஒரு நாள் அந்த வண்டி அந்த இடத்திலிருந்து நகரும்போது அதனோடு சேர்ந்து அந்த இடத்தின் அடையாளமும் நகர்ந்துபோவதை அவன் உணர்கிறான். அவன் மனதில் வெறுமை குடிகொள்கிறது; கூட்ஸ் வண்டியை அவன் ஒரு பொருளாகப் பார்க்காமல் நிலத்தின் அடையாளமாகப் பார்த்ததினூடாக ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தை அவனால் நிரப்பிக்கொள்ள முடியவில்லை. அடுத்தக் கதையான 'இடம்பெயர்தல்' என்ற கதை திருமணத்திற்குப் பிறகான அக்காவின் மனநிலையை விவரிக்கிறது. தன் வீட்டில் தங்கி வேலை பார்க்கும் தம்பி அப்போது அவளுக்கு வேறொருவனாகத் தெரிகிறான். கணவன் மற்றும் தம்பி என்ற இரண்டு உறவுக்குள் தம்பி என்கிற உறவு முக்கியத்துவம் இழப்பதைப் பெண்களால் எப்போதும் தவிர்க்க முடிவதில்லை. இந்த இரண்டு கதைகளிலும் இரயிலும் வெயிலும் குறியீடுகளாக நிற்கின்றன.

கட்டுரையாளர் இந்துக் கல்லூரியின் உதவிப் பேராசிரியர். நவீன இலக்கியத்தில் விரிவான வாசிப்பைத் தொடர்ந்து நிகழ்த்துபவர். தலித் கவிதைகள் குறித்து ஆய்வியல் நிறைஞர் ஆய்வை தமிழ் இலக்கியத் துறையில் முடித்துள்ளார்

மாற்றுவெளி

எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் மூன்றாவது சிறுகதை 'உறவும் பிரிவும் இன்றி'. இவரின் ஆரம்பகால மிகச் சிறந்த கதைகளில் இதுவும் ஒன்று. வலிமையான உறவை ஆயிரம் ரூபாய் பணம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஒன்றுமில்லாமல் செய்து விடுகிறது. வாங்கிய பணத்தைக் கொடுக்க முடியாதபோதும் கொடுத்தப் பணத்தைத் திரும்பக் கேட்கும்போதும் இரண்டு உறவுகள் சிதைந்துபோவதை எப்போதும் தவிர்க்க முடிவதில்லை. 'தெரிந்தவர்கள்' என்ற கதையும் இதுவும் ஒரே வகையைச் சேர்ந்தவை. அம்மாவை மருத்துவ மனையில் சேர்த்திருக்கிறார்கள்; மூத்த மகனும் மகளும் அம்மாவை நன்றாகக் கவனித்துக் கொள்கிறார்கள்; கடைசி மகனுக்கு வறுமை, அம்மா மீது அளவுகடந்த அன்பிருக்கிறது; பணமில்லை. அம்மா பேச மறுக்கிறாள். மனப் புழுக்கமடைகிறாள். அவன் வீட்டில் எப்போதும் வெயில் புழுக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டே இருக்கிறது. இக்கதையில் வெயில்தான் வறுமையின் குறியீடு.

இவருடைய தொடக்ககாலக் கதைகள் அனைத்தும் கசப்புகள் நிரம்பியவை. எல்லாக் கதையிலும் ஏதோ ஒரு சோகம் பீடித்திருப்பதைக் உணர முடிகிறது. துக்கத்தால் போர்த்தப்பட்டவர்களின் வாழ்க்கையை அதன் தீவிரம் குறையாமல் சொல்லி செல்கிறது. பெண்கள் முடிவெடுக்கும் திராணியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள்; ஈரத்தின் வாடை அவர்களோடு ஒட்டியே கிடக்கிறது. 'கல்யாணி இருந்த வீடு' கதையில் ஆறு பெண்கள் வருகிறார்கள். அவர்கள் பால்யத்திலிருந்து புழங்கிய வீட்டை அந்த வீட்டின் ஆண் திடீரென ஒருநாள் விற்று விடுகிறான். அவர்கள் அவனை எதுவுமே கேட்கவில்லை; மாறாக வீட்டைப் பிரியவேண்டிய அந்த இரவில் அழ மட்டும் செய்து தங்களுடைய எதிர்ப்பைப் பதிகிறார்கள். இதேபோன்று 'வீடு & வெளி' கதையில் அந்த ஆண் வேலை தேடுவதற்காக கார்மெண்டில் பணிபுரியும் தன் மனைவியிடம் இருபத்தைந்து ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு வேலை தேடிச் செல்கிறான். நண்பன் ஒருவனோடு சேர்ந்து குடித்துவிட்டு விடியற்காலையில் வீடுவந்து சேர்கிறான். அவள் சத்தமாக அழ மட்டும் செய்கிறாள்; அவன் எதுவும் நடக்காததுபோல உறங்கிப் போகிறான். 'தொலைந்து போதல்' கதையில் வரும் ஆண், ஒருநாள் தன் இயலாமை உணர்ந்து வீட்டைவிட்டு வெளியேறி விடுகிறான். ஓர் ஆணால் வீட்டையும் உறவையும் விட்டு எளிமையாகத் துண்டித்துக்கொள்ள முடிகிறது என்பதை இம்மூன்று கதைகளும் மெளனமாகச் சொல்கின்றன. இவரது கதாபாத்திரப் பெயர்கள் அடுத்தடுத்தக் கதைகளிலும் ஒன்றாகவே இருக்கின்றன.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் எழுதியுள்ள காதல் கதைகள் நுட்பமானவை. அம்மாவின் அரவணைப்புக்காக ஏங்கும் ஒரு பெண் அது அவளிடம் கிடைக்காதபோது வேறொரு ஆடவனிடம் அந்த அன்பைக் காணுவதாகக் 'காற்று மரங்கள்' என்ற சிறுகதை அமைந்துள்ளது. 'போய்க்கொண்டிருப்பவர்கள்' நிறைவேறாத ஒரு

இவருடைய தொடக்ககால கதைகள் அனைத்தும் கசப்புகள் நிரம்பியவை. எல்லா கதையிலும் ஏதோ ஒரு சோகம் பீடித்திருப்பதைக் உணர முடிகிறது. துக்கத்தால் போர்த்தப்பட்டவர்களின் வாழ்க்கையை அதன் தீவிரம் குறையாமல் சொல்லிச் செல்கிறது. பெண்கள் முடிவெடுக்கும் திராணியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள்; ஈரத்தின் வாடை அவர்களோடு ஒட்டியே கிடக்கிறது

பெண்ணின் காதல் கதை. பத்தாவது வரை மட்டுமே படித்துவிட்டு மெக்கானிக்காக வேலை செய்யும் சிவா அவன் மாமா மகளைக் காதலிக்கிறான். அவளுக்கும் விருப்பம் இருக்கிறது. ஆசிரியர் பயிற்சிபெற்ற அவளை வேறொருவனுக்கு மணம் முடிக்கிறார்கள். கணவனோடு ஊருக்குச் செல்லும் நாளில் அவனைக் காண வருகிறாள். அவனிடம் 'நான் என்ன செய்ய' என்று கேட்டுவிட்டு குலுங்கிக் குலுங்கி அழுகிறாள். அழுத்தமான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் இக்கதை, ஒரு பெண்ணின் மனவெழுச்சியைக் கண்ணீரால் கரைத்துச் செல்கிறது. அவள் அழுத அந்த நொடியில் அவன் துக்கத்தை எளிதாகக் கடந்து விடுகிறான். அவள் துக்கத்தோடு பயணம் செய்கிறாள். நெருடலில்லாத மொழிநடையை இக்கதையில் காணமுடிகிறது. இதேபோன்ற ஒரு கதை 'கழுவேற்றம்'. பஸ்ஸில் பிட்பாக்கெட் அடித்த பர்ஸில் இருக்கும் கடிதத்தின் வழியாக இக்கதை சொல்லப்படுகிறது. தன் காதலனுக்குத் தன்னுடைய எத்துப்பல் பிடிக்கவில்லை என்பதற்காக, தன் பல்லையே உடைத்துக் கொள்ளும் ஒரு பெண்ணின் குற்றமற்ற ஆழமான காதல் கதை. பெண்களின் மன உலகை வெளிப்படுத்தும் எஸ்.ரா.வின் மிகச் சிறந்த கதை இது.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் தொடக்க கால முதல் இரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகள் முன்வைக்கும் சம்பவங்கள் இயல்பானவை; நமக்கும் ஒருகாலத்தில் நடக்கக்கூடியவை. தவிர்க்க முடியாத மனப்புழுக்கங்களை வெளிப்படுத்துபவை. வெயில், இருட்டு, இரயில் போன்ற படிமங்கள் இக்கதைகளில் தொடர்ந்து வருகின்றன. எல்லாக் கதைகளிலும் அவமானம், புறக்கணிப்பு, கசப்பு, துக்கம், இயலாமை போன்றவை பாசிபோலப் படிந்து தொடர்ந்து வருவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் இரண்டாவது காலகட்டச் சிறுகதைகள் 'தாவரங்களின் உரையாடல்' தொகுப்பிலிருந்துத் தொடங்குகிறது. தேசாந்திரியாகத் திரிந்ததன் ஊடாகப்பெற்ற அனுபவமும் பின்நவீனத்தின் வருகையும் இவரது கதைகளை ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கின. புதிய நிலப்பரப்புகளை இக்காலத்தில் இவரது கதைகள் கட்டமைத்தன. காலம், வெளிகளைக் கடந்த சிறுகதைகள் இவரது எழுத்தின் வழியே வழிந்தோடின. அடர்த்தியான மொழிநடையும் அவிழ்க்க முடியாத புதிர்மையும் இவரது கதைகளில் ஊடாடின. ஒற்றைத் தன்மையிலிருந்து பன்முகத் தன்மையான படிமங்களை இவரது கதைகள் அடுக்கிக்கொண்டே சென்றன. வடிவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் பல்வேறு சோதனை முயற்சிகளைச் செய்துபார்த்த இவர், இக்காலகட்டத்தில் தன்னையொரு மாயக்கதைக்காரராக நிலைநிறுத்திக் கொண்டார். அன்றாடம் நாம் எதிர்கொள்ளும் யதார்த்தத்துக்குப் பின்னே ஒளிந்துகொண்டிருக்கும் நிகழ்வுகளையும் உருவங்களையும் புனைவுகளாக்கினார். அதேசமயம் வாசகர்கள் நெருக்கமாக உணர்ந்த இவரது கதைகள்

எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் தொடக்க கால முதல் இரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகள் முன்வைக்கும் சம்பவங்கள் இயல்பானவை; நமக்கும் ஒருகாலத்தில் நடக்கக்கூடியவை. தவிர்க்க முடியாத மனப்புழுக்கங்களை வெளிப்படுத்துபவை. வெயில், இருட்டு, இரயில் போன்ற படிமங்கள் இக்கதைகளில் தொடர்ந்து வருகின்றன. எல்லா கதைகளிலும் அவமானம், புறக்கணிப்பு, கசப்பு, துக்கம், இயலாமை போன்றவை பாசிபோலப் படிந்து தொடர்ந்து வருவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது

மாற்றுவெளி

இக்காலத்தில் அந்நியப்பட்டும் போயின என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

இரண்டாம் காலகட்டச் சிறுகதைகளில் மிக முக்கியமான கதை 'தாவரங்களின் உரையாடல்'. தாவரங்களின் ரகசிய வாழ்க்கையை அறிந்துகொள்ள முயற்சிக்கும் இங்கிலாந்து நாட்டைச் சார்ந்த ராபர்ட்ஸன், வனத்திற்குள் காணும் மாயங்களும் ஆச்சர்யங்களும் தான் கதை. மனிதர்களுக்குள்ள அத்தனை ஆசைகளும் தாவரங்களுக்கும் உண்டு என்பதை இப்புனைவு நம்பவைக்கிறது. மிக நுட்பமான விவரணைகளும் தொன்மக்குறிப்புகளும் நிரம்பிய இக்கதை, தமிழுக்குப் புதிய களம். தம் புனைவின் வழியாக மிகப்பெரிய ஒரு காட்டை உருவாக்கி, தாவரங்களுக்குள்ள அசாத்தியமான சக்திகளை நம்பவைக்கிறார். எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் தனக்கென ஒரு கதை வடிவத்தை இக்கதையை எழுதியனூடாகக் கண்டடைகிறார் என்றே சொல்லலாம். இதேபோன்று 'பறவைகளின் சாலை' என்ற கதையும் வான்வெளியில் அலையும் ஒரு மனிதன் குறித்த சித்திரம். மனம் பிற உயிரினங்கள்போலத் தன் உருவத்தை மாற்றிக்கொள்ள ஆசைப்படுவதிலுள்ள மாயங்களும் அதீதக் கற்பனைகளும் தான் இப்புனைவு. இக்கால கட்டத்தில் இவரின் புனைவுகள் பெரும்பான்மையானவை மனிதர்கள் தவிர்த்த பிற உயிரினங்களின் வாழ்க்கையை எழுதிப்பார்த்திருக்கிறது. அந்த உயிர்களுக்கும் நம்மைப்போன்ற ஒரு வாழ்க்கை இருக்கிறது என்பதை புனைவுகளினூடாக வாசிக்கும்போது எல்லையற்ற கற்பனைகளை நமக்குள்ளும் பரவச் செய்கிறது. யதார்த்தம் எப்போதும் யதார்த்தமாக இருப்பதில்லை என்பதையும் அது தனக்குள் மாயத்தை ஒளித்துகொண்டுள்ளது என்பதையும் இவர் புனைவின் பெரும்பரப்பு உருவாக்கிச் செல்கிறது.

இவர் எழுதிய 'பெயரில்லாத ஊரின் பகல்வேளை' என்ற சிறுகதை, தோழர்களின் மறைந்து திரியும் வாழ்க்கையையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தம் நிறத்தை இழந்துகொண்டிருக்கும் கிராமத்தையும் அதன் தீவிரத்தோடு எழுதிச் செல்கிறது. கொண்டாட்டங்கள் மிகுந்திருந்த ஒரு கிராமத்தில் இன்று நாற்பத்தேழு பேர் மட்டுமே வசிக்கின்றனர் என்ற தகவல் அயற்சியைத் தருகிறது. அந்தக் கிராமத்தை மக்கள் நம்ப மறுக்கின்றனர்; அது தனக்கு எந்தவிதத்திலும் வாழ்வாதாரத்தைத் தேடித் தராது என்று மக்கள் நகரத்துக்கு இடம்பெயர்ந்து செல்கின்றனர். அந்தக் கிராமத்தின் எச்சமாகக் குட்டிச் சுவர்களும் கழுதைகளும் மட்டுமே இன்று இருக்கின்றன. வெயில் அந்த ஊரை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தின்றுகொண்டிருக்கிறது. பகலும் இருட்டும் வெவ்வேறு வாழ்க்கையை நமக்குக் கற்றுத் தருகின்றன. ஒவ்வொருவரும் இரண்டு விதமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். யதார்த்தத்தை நீரோடையாகக் கொண்டிருக்கும் இக்கதைக்குள் தீர்க்கமுடியாத சோகம் அப்பிக்

இவரின் புனைவுகள் பெரும்பான்மையானவை மனிதர்கள் தவிர்த்த பிற உயிரினங்களின் வாழ்க்கையை எழுதிப்பார்த்திருக்கிறது. அந்த உயிர்களுக்கும் நம்மைப்போன்ற ஒரு வாழ்க்கை இருக்கிறது என்பதை புனைவுகளினூடாக வாசிக்கும்போது எல்லையற்ற கற்பனைகளை நமக்குள்ளும் பரவச் செய்கிறது. யதார்த்தம் எப்போதும் யதார்த்தமாக இருப்பதில்லை என்பதையும் அது தனக்குள் மாயத்தை ஒளித்துகொண்டுள்ளது என்பதையும் இவர் புனைவின் பெரும்பரப்பு உருவாக்கிச் செல்கிறது

கொண்டிருப்பதையும் அது நம்மையும் பீடித்துக்கொள்வதையும் தவிர்க்கமுடியவில்லை. 'ரகசிய ஆண்கள்', 'கடற்கரை இரயில் நிலையம்' போன்ற கதைகள் சாதாரணமானவை. 'காட்டின் உருவம்' மற்றும் 'எதிர்பார்த்த முகம்' ஆகிய இரண்டு கதைகளும் திருட்டை ஒரு குற்றமாகப் பார்க்காமல் அங்கீகாரமாகப் பார்க்கும் கதை. காட்டின் உருவத்தில் வரும் மாட்டுத் திருடனுக்கு குற்றவுணர்ச்சி இல்லையென்றாலும் தன்னைப் பிறர் திருடன் எனும்போது மட்டும் அவமானமாக உணர்கிறான்; கோபம் வருகிறது. இந்த இரண்டு கதைகளும் திருட்டுத் தொழிலுக்கு அங்கீகாரம் கோரும் கதைகள். 'உப்பு வயல்' என்ற கதை ஒரு பெண் விபச்சாரியான கதை. ஒரு பெண் இந்தத் தொழிலுக்கு வருவதற்கு எப்போதும்போல ஓர் ஆணை காரணமாக இருக்கிறான் என்பதைச் சொல்லும் இக்கதையில் துயரத்தின் சாம்பல் படிந்தது. எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் கதைகளை ஒட்டுமொத்தமாக வாசித்து முடிக்கும்போது மகிழ்ச்சியைவிட துயரமே வாசிப்பவர் மீது படிகிறது. இந்தக் கதையும் துயரத்தை அதன் எல்லைவரைச் சென்று சொல்லும் கதைவகைதான். 'ராமசாமிகளின் வம்ச சரித்திரம் மறைக்கப்பட்ட உண்மைகள்' என்ற கதை கேலிச்சித்திரம்.

மாயத்தையும் யதார்த்தத்தையும் மாற்றி மாற்றி அடுக்கிய இவர், தொன்மங்களையும் அது சார்ந்த உரையாடல்களையும் மீள்புனைவு செய்துள்ளார். பத்மவிகாரை என்ற சிறுகதை புத்தபிக்குகள் குறித்த புனைவு. 'பால்ய நதி' என்ற கதையும் யசன் என்ற புத்த பிக்குவின் வழியாகச் சொல்லப்படுகிறது. முன்னோர்கள்தான் ஆறாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற தொன்மம் இக்கதையின் வழியாக விவாதிக்கப்படுகிறது. 'ஆதாமின் பாஷை', 'நட்சத்திரங்களோடு சூதாடுபவர்கள்', 'மூன்று வான சாஸ்திரிகள்' போன்ற கதைகள் கிறித்தவ மதம் சார்ந்த புனைவு. இதில் 'நட்சத்திரங்களோடு சூதாடுபவர்கள்' என்ற கதை இயேசு பெருமானின் பிறப்பு முதல் சிலுவையில் அறையப்பட்டது வரையிலான புனைவு. இயேசுவை மகனாக ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கும் ஜோசப்பின் மனநிலை மிக நுட்பமாகப் புனைவாக்கப்பட்டுள்ளது. 'மூன்று வானசாஸ்திரிகள்' என்ற கதை மறுவாசிப்பு கதை. இயேசுவின் பிறப்பை வான சாஸ்திரிகள் அறிவித்தப் பிறகு அப்பாவிக் குழந்தைகள் கொல்லப்பட்டதில் உள்ள குற்றவுணர்வை இக்கதை தூண்டிவிடுகிறது. வான சாஸ்திரிகள் இக்கேள்விக்கு பதில் தெரியாமல் விழிக்கின்றனர்.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் எழுதியுள்ள அடுத்த மிகச்சிறந்த கதைகளுள் ஒன்று 'கானகப் புலியின் மனைவி'. பண்டிதன் வேடத்தில் வந்த புலிக்குத் தன் மகளை மணம் முடித்துத் தருகிறான் ஒருவன். அவர்கள் இருவரும் வனத்தின் குகை ஒன்றில் வசிக்கின்றனர். அவள், அவன் புலி என்பதை உணர்கிறாள். அவர்களுக்கு ஒரு புலி ஓர் ஆண் என இரண்டு குழந்தைகள் பிறக்கின்றன என விரியும் இக்கதை

மாயத்தையும்
யாதார்த்தத்தையும்
மாற்றி மாற்றி அடுக்கிய
இவர்,
தொன்மங்களையும்
அது சார்ந்த
உரையாடல்களையும்
மீள்புனைவு
செய்துள்ளார்.
பத்மவிகாரை என்ற
சிறுகதை புத்தபிக்குகள்
குறித்த புனைவு. 'பால்ய
நதி' என்ற கதையும்
யசன் என்ற புத்த
பிக்குவின் வழியாகச்
சொல்லப்படுகிறது.
முன்னோர்கள்தான்
ஆறாக
ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்
என்ற தொன்மம்
இக்கதையின் வழியாக
விவாதிக்கப்படுகிறது

மாற்றுவெளி

எஸ்.ராமகிருஷ்ணன்
 மூன்றாவது
 காலகட்டத்தில்
 உருவானக் கதைகள்,
 கதையின்
 மையப்போக்கை
 சிதைத்து சிதைத்து
 ஒன்று சேர்ப்பவை;
 தமிழ்மொழியின்
 அதிகப்படியான
 சாத்தியங்களை
 நிகழ்த்திப் பார்த்தவை;
 நாம் இதுவரை அறியாத
 நிலக்காட்சிகளையும்
 காடுகளிலும் தீவுகளிலும்
 வசிக்கும்
 இனக்குழுக்களின்
 வாழ்க்கையை
 எழுதியவை; சொற்களின்
 வழியே புதிய நிலத்தைப்
 படைப்பவை என
 பல்வேறு புதிர்
 விளையாட்டுக்களை
 இக்காலத்திய இவரின்
 சிறுகதைகள்
 நிகழ்த்திக்காட்டின

நினைத்துப் பார்க்கமுடியாத கற்பனையின் விவரிப்புகள் கொண்டவை. எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் இக்கதையின் வழியாகத் தன்னுடைய கற்பனையின் உச்சத்தைத் தொடுகிறார். இப்புனைவில் அதிகப்படியான சாத்தியப்பாடுகளை நிகழ்த்திப்பார்க்கிறார். நிலமும் கற்பனையும் அதன் எல்லைகளைத் தொடர்ந்து விரித்துக்கொண்டே செல்வதை இக்கதை நிகழ்த்திக் காட்டுகிறது. மேஜிக் கலைஞனின் சாகசத்தைப் பற்றி எழுதிய 'வெயிலைக் கொண்டு வாருங்கள்' என்ற சிறுகதையும் அசாத்தியமான கற்பனையைக் கொண்டது. பின்நவீனச் சிந்தனை சார்ந்த இக்கதையில் இறந்த காலமும் நிகழ்காலமும் மாறி மாறி தன் மாயத்தைச் செலுத்திக்கொண்டே இருக்கின்றன. இதே காலகட்டத்தில் இவர் எழுதிய மாய யதார்த்தக்கதைகள் 'அக்கதையாளன் சொன்ன கதை', 'காட்சிப் பிழை', 'நேற்றிரவு நிம்மதியான தூக்கமிருந்ததா?' போன்றவையும் உருவச் சிறப்பு மிக்கக் கதைகள். 'பாடினி' சங்கச்சித்திரம்; 'இருகுரல்' சிலப்பதிகாரத்தை மறுவாசிப்பு செய்யும் கதை. இளங்கோவடிகள் நிரப்பத் தவறிய ஒருசில இடைவெளிகளை நிரப்பும் இக்கதை, கண்ணகி குறித்து மட்டும் மௌனம் சாதிக்கிறது. பெண்கள் எப்போதும் காமத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவுவதில்லை; மாறாகக் காமத்தை அந்நேரத்தில் கடந்துசெல்லவே உதவுகிறார்கள் என்ற விவாதத்தை முன்வைக்கும் 'நாபி' என்ற கதையும் சென்னை மாநகரத்தின் கழிப்பறை வாயில்களில் அமர்ந்து காசு வசூலிப்பவர்களுக்கும் ஒரு வாழ்க்கை இருக்கிறது என்பதை சொல்லும் 'நூறு கழிப்பறைகள்' என்ற கதையும் சிறப்பு மிக்கவை. 'நூறு கழிப்பறைகள்' என்ற இச்சிறுகதை எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் கதைகளிலேயே வித்தியாசமான மொழிநடையைக் கொண்டது. சென்னைத் தமிழில் எழுதப்பட்ட இக்கதை ஜெயகாந்தன் சிறுகதைகளை நினைவுபடுத்துகிறது.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் மூன்றாவது காலகட்டத்தில் உருவானக் கதைகள், கதையின் மையப்போக்கை சிதைத்து சிதைத்து ஒன்று சேர்ப்பவை; தமிழ்மொழியின் அதிகப்படியான சாத்தியங்களை நிகழ்த்திப் பார்த்தவை; நாம் இதுவரை அறியாத நிலக்காட்சிகளையும் காடுகளிலும் தீவுகளிலும் வசிக்கும் இனக்குழுக்களின் வாழ்க்கையை எழுதியவை; சொற்களின் வழியே புதிய நிலத்தைப் படைப்பவை எனப் பல்வேறு புதிர் விளையாட்டுக்களை இக்காலத்திய இவரின் சிறுகதைகள் நிகழ்த்திக்காட்டின. வாழ்வின் விசித்திரமான சம்பவங்களையும் அதன் போக்குகளையும் கண்டெழுதினார். 'நகுலன் வீட்டில் யாரும் இல்லை' என்ற குறுங்கதைகளின் தொகுப்பு தமிழ்ச் சூழலுக்குப் புதிய வடிவம். இவர் கதைகளுக்கே உரிய படிமமும் அங்கதமும் இக்கதைத் தொகுப்பிலும் உள்ளன. 'நடந்து செல்லும் நீருற்று' என்ற தொகுப்பு மறைக்கப்பட்ட கசப்புகளையும் சொல்லமுடியாத தனிமைகளையும் கொண்டவை. 'பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் மழை' என்கிற கதை அசாத்தியமான கற்பனையைக்

கொண்டது. கேரளக் காடுகளில் வசித்த முதுவர் இன மக்களை கிறித்துவ மதத்திற்கு மாற்றுவதற்கு 18ஆம் நூற்றாண்டில் வலேசா என்பவன் ஆங்கிலேயரால் அனுப்பப்படுகிறான். அவன் ஏற்கனவே பர்மிய இனக்குழுவினரை மதம் மாற்றியவன்; ஆனால் முதுவர்களை அவனால் ஒன்றுமே செய்ய முடியவில்லை. தன் தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டு காணாமல் போகிறான். முடிவில்லாத தேடலைக் கொண்ட காடு குறித்த ஆழமானப் புனைவு. 'தாவரங்களின் உரையாடல்' கதையிலிருந்து வேறு திசையில் பயணிப்பவை. இனக்குழுக்களின் நம்பிக்கைகளையும் விழுமியங்களையும் அதன் உன்னதத்தோடு கூறுகிறது.

எப்போதும் தனிமையில் இருக்கும் குளம் தனக்குள் ஆயிரமாயிரம் புனைவுகளைக் கொண்டுள்ளது. சித்தார்த்தன் புத்தனாவதற்கும் உலகத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் ஒரு குளமும் காரணமாக இருந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லும் 'புத்தன் இறங்காத குளம்' என்ற கதை தொன்மங்களை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்துகிறது. 'சௌந்தரவல்லியின் மீசை' என்ற கதை ஒரு பெண்ணின் மனவுலகுக்கும் அப்பாற்பட்ட சித்திரத்தை உருவாக்குபவை; ஒருபெண் எவற்றையெல்லாம் தாண்டி தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்பதை மீசையை வைத்துச் சொன்ன கதை. இது வெறும் கதை மட்டுமல்ல என்பதையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் பத்தாவது சிறுகதைத் தொகுதி 'அப்போதும் கடல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது'. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் மழை கதையைப்போன்று இதுவும் அவரது படைப்பின் உச்சத்தைத் தொடும் கதை. விக்டோரியா மகாராணியின் விருப்பத்திற்காக டக்ளஸ் என்ற வீரன் உண்மையான முத்துக்களைத்தேடி திரிசடைத் தீவுக்குச் செல்கிறான். ஒன்பது வருட காத்திருப்பிற்குப் பிறகு அவன் அந்த முத்துக்களை அடைகிறான். இந்தக் காலகட்டத்தில் அவன் அடைந்த அவமானங்களும் இழப்புகளும் அவனை வெறுமையடையச் செய்கின்றன. அதிகாரத்திற்கெதிராகத் தன் ஒன்பது வருட வாழ்வை வீணடித்து விட்டதை எண்ணி மனப்புழுக்கமடையும் அவன் அந்த முத்துக்களை கடலில் வீசிவிட்டு மீண்டும் அந்தத் தீவிற்கே பயணமாகிறான். இக்கதை அந்தத் தீவில் வசிக்கும் இரண்டு குடும்பங்களின் நம்பிக்கைகளையும் சடங்குகளையும் பின்னணியாகக் கொண்டது. எழுதப்படாத கதைப்பரப்பை எழுதியுள்ளார். காடு, கடல், இருட்டு மற்றும் வெயில் குறித்து எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் கதைகள் பல்வேறு படிமங்களை உருவாக்குகின்றன. இத்தொகுப்பில் உள்ள 'மிருகத்தனம்' மற்றும் 'குதிரைகள் பேச மறுக்கின்றன' ஆகிய இரண்டு புனைவுகளும் விலங்குகள் மனிதர்கள் மீது கொண்டிருக்கக் கூடிய அன்பை ஈரத்தின் பிசுபிசுப்போடு சொல்கிறது. 'இந்தத் தொகுப்பில் உள்ளக் கதைகளை மறுமுறை வாசிக்கும்போது

காலத்தால்
புறக்கணிக்கப்பட்டு
சிதிலமாகிப்போன
கிராமங்களின் சோகம்
படிந்த வாழ்க்கையையும்
நகரங்களை நோக்கி
நகவர்வதீனூடாக
கிராமங்களில்
படிந்துபோயுள்ள
வெறுமையும்
துயரத்தையும்
தொடக்கத்தில் எழுதிய
எஸ்.ராமகிருஷ்ணன்,
தன்னுடைய
இரண்டாவது
காலகட்டத்தில்
கோட்பாடுகள் சார்ந்த
சிறுகதைகள் எழுதினார்

என்னை அறியாமல் கதையுலகில் நாயும் கரப்பான் பூச்சியும், பூனையும் பறவைகளும் சிறு உயிரினங்களும் அதிகம் இடம் பெற்றிருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது' என்று எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் முன்னுரையில் குறிப்பிடுவதைப்போலத் தன்னுடைய மூன்றாவது காலகட்டக் கதைகளில் மனிதர்களைத் தாண்டி இருக்கக்கூடிய உயினங்களின் மீது அவரது கதைகள் கவனம்கொண்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

காலத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டுச் சிதிலமாகிப்போன கிராமங்களின் சோகம் படிந்த வாழ்க்கையையும் நகரங்களை நோக்கி நகவர்வதினூடாகக் கிராமங்களில் படிந்துபோயுள்ள வெறுமையும் துயரத்தையும் தொடக்கத்தில் எழுதிய எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், தன்னுடைய இரண்டாவது காலகட்டத்தில் கோட்பாடுகள் சார்ந்த சிறுகதைகள் எழுதினார்; இக்கால கட்டத்தில் இவரது கதைகள் சில விமர்சனங்களையும் எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. குறிப்பாக, இவர் உருவாக்கும் சொற்றொடர்கள் கதைக்குத் தேவையான உணர்வுகளைத் தருவதில்லை என்றும் கதைகளில் கவிதைக்கான மொழியைக் கொண்டுவர முயற்சிக்கிறார் என்றும் கூறினர். ஆனால் மூன்றாவது காலகட்டத்தில் யதார்த்தத்தையும் அதீதக் கற்பனைகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்ததில் கிடைத்த அயதார்த்தக் கதைகளை எழுதி அவரைத் தொடர்ந்த வாசகர்களை உற்சாகப்படுத்தினார். எண்பதுகளுக்குப் பிறகு உருவான நவீனத்துவம் சார்ந்த கோட்பாடுகளைப் புனைவுக்குள் கொண்டுவந்து, புனைவை அடுத்த நிலைக்கு நகர்த்தியதில் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் கதைகளுக்கு விமர்சனங்களைத் தாண்டி பெரும்பங்குண்டு என்பதை அவரது சிறுகதைகளை ஒட்டுமொத்தமாக வாசிப்பவர்களால் எளிதில் உணரமுடியும்.

சிறுகதைத் தொகுப்புகள்

வெளியில் ஒருவன், சென்னை புகல், மு.ப.1989

காட்டின் உருவம், அன்னம், மு.ப.1993

தாவரங்களின் உரையாடல், தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம்

வெயிலைக் கொண்டு வாருங்கள், அடையாளம், மு.ப.2007

பால்ய நதி, உயிர்மை, மு.ப.2003

நடந்து செல்லும் நீருற்று, உயிர்மை, மு.ப.2006

பெயரில்லாத ஊரின் பகல்வேளை, வாசிப்போம் சிங்கப்பூர் & உயிர்மை, மு.ப.2007

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் மழை, உயிர்மை, மு.ப.2008

நகுலன் வீட்டில் யாருமில்லை, உயிர்மை, மு.ப.2009

அப்போதும் கடல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது, உயிர்மை, மு.ப.2011

புத்தனாவது சுலபம், உயிர்மை, மு.ப.2011

காலத்தால்
புறக்கணிக்கப்பட்டுச்
சிதிலமாகிப்போன
கிராமங்களின் சோகம்
படிந்த வாழ்க்கையையும்
நகரங்களை நோக்கி
நகவர்வதினூடாகக்
கிராமங்களில்
படிந்துபோயுள்ள
வெறுமையும்
துயரத்தையும்
தொடக்கத்தில் எழுதிய
எஸ்.ராமகிருஷ்ணன்,
தன்னுடைய
இரண்டாவது
காலகட்டத்தில்
கோட்பாடுகள் சார்ந்த
சிறுகதைகள் எழுதினார்;
இக்கால கட்டத்தில்
இவரது கதைகள் சில
விமர்சனங்களையும்
எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது

ராமமூர்த்தி, வேல

■ க.செந்தில்ராஜா

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானியர் இந்தியா முழுமையும் தங்கள் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். இதனால் ஒருபுறம் கல்விக் கூடங்களில் ஆங்கில மொழி கற்பிக்கப்பட்டு அரசாங்கப் பணிக்கான ஆள்சேர்ப்பு நடந்தது. மற்றொருபுறம் சரியாகக் கல்விகிடைக்காதவர்கள் தங்களின் குலத்தொழிலைத் தொடர்ந்து வந்தனர். வறுமையின் காரணத்தால் சில சாதியினர் கொலை, கொள்ளை, திருட்டு போன்ற செயல்களையும் செய்து வந்தனர். அவர்களை ஒடுக்க அல்லது சீர்திருத்தம் செய்ய 1871ஆம் ஆண்டில் இந்தியா முழுமையும் குறிப்பிட்ட சில சாதிகளின் மீது குற்றப் பரம்பரைச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. 1911ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்தில் குற்றப்பரம்பரைச் சட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டது. பிரமலைக்கள்ளர் போன்றோர் அதில் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டனர்.

இக்குற்றப்பரம்பரைச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு ஒரு நூற்றாண்டு முடிந்த சூழலில் (1971) வேலராமமூர்த்தி அம்மக்களின் வாழ்நிலை குறித்துச் சிறுகதையாக எழுதத் தொடங்குகிறார். தான் எழுதத் தொடங்கிய காலகட்டத்தைப் பற்றி இவர் கூறுவது,

குடிப்பதைக் குற்றமாக்கி வைத்திருந்த அரசங்கம். 1967இல் பொதுத் தேர்தலில் மண்ணைக் கவ்வியது. 1971இல் தமிழகம் முழுவதும் கள்ளு, சாராயக் கடைகள் திறக்கப்பட்டன. விலக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த மது சிங்காரித்துக் கொண்டு தெருவுக்கு வந்தது. விலங்கு கழற்றப்பட்ட அடிமைகள் போல், சுயராஜ்யமாய் திழு திழு எனக் கள்ளு சாராயக் கடைகளுக்குள் நுழைந்தனர். சுதந்திரமான சுதந்திரம். அப்படி ஒரு சுதந்திரம்! எதையோ..யாரையோ பழிவாங்கும் ஆவேசத்தோடு எல்லோரும் குடிக்கப் பழகினார்கள். விளையாட்டுப்போக்கில் மதுவுக்கு அறிமுகமானார்கள், மெல்ல மெல்ல அடிமையானார்கள். பகலெல்லாம் திருவிழா கொண்டாட்டமானது (2007 : முன்னுரை).

வேலராமமூர்த்தி ராமநாதபுரம் மாவட்டம் பெருநாழியில் பிறந்தவர் என்பதால் இவ்வூரும் இதன் அண்டை கிராமங்களும் கதைக்களமாகிறது. இவர் இடதுசாரி சிந்தனையாளர் என்பதாலும் தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உறுப்பினர் என்பதாலும் அவ்வியக்கத் தத்துவச் சிந்தனைகளைப் பிசகாமல் தன் கதைகளில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவர் எழுதத் தொடங்கிய காலகட்டம் (1871) இடதுசாரிகள் தமிழகத்தில் பன்முகத் தன்மையோடு பரவிய காலகட்டம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கட்டுரையாளர்
சென்னைப்
பல்கலைக்கழகத் தமிழ்
இலக்கியத்துறையில்
'ஜநவிநோதினி' இதழ்
குறித்து ஆய்வு செய்து
முடித்துள்ளார்

மாற்றுவெளி

இவரின் சிறுகதை பெரும்பாலும் சுயசாதி (தேவர்) பற்றியது, எனினும் விமர்சனப் பார்வையோடு படைத்துள்ளார். இதனால் இவருக்கு ஏற்பட்ட சிக்கலை பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

என் துவக்க (தொடக்க) காலஎழுத்துகள் என் உறவுக்காரர்களின் கடும் எதிர்ப்புகளுக்கு உள்ளாயின ஒளிவு மறைவின்றி அவர்களை நான் எழுதிக்கிழித்த கிழிப்பில் என்னைக் கொலை செய்து விடவும் துணிந்தனர். என் கோபத்திற்கு தார்மீக நியாயம் இருந்தது. என் மீதான அவர்களின் கோபத்திற்கும் நியாயம் இருந்தது. பெருத்த இழப்பு களுக்குப் பின்பும் என் எழுத்துத் தடம் மாறக் காணோம். என் எழுத்துக்கான தேவை என் மண்ணில் இன்னும் இருப்பதால் களம் மாறாமல் கதை சொல்லி வருகிறேன். வாசகனின் கபாலத்தைப் பிளந்து, அறிவையும் புத்தி மதிகளையும் குடம் குடமாய் கொட்டு கின்ற வேலையை நான் செய்தவனில்லை. பாமரர்களையும் கொஞ்சம் படித்தவனையும் கோபம் கொள்ளச் செய்திட எழுதி னேன், அது நடந்தது (2007: முன்னுரை)

இவரின் கதைகளின் நெடுகிலும் ஆடு திருடுவதையும் அதற்குப் பயன்படுத்தும் உத்திகளும் ஆட்டுக்கறி அதன் சுவைப் பற்றியுமான பதிவு தொடர்ச்சியாக வருகிறது. சாமிக்கு நேர்த்திக்கடன் விடுதல், கோயில் விழாக்களில் ஆடுவெட்டி பூசையிடுதல் அதற்காகக் கூடும் மக்கள் எனத் தேவரினத்தோடு ஆடும் அதன் கவிச்சியும் பிரிக்க முடியாததாக உள்ளதைக் காணமுடிகிறது. காட்டாக,

தலை, கால், குடல், ரத்தம் எதையும் கழிக்காமல் சமைக்கனும். ஆட்டுத்தோலைக் கூடத் தீயிலே வாட்டி, ரோமத்தை உரசி விட்டுத் தனிக்குழம்பு வைக்கனும். (2011:80)

சங்க இலக்கியத்தில் ஆநிரை கவர்தல், மீட்டல் போரில் வென்ற களிப்பில் மதுவருந்திவிட்டு 'வெறியாட்டு ஆடிய தமிழனின் நீட்சியை வேலராமமூர்த்தியின் கதைகளில் காணமுடிகிறது. மேலும் அம்மக்கள் சார்ந்த நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் போன்றவை பதிவாகியுள்ளன.

கோயில் தலத்திலே கிடக்கிற பத்து காசை எடுத்துப் பையிலே போட்டாலும் கை, காலு சுகத்தோட ஊர் திரும்ப முடியாது. வாந்தி, பேதி, மயக்கம் வந்து சுருட்டி விடும் சுருட்டி. ஆளைக் கூட கை வச்சாலும் வச்சரும் (2011:80).

மேலும் அம்மக்களின் மூர்க்க குணத்தையும் முன்கோபத்தையும் உடைய மனபோக்கைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் வரும் விடயங்கள் பதிவாகியுள்ளது.

கலகம் வரத்தான் செய்யும். அதுக்காக போற எடமெல்லாம் கலகம் பண்ண முடியுமா? ஒரு கலகம்னாலும் உருப்படியா ரெண்டு பேரை வெட்டிச் சாய்கனும். அப்போதான் சுத்துப்பட்டுக்காரன் பயப்படு வான். இல்லென்னா எவனும் மதிக்கமாட்டான். பொழுப்பு கெட்டுப் போகும் (2011:305)

இவரின் கதைகளின் நெடுகிலும் ஆடு திருடுவதையும் அதற்குப் பயன்படுத்தும் உத்திகளும் ஆட்டுக்கறி அதன் சுவைப் பற்றியுமான பதிவு தொடர்ச்சியாக வருகிறது. சாமிக்கு நேர்த்திக்கடன் விடுதல், கோயில் விழாக்களில் ஆடுவெட்டி பூசையிடுதல் அதற்காகக் கூடும் மக்கள் எனத் தேவரினத்தோடு ஆடும் அதன் கவிச்சியும் பிரிக்க முடியாததாக உள்ளதைக் காணமுடிகிறது

இளவட்டங்கள் நினைப்பெல்லாம் போகிற இடத்தில் கலகம் வரனும் மனம் போன போக்கில் மனுசங்களை வெட்டிச்சாய்க்கனும், படப்புகளுக்குத் தீ வைக்கனும்(2011:312)

எனக் கதைகளில் ஆங்கங்கே வெட்டருவனும் வேல்கம்புகளும் தலைத்துக்குகின்றன.

வேலராமமூர்த்தி, சுயசாதியைப் பற்றி மிகுதியாக எழுதி இருப்பினும் கூட, இவரின் கதைகள் பெருநாழி கிரமத்தை மையமிட்டது என்பதால் அவ்வூரில் உள்ள மற்ற சாதிகளைப் பற்றியும் எழுதியுள்ளார். குறிப்பாக, தென்தமிழகத்தில் உள்ள சாதிய சிக்கல்களை இவரின் கதைகள் கவனப்படுத்துகின்றன. சமூகத்தில் ஒடுக்கப்பட்டவர்களான அம்பட்டர், அருந்ததியர், சக்கிலியர், பகடை, வண்ணார் முதலான பலரின் வாழ்வியல் சிக்கல்களை மையமிட்டு அவர்களின் வலியினைச் சரியாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

'ஆசை... தோசை...' என்ற கதையில் ஒரு அம்பட்டர் ஓட்டலில் மேசையில் அமர்ந்து சாப்பிட்டதால் விழும் செருப்படி, பினம் வெட்டி என்ற கதையில்,

பொனம் எரிக்கிற புலையன் நாக்கு கறி கேக்குதோ!, மரியாதையாப் போயிருஞ். செருப்பு பிஞ்சிறும். காலங்காத்தால கடனுக்கு வந்து நிக்கிறியேடா அவுசாரி மகனே! கடையத் தெறந்ததும் கடன்காரத் தேவடியா மகன் மூஞ்சியிலேயா முழிக்கனும்! தராசு படிக் கல்லை எடுத்துக் குறி பார்த்து, முனியாண்டியின் நெற்றிப் பொட்டில் எறிந்தார். (2011:222)

'கொட்டடிஞ் கொட்டடிஞ் குருவக்கா' என்ற கதையில் அருந்ததியர் காலனி பெண் குருவக்கவைக் கைகுழந்தையுடன் செய்யாத குற்றத்திற்காக காவல் நிலையத்தில் வைத்திருந்ததை எதிர்க்கும் வகையில், உள்ளூர் கொட்டுக்காரர்கள், கருப்பன் தலைமையில் கொட்டடித்து ஊர்ஜனப்படுத்தியதால் காவலர்கள் குருவக்காவை விடுதலை செய்துவிடுகின்றனர்.

ஊருகஞ்சி வாங்கிகுடிக்கிற வண்ணாப்பயளுக்கு என்ன திமிரு இருந்தா... கழுதைகளை விட்டு என் வெள்ளாமையை அழிப்பீங்க...! (2011:110) என ஆதிக்க சாதி தோப்புக்காரன் வண்ணானை அடித்துக் கொன்று விடுகின்றான்.

இஸ்லாமியரின் பள்ளிவாசல் முன்பு இந்துக்களின் சடங்கு சார்ந்த ஊர்வளங்கள் செல்லும் போது கொட்டடிப்பதால் ஏற்படும் சண்டைகளை மையமிட்டு 'நெருப்பிலும் பூக்கும்', 'குர்ஷித்' போன்ற சிறுகதைகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. குர்ஷித் என்ற சிறுகதை ஓர் ஊரில் உள்ள இந்துக்கள் அவ்வூரில் உள்ள இஸ்லாமியர் அனைவரையும் ஒரு வீட்டில் போட்டு தீயிட்டுக் கொளுத்தும் கொடுமையைக் கொடுமையைக் கதைக்களமாகப் படைத்துள்ளார்.

இவரின் கதைகளில் பெண்கள் வருணனை மிகுதியாக வருகின்றது. காட்டாக,

இஸ்லாமியரின்
பள்ளிவாசல் முன்பு
இந்துக்களின் சடங்கு
சார்ந்த ஊர்வளங்கள்
செல்லும் போது
கொட்டடிப்பதால் ஏற்படும்
சண்டைகளை
மையமிட்டு 'நெருப்பிலும்
பூக்கும்', 'குர்ஷித்'
போன்ற சிறுகதைகள்
படைக்கப்பட்டுள்ளன.
குர்ஷித் என்ற சிறுகதை
ஓர் ஊரில் உள்ள
இந்துக்கள் அவ்வூரில்
உள்ள இஸ்லாமியர்
அனைவரையும் ஒரு
வீட்டில் போட்டு தீயிட்டுக்
கொளுத்தும்
கொடுமையைக்
கதைக்களமாகப்
படைத்துள்ளார்

கள்ளு விக்கிற தேனம்மாளுக்கு கிண்ணிக் கோழி மாதூரி கட்டு சொட்டான திரேகம் (2011:218). லக்ஷ்மி, மாநிறமாய், கூட்டிலிருந்து தெறித்து விழுந்த தெள்ளு போல் 'கடக்' என்றிருப்பாள். இடுப்புக்கு கீழே தொங்கும் தலைமுடி... (2011:53). பெண்ணுக்கு பெண்பிட்டுத் திங்க ஆசைப்படும் லச்சனக்காரிஞ் (2011:69). சாதியில சக்கிலிச்சினாலும்ஞ் சனகன் மகள் சீதை போல லச்சணம்! ஊரே வாய்பாறும். (2011:86). அரச குதிரை போல் வாளிப்பான உடம்புக் காரி. விரல் பருமனில் வில்லாய் நெளிந்திருக்கும் புருவக் கட்டு... (2011:125). என்பன போன்று பல இடங்களில் வர்ணிக்கிறார்.

அம்மண்ணில் ஏற்படுகின்ற வறட்சி அதனால் ஏற்படுகின்ற இழப்புகள், பிழைப்புத்தேடி தஞ்சைப் போன்ற இடங்களுக்குப் புலம்பெயர்தல் போன்றவற்றை மையமிட்டு கதைகளை எழுதியுள்ளார்.

இராணுவத்திலிருந்து விடுமுறை வரும் போது ஊரில் நடந்த வற்றைக் கருவாகக் கொண்டு கதைகளைப் படத்துள்ளார். அவற்றில் பெரும்பாலும் இறப்புகள் இவரைப் பாதிப்படைய செய்திருக்கிறது. இராணுவத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின் உள்ளூர் தபால்காரராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். அதை மையமிட்டும் கதைகளைப் படைத்துள்ளார். இவரைப் பற்றிப் பாரதி கிருஷ்ணகுமார் கூறுவது,

தன்னுடைய எல்லாக் கதைகளையும் அந்த மண்ணிற்குள்ளே இருந்து மட்டுமே படைத்திருக்கிறார் வேலா. அவை கதைகளே அல்ல; வாழ்க்கைச் சித்திரங்கள் இராணுவப்பணி, தபால்துறைப் பணி, தொலைக்காட்சித் தொடர், நாடகம், தொழிற்சங்கம், அறிவியல் இயக்கம், தமுஎச, சினிமா என்று பல்துறை வாழ்வியல் அனுபவங்கள் இருந்தும் தனது கதைகளுக்கான களத்திற்கு, இன்னும் தான் பிறந்த ஊரான பெருநாழி கிராமத்தையே சுற்றித்திரிகிறார் (2011: முன்னுரை)

வேலராமமூர்த்தியின் சிறுகதைகள் நீளும் ரெக்கை (2002), வேட்டை (2007) என்ற இரண்டு தொகுப்புகளைக் காவ்யா வெளியிட்டுள்ளது. இவர் கதைகளின் முழுத்தொகுப்பாக 2011இல் வம்சி புக்ஸ் வெளியிட்டுள்ளது.

சிறுகதைப் படைப்புகள்

நீளும் ரெக்கை (சிறுகதை), காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை. 2002.

வேட்டை (சிறுகதை), காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை. 2007.

வேலராமமூர்த்தி கதைகள் (சிறுகதை), வம்சி புக்ஸ், திருவண்ணாமலை. 2011.

குற்றப்பரம்பரை (நாவல்), காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை. 2007

தன்னுடைய எல்லாக் கதைகளையும் அந்த மண்ணிற்குள்ளே இருந்து மட்டுமே படைத்திருக்கிறார் வேலா. அவை கதைகளே அல்ல; வாழ்க்கைச் சித்திரங்கள் இராணுவப்பணி, தபால்துறைப் பணி, தொலைக்காட்சித் தொடர், நாடகம், தொழிற்சங்கம், அறிவியல் இயக்கம், தமுஎச, சினிமா என்று பல்துறை வாழ்வியல் அனுபவங்கள் இருந்தும் தனது கதைகளுக்கான களத்திற்கு, இன்னும் தான் பிறந்த ஊரான பெருநாழி கிராமத்தையே சுற்றித்திரிகிறார்

விமலாதித்த மாமல்லன்

இரா. கமலக்கண்ணன்

தமிழ்ச்சிறுகதை ஆசிரியர்களில்/சிறுகதை வரலாற்றில் பெரிதும் அறியப்படாதவராக இருப்பவர் சி. நரசிம்மன் என்னும் இயற்பெயர்கொண்ட விமலாதித்த மாமல்லன். 1980 முதல் 1995 வரையில் அவரெழுதிய முப்பது கதைகளையும் ஒரே தொகுப்பாகத் தொடர்ச்சியாக வாசிக்கும் பொழுது அவரது கதைகள் பற்றிய சில மதிப்பீடுகளை நம்மால் பெறமுடிகிறது. அவரின் கதைகளுக்கான மனிதர்களும் கதைக் கருவிற்கான நிகழ்வுகளும் வெகுசாதாரணமானவை. மிகப்பெரும் தீர்வுகளையோ மனதை உலுப்பும் முடிவுகளையோ சொல்லாமல் அன்றாட வாழ்வில் சிலமணி நேரங்களில் நடக்கும் வாழ்வியலை இயல்பாகச் சித்திரிப்பதாகவே அமைந்தவை அவரின் பெரும்பான்மைக் கதைகள். மத்தியத் தர வர்க்கத்தின் அதிலும் குறிப்பாக மத்தியத்தர பிராமண வர்க்கத்தின் வாழ்வியலை அதனுடைய மொழிநடையிலும் மாறாமல் பிரதிபலிக்கின்றன அநேக கதைகள். அவரது கதைகளைப் பொருண்மை அடிப்படையில் கீழ்க்காணும் தன்மையில் வகைப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

- சாதாரண மனிதர்களின் அன்றாட வாழ்வைப் பதிவு செய்யும் குப்பை, வயிறு, சரிவு, உதிரிக்கூட்டம், புறப்பாடு போன்றவை.
  - சிறுநிகழ்வுகளையும் தனிமனிதர்களின் மனநிலைகளையும் நுணுக்கமாகப் பதிவு செய்யும் அறியாத முகங்கள், சரிவு பலாமரமும் ரோடு இன்ஜினும், எதிர்கொள்ளல், நிழல், ஒளி, புள்ளிகள் போன்றவை.
  - நடுத்தர பிராமண வர்க்கத்தின் வாழ்வைச் சிறுநிகழ்வுகளின் ஊடாகப் பிரதிபலிக்கும் இலை, போர்வை, நியமம் போன்றவை.
  - அலுவலகச் சூழல்களைப் பிரதானப்படுத்திப் புனையப்பட்ட வருகை, பந்தாட்டம் போன்றவை(போர்வை, நியமம், நிகழ் போன்றவையும் அலுவலகச் சூழல்களைப் பிரதிபலிப்பவையே)
  - இயற்கை இகந்த கற்பனையாக வெளிப்படும் தாசில்தாரின் நாற்காலி, சிறுமி, கொண்டுவந்த மலர், குல்லா போன்றவை.
- எனும் இத்தன்மைகளில் இவற்றை வாசிக்க முடிகின்றது.

இத்தொகுப்பின் பெரும்பாலான கதைகளில் சொல்லப்படும் நடுத்தர பிராமண வர்க்கத்தினரின் வாழ்வும் அவர்களின் அலுவலகச் சூழலும் முக்கியமானவை. மிகப்பெரும் கதைச்சிடுக்குகளின்றி

கட்டுரையாளர்
சென்னைப்
பல்கலைக்கழகத் தமிழ்
இலக்கியத்துறையின்
முனைவர் பட்ட
ஆய்வாளர்.
“தமிழ் உரைநடை
வரலாறு” குறித்து ஆய்வு
செய்து வருகிறார்.

மாற்றுவெளி

நகரியச் சூழலில் ஒண்டுக்குடித்தனத்தில் இயங்கும் மனிதர்களைப் பிரதிபலிக்கும் போர்வை மற்றும் நியமம் கதைகள் மிக இயல்பானவை. குழந்தையின் ஏமாற்றத்தைப் பதிவு செய்யும் வலி மற்றும் பருவமடைந்ததால் தன் தோழியுடன் இனிப் பழக முடியாது என்பதை நினைத்து ஏங்கும் சிறுவனின் மன உணர்வை வெளிப்படுத்தும் இடைவெளி ஆகியவை எல்லாக் குழந்தைகளிடத்திலும் ஏற்படும் மனவிசம்பல் என்பதை உணர முடிகிறது. தனிமனிதர்களின் உணர்வை மட்டுமே பிரதானப்படுத்தும் கதைகள் அதிகம் உண்டு. சரிவு, உதிரிக்கூட்டம் மற்றும் எதிர்கொள்ளல் ஆகிய கதைகளின் கதைகள் பெரும்பான்மை ஒத்தது தான். மூன்று கதைகளும் பாத்திரங்கள் சில மணி நேரங்களில் சந்திக்கும் சமூகத்தைப் பெரும் பூடகங்கள் ஏதுமின்றிச் சிறுநிகழ்வுகளாகப் பதிவு செய்வையாக அமைந்தவை ஆகும். நிழல் கதையில் வரும் தகடு லோம்டே எனும் பாத்திரம் மொழி தெரியாத ஊரில் ஒருவன் எதிர்கொள்ளும் மனரீதியான தனிமைப் போராட்டத்தை விவரிப்பதாக உளவியல் தன்மைகளுடன் அமைந்தது.

மத்திய அலுவலகம் ஒன்றில் பணிபுரியும் நிலையில் அந்தச் சூழல் பற்றிய ஆசிரியரின் கதைகள் மிக இயல்பானவை. வேலை செய்வோர், அவர்களுக்கிடையேயான தன்முனைப்பு (Ego) ஆகியவை பதிவு செய்யப்பட்ட கதைகள் சில ஒரே தன்மையிலேயே அமைந்தவை ஆகும். போர்வை, நியமம், வருகை, பந்தாட்டம் ஆகியவை இத்தன்மையன. இக்கதைகள் சிலவற்றில் பகிரங்கமாகவே வெளிப்படும் சாதியம் பற்றிய பதிவுகள் அலுவலகச் சூழல் சார்ந்து அனைவரும் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல் எனினும் அதன் மீதான ஆசிரியரின் பார்வையும் முக்கியமானது. 'அவன் பிராமணனாக இல்லாதிருந்தாலும் பரவாயில்லை. பறையனாக வேறு இருந்தான். ஆனால் அவனைப் பார்ப்பவர்கள் யாரும் அப்படி சொல்ல முடியாது' எனும் ராவ்ஜின் நினைவாகப் பதிவு செய்வது (போர்வை) ஒரு பிராமணரின் இயல்பு எனினும் அதைப் பற்றிய வேறெந்த விமர்சனமும் இல்லாதிருப்பது முக்கியமாகின்றது. இன்னும் சில கதைகளில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் இவர்கையாளும் சாதியம் சார்ந்த சொற்கள் மற்றும் நிகழ்வுகளையும் குடிசைப்பகுதி மக்களின் வாழ்வியலைப் பதிவு செய்வதையும் இதனுடன் இணைத்துக் காணவேண்டியுள்ளது.

கம்யூனிச இயக்கத்தை யதார்த்தம் எனும் நிலையிலிருந்து கேள்விக்குள்ளாக்கும் சத்தம் கதையும் கம்யூச இயக்கத்தையும் பெந்தகொஸ்தெ கிறித்துவப் பிரசங்கதையும் ஒருமித்ததாகக் கருதும் முடவன் வளர்த்த வெள்ளைப் புறாக்கள் கதையும் முக்கியமானது. இதே கதையில் வரும் இசங்கள், கலைப்படம் மற்றும் நவீன நாடகம் தொடர்பான ஆசிரியரின் பார்வையும் எதிர்மறையாகவே இருக்கிறது. இலக்கிய நிலையில் அன்று பெரும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்திய இத்தன்மைகளை எள்ளல் தொனியுடன் பதிவு செய்ததிலிருந்து ஆசிரியரின் அரசியல் நிலையை ஓரளவிற்குப்

கம்யூனிச இயக்கத்தை
யதார்த்தம் எனும்
நிலையிலிருந்து
கேள்விக்குள்ளாக்கும்
சத்தம் கதையும் கம்யூச
இயக்கத்தையும்
பெந்தகொஸ்தெ
கிறித்துவப்
பிரசங்கதையும்
ஒருமித்ததாகக் கருதும்
முடவன் வளர்த்த
வெள்ளைப் புறாக்கள்
கதையும் முக்கியமானது.
இதே கதையில் வரும்
இசங்கள், கலைப்படம்
மற்றும் நவீன நாடகம்
தொடர்பான ஆசிரியரின்
பார்வையும்
எதிர்மறையாகவே
இருக்கிறது

புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. யதார்த்த வாழ்க்கையில் இயக்கம்சார் கொள்கை பயன்படாது என்பதைப் பதிவு செய்ய ஆசிரியர் பிரயத்தனப்பட்டிருப்பதைச் சத்தம் கதை தெளிவாக்குகின்றது. நெடுந்தாரம் பயணம் செய்தவர் இவர். அது சில கதைகளில் அப்படியே பிரதிபலிக்கின்றது. ஒளி அவ்வகையில் அமைந்தது தான்.

முதல் கதையான குப்பைத் தொடங்கி விபத்து கதை வரையில் அமைந்த மொழிநடை கவனிக்கப்பட வேண்டியது. மராட்டிய பிராமணப் பாத்திரங்கள் பேசுவது அவர்களின் இயல்பான உரையாடல் தன்மையில் அமைந்தது. முப்பது கதைகளின் மொழியிலும் பெரும் மாற்றங்கள் எதுவும் இல்லை. இத்தன்மையே கதைகளைப் படிக்கத் தொடங்கும்போது ஒருவித ஈர்ப்பினையும் போகப்போக ஒருவித சோர்வையும் தருகின்றது. இன்னும் குடிசைப்பகுதி மக்களையும் சாலையோர மக்களையும் பதிவு செய்யும் போது இவர் கையாளும் மொழி இயல்புடன் அமையவில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

இவர் கதைகள் சிலவற்றை வாசிக்கும் போது புதுமைப்பித்தனின் தாக்கம் இருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. தாளில்தாரின் நாற்காலி, புள்ளிகள், குல்லா ஆகிய கதைகளைப் படிக்கும்போது இந்நினைப்பு எழுகின்றது. கதைக்களமே அன்றி மொழிநடையும் புதுமைப்பித்தனின் சாயலை நினைவுபடுத்துகின்றது. உதிரிக்கூட்டம் கதையின் இறுதியில் ஆசிரியர் தந்துள்ள குறிப்பு முக்கியமானது. புதுமைப்பித்தன் கதை மீதான விமர்சனத்திற்குப் பதில் கூறவும் அஞ்சலி செலுத்தவும் எழுதப்பட்டதாகவும் வருகின்ற விமலாதித்த மாமல்லனின் குறிப்பினை நோக்கும்போது புதுமைப்பித்தனின் தாக்கம் அவருக்கு இருந்திருப்பதற்கான முகாந்திரத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

மிகச்சிறிய கருவைச் சுற்றி இயல்பான நிகழ்வுகள் மற்றும் மொழி மூலம் ஆசிரியர் பின்னும் கதைகள் சில மிகச் சிறப்பாக அமைந்தவை. ஒரு சில கதைகளைப் படிக்கும்போது ஏற்படுகிற அயர்வைத் தவிர்க்க முடியவில்லை என்பதையும் பதிவு செய்யவேண்டியுள்ளது. இதற்கு ஒரேவகை மொழியும் பொருண்மையும் காரணம் எனலாம்.

கதையாசிரியராக மட்டுமின்றிக் கவிஞராகவும் அறியப்படுபவர் விமலாதித்த மாமல்லன். இன்னும் இவரது எழுத்துகள் பற்றி விரிவாகப் பேசப்பட வேண்டியுள்ளது.

பார்வை நூல்

விமலாதித்த மாமல்லன், விமலாதித்த மாமல்லன் கதைகள், உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை 2010.

இவர் கதைகள் சிலவற்றை வாசிக்கும் போது புதுமைப்பித்தனின் தாக்கம் இருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. தாளில்தாரின் நாற்காலி, புள்ளிகள், குல்லா ஆகிய கதைகளைப் படிக்கும்போது இந்நினைப்பு எழுகின்றது. கதைக்களமே அன்றி மொழிநடையும் புதுமைப்பித்தனின் சாயலை நினைவுபடுத்துகின்றது. உதிரிக்கூட்டம் கதையின் இறுதியில் ஆசிரியர் தந்துள்ள குறிப்பு முக்கியமானது

சு.வேணுகோபாலின் சிறுகதைகளின் ஊடாகப் பயணிக்கும் போது எதிர்ப்படும் விடயங்கள் சமூகத்தோடு நேரடி தொடர்பு கொண்டவையாகவும் வாழ்வின் தினசரி நிகழ்வுகளின் பதிவுகளாகவும் அமைந்துள்ளமையை அவதானிக்க முடிகிறது. இவருடைய கதைகள் பெரும்பாலும் பெண்களின் வாழ்வியல், ஆண்-பெண் உறவுமுறை, குழந்தை மனங்களின் வெளி, விவசாயம், மாறிவரும் பண்பாட்டுச் சூழல் ஆகியவற்றைப் பின்புலமாகக் கொண்டுள்ளன. இவருடைய கதைகளில் யதார்த்த மனவெளியைச் சித்திரிக்கும் போக்கு இழையோடுவதை உணரமுடிகிறது. வாழ்வின் வெறுமை யான, இருண்மையான, கனமான பகுதிகளைத் தொட்டுச் செல்பவை யாக இக்கதைகள் உள்ளன.

பெண்களின் வாழ்வியல் வெளி குறித்த உரையாடல்களாகச் சில கதைகளை முன்னிறுத்தலாம். கிடந்த கோலம் கதையில் வீட்டு வேலைகளில் பெண் உழைத்துக்கொண்டே இருக்க ஆணின் குடும்பப் பொறுப்பு எதுவாக இருக்கிறது என்ற கேள்வி, இரவு மட்டும் பெண்ணை அணுகுவதாக அமைகிறது. கலவியில் ஈடுபட்ட கணவனைப் பார்த்து மனைவி, 'இதுக்கு மட்டும் தான் நீயா' எனச் சிரிப்பது. அவள் சிரிப்பின் ஊடாக வெளிப்படும் வலி அன்றாட நடைமுறையின் வாழ்வின் ஆழமான பதிவு. பெண்ணை உடலாக மட்டும் பார்க்கும் பொதுப்புத்தி கொண்ட நாயகன், இறந்த அப்பாவின் உடலை வீட்டுக்குக் கொண்டுவர முடியாமல் உதவி கேட்கும் பெண்ணை, அவள் ஆதரவற்று உள்ளதைப் புரிந்து வெட்கி அவளுக்கு உதவும் கதையாக வெண்ணிலை அமைந்துள்ளது.

முதியவர்கள் தங்கள் மகன்களால் வஞ்சிக்கப்படும் நிலையில் கடைசிக் காலத்தில் உணவும் கவனிப்பும் மரியாதையும் அற்று வாழும் நிலை குறித்து வெவ்வேறு கோணங்களில் பதிவுசெய்துள்ளார். தீராக்குறை கதையின் மூன்று சகோதரிகளுக்கும் வயதான காலத்தில் தங்கள் பிள்ளைகளால் சுகமில்லை. தள்ளாத வயதில் கூலி வேலை சுடு சொற்கள், ஒரு வாய் கஞ்சிக்கு மகனிடம் மற்றவர்கள் வழியே, கச்சிபாரிசு தேடல் என அவர்கள் வாழ்க்கை அலைகழிக்கப் படுகிறது. இதே போன்ற சூழலில் உள்ள தாய்மை கதையின் அம்மாவால் இறுதி வரையிலும் பிள்ளைகளைத் தண்டிக்க முடியவில்லை. வெறுத்துப்போய் காசு வெட்டிப் போட நினைத்துக் கோவிலுக்குப் போகும் அவள், இறுதியில் அவர்களின் வாழ்விற்காகச் சாமி கும்பிட்டுவிட்டு வருகிறாள். தாய்மைக் குணம் அரவணைப்பாக வெளிப்படுகிறது. ஆனால் அக்குபாரிக் கிழவியின் அட்டகாசங்கள் கதையில் உடல் குறித்த நனவுணர்வு அற்ற நிலையிலும் கிழவி

கட்டுரையாளர்

சென்னைப்

பல்கலைக்கழகத் தமிழ்

இலக்கியத்துறை, பின்

முனைவர் பட்ட

ஆய்வாளர்.

"பத்துப்பாட்டின் யாப்பு

மரபு" குறித்து ஆய்வு

செய்து வருகிறார்.

சொத்து விஷயத்தில் மகளுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநியாயத்திற்காக வன்மத்தோடு மகன், மருமகளுக்குத் தெரியாமல் பெண்ணுக்குத் தோடும், பணமும் கொடுப்பதை, வித்தியாசமாகப் பதிவு செய்கிறது. குதிரை டாலருக்காக ஏங்கும் மகன் வழிப் பேரனை அவள் ஏமாற்றுகிறாள். அது அவளின் ரகசிய வன்ம வெற்றியாக, ஆணின் தோல்வியின் குறியீடாக உள்ளது. வீழ்ந்த மரத்தின் வாழ்ந்த பறவைகள் கதையின் தாயோ தன் மகனுக்கு வேலையில்லாத நிலையில் கணவனின் வேலையாவது கிடைக்க எண்ணி அவரது சுகவீனத்தைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருப்பது, இறுதியில் அந்த வேலையும் மகனுக்குக் கிடைக்காததை எண்ணி வருந்தும் தாய், கணவனைக் காட்டிலும் மகன்மீது கொண்ட பாசம் தாய்மையின் உச்சமாக வெளிப்படுகிறது.

தொப்புள்கொடி கதையில் வல்லுறவினால் பாதிப்படைந்த பெண் மனநிலை பிறழ்ந்து கர்ப்பமடைவதும் குழந்தை பெறுவதும் குழந்தையைப் பாராமரிக்கத் தெரியாமல் இறப்பதும் பிணம் என்று தெரியாத குழந்தையோடு உறவாடுவதும் என விரிந்து செல்கிறது. இறுதியாகப் பெற்றோர்கள் மகளுக்கு விஷம் கொடுத்து கொல்வதாக முடிகிறது. சாப நினைவுகள்கதையில் மனநிலை பிறழ்ந்த பெண் ஊர் சுற்றித் திரிந்த நிலையில் கண்ட நண்பன் மனநலக் காப்பகத்தில் சேர்ப்பதாக முடிகிறது. ஒற்றைப் பொருண்மையில் நகரும் இவ்விரு கதைகளில் இருவேறுப்பட்ட முடிவுகளுக்குக் கிராம, நகர்ப்புறச் சூழல் முக்கிய காரணமாக அமைகின்றன. உடம்புகதையில் மனைவியின் பிரசவக் காலத்தில் அவளுடைய உடல் உபாதைகளைக் கணவன் எதிர்கொள்ள குற்றவுணர்வில் வசப்பட்டவனாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிராமப்புறப் பெண்கள் மாதவிலக்கு நாட்களில் வேலை செய்யும்போது ஏற்படும் அவத்தைகளை நித்திய கண்டம் கதையில் காணலாம். அகம், புறம் சார்ந்து வெளிப்படும் பெண்களின் வலிகளை மிகச் சரியாகப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

ஆண், பெண் உறவுமுறை சிக்கல்களை முன்னிறுத்தி நகரும் கதைகளில் உள்ளிருந்து உடற்றும் பசி வாசகருக்கு ஆழமான அதிர்ச்சியை அளிக்கக்கூடியது. தாய்தந்தை அற்ற குடும்பத்தில் நான்கு தங்கைகளுக்காகச் சொந்த வாழ்க்கையைத் துறந்து ஒவ்வொருவரையும் கரையேற்றுகிறான் அண்ணன். மூன்று தங்கைகளுக்கும் திருமணமான நிலையில் நான்காவது தங்கைக்குக் குடும்பப் பொறுப்பு வந்துசேர்கிறது. ஒருநாள் இரவில் அண்ணனின் கை வந்து பாலியலுக்கு அழைக்கிறது. அதிர்ந்து மிரளும் அவளிடம் அவன் கேட்கிறான், 'அக்கா அவுங்க ஒங்கிட்ட வேற ஒண்ணும் சொல்லலையா...' என்று ஒழுக்க அதிர்ச்சிக்கு அப்பால் செல்லக்கூடிய வாசகர் அந்த வாழ்க்கையில் உள்ள பரிதாபகரமான யதார்த்தத்தை உணரும் சூழல் வலிமிகுந்தது.

இன்னொரு கோணத்தில் ஆண், பெண் உறவை அணுகும் கதை கொடிகொம்பு. குடிகாரனான கணவனின் இயலாமைக்கு முன்னால் கூசி போகும் வாணியின் காம உணர்வு காயடிப்புச் செய்யப்படும் நிலையில் அவள் மனம் இயல்பாக மாமனார்மீது திசைமாறுகிறது.

உடம்பு கதையில்
மனைவியின் பிரசவக்
காலத்தில் அவளுடைய
உடல் உபாதைகளைக்
கணவன் எதிர்கொள்ள
குற்றவுணர்வில்
வசப்பட்டவனாகக்
காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
கிராமப்புறப் பெண்கள்
மாதவிலக்கு நாட்களில்
வேலை செய்யும்போது
ஏற்படும் அவத்தைகளை
நித்திய கண்டம்
கதையில் காணலாம்.
அகம், புறம் சார்ந்து
வெளிப்படும்
பெண்களின் வலிகளை
மிகச் சரியாகப்
பதிவுசெய்துள்ளார்

மாற்றுவெளி

இந்தத் திசைமாற்றத்தை சஞ்சலங்கள் ஏதுமில்லாமல் சொல்லியிருக்கிறார். வாணிக்குக் காமம் சார்ந்த ஏக்கம் இருந்தது என்று கதை எங்குமே சொல்லவில்லை. அவளுடைய காமம் அவளுக்கே தெரிய வரும் இடத்தை, சு.வேணுகோபால் சொல்லியிருக்கும் விதம் இந்தக் கதையை அசாதாரணமான ஒரு நுண்மைக்குக் கொண்டுசெல்கிறது. மாமனார் பொன்னையா ஆடும்போது அவரது தசைகளைக் கூர்ந்து நோக்கிக்கொண்டிருக்கும் பக்கத்துவீட்டு கனகத்தின் கண்களை ஓரக்கண்ணால் பார்க்கிறாள் வாணி. அப்போது அவளுக்குள் மூண்டெழும் பொறாமையும் குரோதமும் தான் அவளுக்கு அவளுடைய காமத்தை அடையாளம் காட்டுகின்றன. ஆசிரியர் இவ்விரு கதைகளிலும் எங்கும் எந்த நியாயத்தையும் கற்பிக்கவில்லை. நம் ஒழுக்க நெறிகளை, அற உணர்ச்சியை மறுபரிசீலனைக்கு உள்ளாக்குவதன் வழியாக இக்கதைகளை நாம் தாண்டிச்செல்லக் கூடும். பிராய்டின் காயடிப்புச் சிக்கலுக்கு உள்ளான ஆண், பெண் உலகம்தான் இவ்விரு கதைகளில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

இவருடைய கதைகளில் குழந்தைகள் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். புற்று கதையில் சிறுமியின் நாய் வளர்க்கும் ஆசையும் அப்படி வளர்க்கும் நாய்க்குட்டி பெண் குட்டி என்பதால் வீட்டில் அதற்கான இருப்பு இல்லாமல் காட்டில் விடப்படும் நிலை கண்டு, அச்சிறுமியின் மனநிலையில் தானும் ஒரு பெண் தனக்கும் அந்த நிலை ஏற்பட்டுவிடுமோ எனக் கலங்குவதை அடர்த்தியான வலியோடு பதிவு செய்துள்ளார். நிரூபணம் கதையின் சிறுவனோ கைவிடப்பட்ட முதியவருக்குக் கடவுள் இருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கையின் நிரூபணமாக உள்ளான். கதைகளில் அன்பு வறண்ட இடங்களில் மாற்றாகக் குழந்தைகளே உள்ளனர்.

புற்று கதையில்
சிறுமியின் நாய்
வளர்க்கும் ஆசையும்
அப்படி வளர்க்கும்
நாய்க்குட்டி பெண் குட்டி
என்பதால் வீட்டில்
அதற்கான இருப்பு
இல்லாமல் காட்டில்
விடப்படும் நிலை
கண்டு, அச்சிறுமியின்
மனநிலையில் தானும்
ஒரு பெண் தனக்கும்
அந்த நிலை
ஏற்பட்டுவிடுமோ எனக்
கலங்குவதை
அடர்த்தியான வலியோடு
பதிவு செய்துள்ளார்

குழந்தை ஒன்றின் அன்றாடச் செயல்பாடுகள் வழியாகச் செல்கிறது உயிர்ச்சனை என்ற கதை. ஒருகாலத்தில் ஏரிகளை நிறையச் செய்து மண்ணில் நீர் ததும்பச்செய்து விவசாயம் செய்த குடும்பம் நவீனக் காலகட்டத்தில் ஆழ்துளைக்கிணறுகள் உருவாகி மண்ணை ஒட்டயுறிஞ்சுகிறது. ஒருகட்டத்தில் மண்ணின் ஆழத்தில் இருந்து எரியும் வெம்மையுடன் ஆவிதான் வருகிறது. ஆழ்துளைக்கிணறை மேலும் ஆழமாக்க முயலும் அந்தக் குடும்பத்தின் ஒரு நாள் பதிவாகத் தான் இக்கதை அமைகிறது. குடும்பமே அந்தக் குழாயில் வரும் நீரை நம்பித்தான் எதிர்கால வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கும் நிலையில் கடைசிப் பணத்தையும் கொடுத்துத்தான் துளை போடுகிறார்கள். அந்த நம்பிக்கை குரூரமாகச் சிதையும் இடத்தில் முடிகிறது கதை. அந்தக் கதைச்சித்தரிப்புக்குள்தான் நிதீன் என்ற குழந்தை உலவுகிறான். குழாய்போடுவதும் சரி நீர் வராததும் சரி அவனுக்கு ஒருவகை விளையாட்டாகவே இருக்கிறது.

“எம்பிள்ளை கல்யாணம் நின்னாலும் பரவாயில்லை. எம் பேரன்... கூகாளியம்மா... இது நியாயமா? வாய்க்கால்ல தண்ணி வல்ல தாத்தான்னு சொன்னப்பயே என் நெஞ்சு வெடிச்சிருக்கணும். மாப்பிள்ளை வந்தா பணத்துக்கு என்ன பதில் சொல்றது. எம் பேரனுக்காக எந்தச் சாமியும் கண்ணத் தொறக்கலயே?” வார்த்தைகள்

தெளிவில்லாமல் குழறின. அவருக்குக் குப்பென வேர்க்கத் தொடங்கியது. மூலைக்கு ஒருவராக சுருண்டு படுத்துக் கிடந்தனர்” ('உயிர்ச்சனை', வெண்ணிலை தொகுப்பு, ப.18) என்ற வரியில் நுட்பமாக இந்தக் கதையில் நிதீனின் இடத்தை அடையாளம் காட்டுகிறார் ஆசிரியர். கைவிடப்பட்ட நிலத்தில் போராடும் விவசாயியின் கதையாகப் புத்துயிர்ப்பு.

“மலையடிவாரத்தில் சாலிக்கருவேல மரங்கள் குடையை விரித்தபடி நின்றிருந்தன. சைக்கிளை விட்டிறங்கி இடதுபுறமாகச் செல்லும் பாதையில் உருட்டிக்கொண்டு சென்றான். பொதைப்புல் சரிவு பொட்டலமாக இருந்தது. காய்ந்து சொடித்துப்போன புல் சுழிவைக்கூட ஓரிடத்திலும் காணமுடியவில்லை...” ('புத்துயிர்ப்பு', வெண்ணிலை தொகுப்பு, ப.109).

என்று ஆரம்பிக்கிறது கதை. மாட்டுக்கு ஒரு கைப்பிடி புல்லுக்காக வெறித்துக்கிடக்கும் பொட்டலில் அலையும் வாழ்க்கையின் பதிவு.

அன்பிற்கு முக்கியத்துவம் தரும் கதைகளும் அன்பை விட பொருளாதாரம் முக்கியம் என்ற எண்ணத்தில் வாழும் மக்களின் கதைகளையும் எழுதியுள்ளார். குதிரை மசால் தாத்தா கதையின் முதியவர் குழந்தை மனம் உள்ளதால்தான் 80 வயதிலும் உழைக்கவும் பாட்டி இறந்தால் தானும் காணாமல் போவேன் எனப் பூடகமாகச் சொல்லவும் முடிகிறது. இதே பிணைப்பும் அன்பும் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு கதையின் அப்பாவுக்கு மகன் மேல் உள்ளதைக் காணமுடிகிறது. எப்படியாவது பிள்ளையைப் படிக்க வைக்க நினைக்கும் அப்பாவின் அன்பையும் வறுமையையும் புரிந்து கொண்டு மெய்ப்பொருள் அறியும் மகன். ஆனால் வாழும் கலைகதையில் பொருள் இல்லாததால் வெறுத்து ஒதுக்கும் மனைவி, பணம் கொடுத்துப் போகும் வாழும் கலை பயிற்சிகளில் தெளிவாகாத மனம் கழைக்கத்தாடி சிறுமியின் வாழ்வு பாடம் புகட்ட கடின வேலைக்குத் திரும்பும் கணவனின் வலியைச் சொல்லும் கதையாக வெளிப்படுகிறது.

அவதாரம் கதையில் தலைதீபாவளிக்காக மனைவி ஊருக்குச் செல்லும் வழியில் காடர்கள் குடியில் பிறந்த பெண்குழந்தை பிறந்ததையொட்டி (வளர்ச்சியின்றிப் பிறந்த குழந்தை) கொண்டாட்டங்கள் நடைபெறுகின்றது. கோயில் கோயிலாகச் சென்று ஆண்குழந்தை வேண்டிய பலனாகத் தன் அக்காவிற்குப் பிறந்த ஆண்குழந்தையின் கோரமான உருவம் அவன் கண்முன் நிழலாடியது. அக்காவின் ஆண்குழந்தை அனாதையாக்கப்பட்ட நிலையையும் காடர்கள் பெண்குழந்தையைத் தெய்வமாக்கிக் கொண்டாடி மகிழும் மனநிலையையும் ஒப்பிட்டு பார்க்கும் சூழல் அழுத்தமான பார்வையாக நம்முன் விரிகிறது. இனக்குழு சமூகத்தில் பெண்குழந்தை கொண்டாடப்படும் சூழலைத் தாய்தெய்வ வழிப்பாட்டின் எச்சமாக உள்வாங்க முடிகிறது.

களவு போகும் புரவிகள் தொன்மத்தையும் கற்பனையையும் கலந்து விளக்கிச் செல்லும் இக்கதையில் அந்நியர்களால் நம் நாட்டுச் செல்வங்கள் மறைமுகமாகச் சுரண்டப்படுவதை எடுத்துரைக்கிறது.

அக்காவின்
ஆண்குழந்தை
அனாதையாக்கப்பட்ட
நிலையையும் காடர்கள்
பெண்குழந்தையைத்
தெய்வமாக்கிக்
கொண்டாடி மகிழும்
மனநிலையையும்
ஒப்பிட்டு பார்க்கும் சூழல்
அழுத்தமான
பார்வையாக நம்முன்
விரிகிறது. இனக்குழு
சமூகத்தில்
பெண்குழந்தை
கொண்டாடப்படும்
சூழலைத் தாய்தெய்வ
வழிப்பாட்டின் எச்சமாக
உள்வாங்க முடிகிறது

மாற்றுவெளி

நடை கதையில், தன்னுடன் பழகும் ஒரு சக மனிதன் தன்னோடு நடைபோடும் போது அந்த நடையின் வேகத்திற்குத் தன்னால் ஈடுகொடுக்க முடியாத நிலையை எண்ணி வருந்தும் மனநிலை காரணம் விளங்கும் போது நடையிலும் ஏற்றத்தாழ்வு பார்க்கும் சமூகத்தைக் காட்டுகிறார். உருமாற்றங்களில் தேசப்பற்று மிகுந்து காமராஜர் காலத்தில் அவரோடு பழகிய மனிதரின் மனநிலை காலமாற்றத்திற்கேற்ப உருமாறுவதையும் அவர் வாழ்க்கையின் சூழல் அவரை எவ்வாறு தன்நிலை மறந்து செயல்பட வைக்கிறது என்பதையும் யதார்த்தத்தோடு பதிவுசெய்துள்ளது.

ஒரு துளி துயரம் கதையில் திருமண மொய்ப்பணத்தைப் பதிவு செய்யும் சாக்கில், கொடுத்த கடனை எடுத்துக் கொண்டுவிட்ட நண்பனின் துரோகத்தை எண்ணி, மனம்வருந்தி தற்கொலை செய்து கொள்கிறான்(?). அவனது மனைவி மாற்றுத் திறனாளியான தன் மேல் அன்பு காட்டிய அவனின் கவுரவத்திற்காக அந்த நண்பனுக்கு மிச்ச முள்ள கடன் தொகையைக் கொடுப்பதும், அவன் வெட்கி வருந்து வான் என நினைத்து ஏமாறும் காட்சியில் மனித மனதின் சின்னத் தனமும் பெருந்தன்மையும் இணைமுரணாக வெளிப்பட்டுள்ளது. மனித மனம் குற்றவுணர்வில் வெந்துசாகும் என்ற மிகையதார்த்தத்தைக் காட்சிப்படுத்தாமல் யதார்த்தமாக முடித்துள்ளார்.

பூமிக்குள் ஓடுகிறது நதி பள்ளர், தேவர் சமூகத்தில் நிலவும் சாதியக் கலவரங்களை முன்னிறுத்தி நகர்கிறது. ஆனால் சமூக உறவுமுறையில் தேவர் சமூகத்தில் பிறந்த பிள்ளைக்குப் பள்ளர் சமூகப் பெண் பால்கொடுக்கும் சடங்கு நடக்கும் நிகழ்வினைத் தலை முறை தத்துவமாக வழங்கிவருவதைக் கதை மூலமாகப் பதிவுசெய்கிறார். பள்ளர் தேவர் சமூகத்தில் நிலவும் சாதிய கலவரங்களுக்கு மாற்றாக, சமரச நோக்கத்திற்காக ஆசிரியர் இக்கதையை எழுதியதாக எண்ணத் தோன்றுகிறது.

சு.வேணுகோபாலின் இக்கதைகள் அனைத்துமே முற்போக்கு இலக்கியத்தின் பேசுபொருட்களை எடுத்தாண்டிருப்பவை. ஆனால் இவை பிரச்சாரம் செய்வதில்லை. மிகக் கனமான விடயங்களைக் கூட மிகச் சாதாரணமாகச் சொல்ல முனைகின்றன. எது யதார்த்தமோ அதை 'அப்படியே' முன் வைக்கின்றன. இக்காரணத்தால்தான் இவை நம்பகத்தன்மையுடன் வெளிப்படும் கதைகளாக அமைகின்றன.

சு.வேணுகோபாலின் யதார்த்தச் சித்திரிப்பை வெற்றிகரமாக்கும் அம்சங்களில் மொழியும் ஒன்று. இவருடைய மொழி பொதுநடையிலும் பாத்திரங்களின் மொழி வட்டாரத் தன்மையோடும் வெளிப்படுகிறது. மொழிநடை மண்வாசனையோடு இயல்பான நிலையில் அமைந்தபோதிலும் சில இடங்களில் இறுக்கமாகவும் உள்ளது.

உத்திகளைக் கையாளுவதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்காத நிலையில், தீராக்குறை கதையில் dramatic monologue எனும் ஒருவர் பேச்சில் சூழல் சொல்லப்பட்டு எதிராளியின் பேச்சில் ஊகிக்கப்படும் உத்திக் கையாளப்பட்டுள்ளது. சில கதைகளில் சூழலின் வெறுமை யிலிருந்து தப்பிக்க கதாபாத்திரங்கள் பெரும்பாலும் நனவுரு கற்பனை

சு.வேணுகோபாலின் யதார்த்தச் சித்திரிப்பை வெற்றிகரமாக்கும் அம்சங்களில் மொழியும் ஒன்று. இவருடைய மொழி பொதுநடையிலும் பாத்திரங்களின் மொழி வட்டாரத் தன்மையோடும் வெளிப்படுகிறது. மொழிநடை மண்வாசனையோடு இயல்பான நிலையில் அமைந்தபோதிலும் சில இடங்களில் இறுக்கமாகவும் உள்ளது

யில் (fantasy) மூழ்குகிறார்கள். காட்சிப்படுத்துதலும் கதைசொல்லலும் இவருடைய கதைகளில் சிறப்பாக வெளிப்பட்டுள்ளன.

சு.வேணுகோபாலின் நடை எழுத்தாளனுடையதாக இல்லாமல் விவசாயியினுடையதாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. விவசாயியாக மாறி பல இடங்களில் விவசாயத்தின் மிக நுட்பமான விவரணங்களை அளித்துள்ளார். இவருடைய கதைகளின் களப்பின்னணி பெரும்பாலும் கிராமங்களைச் சார்ந்தும் அதற்கடுத்து டவுன் போன்ற நகரங்களை முன்னிறுத்தியும் நகர்கின்றன. சென்னை போன்ற பெருநகரங்கள் குறித்த பதிவுகள் குறைவு. ஆனால் சென்னைக்கு வேலை காரணமாக வருபவர் சென்னையிலுள்ள நபரால் ஏமாற்றப்படும் போது சென்னை குறித்த ஆசிரியரின் பதிவு பொதுப்புத்தியில் விளைந்த பதிவாக வெளிப்பட்டுள்ளது. கதை சொல்லலில் உவமைகள் மூலம் கதாபாத்திரங்களின் தன்மையும் சூழலும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. கதைகளில் வெளிப்படும் கதாபாத்திரங்கள் உன்னத நிலையில் உள்ளவர்களாகப் போற்றுதலுக்குரியவர்களாகப் படைக்காமல், யதார்த்த வெளியில் நின்று மனிதனின் கீழ்மை குணங்களோடே படைத்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

கதைக்கேற்ற பெயரை வைப்பதில் கதையின் ஆழமான புரிதல்கள் வெளிப்படும் நிலையில் பெயர்கள் அமைந்துள்ளன. மேலே குறிப்பிட்ட கதைகளே இதற்குச் சான்று. தொகுப்பிற்கும் இது பொருந்தும். வெண்ணிலை தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள அனைத்துக் கதைகளிலும் மைய கதாபாத்திரங்கள் ஏதோ ஒரு நிலையில் நிர்க்கதியாக நிற்கும் நிலையை அடைவதாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றனர். வெண்ணிலை என்றால் பரிபூரணமாகக் கைவிடப்பட்ட நிலையாகும். இவ்வாறு கதைகளின் பெயர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் தன்மையில் கவித்துவத்துடன் அமைந்துள்ளன.

சு.வேணுகோபால் மூன்று சிறுகதை தொகுப்புகளில் 58 சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். பூமிக்குள் ஓடுகிறது நதி (2000), களவு போகும் புரவிகள் (2001), வெண்ணிலை (2006). நுண்வெளி கிரகணங்கள் (1997) என்ற நாவலும் கூந்தப்பனை (2001), திசையெல்லாம் நெருஞ்சி (2006) ஆகிய குறுநாவல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவருடைய முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பான பூமிக்குள் ஓடுகிறது நதியில் 18 சிறுகதைகள் உள்ளன. களவு போகும் புரவிகள் தொகுப்பிலுள்ள 17 சிறுகதைகளில் 9 கதைகள் சிறுபத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன.

வெண்ணிலை 23 சிறுகதைகளின் தொகுப்பு. இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள கதைகள் எந்த இதழிலும் எழுதப்படாமல் தொகுப்பிற்காக எழுதப்பட்டவை. முற்றிலும் யதார்த்தம் சார்ந்து மண்ணால் கைவிடப்பட்ட விவசாயிகளின் வாழ்வின் சரிவைத் தீவிரமாகச் சொல்வதன் வழியாகச் சமகால வரலாற்றின் பதிவாக நிலை கொண்டுள்ளது. இத்தொகுப்புத் திருப்பூர் கலை இலக்கியப் பேரவையின் விருதைப் பெற்றுள்ளது. ஒருதுளி துயரம் இவருடைய கதைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 15 சிறுகதைகளின் தொகுப்பு. கல்லூரியில் பாடப்புத்தகமாக இடம்பெறுவதையொட்டி அதற்காகத் தொகுக்கப்பட்டது.

கதைக்கேற்ற பெயரை வைப்பதில் கதையின் ஆழமான புரிதல்கள் வெளிப்படும் நிலையில் பெயர்கள் அமைந்துள்ளன. மேலே குறிப்பிட்ட கதைகளே இதற்குச் சான்று. தொகுப்பிற்கும் இது பொருந்தும். வெண்ணிலை தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள அனைத்துக் கதைகளிலும் மைய கதாபாத்திரங்கள் ஏதோ ஒரு நிலையில் நிர்க்கதியாக நிற்கும் நிலையை அடைவதாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றனர்

மாற்றுவெளி

நாஞ்சில் வட்டார வாழ்வு, தலித்துகளைப் போலவே அடிமைகளாக வாழ்ந்த வரலாறு கொண்ட நாடார் இனக்குழுவின் மாறிவரும் விழுமியங்கள், அக-புற உலகப் பிணைப்பை அதீத உணர்வு குமுறல்கள் இன்றிப் பிணைப்பை அதீத உணர்வுக் குமுறல்கள் இன்றிச் சித்திரிப்பது ... போன்ற கூறுகளுக்காகத் தமிழ்நாவல் உலகில் மறுக்க முடியாத இடத்தைப் பெற்ற ஹெப்சிபா ஜேசுதாசன் அவர்கள் பிப்ரவரி, 10, 2012இல் மறைந்தார். தமிழ்ப் புனைகதை தன்னளவில் பக்குவப்பட்ட 1960களில் எழுத வந்தவர் ஹெப்சிபா. கிறித்துவப் போதகப் பின்னணி கொண்ட குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அவரது கொள்ளுப்பாட்டி ஒரு பைபிள் பெண்மணியாக, உபதேசியாகத் திகழ்ந்தவர். எனவே கல்வி அவருக்கு முதுசம். அவரது தந்தை அன்றைய பர்மாவில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். ஒரு ஆங்கிலக் கவிஞராக வேண்டும் என்ற முனைப்புடன் இளம் வயதில் இருந்தே தன்னை வளர்த்துக் கொண்டவர். அவரது வாழ்க்கை இணையாக அமைந்த காலஞ்சென்ற பேரா.ஜேசுதாசன், ஹெப்சிபாவுக்குத் தமிழ் இலக்கிய உலகைக் காட்டினார். பன்னிருகைப்பெருமாள், பேரா.ச. வையாபுரிப்பிள்ளை ஆகியோரின் மாணவராக உருப்பெற்ற பேரா.ஜேசுதாசன் அவர்களோடு இணைந்து ஆங்கிலத்தில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எனும் நூலை எழுதினார் (1961). அவ்விருவரது வாழ்க்கை நிறைவான பகிர்தலும் ஆங்கிலப் பயிற்சியும் தமிழ்க் காதலும் மிக்கதாக இறுதி வரை அமைந்தது. பேராசிரியரின் சாதாரணக் கூற்று ஒன்று ஹெப்சிபா நாவலாசிரியராக உருப்பெறக் காரணியாயிற்று. கல்கியின் எழுத்துப் பற்றிப் பேசுகையில், 'பார்ப்பனர் தவிர வேறொருவருமே தமிழ் பேசுவதில்லை என்ற உணர்வு தரும் படைப்பு!' என்று அவர் கூறிவிட்டுப் போகத் தான் வளர்ந்த, வாழ்ந்த பனையேறிச் சமூகத்தைப் பற்றிய 'புத்தம் வீடு' நாவலை ஒரே மூச்சில் எழுதி முடித்தார் ஹெப்சிபா. மௌனி, சுந்தரராமசாமி ஆகியோரிடம் அதனைக் காட்டினார் ஜேசுதாசன். 1964இல் புத்தம் வீடு வெளியானது. லிஸியின் காதல் கதையாகவும், வாழ்ந்து கெட்ட குடும்பத்தின் கதையாகவும் 'பெண்களின் பாதுகாப்பை யொட்டி கட்டுப்பாடு நிறைந்த ஒரு குடும்பத்தின் கதை' எனச் சிட்டியால் வர்ணிக்கப்பட்ட நாவல் இது. ஒரு சமூகத்தின் அசைவியக்கத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் அகமனக் கூறுகளில் ஏற்படுத்தும் விரிசல்களைப் பாசாங்கினறிக் காட்டும் முயற்சியாகப் புத்தம் வீடு இன்றும் திகழ்கிறது. 1968இல் வெளிவந்த நாடார் செல்லப்பா 'புத்தம் வீடு' தங்கராஜின்

கட்டுரை ஆசிரியர்,
நாடக இயக்குநர் மற்றும்
மொழிபெயர்ப்பாளர்

சகோதரனின் கதை. 1978இல் அனாதை, 1982இல் மா-னீ என நாவல்கள் தொடர்ந்தன. இரண்டாம் உலகப் போரின்போது பர்மாவை விட்டுத் தப்பி மீண்டும் தமிழகம் திரும்பிய மக்களின் இடர்களை விவரிக்கும் நாவல் மா-னீ. தனது தந்தைக்காற்றும் அஞ்சலியாக ஹெப்சிபா, அந்த நாவலைத் தொடங்கினார். நாவல் வெளிவரும் முன் அவரது தந்தை மரணம் அடைந்தார்.

நாவல்கள் தவிர கவிதைகள், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைப் பதிவு செய்யும் நான்கு தொகுதிகள் கொண்ட கலைக்களஞ்சியம், மொழி பெயர்ப்புகள் ஆகியவை அவரது படைப்புகளில் அடங்கும். இறுதி வரை தொடர்ந்து இயங்கும். விருப்போடும், அயர்வின்றி உழைக்கும் உறுதியோடும் திகழ்ந்தார். SPARROW அமைப்பின் ஆவணப் பதிவிற்காக அவரைக் காணும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அவரது எளிமையும் மனந்திறந்த பேச்சும் சிரிக்கும் கண்களும் மாறி மாறி சேரும் நினைவுகளுக்கு இடையே வெளிப்பட்ட மனிதநேயமும் 'எழுத்தாளர்' என்று தோள்தட்டும் பலரிடம் காணக்கிடைக்காத பண்புகள். நேரடியான அரசியல் வாக்குமூலங்கள் எதுவும் அவர் தரவில்லை. ஆனால் மாறிவரும், தானறிந்த சமூகத்தின் எதார்த்தத்தைக் காட்டினார்.

பல ஆண்டுகள் கழித்து அழகியநாயகி அம்மாள் 'கவலை' என்ற தனது வாழ்க்கை வரலாற்று நூலைப் படைத்தபோது, புத்தம் வீட்டிற்குள் மீண்டும் பயணிக்க முடிந்தது. ஒரே வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த, இருவேறு மதங்களைத் தழுவிய, ஒரே தொழிலை மேற்கொண்ட இனத்தைச் சேர்ந்த இரு பெண்களின் பதிவுகளைக் காணும் வாய்ப்பு இதனால் சாத்தியமாயிற்று.

ஹெப்சிபாவின் உலகம் தானறிந்த இனக்குழுவின் வாழ் முறையை அகஉலகம் சார்ந்து வெளிப்படுத்துவதில் தங்கி இருந்தது. குடும்பச் சித்திரிப்பு, ஆண் - பெண் வாழ்வியல் என்பன குறுகிய வரையெல்லை என்ற தொனி எல்லாப் பெண் படைப்பாளிகளின் எழுத்துக்களுக்கும் கிடைக்கும் எதிர்வினை. அதற்கு ஹெப்சிபாவும் விதிவிலக்கல்ல. ஆனால் புதியதொரு நாடாக உருவான இந்தியாவின் இளம் அதிகாரிகள் உலகை மையப்படுத்தி 1950கள் தொடங்கிப் புனைகதைகள் எழுதிய கிருத்திகாவின் நாவல்களில் இம்மாற்றங்களின் ஊற்றாகவும் மடையாகவும் திகழ்வது பாலுறவுச் சிக்கல்களும் அகமன உளைச்சல்களும் தான்! தமிழ் நாவல் உலக ஜாம்பவானாகக் கருதப்படும் தி.ஜானகிராமனின் படைப்புகள் ஊறித்திளைப்பது அகமன உணர்வெழுச்சிகளின் அலைகளில்தான்! எனவே தனிமனித வாழ்வு, உணர்வு ஆகியவற்றை மையப்படுத்தும் சொல்லாடல்கள் அகவாழ்வின் சிக்கல் சிடுக்குகளைக் காட்டுபவை. கற்பனையில் பிறந்த ஏக மனிதனின் மனநிலை குறித்தது மட்டுமல்ல. எனவேதான் பெண்ணியவாதிகள் 'தனிவாழ்வும் அரசியலே' என்ற முழக்கத்தை வலியுறுத்துகின்றனர்.

ஹெப்சிபாவின் ஆங்கில-தமிழ் சீசா விளையாட்டு காலனியச் சூழலின் முரண்களைக் காட்டுவதாக அமைகிறது. ஆங்கிலத்தில் புலமையோடும், ஈர்ப்போடும் வளர்ந்த ஹெப்சிபா, தமிழ் இலக்கியத்

பல ஆண்டுகள் கழித்து அழகியநாயகி அம்மாள் 'கவலை' என்ற தனது வாழ்க்கை வரலாற்று நூலைப் படைத்தபோது, புத்தம் வீட்டிற்குள் மீண்டும் பயணிக்க முடிந்தது. ஒரே வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த, இருவேறு மதங்களைத் தழுவிய, ஒரே தொழிலை மேற்கொண்ட இனத்தைச் சேர்ந்த இரு பெண்களின் பதிவுகளைக் காணும் வாய்ப்பு இதனால் சாத்தியமாயிற்று

மாற்றுவெளி

தில் ஊறித் திளைக்கத் தொடங்கியதும் அதில் கொண்ட ஆறாக் காதல் சொல்லி மாளாது. இறுதிவரை கம்ப இராமாயணக் கவிமொழியில் திளைத்தார். தமிழ் தொடர்பான செய்திகளை ஆங்கிலத்தில் பதிவு செய்வதில் முனைப்புக் காட்டினார். இவரைப் போலவே இரு மொழிப் புலமை கொண்டு விளங்கிய கிருத்திகா புனைகதைப் படைப்புமொழியாகத் தமிழையும் குழந்தை இலக்கியம், கட்டுரைகளுக்கான மொழியாக ஆங்கிலத்தையும் கொண்டதோடு மட்டுமன்றி, ஆங்கில எழுத்தில் தனது இயற்பெயரைப் பயன்படுத்தினார். இந்தியப் பண்பாடு சார்ந்த கலை, புராணங்கள் அவற்றொடு கிருத்திகா, ஆங்கிலத்தில் தந்தது பாரதியின் வாழ்வை! ஆனால் ஹெப்சிபாவுக்குத் தமிழ் இலக்கியம் என்ற மாபெரும் கொடையை அறிமுகமாகவேணும் ஆங்கிலத்தில் பதியவைக்க வேண்டும் என்ற முனைப்பு இருந்தது. தென் தமிழகத்தின், விளிம்பு நிலை இனத்தில் வாழ்ந்த ஹெப்சிபா, வசதிகள் இருந்தும், கால் பாவி நின்றது தமிழ் இலக்கிய மரபில் தான்.

கோஷங்கள் அற்ற, அதீத புனைவுகள் அற்ற, உருவம் குறித்த கூடுதலான கவலைகள் அற்ற படைப்புகள் மூலம் தாமறிந்த உலகிற்கு நியாயம் செய்ய விரும்பிய ஹெப்சிபாவின் கையில் இருந்தது அவரது இளவயதுக் கனவான 'தேவதை தந்த பேனா' தான்".

கங்கு: சிறுவெளியீடு - புத்தகப் பரப்பலுக்கான வெளி

இவ்வரிசையில் பின்கண்ட பத்து நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

2007	பின்னவீனத்துல அரசியல் - தமிழவன்
2006	இசையின் அரசியல் - வளம்மதி
2006	சிறுபத்திரிகை அரசியல் - வீ.அரசு
2005	காந்திய அரசியல் - வ.கீதா
2005	நாட்டார் வழக்காற்றியல் அரசியல் - ஆ.சிவசுப்பிரமணியம்
2005	தலித்திய அரசியல் - ராஜ்கௌதமன்
2005	இந்தியத் தத்துவங்களின் அரசியல் - ந.முத்துமோகன்
2005	சமயங்களின் அரசியல் - தொ.பரமசிவன்
2005	பெண்ணிய அரசியல் - அ.மங்கை
2004	பூர்தியுஷம் மார்க்சியமும் - எஸ்.வி.ராஜதுரை

ஆவணம்

1

சிறுகதை ஆளுமைகள்:

பட்டியல்

சில குறிப்புகள்

தமிழ் அச்சுப் பண்பாட்டில், சிறுகதைகள் தொடர்பானப் பதிவை முன்னெடுக்க இவ்விதழில் திட்டமிட்டுள்ளோம். அச்சுப்பதிவில் வெகுசனத்தன்மை சார்ந்த எழுத்துச் சரக்குகளே பெரிதும் அறியப்படுவது இயல்பு. அதனை அச்சுப் பண்பாட்டின் தவிர்க்க இயலாத கூறு என்பதையும் புரிந்து கொள்கிறோம். இவ்விதழில் சிறுகதை ஆளுமைகள் என்று நாங்கள் பதிவு செய்திருப்பதை வெகுசன மரபிலிருந்து வேறுபட்ட ஆளுமைகளை மட்டுமே.

இந்தப் பட்டியலில் இடம்பெற்றுள்ளோருக்கு ஒருவகை அடையாளம் உண்டு; கருத்துநிலை உண்டு. அதனைச் சார்ந்தே ஆக்கங்களை மதிப்பீடு செய்துள்ளோம். இப்பட்டியலில் சேரவேண்டிய வர்கள் குறித்து வேறுபட்ட கண்ணோட்டங்கள் இருக்கலாம். அதனை நாங்கள் புரிந்து கொள் கிறோம். எங்கள் கண்ணோட்டம் சார்ந்து உருவாக் கப்பட்ட பட்டியல் இது. இப்பட்டியலைப் புரிந்துகொள்ள இவ்விதழில் உள்ள முதல் கட்டுரையை வாசிப்பது அவசியம்.

இப்பட்டியலில் மேலும் இடம்பெற வேண்டியவர்கள் குறித்து எழுதுங்கள். உங்கள் ஆலோசனை தர்க்கபூர்வமாக இருக்கும்பட்சத்தில் இணைத்துக் கொள்வோம்.

(சி-ர்)

மாற்றுவெளி

1980களுக்கு முன்

அசோகமித்திரன்

அம்பை

அரங்கநாதன், மா.

அழகிரிசாமி, கு.

ஆதவன்

இராசேந்திரசோழன்(அஸ்வசோஷி)

கந்தசாமி, சா.

கந்தர்வன்

க.நா.சு.

கர்ணன்

கரிஞ்சான் குஞ்சு

கிருஷ்ணன் நம்பி

சார்வாகன்

சிதம்பரசுப்பிரமணியன்

சுந்தரராமசாமி

சூடாமணி

சூரிய தீபன்(செயப்பிரகாசம்)

செல்லப்பா, சி.சு.

நகுலன்

நாகராஜன், ஜி

நாஞ்சில்நாடன்

பத்மநாபன், நீல.

பிச்சமூர்த்தி, ந.

பிரபஞ்சன்

பிரமிள்

புதுமைப்பித்தன்

பூமணி

பொன்னுசாமி, மேலாண்மை

மாதவன், ஆ.

முத்துசாமி, ந.

ரகுநாதன்

ரவீந்திரன், சி.ஆர்.

ராமையா, பி.எஸ்.

ராஜகோபாலன், கு.ப.

ராஜ நாராயணன், கி.

லா.ச.ரா.

வண்ணதாசன்

வண்ணநிலவன்

வல்லிக்கண்ணன்

விந்தன்

வெங்கட்ராம், எம்.வி.

வேங்கடரமணி, கா.சி.

ஜானகிராமன், தி.

ஜெயகாந்தன்

1980களுக்கு பின்

அசதா	கோணங்கி
அநாமிகா	கோபாலகிருஷ்ணன், எம்.
அபிமானி	கோபிகிருஷ்ணன்
அம்சா, மு.	கோமு, வா.மு.
அமிர்த கணேசன்	கோவிந்தராஜ்
அழகிய சிங்கர்	கௌதம சித்தர்த்தன்
அழகிய பெரியவன்	சங்கர நாராயணன்
அஜயன் பாலா	சந்திரபோஸ், ஆ.
ஆதவன் தீட்சண்யா	சரவண குமரன், பா.
இதயவேந்தன், விழி.பா.	சரவணன், ஜி.
இமையம்	சாணக்கியா, ஜே.பி.
இராமமூர்த்தி, வேலா.	சிவக்குமார், க.சீ.
இலட்சுமணப்பெருமாள்	சிவக்குமார் (புதுச்சேரி)
இன்குலாப்	சிவக்குமார், ம.வே.
உதயசங்கர்	சுப்ரபாரதிமணியன்
உமாமகேசுவரி	சுயம்புலிங்கம், மு.
எக்பர்ட் சச்சிதானந்தம்	சுரேஷ்குமார் இந்திரஜித்
எட்வர்ட், ஜே.ஆர்.வி.	சுரேஷ், எம்.ஜி.
எட்வின் சாமுவேல்	சோலை சுந்தரப்பெருமாள்
எழில்வரதன்	தமிழ்ச்செல்வன்
கண்ணன் மகேஷ்	தமிழ்ச்செல்வி
கண்மணி குணசேகரன்	தமிழவன்
காசியபன்	தர்மன், சோ.
காசிராசன்	தாமரை
காமுத்துரை, ம	திலீப் குமார்
கார்த்திகா ராஜ்குமார்	தேவதேவன்
காலபைரவன்	தேவி பாரதி
காவேரி	தேனி சீருடையான்
கோகுல கண்ணன்	தோப்பில் முகம்மது மீரான்
	நடராஜன், இரா.
	நாகூர் ருமி
	நாஞ்சில் அமுதன்

பாதசாரி

பாப்லோ அறிவுக்குயில்

பாமா

பால்நிலவன்

பாவண்ணன்

பாஸ்கர் சக்தி

பீர்முகம்மது, களந்தை

புகழ்

புகழேந்தி, ப.

புதிய மாதவி

பெருமாள்முருகன்

போப்பு

மாதவராஜ்

மீரான் மைதீன்

முத்தானந்தம், க.

முத்து, சி.எம்.

முருகன், இரா.

முருகன், ஜீ.

மோகன், சி.

யுவன் சந்திரசேகர்

யூமா வாசுகி

ராமகிருஷ்ணன், எஸ்.

ரமேஷ் - பிரேம்

ராஜேந்திரன், மா.

லஷ்மி மணிவண்ணன்

விமலாதித்த மாமல்லன்

விஷ்ணுநாகராசன்

வெங்கடாசலம்

வெங்கடேசன், பா.

வேணுகோபாலன், சு

ஜனகப்ரியா

ஜாகீர் ராஜா, கீரனூர்

ஜெயமோகன்

ஷாஜகான், ஜே.

மாற்றுவெளி இதழ்

ஆய்வுக் கூட்டம்

இதுவரை வெளிவந்த மாற்றுவெளி பத்து இதழ்கள் குறித்த ஆய்வுக் கூட்டம் 13.07.2012 அன்று முழு நாள் நடைபெறும். காலையில் பேரா.பா.ரா.சுப்பிரமணியன் தலைமையில், முனைவர் இரா.சீனிவாசன் (தமிழ்த்துறை, மாநிலக் கல்லூரி), முனைவர் அழகரசன் (ஆங்கிலத் துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்), முனைவர் ப.கல்பனா (தமிழ்த்துறை, பாரதி மகளிர் கல்லூரி), முனைவர் தி.அன்புச்செல்வன் (புதுச்சேரி) ஆகியோர் பத்து இதழ்களையும் மதிப்பீடு செய்ய உள்ளனர். மாலையில், மாற்றுவெளி ஆசிரியர் குழுவில் உள்ளோர் தங்களது அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வர். இக்கூட்டம் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் நிகழும்

ஆவணம்

2

சிறுகதை தொகுதிகள் (1980 - 2010)

பட்டியல்

குறிப்பு:

இப்பட்டியல் உருவாக்கம் தொடர்பான புரிதலுக்கு, இவ்விதழ் தலையங்கத்தை வாசிக்க வேண்டுகிறேன்.

புதுச்சேரி பிரெஞ்சு இந்திய நிறுவன நூலகப் பட்டியலை அந்நூலகத்தின் நூலகர் நண்பர் ஆர்.நரேந்திரன் அனுப்பி வைத்தார். கன்னிமரா நூலகப் பட்டியலை ஆய்வாளர் மு.கஸ்தூரி இப்பட்டியல் உருவாக்கினார். மிக விரிவான பட்டியல்களை கீழ்க்காணும் முறையில் உருவாக்கியவர்கள் ஆய்வாளர்கள் மு.தேவராஜ் மற்றும் மு.கஸ்தூரி. இவ்வகையில் உருவாக்குவதற்கான ஒருங்கிணைப்பை இவ்விதழின் சிறப்பாசிரியர் செய்துள்ளார். இப்பட்டியல் முழுமையன்று.

1983 விமலாதித்த மாமல்லன் அறியாத முகங்கள், சத்ரபதி, சென்னை

1986 முடவன் வளர்த்த வெள்ளைப் புறாக்கள் : மற்றும் பிற கதைகள், சத்ரபதி, சென்னை

2010 விமலாதித்த மாமல்லன் கதைகள், உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை

1984 காவேரி (லக்ஷ்மி கண்ணன்), ஓசைகள், காவ்யா, பெங்களூர்

1991 வெண்மை போர்த்தியது, காவ்யா, பெங்களூர்

1993 இன்று மாலை என்னுடன், நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை

2001 எங்கும் வானம், காவ்யா, பெங்களூர்

1985 திலீப் குமார், மூங்கில் குருத்து, க்ரியா, சென்னை

2000 கடவு, க்ரியா, சென்னை

1986 கோபிகிருஷ்ணன், ஒவ்வாத உணர்வுகள், சிடாடெல் வெளியீடு, சென்னை

1998 முடியாத சமன், ஸ்நேகா, சென்னை

2000 தூயோன், தமிழினி, சென்னை

2001 மானிட வாழ்வு தரும் ஆனந்தம், தமிழினி, சென்னை

1987 கோணங்கி, மதினிமார்கள் கதை, அன்னம், சிவகங்கை

1990 கொல்லனின் ஆறு பெண்மக்கள், அகரம், சிவகங்கை

1992 பொம்மைகள் உடைபடும் நகரம், அன்னம், சிவகங்கை

1993 பட்டுப்பூச்சிகள் உறங்கும் மூன்றாம் சாமம், வேர்கள் இலக்கிய இயக்கம், நெய்வேலி

1997 உப்புக்கத்தியில் மறையும் சிறுத்தை, நூல் - அகம், சென்னை

2005 கொல்லனின் ஆறு பெண்மக்கள், வம்சி புகஸ், திருவண்ணாமலை

2007 இருள்வ மௌத்திகம், காதை, சென்னை

2008 சலூன் நாற்காலில் சுழன்றபடி, அடையாளம்

1988 கௌதம சித்தார்த்தன், மூன்றாவது சிருஷ்டி, உன்னதம், கவுந்தப்பாடி

1999 பச்சைப் பறவை, உன்னதம், கவுந்தப்பாடி

1989 விஷ்ணுநாகராசன், மன ஊற்று, கிருஷ்ணா பதிப்பகம், சென்னை

1990 சங்கரநாராயணன், எஸ்., ஆகாயப்பந்தல், நிஜம், சென்னை

1997 பெப்ருவரி-30, அன்னை ராஜேஸ்வரி பதிப்பகம், சென்னை

1999 உயிரைச் சேமித்து வைக்கிறேன், மதி நிலையம், சென்னை

2000 மௌனம் டாட் காம்: சிறுகதைகள், எஸ். உமாமகேஸ்வரி, சென்னை

1990 சுப்ரபாரதிமணியன், மாறுதடம், காவ்யா, பெங்களூர்

1992 நாதம், ராதி பதிப்பகம், திருப்பத்தூர்

1992 நவீனம், அன்னம், சிவகங்கை

1997 ஆழம், காவ்யா, பெங்களூர்

1990 பாவண்ணன், பாவண்ணன் கதைகள், அன்னம், சிவகங்கை

1990 வெளிச்சம், மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை

1992 நேற்று வாழ்ந்தவர்கள், காவ்யா, பெங்களூர்

1996 வலை, தாகம், சென்னை

1998 அடுக்கு மாளிகை, காவ்யா, பெங்களூர்

- 1998 நெல்லித் தோப்பு, ஸ்நேகா, சென்னை
- 2001 ஏழு லட்சம் வரிகள், காவ்யா, பெங்களூர்
- 2002 ஏவாளின் இரண்டாவது முடிவு, தமிழினி, சென்னை
- 2002 பாவண்ணன் சிறுகதைகள், ராஜராஜன் பதிப்பகம், சென்னை
- 2005 இருபத்திரண்டு அட்டைப் பெட்டிகள், சந்தியா, சென்னை
- 2006 வெளியேற்றப்பட்ட குதிரை, அகரம்
- 1990 மாலன், கல்லிற்குக் கீழும் பூக்கள், பூஞ்சோலைப் பதிப்பகம், சென்னை
- 1991 இதயவேந்தன், விழி.பா., நந்தனார் தெரு, நெம்புகோல், விழுப்புரம்
- 1994 வதைபடும் வாழ்வு, நெம்புகோல் வெளியீடு, விழுப்புரம்
- 2001 ஏஞ்சலின் மூன்று நண்பர்கள்: குறுநாவல்கள், மீனா புத்தகப் பண்ணை, விழுப்புரம்
- 2002 தலித் சிறுகதைகள், காவ்யா, சென்னை
- 2003 இருள் தீ, மருதா
- உயிரிழை, காவ்யா
  - மலரினும் மெல்லியது, காவ்யா
- 1991 காசிராசன், சி., கொக்குகள் பறந்து போய்விட்டன, சக்கரம் புக்ஸ், சென்னை
- 1992 இராமமூர்த்தி, வேல., நீளும் நெக்கை, சவுத் ஏசியன் புக்ஸ், சென்னை
- 2003 வேலராமமூர்த்தி கதைகள், அகரம்
- இருளப்பசாமியும் 21 கிடாயும், அகரம்
  - வேட்டை, காவ்யா
- 1992 இன்குலாப், பாலையில் ஒரு சுனை, அன்னம், சிவகங்கை
- 1992 உதயஷங்கர், நீலக்கனவு, சவுத் ஏசியன் புக்ஸ், சென்னை
- 1995 மறதியின் புதைசேறு, ஸ்நேகா, சென்னை
- 2002 உதயசங்கர் கதைகள், ராஜராஜன் பதிப்பகம், சென்னை
- 2005 ஆனால் இது அவனைப்பற்றி: குறுநாவல் தொகுப்பு, சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை
- 2009 பிறிதொரு மரணம், வம்சி, திருவண்ணாமலை
- 1992 ஜெயமோகன், திசைகளின் நடுவே, அன்னம், சிவகங்கை
- 1995 மண், ஸ்நேகா, சென்னை
- 1999 ஆயிரம் கால் மண்டபம், அகரம், கும்பகோணம்

- 2004 ஜெயமோகன் சிறுகதைகள், உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை
- 2005 நிழல் வெளிக்கதைகள், உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை
- 2008 ஊமைச் செந்நாய், உயிர்மை, சென்னை
- 1993 எட்வர்ட், ஜே.ஆர்.வி., திளாப்பு: சிறுகதைகள், சிந்தனை, பிலாவிளை
- 1993 சோலை சுந்தரபெருமாள், வண்டல், கமலம் பதிப்பகம், திருவாரூர்
- 2000 ஓராண்காணி: சிறுகதைத் தொகுப்பு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை
- 2000 மனசு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை
- 2000 வட்டத்தை மீறி, காவ்யா, பெங்களூர்
- 1993 தேவிபாரதி, பலி : சிறுகதைகள், காலம் பதிப்பகம், ஈரோடு
- 1996 மூன்றாவது விலா எலும்பும் விழுதுகளற்ற ஆலமரமும், காலம் பதிப்பகம், சிவகிரி
- 2005 சாயங்கால மயக்கம், உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை
- 1993 தேனி சீருடையான், ஒரே வாசல், அன்னம், சிவகங்கை
- 2000 விழுது, அகரம், கும்பகோணம்
- 1993 நடராஜன், இரா., மிச்சமிருப்பவன்: சிறுகதைகள் காவ்யா, பெங்களூர்
- 1998 மதி எனும் ஒரு மனிதனின் மரணம் குறித்து, ஸ்நேகா, சென்னை
- 1993 ராமகிருஷ்ணன், எஸ்., காட்டின் உருவம், அன்னம், சிவகங்கை
- 1997 தாவரங்களின் உரையாடல், தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம், சென்னை
- 2001 வெயிலைக் கொண்டு வாருங்கள், அடையாளம்
- 2006 நடந்து செல்லும் நீருற்று, உயிர்மை, சென்னை
- 2006 கால் முளைத்த கதைகள், உயிர்மை, சென்னை
- 2008 எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் கதைகள், உயிர்மை, சென்னை
- 2008 பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் மழை, உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை
- 2010 துயில், உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை
- 1994 காசியபன், அந்தக் கணங்கள், அன்னம், சிவகங்கை
- 1994 கோவிந்தராஜ், பசலை, திருஞ்ஜி வெளியீடு, சென்னை
- 1994 சந்திரபோஸ், ஆ., நந்தியாற்றங்கரை கிராமங்கள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை

- 1994 தமிழ்ச்செல்வன், ச., வாளின் தனிமை, ஸ்நேகா, சென்னை
- 1994 வெயிலோடு போய், சவுத் ஏசியன் புகல், சென்னை
- 2006 மிதமான காற்றும் இசைவான கடலையும்: சிறுகதைகள், தமிழினி, சென்னை
- 1994 தர்மன், சோ., ஈரம், சிந்து பதிப்பக அறக்கட்டளை, சென்னை
- 1999 சோகவனம், சாருலதா பதிப்பகம், சென்னை
- 1994 பெருமாள் முருகன், திருச்செங்கோடு, திருளி வெளியீடு, சென்னை
- 2004 பீக்கதைகள், அடையாளம், சென்னை
- 1994 பீர்முகமது, களந்தை, இன்றையக் கண்ணாடியும் நாளைய முகங்களும், கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம், சென்னை
- 2001 சில்க் ஸ்மிதாவும் சுலைமான் ஹாஜியாரும், பல்கலைப் பதிப்பகம், சென்னை
- 1994 முருகன், இரா., சிலிக்கன்-வாசல், ஸ்நேகா, சென்னை
- 1997 முதல் ஆட்டம், நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை
- 2001 மந்திரவாதியும் தபால் அட்டைகளும், ஸ்நேகா, சென்னை
- 2004 சைக்கிள் முனி, கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை
- 1995 பாப்லோ அறிவுக்குயில், கிளுக்கி, விளிம்பு டிரஸ்ட், கோயம்புத்தூர்
- 2001 திசையெங்கும் மின்மினிகள், வைகறைப் பதிப்பகம், திண்டுக்கல்
- 2006 திரில் உறங்கும் இருள்: சிறுகதை தொகுப்பு, அம்ருதா பதிப்பகம், சென்னை
- 1995 பீர்முகம்மது, சை., வெண் மணல். 2ம் பதிப்பு, அன்னம், சிவகங்கை
- 1997 பெண் குதிரை: ஒரு நாவலுடன் நான்கு சிறுகதைகளும், திருமகள் நிலையம், சென்னை
- 1996 காமுத்துரை, ம., விடுபட, தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்
- 1998 நல்ல தண்ணீர் கிணறு, அன்னை ராஜேஸ்வரி பதிப்பகம்
- 2006 கப்பலில் வந்த நரகம், சந்தியா, சென்னை
- 1996 பால்நிலவன், வெற்றி நடை, நிவேதா பதிப்பகம், விழுப்புரம்
- 1996 பாமா, கிசம்புக்காரன் : சிறுகதைத் தொகுப்பு, முகில் வெளியீடு, மதுரை

- 2009 கொண்டாட்டம்: சிறுகதைகள், ஆழி, சென்னை
- 1996 ராஜேந்திரன், மா., வளர்ப்பு, ருத்ரா பதிப்பகம், தஞ்சாவூர்
- 1997 கண்மணி குணசேகரன், உயிர்த் தண்ணீர்: சிறுகதைகளின் தொகுப்பு, தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம், சென்னை
- 2005 வெள்ளெருக்கு, தமிழினி, சென்னை
- 1998 அபிமானி, பனைமுனி, காலக்குறி பதிப்பகம், சென்னை
- 2001 தேட்டம், அகரம், தஞ்சாவூர்
- 2003 ஊர்ச்சோறு: சிறுகதை தொகுப்பு, காவ்யா, சென்னை
- 1998 தாமரை, சந்திரக் கற்கள், பல்கலைப் பதிப்பகம், சென்னை
- 1998 முருகானந்தம், ச., களபலி, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை
- 2003 தரைமீன்கள், மல்லிகைப்பந்தல், கொழும்பு
- 1998 லக்ஷ்மி மணிவண்ணன், 36-கி பள்ளம், அகரம், கும்பகோணம்
- 1998 ஜீவகாருண்யன், ப., ஒரு நதியைப் போல, அருள் புத்தக நிலையம், குறிஞ்சிப்பாடி
- 2000 வேட்டைக்குத் தப்பிய விதைகள், அருள் புத்தக நிலையம், குறிஞ்சிப்பாடி
- 1999 பாதசாரி, மீனுக்குள் கடல், தமிழினி, சென்னை
- 1999 மோகன், சி., ரகசிய வேட்கை, அகரம், கும்பகோணம்
- 1999 ரமேஷ் - பிரேம், முன்பு ஒரு காலத்தில் நூற்றியெட்டுக் கிளிகள் இருந்தன, அகரம், கும்பகோணம்
- 2006 ரமேஷ்-பிரேம், குருவிக்கார சீமாட்டி, மருதா - ரமேஷ்-பிரேம், பரதேசி, மருதா
- 1999 வாசுகி, யூமா., உயிர்த்திருத்தல், தமிழினி, சென்னை
- 2000 அநாமிகா, நினைப்புக்கும் நடப்புக்கும் நடுவே, ஸ்நேகா, சென்னை
- 2002 அநாமிகா கதைகள், ராஜராஜன் பதிப்பகம், சென்னை.
- 2000 அழகிய பெரியவன், தீட்டு, தமிழினி, சென்னை
- 2004 நெரிக்கட்டு, யுனைடெட் ரைட்டர்ஸ், சென்னை
- 2007 அழகிய பெரியவன் கதைகள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி லிட், சென்னை
- 2000 எக்பர்ட் சச்சிதானந்தம், அ., நுகம், தமிழினி, சென்னை
- 2000 சிவகுமார், க.சீ., கன்னிவாடி, தமிழினி, சென்னை
- 2004 என்றும் நன்மைகள், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை
- 2004 வாத்தியார், ம்.வே., சென்னை : கிழக்கு பதிப்பகம்,
- 2009 உப்புக் கடலைக் குடிக்கும் பூனை, திருவண்ணாமலை: வம்சி,

- 2000 முத்து, சி.எம்., மழை : சிறுகதைத் தொகுப்பு, அறிவுப் பதிப்பகம்
- 2001 அந்திமம்: சிறுகதைகள், அறிவுப் பதிப்பகம், சென்னை
- 2004 சி.எம். முத்து சிறுகதைகள், அனன்யா, தஞ்சாவூர்
- 2000 முருகன், ஜீ., சாயும் காலம், தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம், சென்னை
- 2002 கறுப்பு நாய்க்குட்டி, காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில்
- 2005 சாம்பல்நிற தேவதை, உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை
- 2000 வேணுகோபால், சு., பூமிக்குள் ஓடுகிறது நதி, தமிழினி, சென்னை
- 2001 களவு போகும் புரவிகள், தமிழினி, சென்னை
- 2001 கூந்தப்பனை, தமிழினி, சென்னை
- 2006 வெண்ணிலை, தமிழினி, சென்னை
- 2007 திசையெல்லாம் நெருஞ்சி, தமிழினி, சென்னை
- 2008 ஒரு துளி துயரம், தமிழினி, சென்னை
- 2001 இலட்சுமணப்பெருமாள், பாலகாண்டம், தமிழினி, சென்னை
- 2005 ஒட்டுவாரொட்டி, வம்சி புகஸ், திருவண்ணாமலை
- 2009 இலட்சுமணப்பெருமாள் கதைகள், வம்சி புகஸ், சென்னை
- 2001 கோகுலகண்ணன், முகங்களை விற்றவன், த்வனி, சென்னை
- 2001 சுப்ரபாரதி மணியன், அறிவிப்பு : சிறுகதைகள், காவ்யா, பெங்களூர்
- 2007 ஓலைக்கீற்று, காவ்யா வெளியீடு, சென்னை
- 2004 தொலைந்து போனக் கோப்புகள், காவ்யா, சென்னை
- 2001 ஜனகப்ரியா, சிறைப்பரப்பு, தமிழினி, சென்னை
- 2002 அஜயன்பாலா, மூன்றாவது அறைநண்பனின் காதல் கதை: மூன்று கதைகள், குலுக்கை, சென்னை.
- 2004 மயில்வாகனன் மற்றும் கதைகள், மருதா, சென்னை.
- 2002 சாணக்யா, ஜே.பி., என் வீட்டின் வரைபடம், காலச்சுவடு, சென்னை
- 2005 கனவுப் புத்தகம், காலச்சுவடு பதிப்பகம், சென்னை
- 2002 சுரேஷ், எம்.ஜி., எம்.ஜி. சுரேஷ் கதைகள், அருந்ததி நிலையம், சென்னை
- 2009 அவந்திகாவின் தற்கொலைக்கு ஆறு காரணங்கள், புத்தாந்தம், அடையாளம், திருச்சி

- 2002 தமிழவன், தமிழவன் கதைகள், காவ்யா, பெங்களூர்
- 2002 தேவதேவன், தேவதேவன் கதைகள், தமிழினி, சென்னை
- 2002 நாகூர் ரூமி, திரௌபதியும் சாரங்கப் பறவையும், சந்தியா, சென்னை
- 2002 பாஸ்கர் சக்தி, பழுப்பு நிறப் புகைப்படம், தமிழினி, சென்னை
- 2002 புகழ், முத்தி, க்ரியா, சென்னை
- 2009 மாங்கொட்ட சாமி, க்ரியா, சென்னை
- 2002 யுவன் சந்திரசேகர், ஒளிவிலகல், காலச்சுவடு
- 2003 ஏற்கனவே, உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை
- 2008 மணற்கேணி, உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை
- 2002 வெங்கடேசன், பா., ராஜன் மகள், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில்
- 2003 அசதா, வார்த்தைப்பாடு, யுனைடெட் ரைட்டர்ஸ், சென்னை.
- 2004 அன்பாதவன், தீ சிற்பம், மருதா பதிப்பகம்
- 2003 ஆதவன் தீட்சண்யா, எழுத வேண்டிய நாட்குறிப்பின் கடைசிப் பக்கங்கள், சந்தியா, சென்னை
- 2007 இரவாகிவிடுவதாலேயே சூரியன் இல்லாமல் போய்விடுவதில்லை, சந்தியா, சென்னை
- 2008 ஆதவன் தீட்சண்யா சிறுகதைகள், சந்தியா
- 2004 இந்திரா, ஒற்றை வாசனை, சந்தியா, சென்னை
- 2004 எழில்வரதன், ரதிப்பெண்கள் திரியும் அங்காடித்தெரு, சந்தியா, சென்னை
- 2006 கோரைக் கிழங்கு தேடும் பெருவனக் கொழுவன், சந்தியா, சென்னை
- 2008 ஆயிரம் இலைக்கும் ஒரே கிளை, சந்தியா, சென்னை
- 2004 காசிராஜன், ஜி., பூச்சிகளின் வீடு, ரிஷபம் பதிப்பகம், சென்னை
- 2004 சுபாஷ் சந்திரபோஸ், ச., குதிரைக்கு வைக்கோல்: சிறுகதை தொகுப்பு, பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை
- 2004 நாஞ்சிலமுதன், பிள்ளை பிடிக்காரன், மருதா பதிப்பகம் - ஒரு காரணவரின் கதை, மருதா
- 2004 புகழேந்தி, ப., டிசம்பர் 6, சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை
- 2005 இரவின் மறுபக்கம், சந்தியா, சென்னை
- 2007 உயிர்வாசம், சந்தியா, சென்னை
- 2004 வெங்கடாசலம், பச்சை மனங்கள் மருதா பதிப்பகம்

- 2004 ஜாகிர் ராஜா, கீரனூர்., செம்பருத்தி பூத்த வீடு, அனன்யா, தஞ்சாவூர்
- 2006 பெருநகரக் குறிப்புகள், அனன்யா, தஞ்சாவூர்
- 2005 அழகியசிங்கர், ராம் காலனி, விருட்சம் வெளியீடு, சென்னை
- 2005 உமாமகேஸ்வரி, தொடைகடல், தமிழினி பதிப்பகம், சென்னை
- 2005 காலபைரவன், புலிப்பானி ஜோதிடர், சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை
- 2005 சுரேஷ்குமார் இந்திரஜித் மாபெரும் சூதாட்டம், காலச்சுவடு, சென்னை
- 2009 அவரவர் வழி, உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை - மறைந்து திரியும் கிழவன், அகரம்
- 2005 கௌதம நீலாம்பரன், நந்தினியின் கனவு, சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை
- 2005 புதிய மாதவி, மின்சார வண்டிகள், மருதா
- 2007 புதிய ஆரம்பங்கள், மருதா
- 2005 போப்பு, நாளைக்கு மழை பெய்யும்: சிறுகதைத் தொகுப்பு, ஆனந்த விகடன், சென்னை
- 2005 மாதவராஜ், போதி நிலா, வம்சி புகஸ், திருவண்ணாமலை
- 2005 ஷாஜஹான், ஜே., காட்டாறு, வம்சி புகஸ், திருவண்ணாமலை
- 2006 அம்சா, மு., புதிய பாஞ்சாலி, மருதா, சென்னை
- 2006 அரவிந்தன், குளியலறைக்கு வெளியே சத்தம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது, காலச்சுவடு, சென்னை
- 2006 கோமு, வ. மு., மண்பூதம், உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை
- 2008 அருக்காணிக்கு சொந்த ஊர் விஜயமங்கலம், அகரம், தஞ்சாவூர்
- 2008 தவளைகள் குதிக்கும் வயிறு, உயிர் எழுத்து பதிப்பகம், திருச்சி
- 2009 ஒரு பிற்பகல் மரணம், சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை
- 2006 சரவணகுமரன், பா., என் அப்பாவின் நண்பர் உயரமானவர், அகரம், தஞ்சாவூர்
- 2008 நாணயக்காரத் தெருவில் சந்தித்த நண்பனின் காதலி, அகரம்
- 2006 சுயம்புலிங்கம், மு., ஒரு பனங்காட்டுக் கிராமம், உயிர்மை, சென்னை

2006 செந்தில்குமார், எஸ்., வெய்யில் உலர்த்திய வீடு, உயிர்மை, சென்னை

2008 சித்திரப்பூலி, உயிர்மை, சென்னை

2006 தமிழ்ச்செல்வி, சு., சாமுண்டி: சிறுகதைகள், மருதா, சென்னை

2007 கோபாலகிருஷ்ணன், எம்., முனிமேடு, யுனைடெட் ரைடேடர்ஸ், சென்னை

2007 சந்திரா, பூனைகள் இல்லாத வீடு, உயிர்மை

2009 காட்டின் பெருங்கனவு, உயிர்எழுத்து பதிப்பகம், திருச்சி

2007 மீரான் மைதீன், வெயில் மற்றும் மழை: சிறுகதைகள், அன்னை ராஜேஸ்வரி சென்னை

2008 சித்திரம் காட்டி நகர்கிறது கடிகாரம்: சிறுகதைகள், கீற்று வெளியீட்டகம், குமரிமாவட்டம்

2008 இமையம், வீடியோ மாரியம்மன், க்ரியா, சென்னை

2008 உமா மகேஸ்வரி, அரளி வனம்: சிறுகதைகள், எனி இந்தியன், சென்னை

2008 தோப்பில் முகம்மது மீரான், ஒரு மாமரமும் கொஞ்சம் பறவைகளும், அடையாளம்,

2008 முத்தானந்தம், அ., கரிசல்காட்டில் ஒரு அதையும் மாமாவும்: சில நெடுங்கதைகள் சில சிறுகதைகள், அருவி வெளியீடு, சென்னை

2009 முஹம்மது மீரான், தோப்பில்., வேர்களின் பேச்சு: முதல் 75 கதைகள், அடையாளம், புத்தாந்தம், திருச்சி

2010 லக்ஷ்மி சரவணக்குமார், யாக்கை, உயிர் எழுத்து பதிப்பகம், திருச்சி

மாற்று வெளி

நன்கொடையாளர்கள்

எம். விஜயபாஸ்கர்	15,000
சென்னை ஆராய்ச்சி வளர்ச்சி நிறுவனம்	
பா.மதுகேஸ்வரன்	10,000
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்நாடு கால்நடை மருத்துவப் பல்கலைக்கழகம்	
கல்பனா சேக்கிழார்	10,000
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்	
மூ.கருணாநிதி	10,000
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, புதுவைப் பல்கலைக்கழகம்	
பா.ரவிக்குமார்	10,000
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, புதுவைப் பல்கலைக்கழகம்	
சி.நல்லதம்பி	10,000
உதவிப் பேராசிரியர், அரசு கலைக் கல்லூரி, கள்ளக்குறிச்சி	
சுந்தர்கணேசன்	10,000
இயக்குநர், ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம்	
ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம்	10,000
ப.கல்பனா	10,000
உதவிப் பேராசிரியர், பாரதி மகளிர் கலைக் கல்லூரி, சென்னை	
லொ.ஆ.உமாமகேஸ்வரி	10,000
உதவிப் பேராசிரியர், பாரதி மகளிர் கலைக் கல்லூரி, சென்னை	
கே.எஸ்.சுப்ரமணியன்	10,000
மொழிபெயர்ப்பாளர், ஆய்வாளர்	
ஜே.ஆர்.லட்சுமி	10,000
இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை	
பு.ஜார்ஜ்	10,000
இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, கிறித்தவக் கல்லூரி, சென்னை	
தமிழ்ச்சி தங்கபாண்டியன்	10,000
கவிஞர், சென்னை	
அ.மங்கை	10,000
உதவிப் பேராசிரியர், ஆங்கிலத் துறை, ஸ்டெல்லா மேரீஸ் கல்லூரி	
எ.சுப்பராயலு	7,000
தொல்லியல் துறை பேராசிரியர்	
பத்மாவதி விவேகானந்தன்	5,000
இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, மீனாட்சி கல்லூரி, சென்னை	

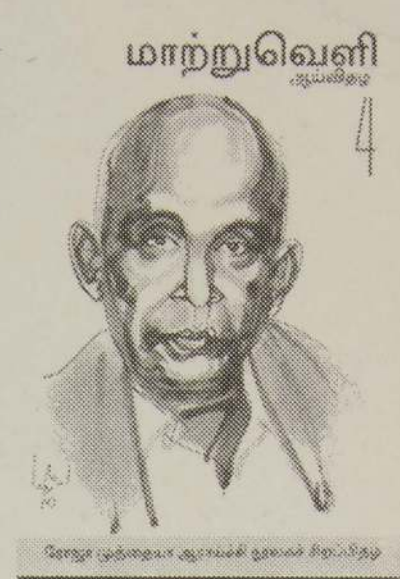
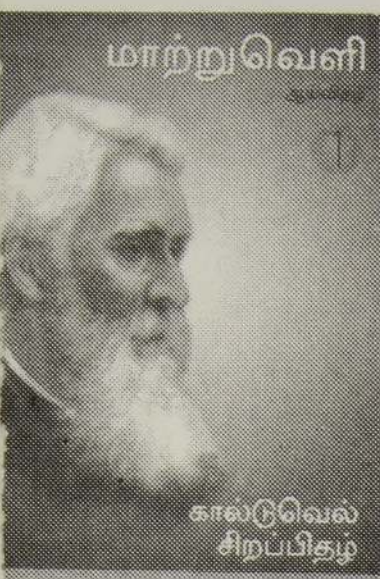
மாற்று வெளி

மாற்றுவெளி
நன்கொடையாளர்கள்

வா.மு.சே. ஆண்டவர்	5,000
இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை	
பா.குப்புசாமி	5,000
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்ப் பிரிவு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்	
வ.கீதா	5,000
ஆய்வாளர்	
து.மூர்த்தி	5,000
முதுகலை தமிழாசிரியர், அரசு பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளி, செஞ்சி	
எம்.எஸ்.புனிதவதி	5,000
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை	
கே.பழனிவேலு	5,000
இணைப் பேராசிரியர், பெரியார் அரசு கலைக் கல்லூரி, கடலூர்	
பால்கி	3,000
பி.எஸ்.என்.எல் அலுவலர், கடலூர்	
ச.கௌ.கவிதா	2,500
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அறிஞர் அண்ணா அரசு கல்லூரி	
வாலாஜாபேட்டை	
அருணாரத்தினம்	2,500
ஆய்வாளர், யுனிசெப், சென்னை	
சூ.ஆம்ஸ்ட்ராங்	2,000
பேராசிரியர், ஆங்கிலத் துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்	
கி.காவேரி	2,000
ஆய்வாளர், செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், சென்னை	
க.சீதாலட்சுமி	2,000
இணைப் பேராசிரியர், சிங்கப்பூர் தேசிய கல்விக் கழகம், சிங்கப்பூர்	
ஜ.சிவக்குமார்	2,000
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் இலக்கியத் துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்	

குறிப்பு:

இவ்விதழ் தொடர்ந்து வெளிவர நன்கொடை மற்றும் சந்தா வழங்க அன்போடு வேண்டுகிறோம்.

மாற்று வெளி ஆய்விதழ் 2009ஆம் ஆண்டு தொடங்கி இதுவரை பத்து இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. இந்த இதழ்களில் காலடுவெல், இந்தியப் பொருளாதாரம், இந்தியக் கல்வி, ரோஜா முத்தையா ஆய்வு நூலகம், தமிழ் நாவல்கள், மாற்றுப் பாலியல், தமிழ்ச் சமூக வரலாறு, போருக்குப் பிந்தைய ஈழம், தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகள் மற்றும் தமிழ்ச் சிறுகதை ஆகியவை குறித்த சிறப்பிதழ்களாக வெளிவந்துள்ளன. இவ்விதழ்களில் பல அழைப்பாசிரியர்கள் செயல்பட்டுள்ளனர். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத்துறை ஆய்வு மாணவர்களும் இவ்விதழ் உருவாக்கத்தில் பங்கெடுக்கின்றனர். கூட்டுழைப்பில் இவ்விதழ்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. தமிழ் இலக்கியத்துறை ஆய்வாளர்கள் இவ்வகையான ஆராய்ச்சி இதழ் நடத்துவதற்கானப் பயிற்சியையும் பெறுகிறார்கள்.

தமிழ்ச் சூழலில் ஆய்விதழ்கள் மிக மிகக் குறைவாகவே வெளிவருகின்றன. சிறுபத்திரிகைகளும் வெகுவாக குறைந்துவிட்டன. நடுநிலைப் பத்திரிகை என்பவை வளமான விளம்பரங்களுடன் செழுமையாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. விளம்பரங்கள் இன்றி ஆய்விதழை நடத்த வேண்டும் என்ற உறுதியில் செயல்படுகிறோம். எனவே இவ்விதழை நடத்துவதற்குப் பலரிடம் இருந்தும் நன்கொடை பெற்றுள்ளோம். இதழ் தொடர்ந்து வெளிவர நன்கொடையையும் சந்தாவையும் எதிர்ப்பார்க்கிறோம். இவ்விதழ் கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக்கழக ஆய்வு மாணவர்கள், ஆய்வாளர்கள், சிறுபத்திரிகை வாசகர்கள் ஆகியவர்களிடத்தில் சென்றடைகிறது. வருங்காலத்தில் மிகுதியான பக்கங்களுடன் சிரத்தையான பொருண்மைகளில் இவ்விதழைக் கொண்டு வருவதற்குத் திட்டமிடுகிறோம். இவ்விதழை www.keetru.com இணைய தளத்தில் வாசிக்கலாம். இந்த இதழ்க் குறித்தான கருத்துகளை அருள்கூர்ந்து எழுதுங்கள். உங்களுடைய ஆதரவை வேண்டுகிறோம். இவ்விதழை வாங்குவோர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

தலையங்கம்

தமிழ்ச் சிறுகதை: போக்குகள் - ஆளுமைகள்
விவரணங்கள் - உரையாடல்

5

கட்டுரைகள்

தமிழில் சிறுகதை உருவாக்கத்தின்
போக்குகள் - பரிமாணங்கள்...

வீ. அரசு 9

பெண் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள்

பெ. நிர்மலா 16

இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள்

மு.நஜ்மா 25

தலித் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள்

மு.தேவராஜ் 37

சிறுகதை ஆளுமைகள்

43 - 157

அபிமானி, அழகிய பெரியவன், ஆதவன் தீட்சண்யா, இமையம்,
உதயசங்கர், உமாமகேஸ்வரி, குமாரசெல்வா, கோணங்கி,
கௌதம சித்தார்த்தன், சந்திரா, சாணக்யா.ஜே.பி.,
சுரேஷ்குமார் இந்திரஜித், தர்மன்.சோ., தமிழ்செல்வன்.ச.,
தமிழ்ச்செல்வி.ச., தேன்மொழி, பாமா, பாஸ்கர்சக்தி,
களந்தை பீர்முகம்மது, பெருமாள்முருகன்,
தோப்பில் முகமது மீரான், முருகன்.ஜீ., ராமகிருஷ்ணன்.எஸ்.,
ராமமூர்த்தி.வேல., விமலாதித்த மாமல்லன், வேணுகோபால்.ச.,

அஞ்சலி

ஹெப்சிபா ஜேசுதாசன் (1925 - 2012)

அ.மங்கை 158

ஆவணம் 1

சிறுகதை ஆளுமைகள் பட்டியல் - சில குறிப்புகள்

161

ஆவணம் 2

சிறுகதை தொகுதிகள் (1980 - 2010) பட்டியல்

165

